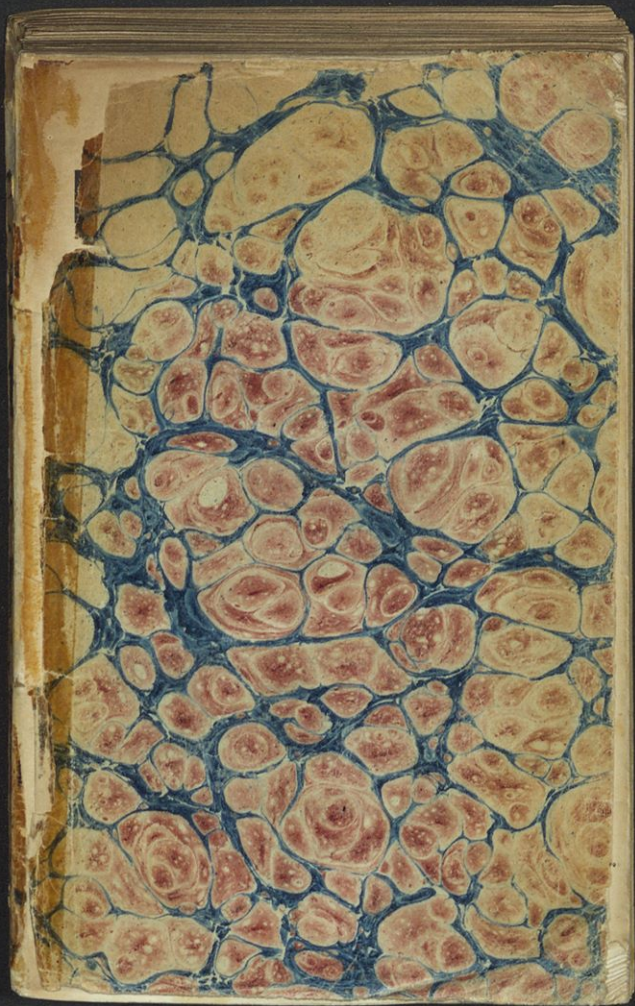

22939 II. C. g. 2.

DUŠNA PAŠA

za

KRISTJANE,

kteri

želé v duhu in v resnici

BOGA

moliti.

ooo

Spisal

FRIDERIK BARAGA,

nekdanji kaplan v Metliki.

Šestiga natisa.

V Ljubljani, 1856.

Na prodaj per Ign. Klemensu, bukvovezu.

V natis teh bukev so milostljivi knez

Gospod Gospod

ANTON ALOJZI,

Ljubljanski Škof,

20. grudna 1828 dovolili.

IN=030002925

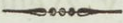
Ljubi moj kristjan,

ki to bereš!

Naš Gospod in zveličar Jezus Kristus nas uči, de Bog je Duh, in de naj ga tisti, kateri ga hočejo prav moliti, v duhu in v resnici molijo. (Jan. 4, 24.) Môli tedaj tudi ti vselej v duhu in v resnici, in tvoja molitev bo Bogu dopadljiva, in tvoji duši v zveličanje. Moli v duhu: bodi zbran v duhu per molitvi, nikar se ne mudi radovoljno v mislih, ktere ne gredó v molitev: temuč povzdigni svojo dušo in svoje serce vselej, kadar moliš, k Bogu,

in tako boš v duhu molil. — Môli pa tudi v resnici: pokaži v djanji, de od Boga, kar ga prosiš, z njegovo gnado in pomočjo tudi res želiš perdobiti; ko ga lepih čednost ljubezni, ponižnosti, poterpežljivosti, pokoršine, čistosti, ali časnih dobrót prosiš, perzadevaj si tudi resnično vse to doseči; zakaj sicer bi bila tvoja molitev tvojimu djanju nasproti, in tedaj ne resnična, ampak hinavska.

Spomni pa tudi za-me pred Bogam; in jest bom tudi za-te spomnil per daritvi svete maše. „Molimo eden za družiga, de bomo zveličani.“

Jutrenja molitev.

Ljubi moj kristjan! če hočeš svoje dni na zemlji srečno in v gnadi božji preživeti, moraš vsak dan z molitvijo začeti. Nikar tedaj nikoli jutrenje molitve ne opusti. Če včasi ne utegneš veliko moliti, pa vsaj toliko s pobožnostjo moli, kolikor moreš. Če pa utegneš, moli takó:

V imenu Boga † Očeta, in † Sina, in svetiga † Duha. Amen.

Bodi češena in hvaljena vekomej, o pre-sveta Trojica! Bog Oče, ki si me vstvaril, Bog Sin, ki si me odrešil, Bog s. Duh, ki si me posvetil. — O dobrotljivi nebeški Oče! iz celiga serca te zahvalim, de si me to noč per življenji in per zdravji ohranil, de si vse hudo od mene odvernili, in de si me tako skerbno varoval, kakor dobra mati svojiga otroka varuje, de se mu kaj hudiga ne zgodi. — O kako neskončno dober si ti meni, in jest tebi tako nehvaležin! — Toliko-

krat te jest vsak dan razžalim, tolikokrat tvoje svete zapovedi prelomim, tolikokrat tvojo pravično jezo in štrafingo zaslužim; ti pa meni le še zmiram nove gnade in dobrote daješ, vsak dan se ponovi tvoja neskončna milost do mene. Moje nehvaležno serce hočeš z obilnostjo svojih dobrót premagati in omečiti; zgolj ljubezin mi skazuješ, de bi me permoral ljubezen z ljubeznijo povračevati. — O ljubi Oče nebeški! perserčno me veseli tvoja neskončna ljubezin; zatoorej ti iz celiga serca zdaj terdno obljubim, de se ti ne bom več tako nehvaležniga skazoval za tvoje dobrote. Zdaj, ker po tvoji dobroti spet nov dan začnem, terdno sklenem, s tvojo gnado in pomočjo dans prav zvesto tvoje svete zapovedi dopolnovati, se vsiga greha, tudi majhniga skerbno varovati, se vsih perložnost greha, in posebno slabe družbe ogibati, vse svoje prednike zvesto bogati, vse svoje dela in opravila pridno in dobro opravljati, vse težave in zopernosti, ktere mi boš, o Bog! morebiti dans poslal, v duhu pokore voljno prenašati, in v pokorjenje za svoje grehe jemati. Res dans te hočem prav perserčno ljubiti, ker si sam na sebi vse ljubezni vredin in ker

se tudi do mene tako dobrotljiviga skazuješ. Tebi zdaj svoje serce v dar pernesem, le tebi hočem služiti, le tebi želim dopasti. Tebi darujem vse svoje misli, besede, djanje in nehanje, in vso svojo dušno in telesno moč. Vse hočem dans po tvojim dopadenji storiti, v vsih rečeh le tebe počastiti.

Pa kaj mi pomagajo vsi ti moji dobri sklepi, če me ti, o Bog! s svojo sveto gnado močniga ne storiš! Brez tvoje pomoči clo nič dobriga ne morem storiti; torej te ponižno in v imenu Jezusa prosim, daj mi dans svojo sveto gnado, v dopolnjenje vsiga, kar sim sklenil. Podpiraj mojo slabost, brani me vsih sovražnikov moje duše: bodi ti z menoj, de nobedin ne bo mogel zoper mene biti; v skušnjavah mi vedno pomagaj, de jih bom vse srečno premagal, tebi v čast in moji duši v zveličanje. — O nikar ne permusti, moj dobrotljivi nebeški Oče! de bi te jest dans s kakim greham razžalil, in tvojo gnado zgubil! Pusti raji vse druge nesreče dans čez-me priti, kakor letó narveči nesrečo! —

Zdaj te pa tudi prosim, o moj Bog! de bi vsiga tistiga zasluženja deležin po-

stal, ktero si bodo dans vsi kristjani s svojimi dobrimi deli zadobili. — Bodi mi ubogimu grešniku milostljiv, o Bog! in usliši moje prošnje zavoljo neskončnega zasluženja tvojiga ljubiga Sina Jezusa Kristusa. Amen.

Prosimo te pa tudi za vse svoje prednike, za vse duhovske in deželske oblastnike, za vso svojo žlahto, za vse svoje perjatle in sovražnike, za vse revne, bolne in umirajoče, za vse verne duše v vicah. Vse dans tvoji neskončni milosti perporočim; usmili se vsaciga po njegovih potrebah, in po svoji nezmerni modrosti in ljubezni. Amen.

Prosi pa tudi ti, o prečista devica Marija! Boga za nas, ker si naša ljubeznjiva mati in nar mogočniji pomočnica; prosi ga, da bi nas varoval dans in vselej pred vso nesrečo na duši in na telesu, da bi dans v noben greh ne padli, temuč da bi z vsimi svojimi mislimi, besedami, djanjem in nehanjem njegovo sveto voljo dopolnovali, in večno krono zaslužili. Amen.

Tudi tebi, moj sveti angelj varh, se dans perporočim, da me celi dan zvesto varovaj, kakor si me varoval do zdaj.

Pelji me po pravi poti proti nebesam, svari me pred vsim hudim, napeljuj me k vsimu dobremu. Tvoj glas hočem zvesto poslušati, in po njem delati, le sprosi mi gnado od Boga; sej vem, de me tvoj glas, kteriga v svoji vesti slišim, drugam ne kliče, kakor v večno zveličanje. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Verujem . . .

Ljubi moj kristjan! povzdigni pa tudi večkrat čez dan svoje serce k Bogu; nikdar ga ne pozabi, večkrat misli, de te on zmiram in povsod vidi in sliši, in de še clo tvoje narskrivniši misli vé. Glej, tako boš Jezusovo zapoved dopolnil, ker pravi, de zmiram naj molimo.

Predin boš kako delo začel, moli tako:

O moj Bog! to delo začnem v tvojim svetim imenu, tebi ga dam v dar, in te ponižno prosim, daj mi gnado, de bi ti ga mogel prav dopadljivo storiti, tebi v čast, in svoji duši v zveličanje. Amen.

O Marija, čista devica!

Bodi moja pomočnica,

Prosi za-me ti Boga,

De mi svojo gnado da.

Po storjenim delu se pa tako Bogu zahvali:

Moj dobrotljivi nebeški Oče! ponižno se ti zahvalim, de si mi moč in gnado

dal to delo storiti; pa te tudi prosim, odpusti mi, če sim te per tem kaj razžalil, če se nisim popolnoma po tvoji volji ravnal, ali če sim med delam preveč tebe pozabil. Odpusti mi, prosim te, o moj Bog! in daj mi gnado, de delo svojiga zveličanja srečno dokončam, in enkrat večno plačilo per tebi v nebesih uživam. Amen.

Kadar slišiš uro biti, spomni se na Boga in na svojo zadnjo uro, in reci:

O moj Bog! spet je ena ura mojiga življenja pretekla. O kako hitro teče moje življenje! Skorej bo zadnja ura prišla! O moj Bog! daj mi srečno zadnjo uro! daj mi pa tudi gnado vse ure svojiga življenja tebi dopadljivo preživeti. Po Jezusu Kristusu. Amen.

Češena si Marija . . .

Bog naj se usmili vsih vernih duš v vicah. Amen.

Tudi pred jedjo in po jedi vselej moli, kakor se kristjanam spodobi, kateri vedo, de imajo vse od Boga.

Pred jedjo moli tako:

O Gospod! požegnaj te jedi, ktere nam tukej daš, in daj nam gnado jih s

hvaležnim sercam vžiti, in tebe častiti, kteri vsim obilno daješ. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

Po jedi pa tako:

O Gospod! tebi se zahvalimo za te jedi, ktere si nam zdaj dal, in naj nam, te prosimo, teknejo v zdravje, de bomo vse dolžnosti svojiga stanu po tvoji sveti volji mogli dopolnovati. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

Večerna molitev.

Kakor si dan z molitvijo začel, tako ga tudi z molitvijo končaj. Opravi vselej zvesto in pobožno svojo večerno molitev. Če večerno molitev iz zanikernosti in lenobe opustiš, imaš greh, ker si gerdo nehvaležin Bogu, kteri te je celi dan zvesto varoval. — Med večerno molitvijo pa nikar ne pozabi svoje vesti izpraševati, in zavoljo svojih grehov žalovati. — Zvečer moli tako:

O moj Bog! spet sim po tvoji neskončni dobroti en dan srečno dokončal. Koliko jih je dans kakošna velika nesreča na duši ali na telesu zadela! koliko jih je morde z naglo neprevideno smertjo dans iz tega svetá šlo, de so nemara ne-

perpravljeni stopili pred tvojo oestro sodbo! Mene si pa spet dans celi dan vse nesreče obvaroval, mi zdravje in življenje pustil, me še nisi pred svoj sodnji stol poklical, me še zmiram čakaš in mi perzanašaš; ker nočeš smerti grešnika, temuč de bi se spreobernil, spokoril, in večno živel. — O kako neskončno si vendar dober in usmiljen! Jest pa sim ti še zmiram nehvaležin, in te še zmiram žalim, in vsak dan sim marsikaj pregrešil. Pa sam iz sebe ne morem vsih svojih grehov spoznati; ti mi pomagaj, o tolažnik s. Duh! ti me razsvetli, in mi gnado daj, de bom zdaj vse spoznal, kar sim dans grešil, in de se bom sam oestro sodil, de tamkaj pred tvojo sodbo ne bom zaveržen.

Izprašuj zdaj ob kratkim svojo vest: če nisi ta dan kaj z mislijo, z besedo ali z djanjem grešil, če nisi kaj dobriega opustil, kar bi bil lahko storil. Izprašuj se, v kakošnih perložnostih si se dans znašel, in če nisi sam, brez potrebe v te perložnosti šel, s katerimi ljudmi si bil v družbi, kako si s svojim bližnjim ravnal, kako si svoje molitve opravil, kako si se zoper svoj navadni greh vojskoval, i. t. d. Po tem pa z zgrevanim sercam tako reci:

O dobrotljivi nebeški Oče! glej spet sim zoper tebe grešil, nisim vredin tvoj

otrok biti. Tako terdno sim ti že velikokrat obljubil, de ne bom več grešil, de bom le tebi zvesto služil, in tebe čez vse ljubil; pa prelomil sim spet, kar sim tolikokrat obljubil. — O Gospod! imej potrpjenje z menoj; nikar me ne zaverzi, odpusti mi vse moje grehe, s kterimi sim te dans in ves čas svojiga življenja žalil. Iz serca so mi žal vsi moji grehi, ne toliko zato, ker sim z njimi nebesa zgubil, in pekel zaslužil, kakor zavoljo tega, ker sim tebe svojiga nebeškiga Očeta, kteri si sam na sebi vse časti, hvale in ljubezni vredin, s svojimi grehi razžalil. Odpusti mi, o moj Bog! vse moje grehe; tega te prosim po neskončnim zasluženji tvojiga ljubiga Sina Jezusa Kristusa, našiga usmiljeniga odrešenika. Zdaj terdno sklenem s tvojo gnado in pomočjo posihmal vsiga greha in tudi vsih perložnost greha še bolj skerbno se varovati, kakor dosihmal, de te ne bom več razžalil, ker si zgolj ljubezin in svetost.

Zdaj te pa prosim, moj dobrotljivi Oče nebeški! obvaruj me to noč vse nesreče na duši in na telesu! ohrani mi, če je tvoja sveta volja, moje zdravje in življenje. Če pa hočeš, de še to noč pred

tvoj sodnji stol stopim, — naj se zgodi tvoja sveta volja; le samo tega te v imenu Jezusa Kristusa ponižno prosim, vzemi me v svoji sveti gnadi iz tega sveta, de ne bom vekomej od tebe odločen. Oh, kaj bi mi bilo začeti, ko bi bil vekomej od tebe odločen, ker se mi še tako hudo zdi, kader me kak greh le nekaj časa od tebe odloči! O nikar ne perпусти lete neizrečene nesreče! nikar me ne pokliči neperpravljeniga iz tega sveta! Daj mi brez mojiga zaslužjenja to veliko gnado, de se moja duša od vsih grehov očišena, z Jezusovim presvetim rešnjim telesam previdena, iz tega sveta loči, in z zaupanjem pred tvojo sodbo stopi. — Oče! v tvoje roke perporočim svojo dušo! Tvoj želim biti živ in mertev; tvoj želim biti zdaj in vekomaj. Amen.

Usmili se pa tudi, o Gospod! vsih tistih, za ktere sim te posebno dolžan prositi. Stori z njimi po svoji dobroti; ohrani jih v svoji gnadi; odpusti jim, kar so grešili; daj jim srečno zadnjo uro; in vzemi jih po tem revnim življenji v večno veselje.

O Marija, moja nar veči pomočnica za Bogam! bodi moja dobrotljiva mati,

varuj me to noč, kakor varuje skerbna
mati svojiga otroka. Prosi za-me Boga,
de naj vse hudo od mene odverne, in me
v svoji sveti gnadi ohrani.

Sveti angelj varh in vsi svetniki božji!
prosite zame Boga, de pridem enkrat v
vašo družbo, in de z vami vred Boga
hvalim vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Verujem.

M o l i t v e

per sveti maši.

De boš per sveti maši bolj pobožno in spodobno, premisli vselej, predin jo slišiš, kaj de je sveta maša. Sveta maša je nekervava daritva noviga testamenta, vedni spomin tiste kervave daritve, katero je Jezus Kristus na svetim križi nebeškemu Očetu za nas opravil, de nas je od večniga pogubljenja odrešil. — Kakor se je Jezus na križi svojimu Očetu daroval, ravno tako se mu tudi še dan današnji per vsaki sveti maši po rokah mašnikovih daruje. Ravno to se tedaj per vsaki sveti maši na altarji zgodi, kar se je na gori Kalvarii zgodilo, kjer je Jezus za nas na svetim križi umerl. Bodi tedaj vselej spodobno, v Bogu zbran per sveti maši, ktera je tako imenitna in velika daritev. Misli si, kadar si per maši, de si na gori Kalvarii, pred križanim Jezusam; in kakor bi bil tamkaj, tako bodi per sveti maši. Nikar se tedaj ne oziraj, nikar se ne posme-huj, nikar se ne pogovarjaj, temuč zvesto pazi na vse štiri dele svete maše: na evangeli, na darovanje, na povzdigovanje in na zavživanje, prav z gorečnostjo moli. Prosi Boga gnade, to sveto mašo s pravo pobožnostjo slišati; stori dobre sklepe, predin se sveta maša začne, in skleni se z mašnikom rekoč:

O moj Bog! darujem ti to sveto mašo v tvojo božjo čast, ker si ti sam moj Bog in nar vikši Gospod; v odpušenje

svojih grehov in grehov vesoljniga sveta, de bi jih Jezusova presveta kri vse izbrisala; v zahvalo za vse gnade in dobrote, ktere neprenehama od tebe prejemam; v zadobljenje novih gnad in dobrot, kterih vsak dan potrebujem. V tej sveti maši ti darujem samiga Jezusa Kristusa, tvojiga ljubiga Sina, nad kterim imaš svoje dopadajenje. On je moj srednik in besednik, on naj za-me pred teboj govori. — Darujem pa tudi to sveto mašo za vse žive in mertve, zlasti za tiste, za ktere sim še posebno dolžan moliti: za svoje starše, za oblastnike in prednike, za vso svojo rodovino, za vse svoje dobrotnike, za svoje perjatle in sovražnike, za vse, ktere sim morebiti kaj pohujšal, in za vse verne duše v vicah. Daj mi gnado, o Gospod! de se bom prav pobožno in tebi dopadljivo per tej sveti daritvi znajdel. Amen.

Pervi del svete maše, od začetka do evangelija.

(Kadar mašnik pred spodnjo štablo moli, stori sveti križ, in moli tako:)

V imenu Boga † Očeta, in † Sina, in svetiga † Duha. Amen.

Stopil bom pred božji altar;
Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

Psalm XLII. Sodi me, o Bog! in razsodi mojo reč od nesvetiga ljudstva; reši me od krivičniga in zapeljiviga človeka.

Ker ti, o Bog! si moja moč, zakaj si me odvergel? in zakaj moram žalostin hoditi, zatert od sovražnikov?

Pošlji svojo luč in resnico, de me peljete in perpeljete na tvojo sveto goro in v tvoje prebivališče.

Stopil bom k božjemu altarju pred Boga, ki razsvetluje mojo mladost.

Bog, moj Bog! hvalil te bom s citrami. Čimu si žalostna moja duša? in čimu me motiš?

Zaupaj v Boga, še ga bom hvalil; pomoč moja, Bog moj je on.

Čast bodi Bogu Očetu, in Sinu in svetimu Duhu, kakor mu je bila v začetku, zdaj in vselej in od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Očitna spoved.) Se spovem Bogu vsigamogočnemu, sveti Marii vselej devici, svetimu Mihelu arhangelu, svetimu Janezu kerstniku, svetima aposteljnima Petru in Pavlu, in vsim svetnikom, in tebi, oče, de sim veliko grešil z mislijo, z besedo in z djanjem. Kriv sim, kriv sim, silno sim kriv. Zato prosim sveto Marijo vselej devico, svetiga Mihela arhangelu, svetiga Janeza kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike, in tebe, oče, molite za-me per Gospodu našim Bogu.

Usmili se nas vsigamogočni Bog! odpusti nam naše grehe, in nas perpelji v večno življenje. Amen.

Milost, odvezo in odpušenje naših grehov nam dodeli vsigamogočni in usmiljeni Gospod. Amen.

Odvzemi nam, prosimo, o Gospod, naše pregrehe, de bomo vredni stopiti s čistim sercam k nar svetejšimu.

Gospod, usmili se nas! Kriste, usmili se nas! Gospod, usmili se nas!

Čast Bogu na visokim, in mir ljudem

na zemlji, kateri so prave volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, povišujemo te. Zahvalimo se ti zavoljo tvoje časti, Gospod-Bog, nebeški kralj, Bog vsigamogočni Oče! Gospod edinorojeni Sin Jezus Kristus, Gospod-Bog! Jagnje božje! Sin Boga Očeta, kateri grehe sveta odjemlješ, vzemi našo prošnjo; kateri sediš na desnici Boga Očeta, usmili se nas! Zakaj sam ti si svet; sam ti Gospod; ti sam si nar viši, Jezus Kristus s svetim Duham v časti Boga Očeta. Amen.

Berilo iz pripovedi modriga kralja Salomona.

Moder sin razveseljuje očeta, nespametin sin pa je žalost svoje matere. Kjer je veliko govorjenja, ne mine lahko brez greha; kdor je pa gospodar svojiga jezika, je nar bolj pametin. Lažnjivi žnabli so Gospodu gnjusoba; kdor pa zvesto ravna, mu dopade. Kdor z modrimi hodi, bo sam moder; kdor je pa nespametnih perjatel, bo njim enak. Kdor svojiga bližnjiga zaničuje, greši; srečin pa bo, kdor se uboziga usmiluje. Poterpežljiviga človeka vodi velika modrost; kdor je pa nepoterpežljiv, razodeva svojo

neumnost. Mehek odgovor potolaži jezo; terdo govorjenje pa napravi togoto. Kdor očetu ali materi kaj vzame, in pravi, de to ni greh, je tovarš ubijavcov. Nespametin človek se posmehuje svarjenju svojiga očeta; kdor pa svarjenja rad posluša, bo zmiram pametniši. Duh pravičniga misli v pokoršino; usta hudobnih so pa polne hudiga. Gospod je deleč od hudobnih; molitve brumnih pa bo uslišal. Zroči Gospodu svoje delo, in on bo tvoje misli dobro izpeljal.

Evangelij s. Janeza v 6. postavi.

Tisti čas je Jezus Judovski množici rekel: Jest sim živi kruh, kateri sim iz nebes prišel. Ako bo kdo od tega kruha jedel, bo vekomaj živel; in kruh, kteriga bom jest dal, je moje meso za življenje sveta. Judje so se tedaj med saboj prepirali rekoč: Kako nam more ta svoje meso jesti dati? Jezus jim je tedaj rekel: Resnično vam povem, ako ne bote jedli mesa Sinu človekoviga, in ne bote pili njegove kervi, ne bote imeli življenja v sebi. Kdor moje meso je, in mojo kri pije, ima večno življenje; in jest ga bom obudil poslednji dan.

(Kadar mašnik po evangeliu pred darovanjem na sredi altarja postoji, in vero moli, moli apostolsko vero.)

Molitev

pred pridigo.

O tolažnik s. Duh! kateri si Jezusove aposteljne tako razsvetlil in poterdil, de so njegov uk popolnoma vedili in umeli, in z veliko gorečnostjo oznanovali: razsvetli ravno tako tudi tega Jezusoviga namestnika, kateri nam bo zdaj tudi njegov nauk oznanoval: položi mu take besede na jezik, ktere veš, de nam nar bolj k sercu pojdejo, in kterih mi po svojih slabostih nar bolj potrebujemo, de bomo mogli hudiga se varovati, in dobro storiti: daj mu tudi prijetin in perserčin glas, de naše terde serca omeči, de dobre in pobožne kristjane v dobrim še bolj poterdi, terdovratne grešnike pa na pravo pot pokore perpelje. Nam pa daj gnado, ga s tako pobožnostjo in s tako gorečnostjo poslušati, kakor ko bi sam Jezus Kristus pred nami stal, in nam svoje nebeške nauke oznanoval.

O Marija, mati Jezusova, prosi za nas Jezusa, de bi njegovo sveto besedo vselej tako zvesto poslušali, in v sercu

ohranili, kakor si jo ti, de bi v naših
sercih obilni sad prave keršanske pobož-
nosti obrodila, de bi zmiram bolj in bolj
v božjim strahu in v ljubezni božji rastli,
in tako enkrat večno plačilo zadobili.
Amen.

Molitev.

po pridigi.

O Gospod Jezus Kristus! zahvalimo
se ti, de si nam zdaj po tim svojim na-
mestniku svoje svete nauke oznanoval;
in te ponižno prosimo, daj nam gnado,
de bomo, kar smo zdaj na sebi se po-
mankljiviga in pregrešniga najdlj, s po-
močjo tvoje svete gnade poboljšali, in
tako svojo vest bolj in bolj očiševali, in
zmiram v tvoji sveti gnadi ostali, dokler
nas k sebi ne vzameš, kjer bomo, kar
tukaj verujemo, večno gledali, kar tukaj
upamo, večno vživali, in tebe, vse lju-
bezni vredniga Boga, večno ljubili. Amen.

Sveta Marija, mati božja, in vsi
sveti aposteljni, prosite Boga za nas, de
bi po zvestim dopolnovanji svete božje
besede enkrat v vašo družbo prišli. Amen.

Drugi del svete maše, od darovanja do povzdigovanja.

Sprejmi, sveti Oče, vsigamogočni večni Bog! leta čisti dar, kteriga jest, tvoj nevredni služabnik, tebi svojimu živimu in pravimu Bogu darujem za svoje brezštevilne grehe, zamere in zanikernosti; za vse pričujoče, pa tudi za vse verne kristjane, žive in mertve. Daj, de bo meni in njim v zveličanje in večno življenje. Amen.

O Bog, naš stvarnik in odrešenik! daj nam po skrivnosti te vode in tega vina, de bomo božje nature Jezusa Kristusa ravno tako se vdeležili, kakor se je on ponižal, našo človeško natoro na-se vzeti.

Darujemo ti, o Gospod! kelh zveličanja, in prosimo tvojo milost, de naj pride s prijetnim duham pred obličje tvojiga božjiga veličastva, za naše in vsiga sveta zveličanje. Amen.

O Gospod! vzemi z dopadenjem ta dar, kteriga v duhu ponižnosti in z žalostnim srcem pernesemo, očisti naše serca od vsih madežev greha, de ti vse-

lej s čistim sercam služimo, in zmiram v tvoji gnadi ostanemo.

Vzemi, sveta Trojica! ta dar, kteriga ti darujemo v spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Jezusa Kristusa, Gospoda našiga; in na čast svete Marije vselej device in vsih svetnikov. Naj bo k časti njim, nam pa k zveličanju, in prosijo naj ti v nebesih za nas, ki obhajamo spomin njih na zemlji. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Povzdignimo svoje serce k Gospodu, in hvalimo Gospoda svojiga Boga!

Spodobi se in je prav, de te zmiram in povsod hvalimo, sveti Gospod, vsigamogočni Oče, večni Bog! kateri si s svojim edinorojenim Sinam in s svetim Duham en Bog, en Gospod, ne v edinstvi ene persone, ampak v trojici eniga bistva. Kar od tvoje časti po tvojim razodenji verujemo, to tudi od tvojiga Sina in od s. Duha brez vsiga razločka mislimo; tako de v spoznanji praviga in večniga Boga tri resnične persone, in eno edino bitje in enako veličastvo molimo. Ktero hvalijo angelji in arhangelji, tudi Kerubi in Šerafi, ter ne jenjajo prepevati vsak dan, in z enim glasam reči:

Svet, Svet, Svet si **Gospod Bog Sabaot!** Polno je nebo in zemlja tvoje časti. Čast tebi na visokim! Češen bodi, kateri pride v imenu **Gospodovim!** Čast tebi na višavah!

O usmiljeni nebeški **Oče!** pernesemo ti ta presveti dar, in te v imenu **Jezusa Kristusa**, tvojiga **Sina**, ponižno prosimo za tvojo sveto katoliško cerkev, za našiga papeža **I.**, za našiga škofa **I.**, za našiga cesarja **I.**, za vse verne kristjane, za vse pričujoče: in te prosim tudi za vse tiste, za ktere sim še posebno dolžan moliti, zlasti pa za (Tukaj stori spomin za žive, in imenuj tiste, za ktere to sveto mašo posebno daruješ, in tudi tiste, za ktere posebno moliti imaš dolžnost.)

Zdaj se sklenemo z vsimi svetniki božjimi, posebno z visoko častitljivo **Marijo** devico, materjo božjo, in te prosimo, dodeli nam po njih zasluženji in njih prošnji zmiram in povsod svojo mogočno pomoč. **Po Jezusu Kristusu, Gospodu** našim. **Amen.**

Tretji del svete maše, od povzdigovanja do zavživanja.

Per zadnji večerji je vzel Jezus kruh v svoje svete roke, je svojiga nebeškiga Očeta zahvalil, je kruh požegnal, prelomil in svojim učencam dal rekoč: „Vzemite in jejte vsi od tega: zakaj to je moje telo“.

O presveta hostja, v kateri je sam Jezus Kristus pričujoč! Bodi sto tavižentkrat češeno, o sveto rešnje telo! presveto telo Jezusovo, ktero je prečista devica Marija rodila, ktero je za nas na s. križi umorjeno bilo! Bodi hvaljeno in češeno vekomaj!

Po večerji je vzel Jezus kelih z vinom v svoje svete roke, je svojiga nebeškiga Očeta zahvalil, je vino požegnal, in svojim učencam dal rekoč: „Vzemite in pite vsi iz njega: Zakaj to je kelih moje kervi, noviga in večniga testamenta, (skrivnost vere!) ktera bo za vas in za njih veliko prelita v odpušanje grehov. Kolikorkrat boste to delali, storite v moj spomin“.

O presveta rešnja kri Jezusova, ktera

si bila za nas na s. križi prelita, bodi sto tavižentkrat češena! Operi mojo oma-
dežvano dušo od vsih grehov, kateri jo
gnjusijo pred Bogam. Očisti moje serce,
stori ga Bogu dopadljiviga, de ne boš
zastonj za-me prelita, temuč de me per-
pelješ v večno življenje. Amen.

Ker je Jezus zapovedal, to v nje-
gov spomin delati, zato ti darujemo, o
moj Bog! v spomin presvetiga terpljenja,
vstajenja in vnebohoda Jezusa Kristusa,
ta precisti in presveti dar, ta sveti kruh
večniga življenja, in ta kelh večniga zve-
ličanja.

Poglej z milostljivim in perjaznim
obličjem na ta naš dar, o Gospod! in ga
ravno tako dobrotljivo prejmi, kakor si
prejel dar svojiga pravičniga služabnika
Abeljna, dar očaka Abrahama in višiga
duhovna Melkizedeka.

Ponižno te prosimo, vsigamogočni
Bog! reci si ta dar po rokah svojiga
svetiga angelja pernesti na svoj nebeški
altar pred svoje božje obličje, de bomo
vsi z vso nebeško dobroto in gnado na-
polnjeni, kar nas bo vžilo presveto Jezu-
sovo telo in njegovo presveto kri.

Zdaj te pa tudi prosimo, dobrotljivi

nebeški Oče! usmili se vsih vernih duš v vicah; posebno te pa prosimo za te duše (Tukaj stori spomin za duše v vicah, in imenuj tiste, za ktere si posebno dolžan moliti.)

Pa tudi na nas, uboge grešnike, se milostljivo ozri, o Gospod! ker zaupamo na tvojo neskončno milost; in vzemi nas po tem revnim življenji v družbo vsih svojih izvoljenih, ne zavoljo našiga zaslужenja, ampak iz svoje perzanesne milosti in po neskončnim zasluženji Kristusa, Gospoda našiga. Amen.

Oče naš, kateri si v nebesih, i. t. d.

Odreši nas, usmiljeni Oče! od vsiga hudiga po svoji neskončni milosti, in na prošnjo prečiste device Marije in vsih svetnikov nam daj mir v našim življenji, in brani nas pred vsimi sovražniki, de nas v zmote ne zapeljejo, in od tebe ne odvernejo. Amen.

Četerti del svete maše,

od zavživanja do konca.

O Jezus, nedolžno jagnje božje, usmili se nas! usmili se nas! in daj nam mir. Daj nam srečni mir, daj nam tisti

mir, o Jezus, ! kteriga svet ne more dati. Ohrani tudi svojo s. cerkev v miru in v edinosti.

O Jezus, Sin božji, ki si po volji svojiga Očeta s pomočjo s. Duha s svojo smertjo svet oživil! ponižno te prosim, očisti vselej, predin tvoje s. rešnje Telo prejmem, moje serce od vsih grehov; in daj mi gnado, de se od tebe in od tvojih svetih zapoved nikdar ne ločim.

O moj Jezus! obvaruj me, de te ne bom nikoli po nevredno prejel! Obvaruj me te nar veči nesreče, de ne bom sam sebi sodbe in pogubljenja jedel, temuč de bo tvoje presveto telo vselej moja dušo ohranilo za večno življenje. Amen.

O Gospod, nisim vreden, de greš pod mojo streho, pa reci le eno besedo, in moja duša bo ozdravljena.

(Med mašnikovim obhajilam se tudi ti po duhovno obhajaj in reci:)

O Jezus, moj usmiljeni odrešenik! kako neizrečeno ljubiš svoje nehvaležne stvari! Svoje življenje si za nas dal v strašnih bolečinah, do zadnje kaplje si svojo sveto kri za nas prelil, in zdaj v tem presvetim zakramentu vedno per nas ostaneš, se vedno za nas razžaljenimu

nebeškemu Očetu daruješ in naše revne duše za nebesa živiš. O neskončna ljubezin! O Jezus, preljubi ženin moje duše! moja revna duša hrepeni po tebi, kakor žejin jelen po merzli vodi! O pridi, moj Jezus, s svojo gnado in ljubeznijo v moje serce, razveseli, potolaži, oživi me spet! Nasiti mojo dušo s svojim presvetim rešnjim Telesam, napoji jo s svojo presveto rešnjo kervjo. O, nikar ne glej mojih grehov, s katerimi sim te že tolikokrat razžalil! glej le moje goreče želje, s katerimi je moje serce napolnjeno, in potrebo moje duše, ktera je tako revna in slaba, kadar s teboj ni sklenjena. Pridi tedaj, o Jezus, presladka nebeška mana! pridi v moje serce, ostani ti v meni in jest v tebi, in ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Duša Kristusova, posveti me!

Telo Kristusovo, zveličaj me!

Kri Kristusova, napoji me!

Voda iz desne strani, operi me!

Terpljenje Kristusovo, poterdi me!

O dobrotljivi Jezus! usliši me,

V svoje svete rane skri me,

Od tebe ločit se, ne pusti me,

Sovražnika pekleniskiga varuj me,

Ob uri moje smerti pokliči me,
 K tebi priti zapovej mi,
 De s tvojimi angelji hvalim te zdaj
 in vekomej. Amen.

Naj ti bo, o sveta Trojica! prijetin
 da dar, kteriga smo ti tukaj pernesli; in
 dodeli nam, svojim nevrednim služabnikom,
 po tem svetim daru gnado in milostljivo
 odpušenje vsih naših grehov. Po Jezusu
 Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Požegnaj nas, prosimo te, sveta
 Trojica: Bog Oče, Bog Sin in Bog s.
 Duh, in tvoj žegin naj ostane vselej per
 nas. Amen.

Zadnji Evangeli.

V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila per Bogu in Bog je bila Beseda. Ta je bila od začetka per Bogu. Vse reči so po nji vstvarjene. V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. Ta je bila prava luč, ki razsvetli vsaciga človeka, kateri pride na svet. Na svetu je bil, in svet je bil od njega storjen, pa svet ga ni spoznal. In Beseda je meso postala, in je med nami prebivala, in vidili smo njeno čast, čast kakor edinorojeniga od Očeta, polna gnade in resnice.

Zahvalna molitev

po sveti maši.

Dobrotljivi Oče nebeški! iz celiga serca te zahvalim za to veliko gnado, de sim bil per tem daru svete maše, v kterim se ti je tvoj ljubi Sin Jezus sam sebe v dar dal tebi v čast, in nam v zveličanje. Odpusti mi, o moj Bog! če nisim bil s tako pobožnostjo, kakoršna se spodobi, per tem presvetim daru, v kterim se ti sam Jezus Kristus daruje. Daj mi, te prosim, gnado posihmal vsako sveto mašo s spodobno pobožnostjo in s perserčno gorečnostjo slišati, in Jezusoviga zaslužnja zmiram bolj se vdeleževati.

O Marija, prečista devica! zahvali ti za-me dobrotljiviga Boga, ker je moja zahvala vse preslaba: de me je, nevredniga grešnika, pustil per tem svetim daru biti; in prosi ga, de naj mi to v zveličanje moje duše zaleže. O mati Jezusova, prečudna mati devica! prosi svojiga ljubiga Sina Jezusa, kteri je za nas svojo sveto kri prelil, de bi za-me zastonj ne bila prelita. Amen.

Druge molitve

per sveti maši.

Premišljevanje Kristusoviga terpljenja.

Ljubi moj kristjan! ker je sveta maša vedin spomin ti-
ste kervave daritve, ktero je Jezus Kristus na s.
križi opravil, lahko per sveti maši tudi Kristusovo
terpljenje z velikim pridam premišljuješ. On sam je
per zadnji večerji, kjer je ta presveti zakrament po-
stavil, svojim učencam rekel: „To delajte v moj spo-
min“. — Po njegovim povelji boš tedaj storil, moj
kristjan, če boš per sveti maši njegov spomin obhajal,
to je, njegovo terpljenje in njegovo smert premišljeval.
Predin se pa sveta maša začne, moli za perpravo tisto
molitev, ki se najde na 16. strani:

„O moj Bog, darujem ti“ i. t. d.

Pervi del svete maše.

Evangelij.

(Kadar mašnik pred spodnjo štablo moli, začni tako
Kristusovo terpljenje premišljevati:)

O moj Jezus, moj dobrotljivi odreše-
nik! koliko si vender iz ljubezni do nas

terpel! Na oljski gori se je začelo tvoje bitko terpljenje. Ondi si po svoji božji natori v duhu previdil, kakošno neizrečeno terpljenje, kakošna strašna smert te čaka; vender se pa od vsiga tega nisi dal ostrašiti: hotel si terpeti in umreti, de bi le mi zveličani bili, in večno v nebesih živel. Take grozovitne bitkosti in težave so te na oljski gori obšle, de ti je bilo umreti, in de je tvoja sveta kri, kakor gost pot, iz tvojiga svetiga trupla na zemljo tekla.

O neizrečena ljubezin tvoja, moj dobrotljivi Jezus, kako nam moreš tako dober in ljubeznjiv biti, ker smo ti mi tako nehvaležni in hudobni! — Res, brez vsiga našiga zasluženja nam deliš obilno odrešenje po svoji presveti, do zadnje kaplje za nas preliti kervi.

O Jezus, kako grozovitin je bil že začetik tvojiga terpljenja! V svojih velicah težavah si trikrat svojiga nebeškiga Očeta prosil, naj ti odvzame kelih terpljenja, de bi ga ne pil, pa popolnoma si se tudi božji volji podvergel, si le želel, de bi se zgodilo, kar Bog hoče, naj bi ti bilo še tako težavno; in po tem ti

Bog angelja pošlje, de te potolaži in ti moč da.

O kako lepe zglede mi tukej daješ. Daj mi tudi gnado, de bom mogel po tvojih zgledih delati, de bom v vsih svojih dušnih in telesnih težavah in potrebah stanovitno Boga pomoči prosil, per tem pa se popolnoma njegovi sveti volji vdal.

(Kadar mašnik pred altar pride, in altar kušne, in pottlej na desni strani moli:)

Toliko si, o Jezus, za nas terpel in mi ti veči del le nehvaležnost povračujemo. Clo eden tvojih učencov, Juda, ti je bil gerdo nehvaležin. Ti si mu toliko dobriga storil, si njegov perjatelj bil; on je pa le gledal, kako bi te bil tvojim narvečim sovražnikom, tvojim ubijavcam prodal. Hinavsko pride k tebi v vertu Getzemani, te kušne, in te izda tvojim sovražnikom, de te popadejo, neusmiljeno zvežejo, in pred tvoje krivične sodnike ženejo.

O Jezus! mi grešniki smo zdaj tvoji sovražniki, tvoji Judeži. Kolikokrat ravnamo gerdo in nehvaležno s teboj! kolikokrat te za majhin čas in dobičik, za kratko posvetno veselje prodamo! koliko-

krat te v tvojih namestnikih zaničujemo, ker jih nočemo poslušati in ubogati, desiravno nam tvoje večne resnice oznanujejo! — Daj nam gnado, o Jezus! de bomo posihmal tvoji perjatli, in de tebe tolikanj bolj ljubimo, kolikor bolj smo do zdaj svet in greh ljubili.

Pa tudi še drugi učenic je s svojo nehvaležnostjo tvoje ljubeznjivo serce ranil. Peter, kterimu si toliko ljubezni skazal, te trikrat zataji, trikrat iz strahu pred ljudmi poterdi, de te ne pozna; desiravno si bil njegov nar veči dobrotnik, njegov gospod in učenik, in si ravno njega svojiga nar višiga namestnika na zemlji postavil. — Sam v se je Peter preveč zaupal, zato je tako globoko padel. Kakor hitro je pa, kader si ga ti milo pogledal, svoj greh spoznal in z žalostnim sercam v tvojo neskončno milost terdno zaupal; je odpušenje svojih grehov zado bil, in je s pomočjo tvoje svete gnade v resnični pokori do konca stanovitin ostal.

Daj tudi nam gnado, o Jezus, de bomo le v tvojo neskončno milost zaupali, in v pravi pokori do konca zvesti ostali.

(Kadar mašnik list in evangeli bere.)

Groza me obhaja, o moj Jezus! kadar premišljujem, kako krivično in zaničljivo so hudobni Judje s teboj ravnali. — Zgolj sama svetost in nedolžnost, sodnik živih in mrtvih si, in vender se pušiš zavoljo nas pred krivičniga sodnika Pilatuža peljati in tožiti, kakor de bi bil nar veči hudodelnik. Vse preneseš z veliko poterpežljivostjo, se ne ustavljaš, se ne prepiraš, se ne mašuješ; in pred svojim hudobnim sodnikom le toliko govoriš, kolikor je v spričevanje resnice potrebno, in kolikor je nam v zgled.

O nedolžni Jezus! mi, grešniki, zaslužimo terdo sojeni, in v smert, v večno smert obsojeni biti. — Bil si tožen, de se zoper deželsko oblast in zoper cesarja vzdiguješ, in de še druge k nepokoršini napeljuješ in šuntaš; desiravno si bil ves svet in nedolžin. Le zavoljo nas si hotel vse to prestati, le zavoljo nas si hotel tako hudo sojen biti, de bi mi ložej per sodbi božji obstali, ker se tolikokrat zoper tebe, svojiga nar višiga Gospoda in nebeškiga kralja, vzdigujemo, in še druge s svojim slabim zgledam pohujšamo, in

od tebe odvrčamo. — **O** nezapopadljivo usmiljeni Jezus, kdo zapopade tvojo neskončno ljubezin! De revnimu, nehvaležnimu hlapcu sodbo polajšaš, se ti, o narviši Gospod! sam pustiš neusmiljeno soditi; de smo mi grešniki pred večno pravico opravičeni, vzameš ti vse naše hudobije in pregrehe na-se, in se pustiš kakor narvečiga hudodelnika tožiti; in de mi nad teboj lep zgled svete poterpežljivosti imamo, prenesesh vse svoje krivične sodbe z veliko, prečudno poterpežljivostjo. — **Daj** nam gnado, o Jezus! de te bomo vredno zahvalili in počastili za vse tvoje velike dobrote, in de te bomo zvesto posnemali v tvojih svetih zgledih, de nam ne bo tvoje neskončno zasluženje brez prida.

Tvojim sovražnikom pa še ni bilo zadosti, de so te le pred hudobniga in krivičniga sodnika Pilatuža pergnali; še pred družiga te peljajo, ki je še hudobniši bil, pred Herodeža. Ta te še bolj zaničuje, kakor Pilatuž, te za norca ima, in te pošlje z zaničljivim plajšem oger njeniga Pilatužu nazaj. Ti pa, o moj Jezus! vse voljno poterpiš, nobene besede ne pregovoriš. Ti si večni Sin božji,

večna modrost in se pustiš od nespametniga, prevzetniga grešnika za norca imeti; mi pa, ki smo vsi hudobni in neumni, kmalo zamerimo, če nam ljudje zoper govore, če nas preganjajo, če nam zadosti časti ne skazujejo. **Kmalo** nas lastna ljubezin k jezi in k sovraštvu nadraži. — **O Jezus!** daj nam gnado, de bomo svojo hudobno natoro in lastno ljubezin vselej premagali, in de bomo vse zaničevanje in vse terpljenje s keršansko poterpežljivostjo in ponižnostjo prestali.

(Ob nedeljah in praznikih moli pred pridigo in po pridigi tiste molitve, ki se znajdejo na 22. strani.)

Drugi del svete maše.

Darovanje.

Očitna je bila krivica, ktero so ti, o Jezus! tvoji hudobni sovražniki delali. **Ka-**mor si bil peljan, kjer si bil tožen in sojen, povsod so mogli tvoji sodniki spoznati, de nič hudobniga in štrafinge vredniga nad teboj najti ni. **Vender** so bili pa tako hudobni in krivični, de te niso hotli izpustiti; temuč so strašno sodbo

čez-te sklenili, in te v smert obsodili. Tebe tedaj, o nedolžni Jezus! so v smert obsodili! Oh grešne stvari so svojiga presvetiga stvarnika v smert obsodile! — Tebe, kateri si edini Gospod življenja in smerti, kateri daš vsim živeti časno in večno, kateri sploh vse iz zgolj ljubezni daš, kar je kdej kak človek na svetu prejel; tebe tedaj so kakor nar večiga hudo-delnika v smert obsodili! — Jest se ne morem zadosti začuditi čez leto nezapopadljivo hudobijo in slepoto tvojih sovražnikov; ti pa vse z voljo preneseš, in le molčiš. Oh, kaj bo, ker smo tako kmalo razžaljeni, kader se nam le kakošna majhna krivica zgodi! Pomagaj nam, o Jezus! s svojo sveto gnado, kadar nas svet zaničuje, kadar nas krivično sodi, in vse hudo zoper nas lažnjivo govori, de bomo po tvojim presvetim zgledu per vsih hudobnih krivih sodbah tega sveta le molčali, in vse z voljo preterpeli. De bi le tvoja sodba, o Jezus! na strašni sodnji dan milostljiva bila, naj bodo sodbe tega sveta še tako hudobne in neusmiljene! sej ne bodo obstale, tvoja sodba pa ostane vekomaj. — Ah, nikar nas ne pogubi per svoji strašni sodbi! —

Nar krivičniši sodba tedaj je zoper tebe sklenjena bila, in kader si enkrat v smert obsojen bil, so si tvoji hudobni sovražniki prav perzadevali, de so te po moči zasramovali, in martrali. Oblačilo so s tebe stergali, so te strašno začeli tepsti, de si bil ves kervav in razbit; in še ni bila hudobija in serditost tvojih sovražnikov nasitena, še novo martro si izmislijo, strašno ternjevo krono ti na glavo nabijejo. Oh, kakošne krivice! kakošno zasramovanje! kakošne bolečine! In vse to le iz zgolj ljubezni do nas terpiš, nam v zveličanje in v zgled. Tvoji sovražniki ti vzamejo tvoje nar potrebniši oblačila, mi grešniki pa imamo toliko nepotrebniiga in prevzetniiga oblačila, s katerim tebe žalimo, sami sebe povišujemo, in bližnjiga pohujšamo. Neusmiljeno te tepejo, in vse tvoje nedolžno truplo razbijejo; mi grešniki pa, kateri s hudobnimi željami svojiga mesa in z vživanjem pregrešniiga posvėtniga veselja tebe tolikokrat razžalimo, mi se hočemo le zmiram dobro počutiti, in smo kmalo nevoljni, kadar nam je kaj slabo. — Zaničljivo ternjevo krono ti na glavo nabijejo, de je ves tvoj sveti obraz s kervjo oblit, in te vno-

vič zasramujejo, in po glavi tolčejo; mi grešniki pa hočemo le zmiram počeseni biti, in se zoper svojiga bližnjiga vzdiguemo.

Ah, ali je to tvojih zgledov posne-manje! — Daj nam gnado, o Jezus! de bomo krotki in iz serca ponižni, de bomo poterpežljivi in v tvojo sveto voljo vdani, in de bomo radi zaničevani zavoljo tebe, de bomo enkrat počeseni pri tebi.

O Jezus! nedolžno jagnje božje! vse kar si terpel, si nedolžno terpel. To so tvoji sodniki in sovražniki dobro spoznali, pa iz zgolj jeze in nevošljivosti ti niso hotli pravice skazati, temuč so le tvoje terpljenje in tvojo smert želeli. Pilatuž je posebno dobro spoznal tvojo nedolžnost, in ni hotel nič kriv biti tvoje nedolžno pre-lite kervi, tako de si je pred vsim ljud-stvam roke vmil rekoč: „Jest sim nedol-žin nad kervjo tega pravičniga“. On si je sicer perzadeval, de bi te bil rešil, pa si je premalo perzadeval, iz strahu pred ljudmi. Iskal je usmiljenje obuditi per tvojih sovražnikih, in te je, z rude-čim plajšem ogernjeniga, vsiga razgaj-žljaniga in s ternjem kronaniga, Judam pokazal rekoč: Glejte, človek! oni so

pa le še hujsi vpili: **Križaj ga! križaj ga!** — In tako so ti, o nar svetejši in nar dobrotljivši zveličar! nar grozovitniši štrafingo sprosili. — **O** kako strašno greh človeka preslepi! — **Varuj nas, o Jezus!** pred vsim greham, varuj nas, posebno pred sovraštvam, pred jezo in nevošljivostjo, de na duši ne oslepimo, in v večno pogubljenje ne zaidemo.

K Sanktusu.

O Jezus Kristus, kralj večne časti! zdaj angelji in arhangelji, **Kerubi** in **Serafi**, in vsi izvoljeni duhovi v nebesih vedno pojo: **Svet, Svet, Svet!** **Ka-**dar si pa na tem nehvaležnim svetu bil, so pa tudi hudobni **Judje** zoper tebe vpili: **Križaj ga! Križaj ga!** kakor zoper nar hujsiga hudodelnika; in tvoji krivični sodniki so tudi v to vpitje pervolili, de imaš križan biti. In na to so ti težek križ naložili, de si ga mogel sam na svojih kervavih ramah nositi. — **O usmiljeni Jezus!** s tako težkim križem te vidim obloženiga, de medliš pod njim, in padeš od slabosti, predin ga na goro **Kalvarjo** perneseš, kjer imaš križan biti; in le naše

pregrehe ga tako težkiga store. — O daj nam gnado, de bomo tudi mi tebe čez vse ljubili, in eden družiga kakor sami sebe. (Tukaj stori iz keršanske ljubezni spomin za žive, zlasti za tiste, za ktere si posebno dolžan moliti.)

Tretji del svete maše.

Povzdigovanje.

Čast in hvala ti bodi, o Jezus, Sin božji! ker si nas od večniga pogubljenja odrešil, in z razžaljenim nebeškim Očetam spet spravil. — Oh! pa zavoljo velike dobrote, ktero si nam skazal, si mogel svoje življenje zgubiti; in daš z veseljem svoje življenje tje, de le nas od večne smerti rešiš, se pustiš od svojih hudobnih sovražnikov na križ perbiti, neusmiljeno ti z žeblji roke in noge prebodò; in tako na križ razpet se daruješ, o nedolžno jagnje! nebeškemu Očetu za nas grešnike, kateri bi bili imeli vsi na večno pugubljeni biti, ko bi ne bil ti za nas na s. križi naš dolg poplačal. —

O križani Jezus, kako obilno teče tvoja presveta rešnja kri iz tvojih svetih

ran! O, pusti jo teči na naše mlačne, nehvaležne serca, de bomo v ljubezni do tebe bolj vneti, de ti bomo z veči gorečnostjo tudi v britkostih in v zapušenji služili, in de se ti bomo za vso tvojo ljubezin s svetim življenjem hvaležne skazovali.

Svojo presveto kri, o jagnje božje! se dan današnji z naših altarjev za naše odrešenje in zveličanje nebeškemu Očetu za nas grešnike per vsaki sveti maši daruješ. — O daj nam gnado, de se bomo te presvete daritve vselej prav vdeležili, de bodo naše hudobije izbrisane s tvojo kervjo.

Usmili se tudi vsih vernih duš v vicah in stori jih deležne te svete daritve. (Tukaj stori spomin vsih duš v vicah, zlasti tistih, za ktere si posebno dolžan moliti).

Pa ne le tvoje britko terpljenje, o Jezus! ampak tudi tvoji zgledi na s. križi nam v večno zveličanje pomagajo, če jih zvesto posnemamo: Vsim svojim sovražnikom odpustiš iz serca; še prosiš za-nje, de bi jim Bog njih djanje v greh ne zarahtal. O dobrotljivi Jezus! daj tudi nam tako ljubezin do bližnjiga, de bomo vsa-cimu dobro želeli, in dobro storili, koli-

kor je v naši moči, de bomo z vsakim v miru in v dobri spravi živeli, in de bomo še za sovražnike molili, in jim dobrote skazovali po tvojim zgledu. — Desniga razbojnika Dismasa, kateri na-te zaupa, in per tebi pomoči iše, potolažiš in mu obljubiš, de bo še tisti dan s teboj v raji. O usmiljeni Jezus! daj nam gnado, de bomo tudi mi, ubogi grešniki, le per tebi tolažbe in pomoči iskali, kader nas težave in britkosti zadenejo, ali kadar nas hoče spomin poprešnjih grehov v obupanje perpraviti. Daj nam gnado, de bomo v dušnih in telesnih težavah vselej v duhu pod tvoj s. križ perbežali, ga objeli, in pogledali z zaupanjem proti tebi, ki zavoljo našiga zveličanja na s. križi visiš. — Svojo preljubo mater zročiš svojimu nar ljubšimu učencu Janezu; svojo dušo pa v roke nebeškiga Očeta. Po tem nagneš glavo, in mirno umerješ. O Jezus! spreoberni naše serca, de bomo tudi mi s tako ljubeznijo za svoje bližnje skerbeli, kakor ti; in de v vsim dobrim do konca zvesti ostanemo. Kako sveto je bilo tvoje življenje, kako sveta tvoja smert! Kakoršno življenje, takošna smert. Daj nam gnado, de bomo tebi enaki

v življenji, de ti bomo potlej tudi v smerti enaki. **P**ridi nam zadnjo uro s svojo sveto gnado na pomoč; varuj nas pred hudobnim sovražnikom, kateri našiga pogubljenja želi, daj nam zadnjo uro to misel, de bomo svoje uboge duše v roke nebeškiga Očeta, in v tvoje svete krvave rane perporočili; in dodeli nam to veliko gnado, de bomo s tvojim presvetim rešnjim Telesam prevideni iz tega sveta šli. — **O** križani Jezus, ki si za nas na s. križi umerl, daj nam vsim prav srečno smert.

Četerti del svete maše.

Zavživanje.

O Jezus! mogel si sicer tako smert storiti, kakoršno nar veči hudodelniki; vender so pa še takrat nekteri Judje spoznali, de si resnično Sin božji, in de po nedolžno terpiš. Žalostni in pobiti so na svoje persi terkali, in so se domu vernili.

Tudi jest terkam zdaj z žalostnim in potertim sercam na svoje persi in rečem: **O** Gospod! jest ubog grešin človek,

kteri sim te tolikokrat s svojimi grehi razžalil, jest tvojih gnad in dobrot nisim vredin, še manj pa, de bi kedaj tebe v presvetim zakramentu prejel. — Oh! pa moja duša tebe potrebuje, in nima praviga življenja brez tebe. — Jezus, pravi živi Bog! pridi tedaj, perserčno te prejeti želim, pridi v moje serce, kakor si prišel v Cahejevo hišo, in ga spreoberni, de bo pravično, čisto, ponižno in poterpežljivo postalo! Ker te zdej ne morem v svetim zakramentu prejeti, te prejmem v željah. Pridi tedaj, o Jezus! moja duša po tebi zdihuje, moje serce tebe želi. Le ti zamoreš vse moje želje spolniti: Kadar je moja duša lačna, jo le ti, o nebeški kruh angeljev! kteri vse razveseljenje v sebi imaš, zamoreš napasti; kader je žejna, jo le ti, o studenic večniga življenja! zamoreš napojiti; kader je revna, jo le ti, o večni zaklad nebeških gnad! zamoreš obogatiti; kadar je žalostna, jo le ti, o veselje vsih izvoljenih! zamoreš razveseliti; kadar je bolna, jo le ti, o nebeški zdravivie in zdravilo! zamoreš ozdraviti; kader je zapušena, zaničevana, zaveržena od sveta, prides ti, o nebeški ženin! in jo vzameš za svojo prijatlico in nevesto. — O dobrotljivi in

usmiljeni Jezus! pridi tedaj v moje serce, in dopolni vse želje moje duše, ktera le v tebi in per tebi najde veselje, tolažbo in pomoč! — O Jezus! ostani v meni in jest v tebi vekomaj. Amen.

(Kadar mašnik zadnje molitve na desni strani moli, in potlej ljudstvo žegna.)

S ponižnim sercam se ti zahvalimo, o dobrotljivi zveličar! za vse, kar si storil in terpel za nas. — Svoje življenje si za nas dal, de si nam večno življenje perdobil, ki ga boš vsakimu dodelil, kteri se bo le sam hotel s tvojo gnado tvojiga neskončniga zasluženja prav deležin storiti. Kakor si ti tretji dan častitljivo od smerti vstal, in zdaj na vekomaj per svojim nebeškim Očetu živiš in kraljuješ, tako si tudi nam obljubil, de nas boš poslednji dan k večnemu življenju obudil, če bomo v tvoji sveti gnadi živeli in umerli.

O Jezus! ki si nas s svojo smertjo na s. križi od večniga pogubljenja odrešil, in s svojim vstajenjem tudi nam vstajenje od mertvih zadobil! daj nam vsim gnado iz groba svojih pregreh srečno vstati k novimu življenju v keršanski pra-

vičnosti in v resnični svetosti. In kadar nas boš poklical iz tega revniga sveta, imej z nami usmiljenje, in ne perпусти, de bi nam tvoje neizrečeno terpljenje, tvoja bitka smert, in tvoja presveta, do zadnje kaplje za nas prelita rešnja kri k pogubljenju bila; temuč pelji nas iz te doline solz v srečno prebivališe, ktero si nam per nebeškim Očetu perpravil, de se bomo tamkej s teboj in z vsimi izvoljenimi vekomaj veselili. Amen.

(Zahvalno molitev po sveti maši najdeš na 33. strani.)

Molitve

per černih mašah.

Ljubi moj kristjan, kadar imaš perložnost černo mašo slišati, daruj jo vselej za vse žive in mertve, posebno pa za tiste duše v vicah, ki imaš posebno dolžnost za-nje moliti, postavim, za starše, če so že na unim svetu, ali za kakošne druge žlahtnike, dobrotnike, per-jatle i. t. d.

Za perpravo pa lahko ravno tisto molitev moliš, kakor per družih mašah (ktera se znajde na 16. strani), le ta posebni namen še zravin postavi, za ktere duše zlasti želiš to sveto mašo Bogu v dar pernesti.

Pervi del.

(Kadar mašnik pred spodnjo štablo moli, reci:)

V imenu Boga † Očeta, in † Sina in svetiga † Duha. Amen.

Stopil bom pred božji altar;

Pred Boga, kateri mojo mladost raz-
veseluje.

Naša pomoč je v Gospodovim imenu;
Kteri je nebo in zemljo vstvaril.

Očitna spoved. Se spovem Bogu vsigamogočnemu, sveti Marii vselej devici, svetimu Mihaelu arhangelu, svetimu Janezu kerstniku, svetima aposteljnama Petru in Pavlu, vsim svetnikom in tebi, oče! de sim veliko grešil, z mislijo, z besedo in djanjem. Kriv sim, kriv sim, silno sim kriv. Zatorej prosim sveto Marijo vselej devico, svetiga Mihaela arhangela, svetiga Janeza kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike in tebe, oče! prosite za-me Gospoda, našiga Boga.

Usmili se nas, vsigamogočni Bog! odpusti nam naše grehe, in nas pelji v večno življenje. Amen.

Milost, odvezo in odpušenje naših grehov nam dodeli, vsigamogočni in usmiljeni Gospod. Amen.

O Bog! ko se boš ti na nas ozerl, bomo oživljeni, in tvoje ljudstvo se bo v tebi razveselilo.

Skaži nam, o Gospod! svoje usmiljenje, in svoje zveličanje nam dodeli.

Odvzemi nam, prosimo te, o Gospod! naše pregrehe, de bomo vredni k nar svetejšimu s čistim sercam perstopiti. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

(Kader mašnik na desni strani moli.)

O Gospod! daj vsim vernim dušam v vicaх večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. **Gospod,** usmili se jih! **Gospod,** usmili se jih!

O Bog, kateri odpušenje deliš, in naše zveličanje ljubiš! tvojo milost prosimo, de našim bratom, sestram, žlahtnikom, dobrotnikom in vsim vernim kristjanam, kateri so iz tega sveta šli, po prošnji Marije device in vsih svetnikov dodeliš, v družino večno zveličanih priti.

O Bog! stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, de milostljivo odpušenje, katero so vselej želele, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Berilo iz lista sv. Pavla ap. do Kor. 15.

Bratje! skrivnost vam povem: Vsi bomo sicer od mrtvih vstali, pa ne bomo vsi premenjeni: Na enkrat, kakor bi z očmi trenil, na poslednjo trobento; trobenta bo zapela, in mrtvi bodo nestrohljivi vstali, in bomo spremenjeni. Zakaj letó strohljivo mora nestrohljivost obleči, in letó umerjoče mora neumerjočnost obleči. Ka-

der bo pa letó umerjoče neumerjočnost obleklo, takrat se bodo spolnile besede, ki so zapisane: Smert je požerta v premaganji. Smert, kje je tvoje premaganje? Smert, kje je tvoje zelo? Zelo smerti pa je greh; moč greha pa postava. Bogu pa bodi hvala, kateri nam je premaganje dal po Gospodu našim Jezusu Kristusu.

O Gospod! daj vsim vernim dušam v vicaх večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Očisti jih, o Gospod! od vsih madežev greha, zavoljo katerih še ne morejo v nebesa, kamor nič omadežvaniga ne pride.

Evangelij sv. Janeza v 5. pogl.

Tisti čas je Jezus Judam rekel: Resnično vam povem, de ura pride, in je že zdaj, kader bodo mrtvi slišali glas Sinu božjiga; in kateri bodo slišali, bodo živeli. Zakaj kakor Oče sam v sebi življenje ima, tako je tudi Sinu dal, življenje sam v sebi imeti. In je njemu oblast dal tudi sodbo delati, ker je on Sin človekov. Ne čudite se nad tem, zakaj ura pride, v kateri bodo vsi, kateri so v pokopališih, glas Sinu božjiga slišali.

In kateri so dobro storili, bodo ven prišli z vstajenjem k življenju, ti pa kateri so hudo storili, z vstajenjem k obsojenju.

Drugi del.

O Gospod Jezus Kristus, kralj večne časti! reši duše vsih vernih mertvih od vsih štrafing; reši jih iz temote, in reci jih svetimu arhangelu Mihaelu v sveto luč perpeljati, katero si nekdam Abrahamu in njegovimu zarodu obljubil. Pusti, o Gospod! te verne duše, za katere ti dans daritev in molitve opravljamo, v večno življenje priti.

Vzemi, sveti Oče, vsigamogočni večni Bog! ta čisti dar, kteriga ti jest tvoj nevredni služabnik darujem svojimu živimu in pravimu Bogu, za vse svoje brezšteviline grehe, zamere in zanikernosti, za vse pričujoče, in tudi za vse verne kristjane, žive in mertve. Daj, de bo meni in njim v zveličanje in večno življenje. Amen.

O Bog! naš stvarnik in odrešenik! daj nam po skrivnosti te vode in tega vina božje nature Jezusa Kristusa ravno

tako se vdeležiti, kakor se je on ponižal, našo človeško natoro na-se vzeti.

Darujemo ti, o Gospod! kelih zveličanja, in prosimo tvojo milost, de naj pride s prijetnim duham pred obličje tvojiga božjiga veličastva za naše in vsiga sveta zveličanje. Amen.

Vzemi, o Gospod! ta sveti dar iz roke tega mašnika k svoji božji časti in k našimu zveličanju; posebno pa za vse verne duše v vicah. Perkrajšaj jim njih terpljenje, in vzemi jih po svoji neskončni milosti v večni mir in pokoj.

Prosimo te, o Gospod! ozri se milostljivo na dar, kteriga ti za duše tvojih služabnikov in služabnic darujemo; in ker si jim na tem svetu gnado keršanske vere dodelil, daj jim tam večno plačilo keršanstva.

Bodi milostljiv, prosimo te, o Gospod! vsim vernim dušam v vicah, za ktere ti ta sveti dar damo, in tvojo božjo visokost ponižno prosimo, in dodeli, de te uboge duše skozi ta mogočni dar s teboj spravljene k vživanju večniga miru in pokoja vzete biti zaslužijo. Za vse to te prosimo v imenu Jezusa Kristusa. Amen.

Povzdignimo svoje serce k Gospodu, in hvalimo Gospoda svojiga Boga!

Spodobi se in je prav, de te zmiram in povsod hvalimo, sveti Gospod, vsigamogočni Oče, večni Bog! po Kristusu, Gospodu našim. Po katerim tvojo božjo visokost hvalijo angeli, molijo gospostva, in se tresejo poglavarstva. Nebesa in nebeške moči in sveti Serafini tvoje veličastvo z združenim veseljem poviksujejo. Prosim te, perpusti, de tudi mi svoj glas z njimi sklenemo, in ti s ponižnim spoznanjem rečemo: Svet, svet, svet si Gospod Bog Sabaot! Polno je nebo in zemlja tvoje časti! čast tebi na višavah! češen bodi, kateri pride v imenu Gospodovim! Hozana ti na višavah!

O milostljivi Oče! v imenu Jezusa Kristusa, tvojiga Sinu, te prosimo, de z dopadajenjem vzameš in požegnaš ta sveti dar, kteriga ti pernesemo posebno za tvojo sveto katoliško cerkev, za našiga papeža I., za našiga škofa I., za našiga cesarja I., in za vse verne kristjane, in za vse, ktere veš, de nam je posebno moliti treba, zlasti pa za (tukaj stori spomin za žive, kakor si pred Bogam dolžan za-nje moliti.)

Sklenjeni posebno z visoko častitljivo

vselej devico Marijo, materjo našiga Gospoda Jezusa Kristusa, in z vsimi tvojimi svetniki, te prosimo, dodeli po njih zasluženji in njih prošnji, de bomo v vsih rečeh s tvojo pomočjo obvarovani in podpirani. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Tretji del.

Daj nam, prosimo te, o Bog! de bo ta sveti dar od tebe ves posvečen, tebi dopadljiv in prijeten, de nam bo spremenjen v telo in kri tvojiga ljubiga Sina Jezusa Kristusa. Kteri je pred svojim terpljenjem ta dan vzel kruh v svoje svete in častite roke, te zahvalil, ga posvetil, razlomil, in dal svojim učencam rekoč: „Vzemite in jejte vsi od tega: Zakaj to je moje Telo“.

O Jezus v presvetim rešnjim telesu! pravi živi Bog! O presveto Telo Jezusovo, bodi tavžentkrat češeno! O živi kruh angeljski! molim te kakor svojiga praviga živiga Boga. O Jezus v presvetim rešnjim telesu! bodi zadnjo uro moja tolažba in moja popotnica, in daj tud vsim vernim dušam v vicah večni mir in pokoj.

Ravno tako je vzel Jezus po večerji kelih z vinom v svoje svete in častite roke, je spet svojiga nebeškiga Očeta zahvalil, vino posvetil, in dal svojim učencam rekoč: „Vzemite in pite vsi iz njega: Zakaj to je kelih moje kervi, noviga in večniga testamenta, (skrivnost vere!) ktera bo za vas in za njih veliko prelita v odpušanje grehov. — Kolikorkrat boste to delali, storite v moj spomin“.

O bodi sto tavičentkrat češena, pre-sveta rešnja kri Jezusova, iz njegovih svetih ran in iz njegove prebodene svete strani prelita v odpušenje vesvoljniga sveta! Očisti mojo dušo od vsih madežev greha, in stori moje serce Bogu dopadljivo. Potolaži in pogasi ogenj vic, in perpelji vse verne duše v večno veselje. Amen.

Po povelji Jezusa Kristusa, tvojiga Sina, tedaj obhajamo, o Gospod! spomin njegoviga presvetiga življenja in terpljenja, in darujemo tvojimu prečudnemu veličastvu ta čisti, sveti in brezmadežni dar, sveti kruh večniga življenja, in kelih večniga zveličanja.

Ozri se milostljivo in prijažno na ta sveti dar, in naj ti bo, prosimo te, tako

prijetin, kakor ti je bil prijetin dar tvojih nar pravičniših služabnikov v starih časih.

Pošlji, o Gospod! svojiga svetiga angelja iz nebes, de pernese ta sveti dar pred obličje tvoje božje visokosti; in posveti nas, de bomo Jezusa v presvetim zakramentu vselej vredno prejeli. Amen.

Usmili se tudi, o Gospod! vsih vernih duš v vicah, in zavoljo Jezusoviga zasluženja jim daj večni mir in pokoj. Posebno te pa prosim za . . . (tukaj stori spomin za duše v vicah, za ktere zlasti želiš to sveto mašo darovati, in za ktere si posebno dolžan moliti).

Ravno tako pa tudi nam, ubogim grešnikom, ker zaupamo v velikost tvoje milosti, dodeli delež in družbo z vsimi tvojimi svetniki; ne sicer zavoljo našiga zasluženja, ampak iz neskončniga zasluženja Jezusa Kristusa Gospoda našiga. Amen.

Oče naš, kateri si v nebesih, i. t. d.

O Gospod! reši nas od vsiga zlega na duši in telesu; in na prošnjo svete in prečiste vselej device Marije in vsih svetnikov nam daj mir v našim življenji, de bomo s pomočjo tvoje gnade greha in vsih zmot obvarovani. Amen.

Četerti del.

O Jezus, nedolžno jagnje božje, kateri grehe sveta odjemlješ, daj vsim vernim dušam v vicah večni mir in pokoj.

Gospod Jezus Kristus, Sin živiga Boga, kateri si po volji svojiga Očeta s pomočjo s. Duha s svojo smertjo svet oživil; odreši me s tem svojim presvetim telesam, in svojo presveto kervjo od vsih mojih grehov in od vsiga hudiga. Daj mi gnado, de se stanovitno deržim tvojih zapoved; in ne dopusti, de bi se kdej ločil od tebe.

O Gospod! nisim vredin, de greš pod mojo streho, pa reci le eno besedo, in moja duša bo ozdravljena.

(Kadar se mašnik obhaja, se tudi ti po duhovno obhajaj, in moli tako:)

Tudi jest želim zdej, o Jezus! tvoje presveto rešnje telo in tvojo presveto rešnjo kri prejeti. — De bi pa tega vredin bil, želim imeti angeljsko čistost, serafinsko popolnamost, in tako ljubezin do tebe, o Jezus! kakoršno ima tvoja preljubeznjiva mati Marija! Želim pa tudi imeti take perserčne in goreče želje do

tebe v svetim zakramentu, kakor so jih imeli tvoji izvoljeni svetniki, kader so prejeli ta nar svetejši zakrament. — Ker je pa to meni, ubogimu grešniku, nemo-goče, te ponižno prosim, o Jezus! ozri se milostljivo na mojo slabost in nizkost, in pridi zdej in razveseli mojo revno dušo, ktera zmiram želi s teboj sklenjena biti; pridi s svojo gnado in s svojo ljubeznijo v moje serce, in perpravi me k vrednimu prejemanju tvojiga telesa in tvoje kervi. — Usmili se pa tudi, o Jezus! vsih vernih duš v vicah, ktere toliko terpe, ker so od tvojiga ljubeznjiviga božjiga obličja odločene. Očisti jih, o Jezus! od vsih madežev, ktere še na sebi imajo, in perpelji jih skorej v svoje nebeško kraljestvo. Amen.

Nebeška luč naj jim sveti, o milostljivi Gospod! v družini tvojih svetnikov vekomaj. — O Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Amen.

Dodeli, prosimo te, o Gospod! de bodo duše tvojih služabnic, ktere so se iz tega sveta ločile, po tvojim neskončnim zasluženji in po tem svetim daru od vsih

svojih grehov očišene, in v večno veselje vzete. Amen.

Zadnji evangeli.

V začetku je bila beseda, in beseda je bila per Bogu, in Bog je bila beseda. Ta je bila od začetka per Bogu. Vse reči so po nji storjene V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi . . . Prava luč je bila, ki razsvetli vsaciga človeka, kateri pride na svet. Na svetu je bila, in svet je po nji storjen, pa svet je ni spoznal . . . In beseda je meso postala, in med nami prebivala, in vidili smo nje čast, čast kakor edinorojeniga od Očeta, polna gnade in resnice.

(Zahvalno molitev po sveti maši najdeš na 33. strani.)

Navadna pesem

per sveti maši.

K začetku.

1.

Pred tabo na kolenih,
 O Bog! te molimo,
 In polni želj ognjenih
 K tebi zdihujemo.
 Ta ofer svete maše,
 Si daj, o Bog! dopast',
 In zdihtovanje naše
 Povišat' tvojo čast.

2.

Ker Jezus se je ločil,
 Je per večerji tam
 Prelomil in izročil
 Ta kruh perjatelam.
 Posvetil je to vino
 Ter ga je jogram dal,
 To k mojimu spominu
 Storite, zravin djal.

3.

Meso je to, vzemite,
 Meso in moja kri,

Nikdar ne pozabite,
 Kaj Jezus vam stori,
 Za vaš on hoče umreti,
 (O člov'k, premisli to!)
 De da ljudem živeti,
 De jim odpre nebo.

4.

To naše darovanje
 Vzem', o Bog, od nas,
 Usliši zdihovanje,
 In naše prošnje glas!
 Teleta so očaki
 Dajali nekedaj:
 Zdaj dari niso taki,
 Naš dar je Jezus zdaj.

K Glorii.

1.

Čast, hvala in hvaležnost
 Je tvoja bla in bo.
 Nepokoj in boležnost,
 O Bog odverni to.
 Daj nam miru in gmaha,
 Le vedno deržat' se,
 De bodemo brez straha
 Gospod! častili te.

2.

Za naše hudobije
 Si ti pokoril se;
 De nas naš greh ne ubije,
 Dodeli usmiljenje.
 Bod' hvala in česenje
 Tud Duhu svetimu,
 Ker on nam poterpljenje
 Daje v preganjanju.
Pred evangelijem.

1.

Iz božjih ust ven grede
 Svet evangelium,
 Njegove so besede,
 In slab je slab naš um.
 Bog sam uči, Bog večni,
 In Bog lagat' ne ve;
 O srečni, trikrat srečni,
 Kater' se ga derže.

2.

Besede božje vera
 Nam kaže, nas uči
 Presrečno pot, katera "
 V nebesa gor derži.
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj per nas,
 Daj nam po tem veselje
 Seboj na večni čas.

K Kredo.

1.

Bog Oče! mi spoznamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je, in kar imamo,
 Dobrete tvoje dar.
 Od tebe venkej ide
 Sin rojstva večniga,
 Spočetje njega pride
 Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
 To božje detice,
 Devištna ni zgubila
 Ne pred, tud potlej ne.
 Naš greh je njega umoril,
 Za greh je bil prodan,
 In kakor je govoril,
 Je vstal na tretji dan.

3.

Na desni rok' Očeta
 Je v svetim raji zdaj.
 Še pride, to obeta,
 Samo ne vemo, kdaj.
 Pa kader se izide
 Za svet odmerjen čas,
 Tak vemo, de spet pride,
 Očitno sodit nas.

4.

Sosesko keršenikov,
 Al' cerkev verjemo.
 In gmajno tud svetnikov,
 Kar je obljubljeno.
 Tud grehov odpušenje
 Na temu svetu zdej,
 Života t'ga vstajenje
 Po tem pa sveti raj.

K darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi!
 Kar tebi oframo.
 Scer kruh je sam na sebi,
 In vino zgol samo;
 Pa 'z kruha ino vina
 Bo kmalo, kar zdaj ni,
 Edin'ga tvoj'ga Sina
 Meso in prava kri.

2.

To naše darovanje,
 O Bog! ne zverzi to,
 Vse misli ino djanje
 Zdej tebi oframo.
 O daj, de bomo zvesti
 Teb', Oče, v svojih dneh.
 Odvzem' od naše vesti
 Težilo vsih pregreh.

3.

Vse naše premoženje,
 Ves živež in telo,
 In tud naše življenje,
 Vse to naj tvoje bo.
 Daj nam po svoji volji
 Zdej dež, zdej solnčni svet,
 Pokaž' na žitnim polji
 Dobrote svoje cvet.

K Sanktusu.

1.

Povzdignimo, kristjani!
 Vsi svojo pesem zdej,
 Zapijmo skupej zbrani
 Svet, Svet, na vekomej.
 V nebesih in na zemlji
 Se vidi njega moč,
 Neverniam odjemlji,
 O Bog njih uma noč!

2.

De oni luč, katere
 Do zdej ne vidijo,
 Spoznajo, udje vere
 Z nam' tvoje bodejo.
 De čast'mo skupej tega
 K nam pridejočiga;
 Čast njemu se razlega
 In hvala angeljska.

Po povzdigovanji.

1.

Molimo klečijoči
 Boga zakrit'ga,
 Oko ga ne razloči,
 Pa vera znanje da.
 Zdaj tukej brez pogleda,
 O Bog! te vidimo,
 Zadosti je beseda,
 De tebi verjemo.

2.

Na lesu svet'ga križa
 Je Bog zagernjen bil,
 Zdaj, vera nas previza,
 Je človek tud se skril.
 Ta dar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angeljev,
 Opomni misli moje,
 O Bog! de si za-me umerl.

3.

Naj spere dušo mojo,
 O Jezus! tvoja kri,
 Dodeli milost svojo,
 O morje milosti!
 Kar zdaj te nam zagerne,
 Naj zgine, o Bog spred nas,
 Naj skorej nam odgerne
 Svetlobo tvoj obraz.

K zavžívanju.

1.

Vel'k čudež se nam kaže,

Vel'k čudež se godi:

Gospod je to, in naše

Oko ga vid'lo ni.

Podobo ima vina,

Podobo kruha sam,

Ne le zavolj spomina:

Meso in kri je tam.

2.

O srečni, kdor verjame,

De tukaj jagnje je,

Katero nam odvzame

Vsih grehov butare.

Letá je kruh, to vera

Kristjane poduči,

Letà je jed, katera

Nam dušo preživi.

3.

Če ga na konc' življenja

Po vrednim vžijemo,

Se smert' občutenja

Več bal' ne bomo.

Težave in britkosti

Se tist' ne bode bal,

Kater'mu v slabosti

Bog sam pomoč bo dal.

4.

O Jezus! čast in hvala
 Naj tebi večna bo;
 Ljubezin nam je dala
 Ljubezin tvoja to,
 Ta vžitek tvojga mesa
 In tudi te kervi,
 Življenje in nebesa,
 Veselje v večnosti.

5.

Daj tega nam želeti,
 Goreti od želja!
 Daj tega nam prejeti
 'Ta čas, k' bo ločitba,
 De bodemo s timistim
 Na pot se vzdignili,
 In vsi s sercam čistim
 V nebesa noter šli.

K koncu svete maše.

Ker smo zdey mašo sveto
 Spodobno slišali,
 Povz'mimo čast odpeto
 In hvalo z angeljci,
 Dopade naj mu djanje,
 Opravljen'ga daru;
 Zvirk gnad bod' to darvanje
 Nam, dolžna čast Bogu.

Deržimo pomoč' božje
 Se skoz in skoz terdno,
 Leta naj nam orožje
 Pred vso hudobo bo.
 Brez greha da naj stati
 Pred sodbo zadnji dan,
 Od angeljev nas zbrati
 Na njega desno stran.

Druga
navadna pesem
 per sveti maši.

Kirje.

1.

Pred stolam tvoje milosti
 Tvoj verni ljud kleči:
 In tebe, Bog! v ponižnosti
 Svoj'ga serca časti.
 Stor' milost tem, kater' žele
 V sólzah oprat' svoje dolge:
 Odpusti, Oče! grešnikom,
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrotljiv — nam,
 Dobrotljiv skaži nam.

2.

Ob dari tvoje smo peršli,
 Kakor zgubljeni sin,
 In kakor ovce smo zašli,
 Zgubili tvoj spomin.
 Al Oče vsiga usmiljenja!
 Na serca polne zgrevanja
 Z dopadajenjem dol poglej,
 In svojo gnado zopet dej,
 In gnado — dej,
 In gnado zopet dej.

3.

Sej delo smo vsi tvojih rok,
 In tvoja lastna stvar;
 Opri slabosti svojih otrok,
 Nar viši gospodar!
 Za spravo zdej darujemo
 Tvojga Sinu ofrujemo;
 O Bog! skoz njega sveto kri
 Vse naše grehe proč omi,
 Vse proč — omi,
 Vse grehe proč omi.

Glorija.

Čast bod' na visokosti
 Bogu na vekomej,
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej.

V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo, trojni Bog!
 Od tebe mi prejmemo
 Rešenje iz nadlog.

Evangelij.

Iz tvojih ust izide
 Svet evangelium.
 Na dno leto se snide
 Vsih kristjanov um.
 Modrost nas sama viža,
 Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečno prav živi.

Kredo.

1.

Gospod! pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja revna stvar spozna,
 In ver'je z živim spoštovanjem,
 Na tebe, praviga Boga,
 Tud ver'je v tvoj'ga ljub'ga Sina,
 Spočet'ga od svet'ga Duha,
 Kater'ga Jesu korenina
 V deviškem cvetji je svetla.

2.

De je prišel iz zgolj ljubezni,
 De nas bi spravil spet s tebo,

De na se vzel je vsih bolezni,
 Prelil na križi kri svojo,
 De spet je vstal, pekel premagal,
 Na desni tebi zdej sedi,
 De nas bo enkrat vse prevagal,
 Sodnik pravični vsih stvari.

3.

De sveti Duh nam cerkev viža,
 De bo do konca vedno z njo,
 De kdor se njem' v solzah perbliža,
 Od grehov spet očišen bo:
 Zopet de enkrat bomo vstali,
 Vsih svetih družba sprosi nam:
 De bomo skupaj vživali
 Življenje večno z Jezusam.

Darovanje.

1.

Tvoj mašnik zdej ofruje,
 Gospod! lete dari,
 Z njim tud tvoj ljud zdihuje,
 In s sercam gor puhti.
 Čist kruh je ino vino
 Za grehe naše dar,
 K tvoj'ga Sinu spominu
 Je obložen altar.

2.

Vzem', Bog! leto darvanje,
 Dobrotljiv' Oče naš,
 Omeči te zdih'vanje,
 De nam spet gnado daš,
 Le smert in kri presveta
 Tvoj'ga ljub'ga Sinu
 Nam daje trošt, de vzeta
 Ta prošnja bo v nebo.

Sanktus.

1.

Poj: Sveti, sveti, sveti,
 Je Bog in naš Gospod,
 Z angeljci pojte: Sveti
 Si ti Bog, Sabaot.
 V nebesih in na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Od stvari svojih jemlji,
 Zdaj in na vekomej.

2.

Veseli vkup pojemo
 Iz serca celiga,
 In tega vsi sprejmemo,
 Kot svojiga Boga,
 Kater v imenu pride
 Gospoda našiga;
 Ves svet se k časti snide
 Sinu njegoviga.

Po povzdigovanji.

1.

Poglej, o Oče! z visokosti
 Milostivo dol na ta altar,
 Kjer pernesemo po dolžnosti
 En tebi dopadljivi dar.
 Ta dar je sam tvoj Sin edini,
 Iz zgolj ljubezni darovan,
 Katir enako kaki ž'vini
 Je strašno bil za nas zaklan.

2.

On vse slabosti naše nosi,
 De nas perpravi v sveti raj;
 On per Očetu za nas prosi,
 De b' mi živeli vekomaj.
 Nej te ljubezin ta ognjena
 Skoz prošnjo, Jezus, omeči,
 De se od tvoje smerti cena
 Nad nami nikdar ne zgubi.

Agnus Dei.

Poglejte božje jagnje,
 Kak toči svojo kri,
 Kako on glavo nagne,
 In za nas omedli.

On grehe proč odjemlje,
 On nosi vse dolge;
 Pokrajne cele zemlje
 Skoz njega mir dobe.

Duhovno obhajilo.

(Gospod! jest nisim vredin,
 De b' tebe dans zavžil.)
 Al reci, de bom vredin,
 In bodem zopet živ.
 V duhu tebe prejeti
 Iz serca jest želim,
 Daj, ženin naš presveti!
 De gnado zadobim.

K koncu svete maše.

Zdaj ofer smo končali,
 Ta dar je Bog, tvoj Sin,
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin,
 Skoz njega smo prejeli
 Rešenje z naših zvez,
 Zdaj zadnjič nam dodeli,
 Svoj žegen iz nebes.

Molitve

za zakrament svete pokore.

Sveta mati katoliška cerkev nam pet reči per prejemanji zakramenta s. pokore dopolniti zapoveduje, če ga hočemo vredno prejeti; namreč: izpraševanje vesti, pravo grevingo čez grehe, terdin sklep, čisto spoved in spokorne dela. — Perzadevaj si, ljubi moj kristjan! de boš, kakor si podučen, vsih teh pet reči zvesto dopolnil, kolikorkrat prejemaš ta s. zakrament. Tako boš svojo dušo zmiram bolj in bolj očistil, in boš lahko terdno upanje imel, enkrat v nebesa priti, kamor nič nečistiga in omadežvaniga ne pojde.

Kader imaš čas in perložnost, moli molitve pred spovedjo in po spovedi, ktere tukej najdeš. Kader pa ne utegneš, najdeš za vsimi letimi molitvami od spovedi in od s. obhajila druge krajši molitve za s. zakrament pokore; takrat tedaj tiste prav pobožno moli.

Molitev

pred izpraševanjem vesti.

Moj dobrotljivi nebeški Oče! glej spet sim grešil zoper tebe, in nisim več vredin, tvoj otrok imenovan biti. — Ali

se smem še pred tabo perkazati, o Bog, pravični sodnik! — Tako sim ti bil nezvest, de sim spet tvoje svete zapovedi prelomil. — Per svoji zadnji spovedi sim ti terdno obljubil, de se hočem poboljšati, de hočem svoje pregrešne navade zapustiti, de se hočem vsaciga greha in tudi vsake slabe perložnosti skerbno varovati in ogibati. Pa kako slabo sim dopolnil, kar sim tako terdno obljubil! Moja ranjena in omadežvana vest me močno toži in me hudo peče. Terdo leži težka butara mojih pregreh na moji nepokojni vesti! — Komej si še upam svoje objokane oči in svoje žalostno serce proti tebi povzdigniti, o vsigamogočni večni Bog! — Gotovo, ne upal bi si več pred-te stopiti, in s teboj govoriti, ko bi ne vedil, de si ti dobrotljivi Oče nebeški, kterimu je lastno se vselej usmiliti in perzanesti; ko bi ne vedil, de je tvoje usmiljenje veči, kakor vse moje dela; ko bi ne vedil, de si ti tisti evangeljski Oče, kteri svojiga zgubljeniga sina z velikim veseljem spet sprejme, kader nazaj pride, ker nočeš smerti grešnika, temuč de bi se spreobernal, spokoril in večno živel. — O to mi tako zaupanje daje, de se hočem

vzdigniti, in k tebi, moj dobrotljivi Oče! spet nazaj iti. — Glej, zdej sim perpravljjen, vse dopolniti, kar le hočeš, de le še enkrat odpušenje svojih grehov od tebe zadobim, v tvojo gnado pridem, in tvoj zvest otrok postanem.

Zdej se želim na tanko čez vse izprašati, kar sim od zadnje spovedi grešil. O moj Bog! ti veš vse, kaj in kako in kolikokrat sim grešil: pomagaj mi tedaj, o vsigamogočni Bog! pomagaj mi s svojo vsigamogočno gnado, de bom čisto svojo vest izprašal; pošlji mi svojiga svetiga Duha, de me bo razsvetlil, de bom velikost in število svojih grehov prav spoznati zamogel. Te gnade te prosim v imenu Jezusa Kristusa. Amen.

Prosim pa tudi tebe, o prečista devica Marija, preljuba mati Jezusova! ker si pribežališe vsih zgrevanih grešnikov, stoj mi zdej na strani, in pomagaj mi s svojo mogočno prošnjo pred Bogam, de bi me s. Duh razsvetlil, de bi mogel zdej vse skrite kote svojiga serca preiskati, in vse svoje grehe prav spoznati, de jih bom zamogel božjimu namestniku na tanko razodeti, in milostljivo odpušenje zadobiti.

Zdej pa, moj kristjan! skerbno in na tanko svojo vest izprašuj, posebno če že dolgo per spovedi nisi bil, ali pa če morde hočeš od celiga svojiga življenja dolgo spoved storiti; in le varuj se, preljubi moj kristjan! de iz zanikernosti ali iz premajhne gorečnosti kakošnih grehov per izpraševanji vesti ne pregledaš, in potlej per spovedi ne opustiš. Glej, tako bi ti sam kriv bil, de bi bila tvoja spoved mankljiva in nevredna; in to bi bil božji rop. — De boš pa ložej svojo vest na tanko izprašal, in dobro vredno spoved storil, najdeš tukaj napeljevanje, kako se imaš čez božje in cerkvene zapovedi, čez grehe in čez dolžnosti svojiga stanu izpraševati.

Kdor pa sveto in dobro navado ima, de pogosto k spovedi hodi, njemu je ložej se čez to izprašati, kar je od zadnje spovedi grešil, (ako se le sam prav spozna). Tak mora pa posebno na svoje majhne grehe in slabosti, in na namene, zavoljo katerih dobro dela, ali hudo opuša, skerbno gledati, de iz majhnih grehov v velike ne pride. Mora posebno na svojo lastno ljubezin prav paziti, de ga kaj ne preslepi, de mu kakošnih grehov ne zmanjša, ali ne zakrije, de ga ne zapelje, de bi le zavoljo ljudi kaj dobriga storil, in hudo opušal i. t. d.

Spraševanje vesti čez božje zapovedi.

I. V eniga samiga Boga verovaj. — Ali nimam kaj praznih ver ali vraž? Ali verjem terdno, de je le samo Bog gospodar vsiga sveta, življenja in smerti? Ali ne verujem na copernijo, de zamore kakošin človek hudo vreme storiti; ali per živini, ali sicer per kakošni reči kaj napčniga čudno storiti? Ali nisim kdej

na kakošno podobo matere božje ali kakiga svetnika vere ali zaupanja postavil? Ali nisim kdej na sanje in na druge znamenja, ali na pokladanje kvart kaj deržal? Ali nisim nikoli kakošnih zadovoljnih dvomov ali cviblov nad eno ali drugo resnico naše svete vere imel? Ali sim se v takih dvomih ali cviblih s svojim spovednikom posvetoval, in sim ga ubogal! Ali sim si vselej zvesto perzadeval, de bi se v naukih keršanske vere zadosti podučil? Ali nisim premalo ali prederzno na Boga zaupal? Ali ga nisim premalo ljubil? i. t. d.

II. Ne imenuj božjiga imena nepotrebno. Ali nisim večkrat sladkiga imena Jezusa po nepotrebnim izrekel, ali Boga brez potrebe imenoval? Ali nisim velikokrat iz nemarnosti raztreseno molil, in božjiga imena per molitvi brez vsiga premislika izrekel? Ali se nisim nikoli zaklel ali zarotil? Ali nikoli ne rečem: Tako gotovo, kakor je Bog v nebesih! ali: per moj duši ali: tak in tak naj bom, če ni res! i. t. d. Ali nisim kterikrat zaničljivo govoril od božje previdnosti, pravice, dobrote ali modrosti? ali

od svetih zakramentov? ali od svetnikov in svetnic božjih? Ali sploh od svetih reči? Ali ne kolnem iz jeze ali navade? Ali sim kdaj kakošno obljubo v božjim imenu storil, pa ne dopolnil? Ali vprašam svojiga spovednika za svet, predin kakošno sveto obljubo storim? ali sim katero pred spovednikom storil? ali jo zvesto deržim? Ali se nisim kdej iz besed svetiga pisma, ali duhovniga učnika norca delal, in jih napčno izkladal! ali nisim s kakimi drugimi svetimi ali cerkovnimi besedami ali pesmimi zaničljivo ravnal? i. t. d.

III. Spomni se, de boš praznik posvečeval. I. in II. cerkovna zapoved: Posvečuj zapovedane praznike. — Vsako nedeljo in zapovedan praznik s. mašo s spodobno pobožnostjo sliši. Ali nisim nikoli ob nedeljah ali zapovedanih praznikih svete maše po nemarnosti in zanikernosti opustil, ali nekoliko zamudil? Kako sim se per s. maši zaderžal? Ali sim merkal na vse štiri dele s. maše? Ali nisim včasi keršanskiga nauka iz zanikernosti in iz lenobe opustil? Nisim nikoli med pridigo iz cerkve šel? Ali ni-

sim raji v slabo družino k igri ali v oštarijo šel, kakor v cerkev? Ali nisim včasih per božji besedi dremal, ali radovoljno raztresene misli imel, alj kaj nepotrebniga govoril? Kako sim se sploh v cerkvi pred živim Bogom zadržal? Ali nisim nikoli zato v cerkev šel, de bi bil svojo lepo podobo in svojo zalo obleko skazoval, ali pa radovedin in poželjiv okoli sebe gledal! — Ali sim si ob nedeljah in praznikih kaj perzadeval, de bi bil lete svete dni z dobrimi deli posvečeval: de bi bil kaj več molil, kaj svetiga bral, ali od božjih in svetih reči govoril, ali kakošniga bolnika obiskal, ali kaj družiga storil? Ali sim tudi svojiga bližnjiga, čez kteriga imam kaj oblasti, k posvečevanju praznika perganzal, in na njega gledal? Ali nisim nobeniga od božje službe, ali od posvečevanja praznikov zadrževal, ali še clo v igro, v oštarijo, ali v kakošno drugo pregrešno perložnost zapeljal? Ali sim kterikrat ob nedeljah ali zapovedanih praznikih brez potrebe in brez vikšiga pervoljenja hlapčevske dela opravljal? Ali nisim nikoli ob sabotah, ali zvečer pred nedeljo ali kakošnim zapovedanim praznikom čez polnoč

delal, ali še druge zapeljal, ali jim zapovedal, de so čez polnoč delali? i. t. d.

IV. Spoštuj svojiga očeta in svojo mater i. t. d. — Ali sim vselej svoje starše ubogal, častil, ljubil, in jim pomagal? Se jim nisim velikokrat ustavljaj, ali gerdo odgovarjal? Ali sim jim kdej kakošin primek dal, ali jim nepoštljivo govoril? Ali sim jih še clo zaklel, ali pa per drugih ljudeh slabo od njih govoril? Sim jih kdej zavoljo njih starosti ali slabosti zaničeval in zmerjal! Ali jih nisim sovražil? Sim jim rad kaj pomagal in postregel, posebno v bolezni? Sim rad za-nje molil? Ali sim se kdej tako deleč spozabil, de sim jih kaj udaril ali sunil, ali jim žugal ali jih sicer poškodoval? Ali jih nisim velikokrat s svojo nepokoršino in razujzdanostjo v veliko žalost, v jezo in v greh perpravil? Ali nisim nikoli staršem smerti želel? Ali sim dopolnil, kar so mi starši še na smertni postelji, ali pa v svojim testamentu naročili? Ali sim do očma, ali do mačohe, ali do botrov ravno tako vse te dolžnosti dopolnil, kakor jih dober otrok do svojih pravih staršev dopolni? Kako sim se do predpostavljjenih zaderžal? kako do go-

spodarjev in gospodinj? Sim jih vselej ubogal in spostoval? Sim vselej pridno delal, če me tudi niso vidili? Ali nisim nikoli v službah časa mudil z nepotrebnim stanjem in zgovarjanjem? Sim vse težave v službi z voljo prenašal? Ali nisim nikoli slabo govoril od svojih predpostavljenih? jih nisim per drugih ljudeh opravljal? nisim okoli pravil, kar se je v hiši zgodilo? Ali jih nisim nikoli iz zanikernosti, iz nemarnosti ali hudobije kaj poškodoval? — Kako sim se do duhovske gosposke zadržal? Nisim od duhovnov slabo govoril? jih zaničeval ali oponašal, ali njih besedi in del nar raji na slabo izkladal? Ali nisim od viksi gosposke ali od cesarja nespoštljivo govoril, postav zaničeval, jim pokoršino odrekoval, in še druge k nepokoršini napeljal? Ali sim vselej z voljo in pošteno odrajtal, kar duhovski ali deželski gosposki gre. — Ali nisim nikoli starih, ali hromotnih in nadložnih ljudi zaničeval ali jim nagajal? i. t. d.

(Starši in gospodarji in gospodinje naj se čez to zapoved še tako sprašajo:)

Kako sim za svoje otroke skerbel,

(ali pa za tiste, katerim sim kerstni ali birmski boter?) Jih nisim premehko ali preojstro deržal in štrafoval? Sim jim vselej rad dal, kar za živež in obleko potrebujejo? Nisim eniga posebno ljubil, druge pa zaničeval in nazaj stavil? Sim jih v keršanski veri dobro podučil? Sim jih pridno k molitvi in k božji službi in k prejemanju svetih zakramentov ravnal in perganzal? Alŕ sim gledal nanje, kako se v cerkvi zaderže? Sim jih doma kaj spraševal, kaj je bilo v pridigi ali v keršanskim nauku rečeno? — Ali sim otroke rad v drušino drugih otrok spušal? Ali nisim nikoli v pričo otrok klel, alj kaj nespodobniga in pohujšljiviga govoril ali storil? Sim jim zmiram lepe zglede dajal? Ali me nikdar niso slišali praviti, kako poredin ali hudobin sim tudi jest bil v svojih otročjih letih? Ali jim nisim nikoli preveč dnarjev v roke dal, de so k razujzdanimu življenju še večí perložnost imeli? Ali molim za svoje otroke? Ali jih nisim velikokrat klel, in hudobnimu duhu izdajal? Nisim nobeniga v kakošin stan silil? Sim skerbel zan-je, de niso s peršonami družiga spola nevarniga in pohujšljiviga znanja delali?

Kako sim za-nje skerbel, kader so bili bolni? Ali nisim prav nič kriv bil, de je kateri mojih otrok umerl, še morde brez svetiga kersta? — Kako sim se do svojih poslov in podložnih zaderžal? Ali sim jim vselej pošteno in z voljo odrajtal, kar jim gre? Ali jih nisim iz lakomnosti preveč k delu gonil? Ali sim skerbel, de so božjo službo doma in v cerkvi pridno in spodobno opravljali? Ali sim zadosti skerbel, če se po dnevi in po noči spodobno zaderže? Sim jih zavoljo kakošnih nerodnost zadosti svaril? Ali jih nisim nikoli od posvečevanja praznikov ali od potrebniga prejemanja s. zakramentov zaderževal? Ali jim nisim ob nedeljah in praznikih preveč dela nakladal? Kako sim v boleznih za-nje skerbel? ali sim z njimi poterpel, jim dobro storil? Ali nisim slabo od njih govoril, in jih per ljudeh opravljal? i. t. d.

V. Ne ubijaj. — Ali nisim iz nerodnosti ali hudobije sam sebe ali kakiga drugiga na življenji ali na zdravji kaj poškodoval? Nisim nikoli svojiga življenja, ali življenja svojiga bližnjiga brez potrebe v nevarnost postavil? Ali nisim bil nezmerin v jedi in pijači ali v plesu?

Ali nisim včasi tudi druge v kako nezmernost napeljeval? Ali nisim nič taciga jedel ali pil, ko sim lahko naprej vedil, de mi bo škodovalo? Ali sim kdej sam sebi ali svojimu bližnjimu smert želel? in zakaj? Sim bil kdej tako ali drugači kriv smerti kakiga človeka? Ali nisim komu življenja perkrajšal z jezo, s sovraštvam, z razpertjem, ali s tepenjem, s suvanjem, s pobojem i. t. d.? Ali sim v bolezni zadosti skerbel, de bi svoje zdravje spet zadobil? Ali sim tudi za svojiga bližnjiga, kader je bolan bil, zadosti skerbel? Ali sim kdej od ptujih neznanih ljudi kakošne zdravila (arcnije) kupoval in se jih poslužil, in se v nevarnost podajal, svoje zdravje še bolj poškodovati, ali še clo življenje zgubiti? Ali se nisim z nespametnim poskušanjem svoje moči na svojim truplu kaj poškodoval? Se nisim prevzdignil ali pretegnil? Ali sim za ohranjenje vsih udov svojiga trupla zadosti skerbel? Ali se nisim nalaš ali iz nemarnosti na nogah, na rokah ali na zobeh poškodoval? Nisim nikoli terdih reči brez potrebe grizel? — Ali nisim koga na duši ubil, gerdo obrekel, ob dobro ime perpravil? Se nisim nad

bližnjim, ali nad kako drugo rečjo včasih razjezil, de mi je na zdravju škodovalo? Ali nisim svojiga bližnjiga večkrat v jezo nadražil? Sim svojo jezo kaj premagoval? Sim prosil Boga, de bi mi s svojo gnado pomagal jezo premagovati? Ali sim kdej s preveliko žalostjo svojimu zdravju škodoval, ali življenje krajsal? Ali nobeniga ne sovražim? Se nad nobenim ne želim maševati? — Ali nisim nobeniga pohujšal z besedo, s petjem, ali s slabim zgledom, in tako njegovo dušo umoril? Ali sim se dosti skerbno pohujšljive perložnosti ogibal? Ali sim tudi druge od nevarnih perložnost dosti odvräčeval in svaril? Ali sim si dosti perzadeval, vse tiste spet na pravo pot perpeljati, ktere sim kdej pohujšal ali v kakošin greh zapeljal? i. t. d.

VI. in IX. Ne prešestuj, ali nečistosti ne uganjaj. — Ne želi svojiga bližnjiga žene. — Ali premislim večkrat te besede Jezusove: Zveličani so, kteri so čistiga serca, zakaj oni bodo Boga gledali?“ — Ali nimam rad nespodobnih in nečistih misel? Ali jih precej skerbno iz glave zbi-

jam, kader mi noterpadejo? Ali niso iz teh misel včasih radovoljne nečiste želje v moje serce prišle? Ali nisim velikokrat lenobe pasel, iz ktere veliko nečistih misel in želj pride? Ali sim nečiste besede rad govoril ali poslušal? ali kvantarske nečiste pesmi pel, ali rad poslušal in jih še drugim pravil in jih učil? Ali sim svaril, če sim nespodobne besede ali pesmi slišal, kader je bila moja dolžnost svariti? Ali sim kterikrat vpričo nedolžnih nečiste besede govoril ali kvante pel? Ali nisim koga na take besede in pesmi napeljeval? Ali nisim nikoli nespodobnih pošt pošiljal, ali pa prenašal? Ali se nisim nikdar iz pametnih ljudi zavoljo njih čistiga in lepiga zaderžanja norca delal? Nisim koga v nečisti greh prigo-varjal ali silil? Sim kdej sam ta greh storil? Ali nisim nobenimu perložnosti k temu grehu iskal, ali kaj pomagal? Ali sim svoje oči vselej dosti nazaj deržal? jim nisim včasih radovednih pogledov perpustil, po katerih sim potlej na nečiste misli in želje prišel? Ali se nisim peršonom družiga spola nastavljal? Nisim prevzetniga in nespodobniga oblačila no-

sil, in skozi to komu k nečistim pogledam in mislim perložnosti dajal? Se nisim včasi posebno lepoticil, le iz tega konca, de bi posvetnim ljudem dopadel? Ali nisim včasi tudi v cerkev le s to mislijo šel, de bi posvetnim ljudem pregrešno dopadel? Ali ni moje serce na posvetno veselje navezano? Ali v take kraje in družine zahajam, kjer je čistost v nevarnosti? Ali se nikdar nespodobno ne vedem? Ali nisim kdej do zakonskih peršon kakošnih nespodobnih misel ali želj rad imel, ali še v djanji dopolnil? Ali sim se kdej svojih nečistih grehov še clo hvalil, in rad od njih govoril, per spovedi pa tiste zmanjšal ali clo zamolčal? i. t. d.

(Zakonski ljudje naj se čez te zapovedi še tako sprašajo:)

Ali sim kdej prav premislil, in si k sercu vzel, de ima zakonski stan tudi svojo čistost, de zakonskim ljudem tudi ni vse perpušeno? Ali sim se, kterikrat s svojim spovednikom čez to posvetoval, kaj je zakonska čistost, in kako se more deržati? Ali deržim zakonsko čistost? ali ne strežem svojim željam, kakor neumna živina, de ima potlej hudobni duh

čedalje veči oblast čez-me? Ali deržim na tanko zakonsko zvestobo? deržim zakonsko posteljo brez madeža? Ali pomislim kedaj, de bo Bog vse nečistnike oestro sodil? i. t. d.

VII. in X. Ne želi svojiga bližnjiga blaga. — Ali nisim nobeniga človeka na premoženji kaj poškodval? nisim nobenimu nič ukradel, ali po sili in krivici vzel? Ali sim morebiti kaj v kaki cerkvi, ali v kakim drugim svetim kraji vzel? Nisim nikoli nobeniga golufal per kupčii, per meri in vagi, per delu ali pa z za nič in slabim dnarjem, ki sim ga dobro poznal? Ali nisim slabiga blaga za dobro prodajal, ali med dobro blago skrivaj kaj slabiga permešal, ali za slabo delo vender dobriga plačila tirjal? Ali sim celi dan zvesto in pridno delal, kader sim v najemu bil? Ali nisim nič kupil, kar se mi je zdelo, de je ukradeno? Nisim kaj svojim staršem ali žlahtnikom, ali svojim predpostavljenim ukradel? Ali nisim za dnarje ali za druge kaj vredne reči igral, in sam sebi ali drugim škodoval? Ali si nisim nikdar revšine in sile drugih v lastin prid obernel? Sim ukradene, ali najdene ali posojene reči, vse-

lej zvesto nazaj dal, čigar so bile? Ali sim si perzadeval zadosti, de bi bil gospodarja ukradenih ali najdenih reči zvedil? Nimam nič ptujiga in krivičniga blaga med svojim premoženjem? Ali pomislim dobro keršansko pravico, de krivičin greh tako dolgo ni odpušen, dokler ni krivica popravljena, kolikor je le mogoče? Ali si perzadevam, če sim kteriga poškodoval, de bi mu škodo povernil, kolikor mi je mogoče, ali pa de bi odpušenje od njega zadobil? Ali nisim nikoli kteriga sodnika podkupil ali mu kaj obljubil, de mi je kaj po krivici persodil? Ali sim kedaj gosposko kaj goljufal, ali pa na colu uhajal, de nisim odrajtal, kar je bila moja dolžnost? Ali sim vselej to skerbno obvaroval, kar mi je kdo hraniti dal, de se ni škoda zgodila? Ali nisim sam sebi ali drugim škode delal z lenobo, z napuhom, z zapravljanjem? i. t. d. Ali nisim včasih v lotrijo stavil, in tako svojih dnarjev tje metal, ali pa zravim še morde drugih poškodoval? Ali nisim komu na polji, na travniku, v hosti, na vertu, per vodi, ali per pohištvu škode delal? Ali sim varoval svojo živino v škodo? Ali sim bil vselej s tem zadovoljin, kar mi je

Bog dal? Nisim nikoli ptujiga blaga želel? i. t. d.

VIII. Ne pričaj po krivim zoper svojiga bližnjiga. — Ali nisim nikoli po krivici zoper koga govoril, se čez-nj zlagal? Nisim komu z lažmi dobriga imena odvzel, ali ga v škodo perpravil? Ali sim si perzadeval, mu dobro ime spet nazaj perpraviti, in vso škodo poverniti? Ali se kterikrat zlažem iz potrebe ali v norčijah, iz navade ali zavoljo dobička? Ali imam kaj hinavskiga v svojim zadržanji? Se rad ljudem, posebno bolj imenitnim, perlizujem, in jih hvalim, če tudi hvale ne zaslužijo? Ali rad od greha in slabost svojiga bližnjiga govorim, desi me tudi nobena dolžnost ne veže, od njih govoriti? Ali nisim tudi od takih ljudi brez potrebe slabo govoril, ki so že v večnosti? Ali premislim zrav in kedaj te besede Jezusove: Kar nočeš, de bi se tebi zgodilo, tega tudi drugim ne stori? Ali bi imel jest rad, de bi me ljudje opravljali? Zakaj pa jest druge opravljam? Ali sim komu kak primek dal? morde še duhovnim ali drugim predpostavljanim, ali pa svojim staršem ali drugim žlahtnikom ali dobrotnikom?

Ali nisim svojiga bližnjiga rad slabo sodil, njegovih besedi in njegoviga djanja na slabo izkladal, in mu slabih namenov podtikoval? Ali sim potlej take krive sodbe tudi drugim rad razodeval in razkladal? Ali sim vpričo veliko ljudi svojiga bližnjiga opravljal, obrekoval ali slabo in krivo sodil? Ali je bližnji skozi to kakošno škodo terpel? Ali kdej premislim te Jezusove besede: „Ne sodite, de tudi vi sojeni ne bote“. — Ali sim ktero skrivnost, ki mi je bila zaupana, in na vest dana, brez posebne potrebe razodel? Ali nisim nobeniga pregovarjal, de bi kakošno skrivnost, ki mu je bila zaupana, razodel? Ali nisim nobeniga k opravljanju in k obrekovanju zapeljal? Ali sim se pred svojim predpostavljenim, kader sim imel sam od sebe ali od svojiga bližnjiga rajtingo dajati, vselej po pravici odgovarjal? Ali nisim kterikrat svojih ali ptujih hudobij z lažmi in s hinavšino zakrival? Nisim nikoli po krivim persegel? Ali sim kterikrat kakošno reč, ki je nisim prav gotovo vedil, vender s persego poterdil? Ali nisim kdej kaj obljubil, kar sim že prej vedil, de ne bom deržal in dopolnil? Ali sim morebiti še

kakošno tako obljubo, ki sim jo s persego poterdil, vender prelomil, ko bi jo bil mogel dopolniti? Ali sim sploh zvest v dopolnovanji svojih obljub? i. t. d.

Spraševanje vesti čez cerkvene zapovedi.

(Perva in druga cerkvena zapoved ste že v tretji božji zapopadene (86 stran.) Torej pride tukaj precej tretja cerkvena zapoved.)

III. Posti se ob zapovedanih postnih dneh i. t. d. — Ali sim se vselej zvesto postil tiste dni, kader je od cerkve zapovedan post? Sim se postil v štiridesetdanskim postu tako, de sim se le enkrat na dan do sitiga najedel, zunaj ob nedeljah? Ali sim se tudi kvaterne poste, in druge zapovedane postne dni ravno tako postil? Ali sim kdej v petik ali saboto, ali kakošin postin dan mesne jedi jedel brez pervoljenja duhovske gosposke, in brez nevarne bolezni ali kakiga druziga pametniga in pravičniga vzroka? Ali sim se iz kteriga človeka norca delal, ki je to zapoved od posta na tanko spolnil? Ali nisim komu perložnosti dal, ali ga zapeljal, de je to za-

poved od posta prelomil? — Sim se tudi po duhovno postil: z očmi, de bi jih bil odvernil od nepotrebnih in pregrešnih pogledov? z ušesi, de bi jih bil pervaroval pred poslušanjem pregrešnih, zapeljivih ali opravljenih besedi? z jezikom, de bi ga bil uderžal od nepotreb- niga ali pregrešniga govorjenja? i. t. d.

IV. Spovej se svojih grehov svojimu postavljenimu spovedniku nar manj enkrat v letu i. t. d. — Ali sim bil vsako leto ob velikonočnim času per spovedi in per s. obhajilu? Ali nisim nikoli pomankljivih in nevrednih spoved delal? Ali sim vselej tistih pet potrebnih reči za zakrament s. pokore na tanko dopolnil? Sim vselej na tanko svojo vest sprašal? Sim prosil vselej Boga, razsvetljevavca s. Duha, pomoči in razsvetljenja, predin in kadar sim svojo vest spraševati začel? Ali sim se spraševal čez božje in cerkvene zapovedi, čez grehe in čez dolžnosti svojiga stanu? Sim zvesto prerajtal število svojih grehov? — Ali sim imel vselej resnično in priserčno grevingo čez vse svoje grehe? Ali mi je bilo vselej le zavoljo Boga žal, kader sim grešil? Ali nisim včasih zavoljo sra-

mote pred svetam, ali pa zavoljo kakošne časne škode svoje grehe velikoveč obžaloval in objokoval, kakor pa zavoljo Boga? Ali sim svojo grevingo tudi v djanji z resničnim spreobrnjenjem skazal? — Ali sim per vsaki spovedi terdno sklenil, de se hočem poboljšati? Kako sim pa ta sklep do zdaj deržal? Ali pojde to zmiram tako naprej, be bom Bogu le obljube delal, pa jih ne dopolnil? To-liko let že k spovedi in k s. obhajilu hodim, ali sim pa tudi čedalje boljši? Ali premislim kdej to keršansko resnico: Kdor na poti prave brumnosti ne gre naprej, gre nazaj? Ali bom zmiram v tem nevarnim stanu mlačnosti ostal? Ali sim vselej dobro in čisto spoved storil? Ali sim kterikrat kakošin smertin greh nalaš, ali pa iz zanikernosti, ali sramožljivosti in strahu zamolčal? Ali sim ga potlej per prvi spovedi povedal? Ali sim tudi povedal, per koliko spovedih sim ga že zamolčal? Ali sim lete nevredne spovedi potlej vse popravil? Kolikokrat sim v kakošnim zamolčanim smertnim grehu k s. obhajilu šel? Ali sim še kateri drugi s. zakrament v tistim času prejel, kader sim kakošin zamolčan smer-

tin greh še na svoji vesti imel? Ali sim
 sveto obhajilo opustil, kader sim se še
 pred tistim na kakošin smertin greh spom-
 nil, ki se ga še nisim spovedal? Ali sim
 kdej iz strahu grehe zmanjšal, ali kake
 okolišine zamolčal, ali drugači povedal?
 Ali sim se tudi majhnih grehov spove-
 doval, kolikor mi je bilo mogoče? Ali
 nisim iz slabih namenov k enimu spo-
 vedniku raji hodil kakor k kakimu dru-
 gimu? Ali sim naloženo pokoro
 vselej na tanko, zvesto in ob pravim
 času opravil, kakor mi je bila od spo-
 vednika naložena? Sim povernil, kar mi
 je spovednik poverniti ukazal? Sim škodo
 ali pohujšanje popravil, kolikor mi je bilo
 mogoče? Sim kraje ali perložnosti ali
 persone zapustil, kakor mi je bilo per
 spovedi naročeno? Ali se nisim nikdar
 pertožil, de mi spovednik preveliko po-
 koro naklada? Ali nisim nikoli svojiga
 spovednika opravljal in zaničeval? Ali
 nisim bil jezin na-nj, kader mi je sveto
 odvezo odrekel? Ali nisim potlej precej
 k družimu spovedniku šel? Ali sim kdej
 nalaš kakiga spovednika iskal, ko sim
 vedil, de je premehek, de grešniku nikoli
 svete odveze ne odreče, temuč de ga

zmiram pusti v njegovih navadnih smertnih grehah mirno naprej živeti? Ali sim kdej, kar sim se spovedal, ali kar sim za pokoro dobil, komu pravil? Ali nisim nikoli per spovednici poslušal, kaj se drugi spovedujejo, ali kaj jim spovednik pravi? Ali sim kaj taciga, kar sim per spovednici iz druge spovedi slišal, še drugim pravil? Ali se nisim kterikrat per spovednici nespodobno zaderžal? Se nisim drenjal, soval, kregal ali nepotrebno govoril, se smejal, okoli sebe gledal, ali po hinavsko merkal, kdo gre k spovedi, kako se zaderži, kako dolgo se spoveduje, in kolikokrat k spovedi gre? Ali sim se za s. obhajilo vselej spodobno in vredno perpravil, kolikor mi je bilo mogoče? Ali nisim nikoli k svetimu obhajilu šel, desiravno mi spovednik ni bil perpustil? Se nisim nikoli nespodobno per svetim obhajilu zaderžal? Ali nisim včasi precej po svetim obhajilu domu, ali pa kam drugam šel brez prave potrebe? Ali sim se Bogu za to veliko gnado svetiga obhajila vselej vredno zahvalil, kolikor sim zamogel? Kako sim dan s. obhajila dopernesel? Ali nisim kterikrat kmalo po s. obhajilu spet v kakošne navadne in velike grehe padel? i. t. d.

V. Ne imej ženitovanja ob prepovedanih časih. — Ali sim se na ženitovanji kaj pregrešil, z nezmernostjo v jedi ali pijaci, ali s pregrešnim plesam? Ali je bilo sicer kaj zravín, kar je božji volji nasproti? Sim morebiti kterikrat še ob prepovedanih časih v adventu, ali v velikim postu, ali kakošin prugi postin in spokorin dan plesal? i. t. d.

Spraševanje vesti čez grehe.

I. Čez sedem poglavitnih grehov.

1. Napuh. — Ali sim kaj napuhnjeniga serca? Se rad čez druge povzdigujem zavoljo kakih dobrih lastnost, ki jih morde imam? Ali spoznam, de vse dobro le od Boga pride, de človek sam iz sebe nič dobriga storiti ne more? Ali rad svoje dobre dela pred ljudmi skazujem, ali rad od svojih dobrih del ali dobrih lastnost govoriti slišim in govorim? Se ne skazujem v besedah in v djanji prevzetniga do bližnjiga? Ali nisim bil sovražin in jezin na te, kteri so me kaj zaničevali in nazaj stavili? — Ali skazu-

jem tudi v svojim oblačilu prevzetnost in napuh? Ali nisim še staršem ali komu drugimu kaj vzel, de sim si zale oblačila napravljaj? Ali nisim s svojo obleko in nošo tudi še drugih pohujšal, in v napuh zapeljal? Ali sim napuh zapustil, kakor hitro sim bil od spovednika posvarjen, ali v kakošni pridigi zavoljo tega perzadet? i. t. d.

2. Lakomnost. — Ali nisim lakomin časniga blaga? Ali ne navezujem svojiga serca na dnar in premoženje? Ali ne želim veliko dnarja ali blaga vkup spraviti? še morde po krivici? Ali nisim iz zgolj lakomnosti svojim podložnim kaj perderžal, kar sim jim bil po vsi pravici dati dolžan? Ali jih nisim iz lakomnosti preveč k delu gnal, ali pa še ob nedeljah in zapovedanih praznikih k delu silil? Ali svojimu potrebnimu bližnjimu rad vbogajme dajem, kolikor morem? Ali nisim nikoli na velike obresti ali činže svojih dnarjev posojeval? Ali sim zdej že povernil, kar sim kteriga po prevelikih činžih poškodoval? i. t. d.

3. Nečistost. — (Spraševanje čez ta greh najdeš v VI. in IX. zapovedi, na 93 strani.)

4. Nevošljivost. — Ali sim komu

kaj nevošljiv? Ali sim vesel, kader se bližnjimu hudo godi, žalostin, kader mu dobro gre? Ali ne sovražim koga iz zgolj nevošljivosti? Ali sim kdej iz nevošljivosti od kakiga dela ali blaga svojiga bjižnjiga slabo in zaničljivo govoril? morde je moj bližnji skozi to še kakošno škodo terpel? Ali nisim nobeniga iz nevošljivosti ob službo, ob zaslužik, ali ob dobro ime perpravil? Ali sim mu to škodo že povernil? Ali ne škoduje moja nevošljivost še clo mojimu zdravju? i. t. d.

5. Žertje in pijanost. — Ali sim kaj požrešin v jedi in pijači? Se kdej vpijanim, ali morebiti na postin dan? Kaj sim storil v pijanosti? Ali nisim dnarjev ali kaj družiga kradel, de sim potlej pijančeval? Ali sim sicer koga poškodoval ali pohujšal s svojo pijanostjo? Ali ne zapravim veliko časa v oštarijah, kteriga bi imel v cerkvi ali pa per delu dopernesti? — Ali nikoli preveč ne jem, de bi mi težo delalo? Ali se zdēržim takih jedi, ki vem, de mi škodujejo? i. t. d.

6. Serd ali jeza. — Ali se kdej nad svojim bližnjim jezim? Ali deržim jezo do kteriga človeka? Kako dolgo že?

Ali sim ta čas, kar jezo deržim, še kterikrat per s. obhajilu bil? Ali nisim tudi na kteriga, ki je že v večnosti, še jezin? Ali z vsakim človekam rad in perjazno govorim? Ali nobeniga iz jeze ne preklinjam, in mu hudiga ne želim? Ali nisim za vsako majhno reč precej jezin? Ali nisim bil tudi čez svoje križe in nadloge, ali čez svojo bolezin ali pa kterikrat tudi čez vreme jezin? Ali nisim na koga še clo zavoljo njegovih dobrih del jezin?
i. t. d.

7. *Lenoba.* — Ali sim len tudi v službi božji? in sploh v dobrim? Ali sim molil vsaki dan zjutrej in zvečer, in pred jedjo in po jedi? Ali sim tudi vselej molil, kader je zjutrej, opoldne in zvečer angeljsko česenje zvonilo? Ali me ni bilo pred ljudmi sram moliti, in Bogu vso čast dajati? Ali sim iz strahu pred ljudmi in iz napčne sramožljivosti še katero drugo dobro delo opustil? Ali sim si do zdaj perzadeval, de bi bil večkrat vredno in z dobro perpravo s. zakramente prejemal, ker je to tako dober perpomočik, se greha varovati, in svojo dušo zveličati?
i. t. d.

II. Čez šest grehov v s. Duha.

1. Prederzno na božjo milost grešiti. — Ali sim kdej preveč na božjo milost zaupal? Ali sim kdej mislil: Kaj pa je, če tudi grešim, sej je Bog milostljiv, mi bo že odpustil, se bom pa spovedal? Ali sim dolgo časa v taki prederznosti živel? i. t. d.

2. Nad božjo milostjo obupati. — Ali sim kdej premalo na božjo milost zaupal? Ali sim kdej mislil, de mi Bog nikdar ne bo mojih grehov odpustil, ko bi se še tako poboljšal in spokoril? Ali nisim včasi mislil, de mi je nemogoče, pravo pokoro storiti? Ali sim dolgo v taki cagovitnosti bil? Morde mi še zdaj take cagovitne misli in skušnjave v glavo pridejo? Ali jih kmalo iz glave izbijem? Ali zaupam dosti v neskončno zasluženje Jezusovo? i. t. d.

3. Spoznani keršanski resnici se zoper staviti. — Ali sim se kdej keršanskim resnicam, desiravno sim jih dobro spoznal, vender zoper stavil? Ali sim si pa tudi vselej zvesto perzadeval, de bi resnice svete vere zadosti spoznal? Ali sim si tudi dosti perzadeval, de bi

dolžnosti svojiga stanu in sploh dolžnosti kristjana prav spoznal? i. t. d.

4. *Svojimu bratu ali bližnjimu zavoljo božje gnade nevošljiv biti.* —

Ali sim bil komu zavolj božje gnade nevošljiv? Ali mi ni težko djalo, kader sim vidil, kako moj bližnji lepo živi, kako pobožno moli, kako zvesto in z gorečnostjo Bogu služi, kako rad s. zakramente prejema, kako je ljubljen od Boga in bogaboječih ljudi, in spoštovan od svojih otrok? Ali nisim čez takiga rad kaj slabiga povedal, rad njegove slabosti razodeval? Ali sim se kaj premagoval, kader mi je taka nevošljivost v serce prišla? i. t. d.

5. *Proti dobrimu opominjevanju oterpnjeno serce imeti.* —

Ali nisim včas na vse dobro opominjevanje nič porajtal? Ali nisim včas še tih zaničeval in sovražil, kateri so me prav učili, in dobro opominjevali, namreč: pridigarjev, spovednikov, staršev, žlahtnikov, ali drugih dobrih perjatlov? Ali se jih nisim ogibal, in pred njimi bežal, ali pa jim še nalaš nasproti ravnal? i. t. d.

6. *V nepokori terdovratno ostati.*

— Ali sim še zmiram v nepokori? Ali

se še zmiram v navadnih smertnih grehah najdem? Ali nočem svojih pregrešnih navad in perložnost zapustiti? Ali kdej prav premislim te Kristusove besede: „Če ne bote pokore storili, bote vsi pogubljeni?“ Zakaj spreobrnjenje in pokoro na starost odlašam, ker ne vem, če bom starost dočakal, in če mi bo Bog potlej hotel svojo gnado dati, brez ktere se še nobeden ni spreobrnil in spokoril? Kako dolgo bom še Boga skušal, in svojo ubogo dušo v tako strašno nevarnost postavljal? i. t. d.

III. Čez štiri v nebo vpijoče grehe.

1. *Radoroljno ubijanje ali pobj.*
2. *Mutasti ali sodomski greh.*

(Ta dva greha sta že v V. in VI. zapovedi božji zapopadena.)

3. *Zatéranje ubogih ljudi, vdov in sirot ali zapušenih otrok.* — Ali sim kdej uboge ljudi in zapušene vdove zatéral ali zaničeval? Ali sim jim rad pomagal po svoji premožnosti? Ali sim rad per drugih ljudeh za-nje govoril, de so jim kaj pomagali? Ali sim zapušenim revnim otrokam rad kaj pomagal? Ali

sim skerbem za-nje v dušnih in v časnih rečeh, kakor dober oče, posebno če so bili od gosposke moji skerbi zročeni? i. t. d.

4. *Kader se delavcam in najemnikom zaslužen plačilo zaderži ali uterga.* — Ali sim delavcam in najemnikom njih zaslužik vselej zvesto in ob pravim času odrajtal? Jim ga nisim zaderževal, ali še clo kaj utergal? Nisim nobeniga zravin kaj na skrivnim goljufal? Ali sim že povernil, kar sim kteriga tako ogoljufal? i. t. d.

IV. Čez devet ptujih grehov.

1. *K grehu svetovati.* — Ali sim komu k kterimu grehu svet dal, postavim, kako naj se zlaže, kako naj bližnjiga goljufa, poškoduje, se nad njim mašuje, kako naj mu sovraštvo skaže, ali kako ga zna v kakošin greh zapeljati, ali kako naj svojim staršem ali drugim predpostavljenim nepokoršino skazuje ali kaj ukrade? Morde sim še takim k grehu svetoval, ali jih greh delati učil, na ktere sim bil še posebno merkati, in za-nje skerbeti dolžan? i. t. d.

2. *Drugim grešiti veleovati.* — Ali sim komu kaj pregrešniga storiti zapo-

vedal? Ali sim kdej svojim podložnim ukazal krasti, ali sicer kaj bližnjiga poškodovati? Ali sim komu v kakošno slabo perložnost, ali k slabi drušini, ali v nevarne kraje iti rekel? i. t. d.

3. *V drugih grehe pervoliti.* — Ali sim kterikrat v drugih grehe pervolil? Ali sim precej rad svoje slabe tovarše ubogal, kader so me v kakošin greh ravnali? Ali sim se per zapeljevanji in v skušnjavah vselej dosti branil in varoval, de nisim v greh pervolil? Ali nisim kterikrat svojim podložnim (ali otrokam) kaj pregrešnega pervolil, kader so me prosili, desiravno sim vedil, de ne bo prav? i. t. d.

4. *Druge k grehu napeljevati ali nadražiti.* — Ali nisim bil jest kriv, de je kdo opravljati, kvantati, ali gerdo in pregrešno govoriti začel? ali nisim kteriga jezniga nalaš še bolj v jezo perpravil, ker mu nisim hotel molčati in jejnati, de je še bolj klel in greh delal? Ali nisim koga v nečisti greh zapeljeval in pregovarjal? Ali sim koga k nezvestobi, k nezmernosti v jedi in v pijači, k pregrešni igri, k nepokoršini, ali k ka-

košnemu drugimu grehu napeljal ali silil, ali perložnost dal? i. t. d.

5. *Drugih grehe hvaliti.* — Ali sim kteriga zavoljo pregrešnih reči hvalil? Ali nisim koga zavoljo njegoviga razuzdaniga življenja in zaderžanja rad imel, in mu rekel, de prav stori, ko tako živi, desiravno sim dobro spoznal, de ni prav tako? Ali nisim skozi to veliko perpomogel, de kdo svojih grehov dolgo ni spoznal in zapustil, ali de jih še zdej ne zapusti? Ali ga vsaj zdaj kaj svarim, in od greha odvracujem? — Ali se nisim včasi svojih lastnih grehov hvalil, in perpovedoval, kako sim tó ali uno hudobijo dopernesel? Ali nisim skozi to kteriga pohujšal? i. t. d.

6. *K grehu molčati.* — Ali svarim grešnika, kader je moja dolžnost svariti? Ali svarim dosti svoje podložne, ali otroke, kader jih vidim pregrešno živeti? Ali mislim, morebiti, de to ni na moji vesti, kako moji posli ali podložni, ali pa ti, kteri per meni stanujejo, žive? Ali pomislim, de bom mogel tudi od teh pred Bogam nekoliko rajtengo dajati, za ta čas, kar so per meni, če jih ne bom nič

svaril, in od greha odvräčeval? — Ali sim povedal staršem in predpostavljnim, kader sim vidil, ali zvedil, kako se njih otroci in podložni zaderže: kako so nezvesti, kako kradejo in golufajo, kako malo in slabo delajo, kako med saboj ali z drugimi peršonami nespodobno žive? i. t. d.

7. *Grehe pregledati.* — Ali nisim bil premehak in predober, kjer mi je bilo oestro štrafovati? Ali se ni skozi to še veliko greha storilo, kteriga bi bil jest z modro ojestrostjo lahko odvernü? Ali pomislim kdej, kako strašno je bil Heli v starim testamentu od Boga štrafan, ker je bil premehak in predober svojim otrokam? i. t. d.

8. *Grehov se vdeležiti.* — Ali se ne storim kterikrat kakošniga greha deležniga, postavim: opravljanja, zaničevanja, zapeljevanja, i. t. d.? Ali se nisim tudi kteriga krivičniga greha deležniga storil: tatvine, golufije, ali drugiga poškodovanja svojiga bližnjiga? Ali sim to škodo že povernil, ali popravil, kolikor mi je bilo mogoče? Ali sim kdej ukradene reči kupoval ali hranoval? i. t. d.

9. *Grehe zagovarjati.* — Ali kte-

rikrat grehe zagovarjam in zmanjšujem, de potlej grešnik zanje štrafan ali svarjen ni? Ali dajem potuho kakošnimu otroku, in zakrivam njegove hudobije, de ga starši ne štrafajo? Ali spoznam, de mu skozi to veliko škodo storim, ker on potlej bolj brez strahu in brez skerbi v svojih grehah ostane? — Ali ne zagovarjam in ne zmanjšujem včasi hudobij kakošniga človeka zato, ko se njegove zamere bojim? Zakaj se pa bolj bojim človeku zameriti se, kakor Bogu? i. t. d.

Spraševanje vesti čez dela milosti.

Ali nisim marsikdej dobriga opustil, kar bi bil lahko storil? Ali premislil kdej te besede s. aposteljna Jakoba: „Kdor ve kaj dobriga storiti, pa ne stori, ima greh. — Vera brez dobrih del je mrtva“. — Ali sim, kolikor mi je bilo mogoče, lačne nasitil, žejne napojil, popotnika perjazno sprejel, revnim ljudem, kateri še potrebne obleke niso zadosti imeli, kaj oblačila dal? Ali sim rad bolnike obiskal, in jim kaj dal in postregel? Ali ni noben človek po moji

zanikernosti ali po mojim zadolženji v ječo prišel? Ali sim mertvim, kader sim perložnost imel, rad še zadnjo čast skazal? — Ali sim vselej, kader sim perložnost imel, grešnike posvaril, nevedne podučil, dvomečim ali cviblajočim prav svetoval, žalostne ljubeznjivo tolažil? Ali sim vselej krivico, ki se mi je zgodila, voljno terpel? Sim vsakimu, kateri me je razžalil, iz serca odpustil? Ali zvesto Boga prosim za žive in mertve, zlasti za tiste, za ktere sim še posebno moliti dolžan?

Spraševanje vesti čez dolžnosti svojiga stanu.

Kako sim dolžnosti svojiga stanu dopolnoval? Ali sim si perzadeval, vse dolžnosti svojiga stanu prav spoznati? Iz kakošniga konca sim delal? Ali za voljo Boga, ali le za voljo ljudi, le za voljo dobička? Ali sim začel vselej svoje delo v božjim imenu? Ali sim pomislil večkrat na Boga med delam? Ali imam dosti poterpljenja per težavah in zopernostih svojiga stanu? Ali sim zadovoljin s svojim stanom? Ali nisim nikoli čez božjo

previdnost godernjal, de me je Bog v ta stan postavil, v katerim se znajdem? Ali nisim drugim zavoljo njih stanu nevošljiv? i. t. d.

Molitev

po izpraševanji vesti.

Oh, kako sim spet živel! koliko grehov sim spet storil! kako gerdo sim spet svojo vest omadeževal! — O moj dobrotljivi Oče nebeški! kako me je sram pred teboj! — Z žalostjo spoznam zdej svoj pregrešni stan; spoznam, kako sim bil nehvaležin. Tebi, svojimu dobrotljivimu stvarniku in Gospodu in preljubimu Očetu, sim se podstopil, pokoršino odreči, tebi nasproti ravnati, kakor ko bi ti nič z menoj ne imel zapovedati! — Dobro sim vedil, de si vsigavedoč, de naše nar skrivnejši misli veš, vse naše besede slišiš, vse naše dela vidiš, de clo nič pred tabo skrito ne more ostati; — dobro sim vedil, de si nar svetejši, kateri vse, kar je hudobniga, močno sovražiš, in le to ljubiš, kar je dobriga in pravičniga; — dobro sim vedil, de si

nar pravičnejši, kateri le dobre, ki tebi služijo, obdaruješ, hudobne grešnike pa strašno štrafuješ, in de boš enkrat ojestro sodbo z nami storil, per kateri bomo mogli še clo od vsake napčne besede rajtingo dajati; — dobro sim vedil, de si vsigamogočin, de zamoreš, kar hudobnim grešnikom žugaš, tudi nad menoj dopolniti, in me v večni ogenj vreči. Vse to sim dobro vedil, in vender sim se podstopil marsikaj misliti, govoriti in storiti, kar vem, de ti sovražiš, in kar bi se jest ne bil podstopil vpričo kakoš-niga bogaboječiga in pravičniga človeka storiti. — **O** neizrečena slepota in hudo-bija! — **O** de sim mogel tako nehvale-žin in hudobin biti, de sim zoper svojiga Boga in Gospoda tolikokrat grešil! — **O** kako gotovo sim zaslužil, de bi me ti ojestro štrafal, de bi me na večno spred svojiga božjiga obličja zaverigel! Ti si bil meni zmiram tako dobrotljiv, vsaki dan, vsako uro in minuto si mi nove gnade in dobrote delil; kar sim in kar imam, je vse tvoj dar. Ti si mi le to zapovedal, kar je moji duši k večnemu zveličanju; in le to si mi prepovedal, kar me zamore za vselej nesrečniga storiti;

zgolj ljubezin, o dobrotljivi Oče! si mi ti skazoval. — Jest pa sim na vso tvojo veliko ljubezin malo porajtal, tvojih svetih besed si nisim dosti k sercu vzel, sim le zmiram per svojih hudobnih navadah ostal, in sim po pregrešnih željah svoje nature delal. — Ah, kako velika je moja nehvaležnost! — Zares, nisim več vredin, tvoj otrok imenovan biti! — Ah, pa kako velika je tudi škoda, katero mi greh stori, ker me ob vso pravo srečo in ob večno zveličanje perpravi, ko me od tebe odloči; zakaj le v tebi, o moj Bog in moj Gospod! je vse zveličanje. — Res je sicer, de se mi včasih zdi, de mi greh več veselja stori, kakor pa dopolnovanje tvojih svetih zapoved. Pa je le golufija, greh je kakor sladek strup, kateri je sicer v ustih prijetin; pa komej se vžije, že grozovitne bolečine napravi, in strašno človeka umori. — Ravno tako je meni greh storil. O kakošne bolečine občutim, kader premislim svoje hudobije! Kako nepokojno je moje serce, kako ranjena moja vest! Pač res je, de grešnik nima miru. — O moj nebeški Oče! s kakošnim veseljem sim včasih v svoji nedolžnosti svoje oči in roke k tebi povzdignil,

in sim s takim veseljem molil; zdej pa, ker me nepokojna, z grehi omadežvana vest teži, si komej še upam, z žalostnim sercam za odpušenje k tebi zdihovati. — Popred sim bil tvoj dopadljivi otrok in tvoj perjatelj, in moje serce je z neizrečenim veseljem vživalo tvojo sveto perjaznost; zdej pa me je greh od tebe odločil, in me je tvojiga sovražnika storil, in zdej se mi je tvoje pravične in ojstre sodbe bati. — Popred sim bil v tvoji sveti gnadi, brez ktere nič dobriga ne morem storiti, in veselo je živela moja duša; zdej pa mi je greh tvojo gnado odvzel, leta neizmerjeni zaklad, in mi je dušo umoril, de ostane mertva, dokler je ti po svoji neskončni milosti k življenju ne obudiš. — To mi je tedaj storil greh, leta strašni strup moje duše! Ah, zdaj prav spoznam, de res ni nobene večje nesreče na svetu, kakor je greh, pa tudi nobene večje škode, kakor je ta, ktero greh naši duši stori! — Res, to zdej spoznam, in se ustrašim pred grozovitno nevarnostjo, v ktero so me perpravili moji hudobni grehi. Oh, kaj bi se bilo zgodilo z mojo ubogo dušo, ko bi me bil ti, o nar pravičniši sodnik! v mojih

grehah iz tega sveta poklical; ko bi me bil v mojih grehah pred svoj strašni sodnji stol postavil, kjer bo že en sam smertni greh zadosti za obsojenje v večni peklen-ski ogenj, če ga nespokorjeniga tje per-nesem. — —

O večna čast in hvala ti bodi! Sto-tavžentkrat bodi zahvaljen, o moj usmi-ljeni **Oče** nebeški! de si še poterpel z menoj, de mi še čas se spokoriti pustiš, de me tako ljubeznjivo nazaj kličeš, de tako dolgo svojo zgubljeno ovčico išeš, dokler je ne najdeš, in k svoji zvesti čedi nazaj ne perneseš. — Iz celiga serca se zahvalim za tvojo neskončno dobroto, de si mi spoznanje mojih grehov dodelil, in me na boljši pot perpravil. Zdej mi je iz serca žal, de sim grešil, de sim tebe razžalil, in tvojo sveto gnado zgubil, in de sim se s svojimi grehi tako deleč od tebe odločil. Zdej se pa hočem vzdigniti, in s perserčnim zaupanjem spet k tebi nazaj iti, o moj dobrotljivi **Oče** nebeški! Sej me boš ti spet za svojiga otroka vzel; sej nočeš smerti grešnika, temuč de bi se spokoril, in večno živel, in sej nam milostljivo obljubiš, de nam hočeš vse naše grehe odpustiti, ko bi jih bilo

tudi kakor peska per morji, in ko bi bili ru-
deči kakor škerlat, de bodo beli postali ka-
kor sneg, če jih bomo le zapustili, in če se
bomo v pravi pokori k tebi spreobrnili.
— **Zatorej**, o **Gospod**! se z velikim za-
upanjem k nogam tvoje božje visokosti
véržem, in z žalostno **Magdaleno** za od-
pušenje svojih grehov k tebi zdihujem,
in te prosim po presveti, za naše grehe
preliti kervi **Jezusa Kristusa**, tega ne-
dolžniga jagnjeta božjiga, in po njegovih
svetih kervavih ranah te ponižno prosim,
bodi mi grešniku milostljiv, in nikar me
ne pogubi! — **Poglej**, o nebeški **Oče**!
poglej milostljivo na moje žalostno serce,
ali veliko bolj: poglej na prebodeno pre-
ljubeznjivo serce usmiljeniga **Jezusa**, in
z njegovo presveto rešnjo kervjo očisti
mojo omadežvano dušo. — **O** moj **Bog**!
prav iz serca so mi žal vsi moji grehi,
znani in neznani, s kterimi sim te kedaj
razžalil; in jih ne obžalujem le zato, ker
sim nebesa zgubil, in pekel zaslužil; te-
muč posebno zavoljo tega, ker sim tebe
razžalil, svojiga dobrotljiviga nebeškiga
Očeta, svojiga usmiljeniga odrešenika in
nar večiga dobrotnika, svojiga **Boga** in
Gospoda, kteri si sam na sebi zavoljo

svoje božje popolnamosti vse hvale, časti in ljubezni vredin. — Oh ko bi te jest vender nikoli ne bil razžalil! ko bi me bila raji ktera druga, še tako velika nesreča zadela, de bi le tebe, o nar do- brotljivši Oče, z nobenim greham ne bil razžalil! O, kdo bo dal grenko žalost mojemu sercu in potoke solz mojim očem, de bom obžaloval in objokoval svojo veliko nehvaležnost in hudobijo in svoje uboge duše smert! — O moj Bog! v moji žalosti me le samo to še potolaži, kader se spomnim tvoje neskončne milosti, po kateri vse žalostne in spokorjene grešnike spet v gnado vzameš, če se le resnično k tebi podajo. Kakor si svojiga zgre- vaniga in objokaniga aposteljna Petra, žalostno Marijo Magdaleno in veliko dru- gih v gnado vzel; ravno tako, te pro- sim, tudi mene spet v gnado vzemi, ker so mi preserčno žal vsi moji hudobni gre- hi. — Moj Jezus! ozri se tudi na-me z ravno tako milim pogledam, kakor si se ozerl na svojiga aposteljna Petra, de si v njegovim sercu grenko žalost in go- rečo ljubezin vnel; in pusti tudi mene v mojim sercu tiste tvoje ljubeznjive besede slišati, s kterimi si žalostno Magdaleno

potolažil, ker si ji rekel: „Tvoji grehi so ti odpušeni“!

Zdej pa, moj usmiljeni nebeški Oče! zdej, ko tako dobro spoznam hudobijo greha; zdej, ko vidim, kakošna nesreča je greh; zdej tedaj terdno sklenem, s tvojo gnado in pomočjo svoje življenje popboljšati, in ne le vsih grehov, ampak tudi vsake slabe perložnosti se skerbno varovati, kolikor bo le mogoče. **K**akor je **P**eter tisti nevarni kraj, v katerim je bil trikrat zaporedama v greh padel, precej zapustil, kakor hitro je svoj greh spoznal, ravno tako hočem tudi jest zdej s pomočjo tvoje svete gnade vse pregresne perložnosti, vse nevarne kraje, vse slabe družine in tovaršije, vse zapeljive ljudi, vse golufije in krivične dobičke, in sploh vse zapustiti, kar me je kdej v greh zapeljalo. **P**osihmal nočem več nevarnosti ljubiti, de v nevarnosti konca ne vzamem. — **O** moj ljubeznjivi Oče nebeški! zdej te bom prav začel ljubiti, ker sim te do zdej vse premalo ljubil. **Z**dej se hočem iz ljubezni do tebe vsih tvojih svetih zapoved na tanko držati, če mi bo še toliko premagovanja treba, sej mi boš ti pomagal; zdej hočem vredin sad pokore obroditi; zdej

hočem tvoji razžaljeni pravici, kolikor mi bo mogoče, zadostiti; vse svoje križe in težave hočem z voljo in s poterpežljivostjo v duhu pokore prenašati; vse krivice, vse škode, ktere sim komu storil, na tanko poverniti in popraviti; z vsimi ljudmi v spravi in perjaznosti, v keršanski ljubezni živeti; vse hočem storiti in dostati, de le tvojo presveto gnado spet zadobim, ktero sim z greham zgubil; in v prihodnje hočem raji vse preterpeti, zaničevanje, revšino, preganjanje, vse terpljenje in tudi grenko smert raji, kakor tebe, preljubeznjiviga nebeškiga Očeta, le enkrat več premišljeno in radovoljno razžaliti. Gotovo, moj nebeški Oče! nič me ne bo moglo več odločiti od tvoje ljubezni, ktera je v Kristusu Jezusu, Gospodu našim. —

Ker pa brez tvoje svete gnade in pomoči clo nič dobriga ne morem storiti, te ponižno in v imenu Jezusa Kristusa prosim, pridi mi s svojo vsigamogočno gnado na pomoč, pomagaj mi, de v svoji serčni grevingi in svojim dobrim sklepu ves čas svojiga življenja zvesto ostanem; vstvari v meni čisto serce, in ponovi v meni praviga duha, de nikdar več tvoje

svete gnade in ljubezni ne zgubim, de nikdar več s pregrešnim življenjem Jezusoviga terpljenja ne ponovim. — **O Gospod!** bodi mi ubogimu grešniku milostljiv, de do konca stanoviten ostanem, in večno zveličanje dosežem. — **O moj Bog!** tebi se zdej popolnoma zročim; tvoj želim biti živ in mertev, tvoj želim biti na večne čase. Amen.

O Marija! svoje nar veči zaupanje za Bogam vzamem k tebi, ker si ti perbežališe vsih zgrevanih grešnikov, in mati polna milosti. Prosi tedej za-me nebeškega Očeta, de me za svojiga otroka spet vzame, de mi svojo gnado spet dodeli. Prosi za-me Jezusa, svojiga ljubeznjiviga Sina, de me nazaj perpelje v srečno število svojih zvestih ovčic, de mi ne bo njegovo bitko terpljenje k pogubljenju. Prosi za-me poterdnika s. Duha, de obilno gnado in ljubezin božjo v moje serce vlije, de mi svoje svete dari dodeli, in me terdniga, in stanovitniga v dobrim stori. — **O Marija!** bodi moja usmiljena pomočnica in ljubeznjiva mati; glej, sej sim tvoj otrok, in te za Bogam iz celiga serca čez vse ljubim! —

Molitev,*predin se spovedovati začneš.*

O moj Jezus! kakor se je Marija Magdalena per tvojih nogah z zgrevanim sercam spoznala za veliko grešnico, tako hočem tudi jest zdej pred tvojim namestnikom ponižno in odkritoserčno spoznati, kakošim grešnik sim, kako sim zoper tvoje svete zapovedi ravnal. — **O** Jezus! bodi zdej v mojim sercu in v mojih ustih, de se bom vsih svojih grehov tako čisto spovedal, kakor ko bi ti sam tukej sedel in spovedoval. — Razsvetli pa tudi mojiga duhovniga očeta; svojo sveto gnado jim daj; s svojim svetim Duham njih serce napolni; modrost, milost in ljubezin jim dodeli, de bodo revni stan moje duše prav spoznali, in mene, tvojo ubogo zgubljeno ovčico, po poti resnične pokore spet k tebi, o Jezus! mojimu nar ljubeznjivšimu nebeškemu pastirju perpeljali. Amen.

Kako ob kratkim spoved začeti in dokončati.

Ljubi moj kristjan! tukej ti dam zgled, kako se zna kratko in dobro spoved začeti in končati. Če hočeš,

se to lahko iz glave učiš, in zanaprej po tem zgledu svoje spovedi ravnaš. Če si pa že navajen, svoje spovedi še bolje delati, kakor tako, pa le per navadnim ostani.

Kader versta na-te pride, de imaš spovedan biti, reci tako :

Gospod duhovni oče, jih prosim za sveti žegen, de bi se mogel vsih svojih grehov prav in čisto spovedati.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina, in svetiga † Duha. Amen.

Ubogi grešni človek se spovem Bogu vsigamogočnemu, njegovi visoko častitljivi materi, prečisti devici Marii, vsim svetnikom in svetnicam božjim, in njim, namestniku božjemu, vsih svojih grehov, kar sim jih storil z mislijo, z besedo, z djajanjem in z zamudo dobrih del, od zadnje spovedi, ktera je bila storjena

(Zdej povej, kdaj si bil zadnjič per spovedi.) Zdej se pa obtožim, de (povej zdej po pravici in na tanko vse svoje grehe, in kader nobeniga greha več ne boš vedil, reci tako :) Zdej se pa nobeniga greha več ne spomnim; sicer vem, de sim pred Bogam še veliko več grehov kriv, pa ne spoznam.

Leti in vsi moji grehi, ki jih vem in ne vem, ktere sim sam storil, ali ktere so drugi zavoljo mene storili, me iz ce-

liga serca grevajo; pa ne le zato, ko sim nebesa zgubil, in pekel zaslužil, temuč posebno zato, ko sim Boga razžalil, kateri je sam na sebi nar veči, vse časti, hvale in ljubezni vredna dobrota in lepota. Zdej pa terdno sklenem, z božjo gnado in pomočjo nikoli več ne grešiti, in tudi vsake slabe perložnosti se skerbno varovati. — Njih, gospod duhovni oče! pa prosim za potrebni nauk, zveličansko pokoro in sveto odvezo, če sim je vredin.

(Na zadnje, kadar ti bodo spovednik sveto odvezo dali, znaš tako moliti:)

O moj Jezus! ti si rekel svojim namestnikom: „Karkoli bote na zemlji odvezali, bo tudi v nebesih odvezano“; ponižno te prosim, o Jezus! po tvojih svetih kervavih ranah, daj mi gnado, de bom zdej ravno tako v nebesih od vsih svojih grehov odvezan, kakor me tukaj tvoj namestnik odvežejo.

Kader per spovedi sveto odvezo dobiš, moli to molitev po spovedi, katero tukaj najdeš. — Kadar pa ne dobiš svete odveze, moraš pa to molitev opustiti, in znaš namesti nje moliti molitev papeža Urbana VIII. in litanije od pokore, ali pa: razloženi Očenaš spokorniga kristjana.

Molitev

po spovedi.

O moj usmiljeni nebeški Oče! zares je tvoja milost večji, kakor vse tvoje dela! — Veseli se, moja duša! in hvali Gospoda svojiga Boga, zakaj velike čudeže svoje milosti je nad teboj storil: vse tvoje grehe ti je odpustil, vse tvoje rane zacelil, od večniga pogubljenja te odrešil, in spet v svojo sveto gnado vzel. — **O** moj Bog! nezapopadljiva in neskončna je tvoja dobrota in milost; ona preseže vse naše zapopadke! — Zdej sim tedej spet tvoj otrok, zdej te smem spet svojiga ljubiga Očeta imenovati, smem spet z veseljem svoje oči proti tebi povzdigovati. — Vsi angeljci nebeški, vsi izvoljeni per-jatli božji! pomagajte mi svojiga nar večiga dobrotnika, usmiljeniga Boga, častiti, hvaliti in ljubiti; veselite se z menoj, zakaj Gospod Bog je velike reči nad menoj storil; kakor se oče usmili svojih otrok, se je on mene usmilil, in s presveto kervjo svojiga lastniga Sina mojo dušo očistil. —

O moj nebeški Oče! kako ti zamorem zadosti hvaležin biti za to neizrečeno

dobroto, de si mi po Jezusu Kristusu odpušenje grehov dodelil, de me nisi v grehih iz sveta poklical, in de si me spet za svojiga otroka vzel. Pa tudi za naprej me s svojo sveto gnado nikar ne zapusti; zakaj moji sovražniki zmiram čujejo in išejo, kako bi mojo dušo v pogubljenje spravili. Moja popačena, in k hudimu nagnjena natora me zmiram od dobrega odvraca, in v hudo napeljuje, mi dobre dela zoperne in težke dela, in le greh prijetin kaže. — Zapeljivi svet me zmiram slepi, mi veselje in vžitke obeta, de bi me premotil, od tebe odvernili, in večno pogubil. — Hudobni duh, naš poglavitni sovražnik, tudi zmiram okoli mene hodi, kakor rjoveč lev, in išče mojo dušo požreti. — O Gospod! če mi ti v mojih velikih skušnjavah in nevarnostih s svojo sveto gnado ne pomagaš, se ne bom mogel svojim hudobnim sovražnikom dolgo ustavljati; kmalo bom spet padel v svoje poprejšne grehe. Le če mi ti moč daješ, jih zamorem vse premagati, le če boš ti z menoj, ne bo mogel nobeden zoper mene biti. —

Zatorej te ponižno in v imenu Jezusa Kristusa prošim, o moj Bog! do-

deli mi obilno svete gnade, de bom posihmal zmiram v dobrim stanovitin ostal, vsake nevarne perložnosti skerbno se ogibal, čul in molil, de v skušnjavo ne padem. Varuj me, de v svoje poprejšne grehe spet ne zajdem, de moj poslednji stan ne bo hujši, kakor je bil prvi; varuj me, de hudobni duh, ki je zdej iz mojiga serca izgnan, s sedmimi še hujšimi duhovi v moje serce spet ne pride. Zdej si me očistil, o Gospod! daj mi gnado, de spet ne grešim, de se mi še kaj hujšiga ne zgodi.

O Marija, prečista devica! ti si nar lepši zgled prave stanovitnosti v dobrim; ti si bila zmiram Bogu zvesta, si stanovitna ostala na poti prave svetosti: ti prosi za-me Boga, de bi mu jest vedno zvest ostal, de bi vsim skušnjavam, vsim sovražnikom stanovitno zoperstal, de bi me nikdar več nobena reč od Boga in od njegovih svetih zapoved ne odvernila. To mi sprosi od Boga, o usmiljena, o dobrotljiva, o mogočna mati Marija! Amen.

Molitev

papeža Urbana VIII.

(Leta molitev je dobro po spovedi moliti, kader se utegne; kakor tudi litanije od pokore.)

Vpričo tebe, o Gospod! spoznamo grehe, ki smo jih storili; in štrafinge, ki smo jih z njimi zaslužili, pred očmi imamo. Če premislimo grehe, ki smo jih storili, vidimo, de je vse, kar imamo tukaj terpeti, veliko manji, kakor s svojimi hudobijami zaslužimo. Občutimo štrafenge starih grehov, pa je v naših sercih vendar še zmiram veselje do novih. Tvoje štrafenge nas zadevajo zavoljo naših grehov; pa vendar naših hudobij ne premagajo. Žalost opade naše serce, pa ne premaga prevzetniga grešniga duha. Grenka žalost krajša naše življenje, pa vendar ne poboljša našiga zadržanja. Kader nam usmiljeno perzanesesh, nič ne maramo; če nas pa tepeš, ne dostojimo. Ob času nadlog spoznamo svoje pregrehe; pa komej nam jih odvzameš, že pozabimo, kar smo objokovali. Kader nam s šibo žugaš, poboljšanje obetamo; komej jo pa iz rok denesh, spet vse opustimo, kar smo obljubili. Kader nas tepeš, k

tebi vpijemo: „Perzanesi nam“! In kader nam odpustiš, smo kmalo spet pregrešni, kakor popred. — **O Gospod!** vsi smo grešniki pred teboj, in spoznamo, de smo grešniki; vemo, de, če nas po svoji milosti v gnado ne vzameš, ne bomo odšli tvoji pravici. — **Vsigamogočni Oče!** daj nam brez našiga zaslužnja, kar te prosimo. Iz nič si nas vstvaril, daj nam gnado, de bomo k tebi zamogli prav moliti. **Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.** Amen.

Litanije

o d p o k o r e.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Bog, Oče nebeški,	} usmili se nas!
Bog Sin, odrešenik sveta,	
Bog s. Duh, tolažnik in posvečevavec,	
Sveta Trojica, en sam Bog,	
O Bog, kateri nočeš smerti grešnika, te- muč de bi se spokoril, in večno živel,	

O Bog, kateri svojo mogočnost in dobroto z usmiljenim zanašanjem skazuješ,

O Bog, kateri tako poterpežljivo spreobrnjenja grešnikov čakaš,

O Bog, kateri grešnike tako ljubeznjivo k pokori vabiš,

O Bog, kateri kakor usmiljen pastir svojo zgubljeno ovčico tako dolgo išeš, dokler je ne najdeš,

O Bog, kateri se spreobrnjeniga grešnika bolj veseliš, kakor devet in devetdesetih pravičnih,

O Bog, dobrotljivi Oče, kateri svojiga zgubljeniga sinu, kader nazaj pride, z veseljem sprejmeš,

O Bog, kateri si svojiga edino rojeniga Sina na svet poslal, da je terpel in umerl za odpušenje naših grehov,

De sim grešil,

De sim tolikokrat in tako hudo grešil,

De sim velikokrat vedama in rado-
voljno grešil,

De sim z mislijo, z besedo in z dj-
anjem grešil,

De sim z zamudo in z opušenjem
veliko dobrih del grešil,

usmili se me!

me greva iz celiga
serca, o Gospod!

De sim tvoje svete zapovedi toliko-
krat prestopil,

De se tvoje strašne sodbe nisim bal,

De se tvoje vsigamogočnosti nisim bal,

De na tvojo vsigamogočnost nisim
mislil,

De sim tvojo gnado in ljubezin tako
malo obrahtal,

De sim na tvojo dobroto in tvoje dol-
go zanašanje tako malo porajtal,

De sim rane in bolečine tvojiga lju-
biga Sina Jezusa s svojimi grehi
tako rekoč ponavljal,

De sim ga na novič križal,

De sim tolažnika sv. Duha s svojimi
grehi žalil,

De sim ga iz svojiga serca, ki je
njegov tempelj, pregnal,

De sim se svoje pravične štrafenge
na tem in na unim svetu vredniga
storil,

Ker sim tebe, svojiga stvarnika in
nar boljšiga Očeta razžalil,

Ker sim tebe, svojiga dobrotljiviga
odrešenika in zveličarja, razžalil,

Ker sim tebe, svojiga posvečevavca,
pomočnika in delivca vsih božjih
gnad razžalil,

me greva iz celiga serca, o Gospod!

zato mi je žal, de
sim grešil!

Ker sim tebe, o moj Bog, ki si sam na sebi vse časti, hvale in ljubezni vredin, s svojimi grehi razžalil, zato mi je žal, de sim grešil!

Ker sim tvojo gnado in ljubezin zgubil, zato mi je žal, de sim grešil!

S tako sveto ljubeznijo in preserčno žalostjo, ki sta jo imela sv. Peter in sv. Magdalena,

S tako grenko žalostjo, s kakoršno so vsi sveti spokorniki svoje grehe obžalovali,

S takim gnjušenjem nad nar manjšim greham, ki ga je imela presveta devica Marija,

S takim žalostnim sercam, kakor je Jezus na oljski gori naše grehe obžaloval,

Jest ubogi grešni človek,

De mi odpustiš,

De mi zaneses,

De me k pravi pokori perpelješ,

De mi s svojo gnado pomagaš, de bi vredin sad pokore pernesel,

De bi stariga človeka slekel in noviga oblekel v pravici in pravi svetosti,

De bi se vsimu pregrešnemu posvetnimu veselju odpovedal,

zelim obžalovati svoje grehe! te prosim, usliši me, o

Gospod!

De bi zanaprej zmiram v tvojim strahu živel,
 De bi se zanaprej vsih slabih perložnost prav skerbno varovati zamogel,
 De bi svojo hudobno natoro ukrotil, in tvoji sveti postavi podvergel,
 De bi svoje meso z grehi in željami vred križal,
 De bi zanaprej bolj želel tebi služiti, kakor svetu dopasti,
 De bi na govorjenje in posmehovanje posvetnih ljudi nikoli nič ne porajtal,
 De bi zamogel s popolnoma ljubeznijo do tebe obilno število mojih grehov zakriti,
 De bi zmiram s strahom in s trepetam delo svojiga zveličanja opravljal,
 De bi v pokori do konca zvest in stanovitin ostal,
 De bi enkrat po poti resnične in stanovitne pokore v nebesa prišel,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!

te prosim, usliši me, o Gospod!

Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Oče naš . . . Češena si Marija . . .

Razložen Očenaš spokorjeniga kristjana.

Sveti Očenaš je za vsaciga kristjana jako dobra molitev, katero nas je sam Jezus Kristus naučil, in ktera vse v sebi zapopade, kar na duši in na telesu od Boga potrebujemo. — Posebno pa najde spokorni kristjan, kateri želi posihmal v duhu pokore živeti, v tej sveti molitvi nar lepši nauke in pomoč svoje grehe pred Bogam obžalovati, svoje življenje za zveličanje boljšati, in se greha in grešne perložnosti vse bolj skerbno varovati, kakor popred. To de se mora v sercu in s premislikam, v duhu in v resnici moliti. Zatorej pravi Rimski papež Pij VI.: „Ljubeznjive ovčice! en sam tako razložen Očenaš vam bo več tolažbe, zaslužnja in gnade zadobil, kakor veliko tavžent drugih, ktere ste le hitro, tje v en dan brez premislika izrekli“. — Mòli tedej, ljubi kristjan! kader imaš perložnost, prav z zbranimi mislimi, in v duhu pokore leta razloženi Očenaš, de boš imenitnost in moč te nebeške molitve bolj spoznal, zmiram bolj in bolj poterjen v ljubezni božji in v dobrim.

Predgovor.

Oče naš, kteri si v nebesih.

Oče vsih ljudi! ali te smem tudi jest še svojiga Očeta imenovati? Oh! jest

sim eden tvojih nar nehvaležniših in nar hudobniših otrok! Kolikokrat sim te že zapustil! kolikokrat sim že zoper tvojo sveto voljo ravnal! — Če premislim svojo hudobijo, in tvojo božjo visokost in pravico, me velik strah obide, in skorej bi si ne upal več pred-te stopiti. — Pa tvoje neskončno usmiljenje me potolaži; ti tudi do svojiga zgubljeniga sina še usmiljen in dobrotljiv Oče ostaneš, in si perpravljen, ga kmalo spet v gnado vzeti, kakor hitro se k tebi verne. — O moj dobrotljivi nebeški Oče! iz celiga serca mi je žal, de sim tebe, tako dobriga Očeta, že tolikokrat razžalil. — O kako sim te vender mogel razžaliti, in zapustiti, ker si le sam ti vse ljubezni in hvale vredin! Vse premalo sim te spoznal, zato sim te razžalil. Odpusti mi, o dobrotljivi Oče nebeški, odpusti mi vse grehe, in daj mi gnado, de bom tebe in sam sebe prav spoznal, zmiram tvoj zvest otrok ostal, in de me greh nikdar več od tebe ne odloči.

Perva prošnja.

Posvečeno bodi tvoje ime.

O presveti Bog! večni nebeški kralj, kako veliko, sveto, neizrečeno je tvoje ime! Oh, kolikokrat sim jest s svojimi grehi tvojimu presvetimu imenu nečast storil! **O** de bi ga vsaj posihmal mogel prav častiti! Tvoje nar svetejši ime prav vredno častiti in posvečevati, to so zdej moje perserčne želje; zdej sim perpravljen dušo in telo in vso svojo moč v to obrniti, de bo tvoje presveto ime bolj počeseno; perpravljen sim tebi k časti in svoji duši k zveličanju vse terpljenje in težave voljno prestat. Daj mi gnado, de bom vprihodnje z lepim in čednim zaderžanjem tvoje sveto ime tolikanj bolj častil in posvečeval, kolikor veči nečast sim mu popred s svojimi grehi storil. Daj mi gnado, de bom posvečeval tvoje presveto ime s sveto molitvijo v duhu in v resnici, de ga bom posvečeval z živo vero, s terdnim zaupanjem, z gorečo ljubeznijo in s stano- vitno resnično pokoro; de ga bom posvečeval s tako lepimi in svetimi zgledi, kakor pohujšljivo in slabo je popred moje življenje bilo, de ga bom posvečeval z

gorečim neomagljivim trudem za tvojo božjo čast in za zveličanje svoje duše. — Presveti Oče nebeški! posvečeno bodi tvoje ime, ktero je čez vse imena, vredno večne hvale in časti. — O de bi vsi ljudje po vsim svetu prav spoznali tebe, in kteriga si ti poslal, Jezusa Kristusa, s svetim Duham vred! O ko bi te vsi grešniki tako spoznali, de bi te začeli iz serca ljubiti, in de bi te iz zgolj ljubezni ne mogli več razžaliti! — Posvečeno bodi tvoje ime od vsih stvari: posvečen bodi z vsimi mojimi mislimi, besedami in djanji; posvečeno z novim spokornim življenjem.

Druga prošnja.

Pridi k nam tvoje kraljestvo.

O Gospod! tvoja je oblast in kraljestvo in čast na vekomaj! — Večni nebeški kralj, vsigamogočni Bog! kako slabo molimo in častimo mi tvoje gospodarstvo čez vse! Kolikokrat se zoperstavimo tvojim zapovedim, in se vzdigujemo zoper tvojo postavo. O kolikokrat sim posebno jest tvoje svete zapovedi prestopil, kolikokrat sim slabe stvari bolj ljubil, kakor tebe vsigamogočniga stvarnika! Oh,

kolikokrat sim v svojim sercu s hudobnimi rekel: „Ne bom Gospodu pokorin; nočem, da bi čez-me kraljeval!“ In če tega ravno z besedo nisim izrekoval, sim ti pa v djani še tolikanj hujši nepokoršino skazoval, nisim hotel tvoj zvesti položni biti, nisim hotel tvojiga kraljestva na zemlji množiti in razširjati, temuč sim še druge s pohujšljivimi zgledi od tebe odvräčeval. — Oh! Gospod nebeški kralj, usmiljeni Oče! odpusti mi, ponižno te prosim, mojo veliko hudobijo in nehvaležnost, ker sim namesti tebe, svojiga dobrotljiviga Boga, raji greh pustil čez-me kraljevati. — Od zdej za naprej bodi pa le ti moj Gospod in kralj; tebi popolnoma izročim svoje serce, svojo dušo, svoje telo in vse; le ti sam kraljuj zdej v meni s svojo gnado in ljubeznijo, podverzi me popolnoma tvoji nar svetejši volji. — Prosim pa tudi, nebeški Oče! še za vse tiste, kateri te še za svojiga nar vikšiga Gospoda in kralja ne spoznajo ali spoznati nočejo, kateri na tvoje svete zapovedi malo porajtajo, in se ne znajdejo v tvojim kraljestvu. Prosim te za nje, da njih um razsvetliš, njih serce omečiš, da jih premagaš s svojo vsigamogočno gnado in

ljubeznijo, in jih perpelješ v svoje kraljestvo. — Pridi k nam vsim tvoje kraljestvo, bodi razširjeno in uterjeno po vsim svetu; kraljestvo greha in hudobije pa bodi povsod zaterto in pokončano. — O moj nebeški kralj! daj mi gnado, de bom pravo pokoro storil čez svoje grehe, de bom zmiram v duhu pokore, tebi dopadljivo živel, in zaslužil večno živeti v tvojim nebeškim kraljestvu.

Tretja prošnja.

*Zgôdi se tvoja volja, kakor v nebesih
tako na zemlji.*

Moj nebeški Oče! kolikokrat sim do zdej tvoji presveti volji nasproti ravnal, sim le po nagnjenji svojiga hudobniga serca, in po željah svoje popačene nature živel; le svojo, ali pa posvetnih ljudi voljo iz napčnih namenov dopolnoval. — Moj Bog in moj Gospod! tvoja volja je nar popolniši, je zgolj svetost; pravica in ljubezin, je sama na sebi vsiga počenja in zvestiga dopolnovanja vredna; meni se je pa le preojstra, preterda in pretežavna zdela, ker sim hotel le po hudobni volji sveta živeti. Še te majhne

dobre dela, ktere sim včasí storil, so bile ognjušene z mojo lastno voljo in s skritim napuham ali s hinavšino, ker sim zravin bolj želel svetu dopasti, kakor tvojo sveto voljo dopolniti. In tako sim še takrat le sam sebi in svetu služil, kader je bilo po vnanjim viditi, de tebi služim z dobrimi deli. Oh! kdaj bo že vsiga tega konec! kdaj se bom že vender popolnoma v srečno službo svojiga dobrotljiviga nebeškiga Gospoda podal! — Oh! to že zdavnej želim, duh je voljan, pa meso slabo; jest ne storim dobriga, kar želim, temuč hudo, česar ne želim več, to še storim. — O spreoberni in poboljšaj ti mojo voljo, in stori jo močno v dobrim, pomagaj mi, o moj nebeški Oče! ker si sam ne morem pomagati; dodeli mi svojo sveto gnado, de bom zamogel svojo slabo in hudobno voljo premagati, in jo popolnoma tvoji nar svetejši volji podvreči; daj mi gnado, de se bo moja volja tako s tvojo sklenila, in se tako rekoč v njej zgubila, kakor se zgubi kaplja vode v morji; daj nam vsim gnado, de bomo tvojo ljubeznjivo in sveto voljo tukej na zemlji z ravno tako pokoršino, zvestobo in ljubeznijo dopolnovali, kakor jo an-

geljci in vsi izvoljeni v nebesih dopoln-
jejo. Tvoja volja naj se zgodi, kakor v
nebesih, tako na zemlji; tvoja sveta vo-
lja naj bo dopolnjena v vsih naših okoli-
šinah; po tvoji sveti volji naj se nam vse
zgodi. — O moj nebeški Oče! de bi tvoja
sveta volja nad menoj in od mene zmiram
dopolnjena bila, to so zdej moje želje;
raji hočem po tvoji sveti volji na večno
pogubljen biti, kakor brez tvoje volje (ako
bi mogoče bilo) v nebesa priti. — Daj
mi svojo sveto voljo tudi zmiram prav
spoznati, razsvetli mojo vest, stori me
verniga per poslušanju tvoje svete besede,
ktero nam tvoji namestniki oznanujejo; in
poterdi me s svojo gnado, de ti bom do
konca zvest in popolnoma v tvojo voljo
vdan v življenji in v smerti.

Četerta prošnja.

Daj nam dans naš vsakdanji kruh.

Dobrotljivi Oče nebeški! v svoji pre-
grešni slepoti sim te le za obilnost, pre-
moženje, srečo in za zgolj časne reči pro-
sil, in kolikor si mi jih dal, sim jih večí
del k tvojimu razžaljenju obrnil. — Dans
te pa le toliko prosim, kolikor po tvoji

previdnosti potrebujem, in te zravin še posebne gnade prošim, de bi mogel vse, kar mi ti daš, po tvoji sveti volji obrniti, kakor je nar bolj tebi k časti in moji duši k zveličanju; daj mi dans le moj vsakdanji kruh. — Če pa hočeš, de na vsih rečeh pomankanje terpim, naj se zgodi tvoja sveta volja, in jest hočem vse v duhu pokore, kakor zaslužen štrafingo za svoje grehe in kakor pomoč k zveličanju vzeti in voljno preterpeti. — Daj mi pa tudi, moj nebeški Oče! vsakdanji kruh moje duše, tvojo sveto gnado in resničniga duha pokore, de bom posihmal le tebi živel, in se zvesto tvojih svetih zapoved deržal. — O de bi od zdej bile spokorne solze, grenka žalost in ojstre spokorne dela vsakdanji kruh moje uboge zadolžene duše! O de bi jest nikdar ne pozabil, kako grozovitna nesreča je greh, ker dušo od tebe odloči in umori. Daj meni in vsim grešnikom vsakdanji kruh naših revnih duš. — Oh jest, tvoj zgubljeni sin, nisim vredin kruha tvojih otrok, preživi me le s kruham svojih nar manjših služabnikov. O Gospod! pusti mi le drobtinice pobirati, ktere s tvoje mize padajo; dodeli mi le nekoliko svoje pre-

svete ljubezni božje, ktero pravičnim dušam tako obilno deliš, meni ubogimu grešniku, ker obžalujem svoje grehe in pregrehe in ker te v žalosti in britkosti svojiga serca za odpušenje prosim, s tvernim sklepam nikoli več te ne razžaliti. — In zdej te še prosim, o Gospod! za kruh svoje duše, kateri iz nebes pride, vse razveseljenje v sebi ima, in je kruh življenja: tvoje presveto rešnje Telo, o moj dobrotljivi Jezus! Daj, de vselej vredno uživam presveto nebeško mano, de bom pravo življenje v sebi imel, in de me boš poslednji dan k večnemu življenju obudil, de bom vedno le tebi živel, kakor ti za voljo Očeta živiš, vedno v tebi ostal, in ti v meni v edinosti večne ljubezni! —

Peta prošnja.

Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpušamo svojim dolžnikom.

O Bog! moji dolгови, ktere sim pred teboj storil, so tako veliki, de mi jih ni moč ves čas svojiga življenja in tudi celo neskončno večnost poplačati. Oh! če boš od mojiga hiševanja rajtingo tirjal, o Gospod! kako bom obstal! — Le to me

potolaži, de je per tebi odpušenje grehov, usmiljenje in obilno odrešenje. Ja, moj nebeški Oče! usmiljen ti hočeš proti meni biti; mi hočeš ves dolg odpustiti, če bom le tudi jest usmiljen do svojih sovražnikov in razžalnikov, če bom vsim od serca odpustil, kateri me sovražijo in mi hudo store. O kako slep in nespa-
metin bi vender bil, ko bi vsim iz serca ne odpustil, de bo tudi meni odpušeno! Kako strašno sodbo bi sam čez-se izrekel, ko bi svojimu bližnjimu ne hotel iz serca odpustiti, zravin bi pa vender molil: „Odpusti mi, o Bog! ravno tako, kakor jest bližnjim odpušam“. Ali bi ne prosil tako tebe, de nikar tudi ti meni, Bog! grehov ne odpusti, de raji zavoljo vsih mojih hudobij oestro rajtengo od mene tirjaj, per kateri ne bom obstal, in de me raji v večni peklenški ogenj pahni, kamor zaslužim priti zavoljo svojih grehov, če mi jih ne odpustiš? — Tedaj hočem vsim prav iz serca odpustiti, katerikoli so me kdež zazžalili, de boš tudi ti meni vse odpustil. — Res je, de me je moj bližnji marsikterikrat močno razžalil; ah! jest sim pa clo tebe, svojiga Gospoda in Boga, razžalil! Kaj je, če moj bliž-

nji mene, zaničljiviga veliciga grešnika razžali, memo tega, če jest tebe, pre-svetiga večniga Boga tolikokrat s svojimi grehi razžalim! Oh! kader premislim velikost razžaljenja, ki ga tebi z greham storim, se popolnoma zgubi in zgine vse razžaljenje, ki ga ljudje meni store. — Res je, de moj zopernik in sovražnik hudobno in krivično ravna, ker me tako sovraži in žali! pa v njegovih krivicah spoznam tvojo božjo pravico, zakaj ti vse to perpustiš k mojimu posvečenju za pravično štrafengo mojih grehov. Vse razžaljenje svojih sovražnikov hočem tedaj z voljo prenesti, vsim iz serca odpustiti, in vse, kar mi bodo hudiga storili, za pokoro svojih grehov vzeti; oh! sej sim se tavženkrat več terpeti zaslužil! — Odpusti mi vse moje grehe, o dobrotljivi Oče! kakor tudi jest vsim iz serca odpustim, vzemi me spet v svojo sveto gnado, in dodeli mi, de vedno v tvoji s. gnadi živim in tudi umerjem. ..

Šesta prošnja.

In nas ne vpelji v skušnjava.

O Gospod! veš, kako zlo sim k

hudimu nagnjen; poznaš moč mojih hudobnih navad in mojih skušnjav, poznaš tudi slabost moje volje, kako malo je perpravljena, slabim navadam in skušnjavam zoper stati. Veš, de je človeško življenje polno skušnjav, s kterimi se imamo zmiram vojskovati. Karkoli človek vidi ali sliši, kar misli ali govori, skorej vse mu je skušnjava. Zdej nas naša hudobna popačena natora k dopolnjenju hudiga nagnjenja in poželenja zapeljuje, ktero je po poerbanim grehu v našo natoro prišlo; zdej nas hudobni zapeljivi svet vabi k vživanju svojiga goljufiviga veselja; zdej nas hudobni duh skuša in moti, in vedno okoli hodi, kakor rjoveč lev, in iše, koga bi požerl. — Oh koliko hudih skušnjav, koliko nevarniga vojskovanja! — O Bog! kteri veš, de nam v tolikanj nevarnostih po človeški slabosti ni obstati, daj nam svojo vsigamogočno gnado, de bomo vse svoje skušnjave s tvojo pomočjo srečno premagali. — O Gospod! bodi meni ubogimu grešniku milostljiv; brez tvoje pomoči se ne bom mogel vsim svojim silnim skušnjavam ubraniti. Odvzemi mi, če je tvoja sveta volja, moje velike in hude skuš-

njave, de ne bom zmiram v taki nevarnosti, kjer bi zamogel tebe razžaliti in svojo dušo pogubiti. Če pa hočeš, de imam silne skušnjave za pokoro in štrafingo svojih grehov, te pa prosim, stori v meni obilno svojo sveto gnado, de boš ti v meni slabim močan, de boš moj pomočnik in odrešenik, de se bodo vernili in sramovali, kateri mi hudo hočejo. —

O Gospod! do zdej sim preveč sam nase, na-te pa premalo zaupal, zato sim bil tolikokrat od hudobnih skušnjav v greh zapeljan. Zdej hočem pa le na-te zaupati, o moj Bog! in na vekomaj ne bom zapušen; le per tebi hočem v vsih nevarnostih pomoči iskati, zakaj, po tebi bom od skušnjave rešen, in v svojim Bogu hočem zid preskočiti. (Ps. 17, 30.)

O moj nebeški Oče! daj mi gnado, de bom vedno čul in molil, de v skušnjavo ne padem, v greh ne pervolim, in tebe na večno ne zgubim.

Sedma prošnja.

Temuč nas reši od hudiga. Amen.

O moj Bog in moj Gospod! jest revni grešni človek moram spoznati, de nič

druziga ne zaslužim, kakor de bi me ti hudo in večno štrafal, zakaj hudo sim storil pred teboj, in tebi samimu grešil. Pa sam hočeš, de te prosim, de me reši od vsiga hudiga, kar sim za svoje hudobije zaslužil. Ponižno te tedaj prosim, moj dobrotljivi Oče nebeški! usmili se me po svoji veliki milosti; nikar mi po mojih grehah ne stori, in ne povračuj mi po mojih hudobijah. Usliši mojo perserčno prošnjo, in obvaruj me in vse ljudi pred vsimi nesrečami, ktere tolikokrat zavoljo svojih grehov zaslužimo. — Če si pa sklenil, o pravični Bog! zavoljo naših hudobij tukaj nas tepsti in štrafovati, se ti pa še moramo zahvaliti za tvojo veliko ljubezin, ktero nam s tem skazuješ. O le tukaj nas tepi; le tukaj nas žgi in reži, de nam tamkej zanesesh! Samo to te prosimo, daj nam gnado, de bomo vse časne nesreče in težave, ktere nam pošiljaš, za štrafengo svojih grehov in za pomoč zveličanja spoznali, vse v duhu pokore voljno preterpeli, in tako tiste časne štrafinge, ktere bi imeli v vicah terpeti, že tukaj dostali. — Posebno te prosim, o Gospod! odverni od nas vse dušne nevarnosti in nesreče; varuj nas

pred zapeljevanjem in vsimi slabimi perložnostmi; varuj nas posebno pred smertnim greham, kateri je nar veči nesreča na svetu. **O Gospod!** pusti me raji od konca mojiga življenja v nar veči revšini in terpljenji živeti, kakor pa de bi tebe še s kakim greham razžalil. — **Reši nas** pa tudi, o dobrotljivi **Bog!** ker si nas za nebesa vstvaril, reši nas od večniga hudiga, od večniga pogubljenja, in vzemi nas v svoje večno stanovanje, kjer te bomo z vsimi tvojimi izvoljenimi na vse večne čase gledali, ljubili in vživali. **Amen.**

O moj usmiljeni nebeški **Oče!** jest, ubogi grešnik, kateri nisim vredin, tvoj otrok imenovan biti, te prosim za vse te gnade v imenu Jezusa **Kristusa**, tvojiga ljubiga **Sina**, kateri s teboj in s sv. **Duham** živi in kraljuje, **Bog** od vekomaj do vekomaj. **Amen.**

Sedem psalmov

od pokore.

1. Psalm. (6.)

Ker David pred svojimi sovražniki nikjer ni bil varin, je leta psalm zložil in molil. Ta sveti mož se je bal, da bi se Bog ne bil čez-nj razserdil, zato z grevanim srcem k Bogu zdihuje, in za usmiljenje prosi. — Ta psalm je slehernimu v nauk, kakó ima nadlogo terpeti, sam sebe tolažiti, in svoje pregrehe obžalovati.

Gospod! nikar me ne štrafuj v svojim serdu, in ne tepi me v svoji jezi.

Usmili se me, o Gospod! zakaj slab sim; ozdravi me, o Gospod! zakaj moje kosti se tresejo od strahu.

In moja duša je silno omamljena; ali kako dolgo, o Gospod! (bo š odlašal pomagati?)

Gospod! obrni se (k meni) in reši mojo dušo; pomagaj mi za svoje milosti voljo.

Zakaj mertvi človek ne misli na te: v grobu pa kdo te bo hvalil?

Trudin sim od zdihovanja, vse noči se na svoji postelji silno jokam, in svojo posteljo s solzami močim.

Od silne notranje žalosti so moje

oči otemnele! med vsimi svojimi sovražniki sim se postaral.

Bežite od mene vsi, kateri hudobijo dopernašate, zakaj Gospod je glas mojega jokanja uslišal.

Gospod je mojo prošnjo uslišal, Gospod je mojo molitev sprejel.

Vsi moji sovražniki se imajo sramovati in silno prestrašiti; verniti se imajo, in zdajci se sramovati.

Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in s. Duhu; kakor je bila od začetka, zdej in vselej, in na vse večne čase. Amen.

II. Psalm. (31.)

David spozna v velicih nadlogah svojo hudobijo, jo obžaluje, štrafingo v pokoro vzame, in odpušenje zadobi.

— V tem psalmu uči s svojim zgledam vse grešnike, kako pokoro delati.

Blagor jim, katerim so pregrehe odpušene; in katerih grehi so zakriti.

Blagor človeku, kterimu ni Gospod greha zarajtal, v kteriga sercu ni nobene goljufije.

Zato ker sim molčal, so moje kosti od vsakdanjiga vekanja oslabele.

Ker je bila tvoja roka noč in dan težka na meni, sim se v svoji težavi sem ter tje obračal, ker me je tern bodel.

(Teda j) sim ti mojo gregreho spoznal, in svoje nepravice nisim zakrival. Rekel sim: Hočem zoper samiga sebe svojo krivico pred Gospodam spoznati; in ti si mi hudobijo mojiga greha odpustil.

Zato bo sleherni pobožni ob pravim času k tebi molil, de povodnja velikih voda blizo njega ne pride.

Ti si moje perbežališe v britkosti, ktera me je obdala: o ti moje veselje, reši me od njih, kateri so me obsuli.

Hočem ti (o d g o v o r i B o g) zastopnost dati, in te podučiti na poti, po kateri boš hodil; vedno hočem na-te gledati.

Nikar ne bodite kakor konj in mezeg, ktera pameti nimata.

Ukroti (o B o g) s torbami in z berzdami čeljusti njih, kateri se k tebi ne perbližujejo.

Čez hudobniga (pride) veliko šib, njega pa, kateri v Gospoda upa, bo usmiljenje obdalo.

Veselite se v Gospodu pravični, od veselja poskakujte, in razglasujte svoje veselje vsi, kateri ste dobriga serca.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

III. Psalm. (37.)

Ko je David v velikih nadlogah bil, je popisal ostudnost svoje pregrehe v podobi velike in hude bolezni; vzame vse nadloge za pokoro, noč in dan čez svoje grehe žaluje in za odpuščenje prosi. — Leta Psalm je posebno dobra molitev za vse resnične spokornike.

Gospod, ne štrafuj me v svojim serdu, in ne tepi me v svoji jezi.

Ker tvoje pšice v meni tiče; in tvoja roka je težka nad menoj.

Zavoljo tvoje jeze ni zdravja na mojim mesu: moje kosti nimajo pokoja zavoljo grehov.

Zakaj moje hudobije so mi glavo prerastle; in me tlačijo, kakor težka butara.

Moje rane so gnjiti in smerdeti začele zavoljo moje neumnosti.

Revin sim in ves pobit; celi dan žalostin okoli hodim.

Ker moje ledje je polno zmotnjav; in na mojim mesu ni nič zdraviga.

Silno sim slab in ponižan; rjovem od bolečine svojiga serca.

Pred teboj, o Gospod! so vse moje želje, in moje ječanje pred teboj ni skrito.

Moje serce je žalostno, moja moč me je zapustila; clo moje oči so otemnele.

Moji prijatli in bližnji se mi nasproti perbližujejo in zoper mene stoje; in kateri so sicer okoli mene bili, od daleč stoje.

In kateri me umoriti išejo, silo delajo. In kateri mi hudo žele, nečimurno govore, in cel dan goljufije izmišljujejo.

Jest pa kakor glušec ne slišim, sim kakor mutec, kateri svojih ust ne odpre.

Postal sim, kakor človek, kateri ne sliši, in kateri nima odgovora v svojih ustih.

Ali v tebe, o Gospod! sim zaupal; ti, Gospod moj Bog! me boš uslišal.

Zakaj rekel sim: Ne permusti, de bi se kdej sovražniki nad menoj veselili; ker so se moje noge spotikovale, so močno zoper mene govorili.

Zdej sim k tepenju perpravljen; in moja bolečina mi je vedno pred očmi.

Ker svojo hudobijo očitno spoznam, in sim zavoljo svojiga greha v skerbi.

Moji sovražniki pa (dobro) žive, in so močnejši, kakor jest; in kateri me po krivim sovražijo, se (vsaki dan) množijo.

Kteri dobro s hudim povračujejo, me opravljajo, ker se dobriga deržim.

Ne zapusti me, o Gospod moj Bog!
ne odstopi od mene.

Hiti mi pomagat, o Gospod Bog,
moj Zveličar!

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

IV. Psalm. (50.)

David od preroka Natana zavoljo prešeštva in ubijanja posvarjen, spozna svojo hudobijo, žaluje iz celiga serca, iše usmiljenje per Bogu doseči, prosi za novo serce in za noviga duha, in mu obljubi vedno zgrevano serce v dar pernesti. Tudi prosi, de bi mu pregreha žegna ne odvernila, kteriga je Bog Sionu in Jeruzalemu obljubil. — Lepa molitev za vse grešnike, kateri pokoro delajo.

Usmili se me, o Bog! po svoji veliki milosti.

In zbriši po obilnosti svojiga usmiljenja mojo hudobijo.

Operi me čedalje bolj od moje krivice: in očisti me od moje pregrehe.

Ker spoznam svojo pregreho, in moj greh mi je vedno pred očmi.

Tebi samimu sim grešil, in pred teboj hudo storil; (usmili se) de boš v mojih besedah resničen spoznan, in premagaš, kader si sojen.

Zakaj, glej, v hudobii sim spočet; in v grehih me je moja mati spočela.

Glej, resnico ljubiš, neznane skrivnosti svoje modrosti si mi razodel.

Pokropi me z izopam, in bom očišen; operi me, in bom bolj bel, kakor sneg.

Daj mi veselo in prijetno besedo slišati; in (moje) poterte kosti bodo od veselja poskakovale.

Oberni svoj obraz od mojih grehov; in zbrisi vse moje krivice.

Stvari v meni, o Bog! čisto serce; in ponovi v mojim oserčji praviga duha.

Nikar me ne zaverzi spred svojiga obličja; in ne odvzemi mi svojiga svetiga Duha.

Daj mi zopet veselje svojiga zveličanja; in poterdi me z imenitnim duham.

Učil bom hudobne tvoje poti; in grešniki se bodo k tebi spreobrnili.

Reši me od dolga kervi, o Bog! Bog moj zveličar! in moj jezik bo tvojo pravico z veseljem hvalil.

Gospod! odpri moje žnabile; in moje usta bodo tvojo hvalo oznanovale.

Zakaj, ako bi bil dar hotel, bi ti ga bil rad dal; ali nad žgavnimi darovi nimaš dopadajenja.

Bogu dopadljivi dar je žalosti poln

duh; potertiga in ponižaniga serca, o Bog! ne boš zaničeval.

Stori dobro, o Gospod! po svoji dobrotljivi volji (gori) Sionu, de bodo Jeruzalemski zidovi spet sozidani.

Tedaj ti bodo daritev pravice, darovi in žgavni daróvi dopadli; tedaj ti bodo na altar teleta pokladali.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

V. Psalm. (101.)

V tem Psalmu obžaluje David svoje velike pregrehe, in prosi za odpušenje. Vender vidi tudi dalje: se v imenu vsih Judov poniža, milo zdihuje, ker vidi, de svojiga Odrešenika ne bodo spoznali, se spozna z drugimi vred kriviga, de bi božjo jezo potolažil, in prosi, de bi Bog dal Judovskemu narodu do konca živeti, ker je tako obljubil.

Gospod! usliši mojo molitev, in pride naj k tebi moje vpitje.

Ne skrivaj svojiga obličja pred mano, nagni mi svoje uho, kaderkoli bom v nadlogi.

Usliši me hitro, kaderkoli te na pomoč kličem.

Zakaj moji dnevi so zginili kakor dim, in moje kosti so se kakor glavnja posušile.

Moje serce je pobito in suho, kakor seno, ker sim svoj kruh jesti pozabil.

Od veliciga zdihovalja me ni družiga ko kost in koža.

Enak sim pelikanu v pušavi; kakor sova v starim ozidji.

Čujem, in sim kakor samotin vrabec na strehi.

Cel dan me zasramujejo moji sovražniki; in ti, kateri so me sicer hvalili, so se zoper mene zarotili.

Zakaj pepel kakor kruh jem, in svojo pijačo s solzami mešam.

Pred tvojo jezo in (tvojim) serdam; zakaj povzdignil si me, in na tla vergel.

Moji dnevi so se nagnili, kakor senca, in kakor trava sim usahnil.

Ti pa, o Gospod! ostaneš vekomaj; in tvoj spomin od rodu do rodu.

Ti boš vstal, in se Siona usmilil, zakaj čas je, de se ga usmiliš, čas (tvojiga usmiljenja) je prišel.

Tvoji hlapci imajo clo njegove kamne za ljubo: in clo z njegovim praham imajo usmiljenje.

Neverniki se bodo tvojiga imena, in vsi kralji zemlje tvoje časti bali.

Kader bo Gospod Sion zopet sozidal, in se v svojim veličastvu perkazal.

On se ozera na molitev revežev; in njih prošnje ne zaničuje.

Leto bodi za poslednji rod pisano; zakaj ljudstvo, ki bo vstvarjeno, bo hvalilo Gospoda.

Ker on z višave svojiga svetiga sedeža doli oči oberne; (ker) Gospod iz nebes na zemljo gleda.

De je slišal ječanje jetnikov, in rešil k smerti obsojene.

De bi ime Gospodovo na (gori) Sionu, in njegovo hvalo v Jeruzalemu oznanovali.

Kader se bodo ljudstva in kralji zbrali, služiti Gospodu.

Kader je še per moči bil, mu je rekel: Povej mi majhno število mojih dni.

Ne vzemi me v sredi mojih dni; tvoje leta so od roda.

Ti, o Gospod! si nekdam zemljo uterdil; in nebo je delo tvojih rok.

Minilo bo, ti pa ostaneš; kakor oblačilo se bo postaralo.

Ti ga boš kakor ogrinjalo premenil, in bo premenjeno.

Ti pa ostaneš ravno tisti, in tvojih let ne bo konca.

Sinovi tvojih hlapcov bodo stanovanje imeli, in njih zarod bo pred tabo uterjen vekomej.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

VI. Psalm. (129.)

Leta Psalm uči, de so vsi ljudje grešniki, de si sami ne morejo pomagati; de naj, ako hočejo pravični postati, v božjo milost zaupajo, v zveličarja verovajo, za odpušenje prosijo in pokoro delajo.

Iz globočine vpijem k tebi, o Gospod! Gospod, usliši moj glas.

Naj se nagnejo tvoje ušesa na glas moje prošnje.

Gospod! ako boš zavoljo pregreh rajtingo tirjal; o Gospod! kdo bo obstal?

Moja duša čaka (spolnjene) njegove besede; moja duša v Gospoda zaupa.

Od jutranjiga čuvanja noter do noči naj Izrael v Gospoda upa.

Zakaj per Gospodu je usmiljenje, in per njem je obilno odrešenje.

In on bo Izrael od vsih njegovih hudobij rešil.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

VII. Psalm. (142.)

Ker David, ko je pred svojim sinam Absolonam bežal, tudi v pušavi ni varin bil, je molil ta Psalm in prosil, de bi mu Bog ne povernil po njegovih pregrehah, temuč de bi ga iz te velike nadloge hitro rešil. Ta Psalm nas uči, kako ima zgrevani grešnik po Davidovim zgledu Boga za odpušenje grehov in za odver-njenje zaslužene štrafinge prositi.

Gospod, usliši mojo molitev; poslušaj mojo prošnjo zavoljo svoje zvestobe; usliši me po svoji pravici.

Ne ravnaj sodbe s svojim hlapcam; zakaj pred teboj ne bo noben živi človek pravičin obstal.

Zakaj sovražnik mi preganja dušo; moje življenje je do tál poterl.

V temoto me je posadil, kakor nekdanje merliče.

Spomnujem se starih časov, spre-mišlujem vse tvoje dela; dobro prevdarjam dela tvojih rok.

Moj duh v meni medli, in moje serce je v meni prestrašeno.

Proti tebi stegujem svoje roke, moja duša je kakor suha zemlja pred teboj.

Ne skrivaj svojiga obličja pred mano; sicer bom tistim enak, kateri v greh gredo.

Daj mi zjutrej tvoje usmiljenje zaslišati; ker na te zaupam.

Stori mi znano pot, po kateri naj hodim; k tebi povzdigujem svojo dušo.

Gospod! reši me od mojih sovražnikov; k tebi perbežim.

Uči me tvojo voljo storiti, zakaj ti si moj Bog.

Tvoj dobri duh naj me vodi po ravni poti.

Gospod! ohrani me per življenji za svojiga imena voljo; izpelji po svoji pravici mojo dušo iz nadlog.

Pokončaj po svojim usmiljenji moje sovražnike.

In pogubi jih vse, kateri moji duši nadlego delajo; ker sim tvoj hlapec.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Molitve

za sveto obhajilo.

Preljubi moj kristjan! vselej sicer, kader moliš, je tvoja dolžnost, z zbranim duham in ponižnim in hvaležnim srcem moliti; pa posebno, kader imaš veliko srečo, de smeš samiga Jezusa prejeti, takrat moraš še z bolj zbranim duham in z večji ponižnostjo, hvaležnostjo in ljubeznijo moliti. — Tako tedaj opravi té molitve, de bo tvoja duša s svetim obhajilam ohranjena za večno življenje.

Če pa ne utegneš pred s. obhajilam in po s. obhajilu
dolgi molitev moliti, ktere tukaj najdeš, moli tiste
krajši, ktere se najdejo po teh molitvah od s. obhajila.

Molitev pred svetim obhajilam.

O moj Jezus, večna ljubezin! glej, jest uboga nevredna stvar se perblížam k tvoji sveti mizi, nehvaležni služabnik k svojimu dobrotljivimu Gospodu, grešni človek k svojimu pravimu živimu Bogu. **O** Jezus, pomagaj mi s svojo sveto gnado, de te bom zamogel dans prav vredno prejeti; vžgi v mojim sercu pravo živo vero, terdno zaupanje, in gorečo ljubezin, de ti bo moje serce dopadljivo. — **O** kako imenitno je opravilo, ktero imam zdaj opraviti! zakaj ne kakimu imenitnemu človeku, ampak tebi, svojimu vsigamogočnimu, večnimu Bogu, hočem zdej stanovanje perpraviti. — **O** Gospod! od vekomaj do vekomaj je tvoje nezapopadljivo bitje! Nebo in zemlja te ne obsežeta! in jest revna grešna stvar, te hočem zdej prejeti! —

Kakor v hišo srečniga Caheja, hočeš zdej tudi k meni priti; pa prosim te,

očisti me pred, ker sim ves ognjušen; vzemi iz mojiga serca vse, kar me pred teboj nevredniga dela, in obdaruj me obilno s svojo sveto gnado in ljubeznijo, in z vsimi lepimi čednostmi. — Kakor je dobrotljivi oče svojiga zgubljeniga sina, kader je spet nazaj prišel, lepo obdaroval in z vsim previdil, kar mu je bilo treba, ker mu je lepo novo oblačilo, nove čevlje oskerbel, lep perstan dal, ravno tako tudi ti, moj usmiljeni Jezus! dans mene, ki sim tudi kakor zgubljen sin, ki z zaupanjem spet k tebi pridem, dobrotljivo obdaruj in me z vsim previdi, kar mi je treba, de te bom vredno prejel, de mi prejemanje tvojiga presvetiga rešnjiga telesa ne bo k sodbi in v pogubljenje, temuč de mi bo po tvoji milosti ohranjenje zdravja in življenja moje uboge duše. Obdaruj me spet, o moj Jezus! z lepim belim oblačilam, kteriga sim bil per svetim kerstu prejel. Oh! z greham sim ga zgubil; ti pa, moj usmiljeni Jezus! mi ga z gnado svete pokore spet nazaj poverni. — Obdaruj me z lepimi novimi čevlji, de bom zmiram serčno in stanovitno hodil po poti tvojih svetih zapoved, in de se tudi težavne in ter-

njeve poti križev, ktera v nebesa pelje, za naprej ne bom bal. — Obdaruj me z lepim zlatim perstanom svoje svete ljubezni, de bo moja duša vedno tvoja ljuba nevesta ostala, tebe čez vse ljubila, in z vsimi svojimi mislimi in željami pri tebi v nebesih na desnici tvojiga Očeta prebivala.

O moj dobrotljivi Jezus! kako veselje je za-me, de dans spet k meni priti hočeš, mojo dušo obiskat, tolažit in razveselit, in de toliko gnad in dobrot seboj perneseš, s kterimi hočeš mojo dušo obilno obdarovati. — O večna ljubezin! kralj večne časti! ti sam prideš mene, svojiga nevredniga in nehvaležniga služabnika obiskat; in tvoja ponižna in nezmerna ljubezin te tako deleč peržene, de se mi popolnoma daruješ, de se z menoj združiš, de se mi še clo zavžiti daš, in mojo dušo za večno življenje živiš. — O kako si mi dobrotljiv, de mi dans spet to veliko gnado storiš, in me k svoji mizi povabiš! O kako olepšana s svatovskim oblačilam bi imela biti moja duša, kader jo k svoji večerji povabiš! — Oh! tisti nevredni človek, ki ga je kralj rekel v zunanje teme vreči, ker je bil brez svatovskega oblačila k ženitovanju njegoviga

sina prišel, me močno straši. — O Jezus, kaj bo z mojo dušo, če jo ti kdej brez svatovskega oblačila per tvoji sveti mizi najdeš! Oh! obvaruj me pred to strašno, nar večí nesrečo! — Ljubezin, sveta ljubezin je prelepo svatovsko oblačilo, s katerim imajo olepšane biti tvoje neveste, kader jih povabiš k svoji sveti mizi. Daj mi iz neizmerjeniga bogastva svojiga usmiljenja gorečo ljubezin do tebe in do bližnjiga, de se bom iz ljubezni do tebe bolj greha bal, kakor vsake druge nesreče; de bom vse tvoje zapovedi na tanko dopolnoval in ti v djanji ljubezin skazoval; de bom bližnjiga zavoljo tebe kakor sam sebe ljubil in mu vse storil, (kolikor bo mogoče,) kar bi si v njegovih okolišinah sam želel. V tej ljubezni te prošim, o moj Jezus! me prav poterdi, stori in ohrani jo zmiram bolj gorečo v mojim sercu, potlej bom tebe, ki si večna ljubezin, vselej vredno prejel, in moje serce bo tvoje dopadljivo prebivališe ostalo. — O de bi te mogel prav ljubiti, de bi mi bilo tudi veliko odpušeno, ker sim veliko pred teboj grešil!

Daj mi pa tudi, ponižno te prošim, pravo perserčno žalost čez moje grehe,

de mi bo resnično iz serca žal, de sim tebe, svojo nar veči dobroto, ki si sam na sebi vse ljubezni vredin, s svojimi grehi razžalil. — O de bi pač nikoli ne bil grešil! nikoli svojiga neskončno dobrotljiviga Boga ne razžalil! Oh! moj Jezus! če začnem premišljevati svoje pregrehe in hudobije, me strah obide, in skoraj si več ne upam, k tvoji sveti mizi perstopiti in te prejeti. — Pa tvoja neizmerjena ljubezin mi strah odvzame in zaupanje daje, ker te slišim v tabernakeljnu ljubeznjivo klicati rekoč: „Pridite vsi k meni, kateri ste revni in s težavami obloženi, in jest vam jih bom polajšal“. — Na tvoje jubeznjivo vabljenje si upam tje perstopiti. Glej, ves revin sim, in z velikimi dušnimi težavami obložen: potolaži me, ki si moj usmiljeni Odrešenik in moja edina tolažba. Ves slab sim in bolan; ti pa, o Jezus, ki si moj zdravnik, me s svojo gnado in ljubeznijo spet ozdravi. — O Gospod! nisim sicer „vredin, de greš pod mojo streho, — malo je, menim, tako nevrednih! Oh! pa vender pridi, o moj Jezus! ponižno te prosim, in stori me sam vredniga, napravi si sam dopadljivo prebivališče v mojim sercu. Sej si

ti iz serca ponižin, sej si tudi v revno Betlehemsko štalico prišel; o pridi tudi v moje revno serce! Prišel si v Betanijo, in si Lazarja, ki je že štiri dni v grobu ležal, spet k življenju obudil; o pridi tudi k meni, in me tudi iz groba mojih pregreh k novimu, tebi dopadljivimu življenju obudi! Prišel si k Marti in k Marii, in Marta ti je prijazno postregla, Marija pa, po tvojim ljubeznjivim obiskani razsvetljena si je nar boljši del izvolila, ker je per tvojih nogah tvoje svete nauke poslušala; o pridi tudi k meni, moj usmiljeni Jezus! in obiši me prijazno. Jest ti sicer z nobeno rečjo nimam postreči; le svoje revno serce ti popolnoma dam, in terdno obljubim, de bom k tvojim nogam sedel, ki boš k meni prišel, in bom prav zvesto tvoje ljubeznjive nauke poslušal in ohranil, ktere mi vselej daješ, kakor je vselej tvoje veselje v svetim zakramentu s človeškimi otroci biti. O kako lepo me vselej učiš ljubezni do Boga in do bližnjiga, ponižnosti, krotkosti, potrpežljivosti, pokoršine, čistosti, in vsih svetih čednost, ker želiš tudi z menoj biti!

Pridi tedaj skoraj, o moj Jezus!

komej te že čaka moja revna duša! Kakor žejin jelen po merzli vodi hrepeni; tako hrepeni moja duša po tebi. — Le per tebi so vse moje želje, le per tebi mi je dobro. Moje serce je za-te vstvarjeno, in je vselej nepokojno, dokler v tebi ne počiva.

Pridi tedaj, o Jezus, moj ljubeznjivi učenik! in uči me svojo sveto postavo, ktera je zgolj ljubezin. Uči me tvojo voljo storiti.

Pridi, o Jezus! presveta podoba božjiga bitja in moj zgled! daj mi gnado, de si bom zanaprej le perzadeval tvoji podobi enak perhajati, in tvoje zglede posnemati v vsim svojim zaderžanji.

Pridi, o Jezus! moj večni Gospod in kralj! in vzemi moje serce tako v svojo oblast, de boš za naprej le ti sam v njem kraljeval.

Pridi, o Jezus! moj viši mašnik in daritev! in daj mi gnado, de te bom zdaj ravno tako vredno in s tako gorečo ljubeznijo prejel, kakor so te tvoji sveti apostelnji per zadnji večerji prejeli, kjer si sveto daritev postavil, v katerim se sam sebe svojimu nebeškemu Očetu v naše odrešenje in življenje daruješ.

Pridi, o Jezus! moj nar mogočnši srednik, in besednik! in govori zame pred nebeškim Očetam, de bi mi dal perserčno žalost, mi vse moje grehe odpustil, in mi gnado dodelil, te zdej vredno prejeti.

Pridi, o Jezus! moj dobrotljivi zveličar! in očisti moje serce, de bo prejemanje tvojiga presvetiga rešnjiga Telesa mojo dušo ohranilo za večno zveličanje.

Pridi, o Jezus! moj usmiljeni odrešenik! in odreši in očisti moje serce od vsiga, kar ti ni dopadljivo, in daj mi gnado, de bi te mogel prav vredno prejeti.

Pridi, o Jezus! moj nar boljši pastir! in nesi me, svojo zgubljeno ovčico, spet k svoji zvesti čedi; in pelji me na nar boljši pašo k svoji sveti mizi, kjer ti iz nezmerne ljubezni svoje ovčice s svojim lastnim presvetim rešnjim Telesam nasituješ.

Pridi, o Jezus! moj usmiljeni zdravnik! in ozdravi mojo dušo, ktera je med razbojniko padla, in je hudo ranjena; daj se ji samiga sebe za zdravilo, in ona bo zdrava in terdna.

Pridi, o Jezus! moj častitljivi po-

glavar! in podverzi si moje serce, de bom zmiram s serčno ponižnostjo, s popolnoma pokoršino in z veliko ljubeznijo tebi podložin.

Pridi, o Jezus! moj nar zvestejši perjatelj in brat! in daj mi gnado, de bom tvojo ljubezin in perjaznost za svojo nar veči srečo spoznal, in de se nobene reči ne bom tako bal zgubiti kakor tvojo ljubezin in perjaznost. **O** stori obilniši s tem s. obhajilam svojo ljubezin v meni.

Pridi, o Jezus! moj prihodnji sodnik! in usmili se moje uboge duše, de bom mogel obstati pred tvojo sodbo, očisti moje serce od vsih grehov, in daj mi resnično žalost, živo vero, terdno zaupanje in gorečo ljubezin, de ne bom per tem s. obhajilu sam sebi sodbe in pogubljenja jedel in pil. **O** dodeli mi, de te prav vredno prejmem, de boš vedno v meni ostal in jest v tebi, in de me boš, na dan strašne sodbe, obudil k večnemu življenju. Amen.

O Marija, preljubeznjiva mati mojiga Jezusa! glej, zdej imam jest tvojiga ljubiga Sina v presvetim zakramentu prejeti. — **O** prečista devica Marija! ko bi jest zdej pač mogel tisto prečudno čistost

serca, in tisto presveto ljubezin imeti, s katero si ti Jezusa od s. Duha spočela, v obiskANJI Elizabete nosila, in vselej ljubila! — O Marija, moja preljuba mati, ti s svojo prošnjo per svojim ljubim Sinu vse zamoreš; prosi ga tadaj za-me, de bi mu zamogel dans prav čisto in ljubeznjivo stanovanje v svojim sercu perpraviti, de bi z dopadenjem noter prišel, z ljubeznijo ostal, z vsimi čednostmi moje serce napolnil, in mojo dušo ohranil za večno življenje. Amen.

Molitev

po svetim obhajilu.

O Jezus! usmiljeni Jezus! moj dobrotljivi Odrešenik! moj Bog in moj Gospod!

Hvali Gospoda moja duša! in povišuj Boga svojiga zveličarja, zakaj neizrečene čudeže je nad teboj storil! — Hvali Gospoda, nikdar ne pozabi velike dobrote, katero ti je ravno zdeJ skazal! — O nezapopadljiva dobrota! o neskončna milost! o večna neizrečena ljubezin! — Bog je prišel, in v meni je stanovanje vzel! — Kralj večniga veličastva, obdan

od milijonov čistih duhov, kateri ga molijo, se je s svojiga večniga nebeškiga sedeža spustil, in se v revno prebivališče mojiga slabiga života podal! — Nebeški Gospod, spremljen od veliko trum svetih Kerubinov in Serafinov, kateri mu strežejo, je v svoji presveti ponižnosti in ljubezni prišel obiskat svojiga nevredniga služabnika! O moj Jezus! sto tavižentkrat bodi češen in hvaljen za svojo neizmerno ljubezin! — Zdej ti sam, o Jezus, v meni živiš! S čim ti bom zamogel poverniti tvojo nezapopadljivo dobroto! neskončno me ljubiš: toliko si za-me terpel, take strašne britkosti in težave si za-me prestal, de je kervav pot s tvojiga svetiga obraza na zemljo tekel; od svojih hudobnih sovražnikov si bil tako krivično sojen, neusmiljeno gajžlan in na zadnje si na s. križi v neizrečenih bolečinah svoje sveto življenje končal, in svojo presveto rešnjo kri do zadnje kaplje za-me prelil. — Pa tvoji neskončni ljubezni vse te dobrote še niso zadosti; verh vsiga tega mi še to neizrečeno dobroto skažeš, de mi v presvetim zakramentu samiga sebe daš, de

te zavžijem, in svojo dušo za večno življenje ohranim. —

O moj Jezus! kako si mi ti vender dober! Živo občutim velikost tvoje dobrote do mene; in tolikanj bolj živo jo občutim, kolikor bolj spoznam, da je clo nič vredin nisim. — **O** Jezus! kako mi moreš ti še tako dobrotljiv biti? Ali ne veš več, kolikokrat sim te, kakor Judež za kako kratko pregrešno veselje, za kakošin majhin krivičin dobiček tvojim sovražnikom izdal? Ali ne veš več, kolikokrat sim te zatajil, zasramoval, gajžlal in s ternjem kronal, ker sim svet bolj kakor tebe čislal, ker sim se bolj bal ljudi kakor tebe razžaliti? ker sim s svojim strupenim jezikom bližnjiga tepel, ker sim se v prevzetnosti in napuhu čez njega poviševal! Ali ne veš, kolikokrat sim te v novič neusmiljeno križal, ker sim take grehe dopernašal, zavoljo katerih si bil, (da si nas od zasluženih večnih štrafeng odrešil,) od hudobnih Judov na križ perbit? — **O** moj Jezus, ali od vsiga tega nič več ne veš? — **O** vse to dobro veš, sej si ti moj vsigavedoči Bog; pa mi milostljivo zanašaj, in svoj obraz od mojih grehov obračaj, ker me tako neizmerno ljubiš.

Oh, moj Jezus! skoraj bi s s. Petram rekel: „Gospod, pojdi od mene, zakaj grešnik sim!“ — Tode kaj bom pa začel, če me zapustiš, ker si le ti moje upanje in moja edina tolažba? Torej iz celiga serca s tvojima učencama k tebi kličem: „O Gospod! ostani per meni, zakaj mrači se, in dan se je že nagnil“. — Strašne teme me opadejo, kader sim od tebe odločen; dan zgine, in tista grozovitna noč me obide, v kateri ne morem nič več dobrega storiti. — O Jezus! zdej si popolnoma z menoj sklenjen; o nikar nikdar več ne perpusti, de bi me kakošin greh od tebe odločil, de bi te iz svojiga serca pregnal! — kako sim vender mogel tako nehvaležin, tako hudobin in preslepljen biti, de sim tebe, svojo nar večí dobroto, razžalil, de sim pregrešni svet in njegovo zapeljivo strupeno veselje bolj ljubil, kakor tebe, svojiga Boga, Gospoda in usmiljeniga odrešenika! de sim raji hudobnemu duhu za večne peklenske martre, kakor tebi, o Jezus, za večno nebeško veselje služil! — O nezapodljiva slepota in hudobija! — Za naprej se nima to nikdar več zgoditi!

Terdno sklenem in ti obljubim, o moj Jezus! zdej ko v meni živiš, de te bom za naprej bolj ljubil, bolj stanovitno tvoje svete zapovedi spolnoval, in bolj zvesto tvojo sveto gnado k pridu moje duše obračal. **O** Jezus! daj mi gnado, de nikdar ne pozabim, kar ti dans obljubim, ko imam neizrečeno veliko srečo, tebe prejeti.

Ja, moj Jezus, zanaprej se ti hočem popolnoma dati, ker si se mi tudi ti zdej popolnoma dal. Spodobi se in moja dolžnost je, de zdej le tebi živim, ker si tudi ti na svetu za-me umerl in ker zdej mojo dušo s vojim presvetim rešnjim Telesam živiš. — Popolnoma se ti tedaj dam, moj Jezus! in vsiga se ti darujem.

Ofram ti svojo dušo, ktera je zdej s tvojim presvetim rešnjim Telesam obdarovana in posvečena, de bi ti zmiram zvesta ostala, zmiram tebi živela.

Ofram ti svoj um in svojo pamet, de bi zanaprej le to premišljeval, kar je k tvoji božji časti in k mojimu zveličanju; de bi se nikdar več v nobeni napčni misli radovoljno ne pomudil.

Ofram ti svoj spomin, de bi se za naprej velikokrat na tvojo neskončno

ljubezin spomnil, ktero vedno do mene imaš in mi jo posebno v tistih srečnih urah prav obilno skazuješ, kader me v presvetim zakramentu obišeš in v meni živiš.

Ofram ti svojo voljo in svoje celo serce, de bi zanaprej greh in vso hudobijo sovražil, tebe pa čez vse ljubil, in iz ljubezni do tebe vse tvoje zapovedi na tanko spolnoval; de bi iz ljubezni do tebe tudi bližnjiga ljubil, kakor sam sebe; in de bi svojo voljo vselej s tvojo presveto voljo sklenil, in se v vsih okolišinah svojiga življenja, per vsih zopernostih in težavah, popolnoma v tvojo nar svetejši in nar ljubeznjivši voljo podal.

Ofram ti pa tudi, o moj Jezus! svoje celo telo; ktero si zdej posvetil, ker sim prejel tvoje presveto rešnje Telo.

Ofram ti svoje oči, de bi tvojo božjo besedo v svetih bukvah brale, čudeže tvoje mogočnosti, modrosti, in dobrote gledale, s kterimi je napolnjen ves svet; in de bi se skerbno od vsiga odvernile, kar ti ni dopadljivo, de bi nikdar več nobenih radovednih nespodobnih pogledov ne imele.

Ofram ti svoje ušesa, de bi le

tvojo besedo, in kar ti je dopadljivo, rade poslušale, opravljivim in nespodobnim besedam pa se vselej zaperle.

Ofram ti svoj jezik, de bi ga nikoli z opravljanjem, s kletvijo, ali z drugim pregrešnim govorjenjem ne omadeževal, temuč de bi bil vselej od greha čist, ker si ti, o Jezus! per svetim obhajilu nanj položen bil, in de bi za naprej le tvojo čast in hvalo oznanoval, tvoje usmiljenje poviševal, ker si velike čudeže svoje milosti nad menoj storil. —

Ofram ti svoje roke, de bi z njimi le dobre dela dopernašal, pridno delal, zvesto vse dolžnosti svojiga stanu dopolnoval, in de bi nikoli svojih rok s krivičnim blagam, in s kakim drugim greham ne omadežval.

Ofram ti svoje noge, de bi le po pravičnih potih hodile, de bi me nikdar v slabo družino, ali v navarne in pregrešne kraje ne nosile. — Ja, moj usmiljeni Jezus! jest se ti vsiga dam z dušo in telesam, ker se tudi ti nam vsiga daš v presvetim zakramentu. Stori z menoj, kar koli hočeš. Glej, tvoj sim popolnoma; le tvoja nar svetejši in nar ljubeznjivši volja naj se z menoj zgodi.

O Jezus! kako srečen sim zdej, ker ti v meni živiš, ti moja edina tolažba moj usmiljeni Odrěšenik, moj nar veči dobrotnik, in prelubeznjivi ženin moje srečne duše! — Ja srečna in vesela je zdej moja duša, ker te sliši, de jo ravno tako vprašaš, kakor slepiga reveža, ki si mu pogled dal: „Kaj hočeš, de ti storim?“ Ja, moj dobrotljivi Jezus! vem, de si zdej perpravljen, mi vse storiti in vse dati, ker si mi clo samiga sebe dal. Torej zdej vse zaupanje v to postavim, in te v tvojim svetim imenu ponižno prosim: Poterdi me v živi veri, v terdnim zaupanji, v goreči ljubezni; daj mi perserčno žalost čez vse moje grehe, s kterimi sim te kdej razžalil, daj mi terdni, stanovitni sklep za naprej raji vse preterpeti in vse zgubiti, kakor te kdej več razžaliti. Spreoberni in prenaredi moje revno serce, odloči ga od vsiga posvetniga, nakloni ga na vse to, kar je tebi dopadljivo. **O Gospod!** stvari v meni čisto serce in ponovi praviga duha. **Ostani,** o Jezus! s svojo sveto gnado v meni, in daj, de bom tudi jest ž dopolnovanjem tvojih svetih zapoved zmiram v tebi ostal. **Dodeli** mi sploh vse, kar

tujej in tam na duši in na telesu potrebujem.

Usmili se pa tudi, prosim te, o preljubi Jezus! usmili se vsih vernih kristjanov, za ktere si prelił svojo presveto rešujo kri. Usmili se vsih, moje žlahte, perjatlov in dobrotnikov, pa tudi vsih mojih sovražnikov in zopernikov. Skaži milost in dodeli gnado sploh vsim, kateri so mojim prošnjam posebno perporočeni, in za ktere sim te posebno dolžan prositi. Ozri se tudi milostljivo na vse poglavarje in oblastnike; vodi, ohrani jih na pravi poti, in napolni jih s svojim svetim Duham. Vodi in razsvetli vse duhovne pastirje, svoje namestnike, de bodo vse, ktere si jim izročil, k tebi perpeljali. Daj vsim pravičnim stanovitnost do konca, grešnikom pravo spoznanje in serčno spreobrnjenje, in vsim ubogim dušam v vicah večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. —

Za vse to, o moj usmiljeni Jezus! te preserčno prosim, zdej v srečni uri, ker imam neizrečeno gnado, de ti, moj pravi živi Bog! v meni živiš. — O moj Jezus! popolnoma v te zaupam! Nikdar ne bo zapušen, kateri se popolnoma na-te

zanese. — **O Jezus!** ti si za-me terpel in umerl, si za-me svojo sveto kri prelil, me grozno drago odkupil, ti s svojim lastnim mesam in s svojo lastno kervjo mojo dušo za večno življenje živiš, neizmerna in nezapopadljiva je tvoja ljubezen do mene. **Daj mi tudi gnado, o Jezus!** de te bom tako, kakor te zdeј tukaj vživam, tudi tamkej v nebesih vžival v večni ljubezni. **Amen.**

O Marija, prečista devica, glej, kako srečniga me je dans tvoj ljubeznjivi Sin **Jezus** storil, ker me je k svoji mizi povabil, de sim ga tamkej prejel z dušo in s telesam, s kervjo in z mesam, po božji in človeški natori. — **O kako ga zamorem revin grešin človek zadosti zahvaliti za njegovo nezapopadljivo dobroto!** **Ko** bi mu ves čas svojiga življenja noč in dan z vsimi nebeškimi angeljci kleče zahvalne pesmi pel, bi ga ne mogel za eno samo obhajilo po vrednosti zahvaliti. — **Zatorej te prosim,** moja preljubeznjiva mati **Marija!** pomagaj mi, kakor per prošnji, tako tudi per zahvali. **Pomagaj mi,** se zahvaliti **Jezusu,** mojimu nar večimu dobrotniku, sprosi mi od **Boga** prav hvaležno serce, de bom z besedo in v

djanji (kolikor mi bo mogoče) svojimu Jezusu ravno tako hvaležnost in ljubezin skazoval, kakoršno mu ti, presveta mati Jezusova, skazuješ; in de bo moja duša, kakor tvoja, poviševala Gospoda svojiga Boga, kateri ji je neizrečene čudeže svoje milosti storil. — Kar bo tedaj moje hvaležnosti premalo, ti dopolni, preljuba mati Marija! Ti Jezusu vso čast in hvalo daj, ktero bi mu jest dati imel in hotel, ko bi mi mogoče bilo. — O Marija! sprosi mi gnado, de bi po vrednim prejemanji svetih zakramentov prišel pred božje obličje, kjer bom našimu ljubimu Jezusu v tvoji družini in v družini vsih izvoljenih večno čast in hvalo dajal. Amen.

Zbrane lepe molitve

pred svetim obhajilam in po svetim obhajilu.

Preljubi moj kristjan! perzadevaj si prav sveto živeti, de boš smel in zamogel pogosto in vredno zakrament svetiga rešnjiga Telesa prejemati. Tako boš nar bolje za zveličanje svoje duše skerbela, se nar ložej pred greham branil, ljubezin do Boga in do bližnjiga v

svojim sereu ohranil, in boš s svojim Jezusam zmiram sklenjen ostal, zakaj Jezus sam pravi: „Kdor je moje meso, in pije mojo kri, ostane v meni in jest v njem“. — In sveti Tridentinski zbor pravi: „Presveto rešnje Telo je zdravilo vsih dušnih bolezin, nas reši od vsakdanjih pregreškov in nas varuje pred smertnim greham“. — Kolikor tedaj moreš, moj kristjan! si perzadevaj, de boš vredno svete obhajila prejemal; in kader utegneš, (to je, kader nimaš nobeniga potrebniga dela, in kader te tudi dolžnosti tvojiga stanu nič ne silijo iz cerkve hoditi,) kader tedaj utegneš, le veliko moli in premišluj za perpravo pred svetim obhajilam, in za zahvalo po svetim obhajilu. Iz tega namena šim te molitve izbral, de se jih lahko po perložnosti, in kolikor utegneš, poslužiš.

I.

Molitve pred svetim obhajilam.

Perva molitev

pred svetim obhajilam.

O vsigamogočni in neskončni Bog! o Bog! kteriga sveti angeljci s trepetanjem molijo, in pred kterim skrivajo svoje sveto obličje, o ti tako velik Bog! glej, jest tvoj nevredni služabnik, ki sim te tolikokrat razžalil! imam zdej pred tvoje sveto obličje priti! — O Jezus! pred kterim angeljski Serafini niso zadosti čisti, oh! kako se smem jest podstopiti,

pred te priti, ker je moja duša še le od gerdobe greha oprana. — **O** milostljivi Bog! če smem reči: kako se ti zgubiš v svoji ljubezni! — **Oh!** zakaj zapoveš meni nevrednemu služabniku, de, če te ne bom vžil, ne bom s teboj živel? — **O Jezus!** o neizrečena dobrota! kaj mi je storiti? — **Brez** tebe ne smem in ne morem živeti, pred tvoje sveto obličje stopiti si pa ne upam. **Oh** kako bi si upal jest tebe, o živi Bog, prejeti! — **O Jezus!** dobrotljivi in usmiljeni Jezus! glej, živo verujem, de si pravi živi Bog v presvetim rešnjim telesu, in jest revna stvar, ki nisim vredin, de me zemlja nosi in solnce obsija; in vender hočeš zdej v moje revno truplo priti, o Jezus, pravi živi, vsigamogočni, neskončni Bog! — **Oh!** od spoznanja tvoje velikosti in svoje revšine, tvoje svetosti in svoje nevrednosti se ves zgubim. — **Oh!** pogledati si te ne upam, koliko manj prejeti! — **O Jezus!** le samo zaupanje v tvojo neizrečeno milost in veliko ljubezin potolaži in povzdigne moje revno serce, in moj strah prežene, zato ker sam veš, de nisim vredin, pa mi vender ukažeš te prejeti! **Zavoljo** svoje velike potrebe tedaj se

podstopim storiti, kar bi si sicer nikoli ne upal.

Oh! neizrečena dobrota! daj mi gnado, de bi vsaj nekoliko spoznal tvojo velikost in svojo revšino, ubostvo in nevrednost, de bi se mogel pred tabo popolnoma ponizati. — Poln začudenja sim, de ti, o Jezus, neizrečeni in tako veliki Bog! moreš tako dober biti, de se mi hočeš zavžiti dati, desiravno nisim vredin le enkrat oči k tebi vzdigniti, o Jezus! večna dobrota! — **Oh!** moj Jezus! namesti s svojo milostjo mojo nevrednost, vžgi z ognjem svoje ljubezni vso mojo merzloto, in napolni moje pomankanje; potlej, o moj dobrotljivi, usmiljeni in ljubeznjivi Jezus! se bom podstopil poln zaupanja tebe prejeti, tebe, o večna, neizrečena ljubezin! tebe, o neizmerna dobrota! —

Oh! želim, de bi mogel svoje merzlo serce le nekoliko ogreti! želim de bi se le ena sama iskra tvoje goreče ljubezni mojiga ledeniga serca perjela! Tako upam, de se bo moje serce popolnoma vžgalo in začelo goreti v tvoji sveti ljubezni. — **O Jezus, večna ljubezin! O Jezus, ženin moje uboge duše!**

Oh! prestrašim se, de sim tako mer-

zel, tako suh in brez vse gorečnosti. **K** studencu pridem, in vender žejin ostanem; zdravila se poslužim, in sim vedno bolan; k ognju pridem, in sim merzel, in ne začnem goreti! — Oh! sim revin in ubog, **Bog** pomagaj mi! — **Jezus!** če nisim vredin, k angeljski mizi perstopiti, daj, de pred z naglo smertjo umerjem, predin tebe nevredno vžijem, in te s tem na novo razžalim. Naj terpim, de le ne boš od mene žaljen. Če pa tvoja milost noče tega nad menoj storiti, te pa ponižno prosim, dodeli mi svojo sveto gnado, de mojo nevrednost odverneš, mojo neumnost razsvetliš, in ogreješ moje merzlo serce.

O Marija, prečista devica! o vsi svetniki in nebeški angeljci! zadobite mi razsvetljenje, de bom vsaj enmalo spoznal, koga hočem prejeti, sprositi mi duha pokore, de bom Jezusa prav vredno prejel. Ja, sprositi mi gnado, de, kader se bom podstopil Jezusa prejeti, mi ne bo k sodbi in k pogubljenju, temuč de mi bo po njegovi dobroti k moči na duši in na telesu. Naj mi bode k očišenju serca, k pomoči moje slabosti, k pobožnosti in k večimu posvečenju mojiga

življenja. Tedaj, o Marija, o svetniki!
o angeljci nebeški! ja, o Jezus! ti meni
perstopi, de te bom vredno prejel. Amen.

Druga molitev

pred svetim obhajilam.

Pridi zdej, o moj preljubi Jezus!
ti Bog mojiga serca, moja nar veči do-
brota in vse! Glej, moje serce želi tebe,
svojiga Boga, stvarnika, odrešenika in
zveličarja prejeti. — Kako močno želim,
z gorečo ljubeznijo nebeških Serafinov ob-
darovan, s čednostmi vsih svetnikov olep-
šan biti! O preljubeznjiva mati Marija!
o moj zvesti angelj varh, in vsi svetniki
božji, posebno ti, moj sveti patron, I., vas
prosim, perstopite mi s svojo mogočno
prošnjo, de bom zamogel zdej Jezusa
vredno prejeti in vžiti.

O usmiljeni Jezus! zdej se ti po-
polnama darujem v tvoje presvete roke,
torej naj za naprej le tvoja sveta ljube-
zin do mene, in tvoja sveta volja in do-
padajenje vodi mojo pamet, viša mojo
voljo, napolni moj spomin in naj gospoduje
čez vse moje počutke v vsim mojim
djanji. — O moj Jezus! presladka ne-

beška mana! kdaj mi bo prišla srečna ura, v kateri bom zamogel yes vnet z ognjem tvoje presvete ljubezni, popolnoma tebi se darovati, o moj preljubi Jezus, o večna ljubezin!

O moj Jezus, nebeška mana! kdaj mi bodo vsi pozemeljski vžitki zoperni postali, de bom le tebe samiga želel? Kdaj boš le ti, o moj presladki Jezus, nar boljši in nar ljubši jed in pitje moje duše in mojiga telesa? — **O** vsigamogočni Gospod, očisti enkrat moje revno serce od vsiga nespodobniga veselja do posvetnih reči, in do vsih hudobnih želj. Olepšaj me z vsimi lepimi čednostmi, s svetimi željami, in s stanovitno skerbjo, de vse tebi k časti storim, in le tebi samimu dopadem. **To**, moj Jezus! želim, in zato ti svoje serce odprem, in te ljubeznjivo povabim in prosim, pridi k meni, o Jezus, de mi boš brez vsiga odločka in zaderžka storil in dodelil, kar sim vselej želel in te prošil.

Oh! moj dobrotljivi Jezus! moja nar veči tolažba in moja pomoč! — **O** Jezus! ti nar veči ljubezin mojiga serca, in preljubeznjivi ženin moje duše; iz golj ljubezni do tebe me zdey grevajo vsi moji

grehi iz celiga serca, ker sim z njimi tebe, o večna in nar popolniši svetost in dobrota! razžalil, in tebe, o moj usmiljeni Jezus! s svojimi grehi na les križa perbil, de si mogel za-me, nehvaležniga človeka, na križi nar sramožljivši smert storiti. — Ja, moj Jezus! iz ljubezni do tebe sovražim greh čez vse, in te ponižno prosim po tvojim neskončnim zasluženji, o nikdar me ne pusti brez svoje svete pomoči, de v noben greh več ne padem. — Zdej iz ljubezni do tebe, s pomočjo tvoje svete gnade, terdno sklenem, tebe, o moj Bog! nikdar več ne razžaliti, rajši umreti, kakor kaj storiti, kar ti ne dopade. To je moja resnična volja in moj terdni sklep. Ti pa, o moj usmiljeni Jezus! mi s svojo sveto gnado pomagaj, svoje grešno nagnjenje premagati in popolnoma zatreti, de bom svoj sklep zvesto dopolnil, in do konca tebi zvest ostal. Amen.

Tri prošnje

k ljubeznjivimu Jezusu za tri poglavitne
keršanske čednosti.

Perva prošnja,

za pravo ponižnost.

O Jezus, ti si bil zares iz serca ponižen; vse tvoje besede in vse tvoje djanja nam le ponižnost skazujejo. — Ti si večni Sin večniga Očeta, naš Bog in Gospod, in kralj večniga veličastva; in si se vender tako ponižal, de si se včlovečil, podobo hlapca na-se vzel, in svojim stvarem podložin, in pokorin postal. — O iz serca ponižni Jezus! ker te bom zdej prejel, te ponižno prosim, stori me nekoliko tebi podobniga, in daj mi ponižno serce, de bom v besedah in v djanji in v vsim zaderžanji le ponižnost skazoval. Ponižnost ti tako dopade, de si hotel od nar ponižniši device, ktera je kdej na svetu bila, v revni štalici rojen biti, in tvoje rojstvo je bilo nar popred

revnim pastirjem na polji oznanjeno; ker si v vsih rečeh le nizkost in revšino ljubil in iskal. — Daj mi gnado, o nar ponižniši Jezus! de bom tudi poniževanje in nizkost ljubil, de ne bom pred ljudmi nobene časti želel in iskal, de ne bom nobenimu zameril, kateri me zaničuje, temuč de bom spoznal: grešnik sim, še večiga zaničevanja vredin. — O Jezus! daj mi pravo ponižnost, de bom potlej tudi vsih drugih gnad bolj vredin postal, zakaj ti le ponižnim rad svoje gnade daješ. — Daj mi, de se bom samiga sebe poniževal, de bom enkrat od tebe povišan, in k večni nebeški časti povzdignjen. Amen.

Druga prošnja,

za keršansko poterpežljivost.

O Jezus, poterpežljivo jagnje božje! ti si nam nar lepši zglede poterpežljivosti zapustil. Si bil nar nedolžniši in nar svetejši, in vender si imel tolikanj sovražnikov in preganjavcov, kateri so ti vedno po življenji stregli, in na vsako tvojih besedi in stopinj pazili, de bi bili perložnost našli, te zatožiti in v smert

obsoditi. Na zadnje so prestrašno krivico nad teboj dopernesli, in so te v smert, ja grozovitno smert na križi obsodili. — Kako si se pa ti do svojih krivičnih sovražnikov zaderžal? — Poterpel si z njimi, zanašal si jim, dober si jim bil. Kader so te zaničevali, si molčal in dobrote delil; kader so te preganjali, si se jim umaknil; in kader so tvoji učenci želeli ognja od nebes, de bi tiste pokončal, ki te niso hotli sprejeti, si jih svaril, de ne vedo, čigaviga duha so. — In kako nezapopadljivo poterpežljivost si ti kazal v svojim britkim terpljenji! kakor jagnje, ki ga k smerti peljejo, si molčal, in nisi odperl svojih ust, de bi bil svojim sovražnikom grozovitno krivico očital, ki so jo nad teboj dopernašali. Ja, še clo molil si za-nje, za odpušanje njih grehov prosil, in to ravno takrat, kader so bile tvoje martre in bolečine nar hujši. O nar poterpežljivši jagnje božje! ktero hočem jest nevredin grešnik zdej per s. obhajilu prejeti, perserčno te prosim, daj mi pravo poterpežljivost, de bom po tvojim zgledu vse zopernosti voljno prestal, in de bom vse svoje dušno in telesno terpljenje s tvojim

britkim terpljenjem sklenil, in tebi za pokoro svojih grehov daroval, de tako tvojiga britkiga terpljenja in neskončniga zasluženja deležin postanem, štrafenge za svoje grehe že tukej dostojim, in tako iz kratkiga terpljenja k tebi, o Jezus, v večno veselje pridem. Amen.

Tretja prošnja,

za sveto pokoršino.

O Jezus, Sin božji! ti si bil svojimu nebeškemu Očetu pokorin do smerti na križi; zatorej ti je ime dal, ktero je čez vse imena, de se v tvojim imenu, o Jezus! vse kolena perklanjajo, v nebesih, na zemlji, in pod zemljo. — Ti si bil pa tudi ljudem, svojim stvarem, pokorin; si bil pokorin oblastnikom in svojim staršem. — Zatorej te je tvoj nebeški Oče ljubil, in je vse svoje dopadenje nad teboj imel; zakaj njemu je ljubši pokoršina, kakor darovi. — O moj Jezus! moj dobrotljivi zveličar! predin se podstopim te prejeti, te pohlevno prosim, poterdi me s svojo sveto gnado v tej tako potrebni čednosti, brez ktere nikdar ne morem tvojimu nebeškemu Očetu dopasti.

— Oh! do zdej sim bil tolikokrat nepokorin. O kako malo sim svoje starše ubogal! kako zanikerno sim dopolnoval zapovedi svojih prednikov! kako malo sim tudi na tvoje zapovedi porajtal, in na tvoje navdajanje, o moj dobrotljivi Jezus! — Daj mi tedaj gnado, de bom za naprej po tvojim zgledu leto sveto čednost bolj zvesto dopolnoval; de bom vsim svojim prednikom zavoljo tebe pokorin. Daj mi gnado, o Jezus! de bo moja pokorsina hitra, brez ustavljanja in odlasjanja, radovoljna brez zopernosti in goderenjanja; popolnoma dopolnjena per vsih dolžnostih mojiga stanu. Ja, moj Jezus! daj mi gnado, de bom tukej po tvojim zgledu rad podložin in pokorin, de bom enkrat tamkej v nebesih s teboj na večno kraljeval. Amen.

Ljubi moj kristjan! de se boš k svetimu obhajilu vredno perpravil, in de boš z veči gorečnostjo z bolj zbranim duham, s perserčnimi željami in z gorečo ljubeznijo k božji mizi perstopil, premisli, kdo de je neskončno dobrotljivi Jezus, kateri se ti v presvetim zakramentu zavžiti da.

I. Jezus je živež moje duše.

O Jezus! ti me prijazno vabiš k svoji božji mizi, kjer mojo dušo z nebeško

mano, s svojim presvetim rešnjim Telesam za večno življenje živiš. S kakošnim veseljem in s kakošnjimi željami so Izraelci v pušavi mano pobirali; oh! s kakošnjim perserčnim veseljem, s kakošnjimi svetimi željami bi se imel jest k svetimu obhajilu perbližati, tebe, usmiljeniga Jezusa, praviga živiga Boga, v podobi kruha prejeti! — Oh! dans bom s kraljem vsih kraljev večerjal, in kruh angeljev jedel. K tako imenitni mizi si povabljen! — O Jezus! kako dober si ti! Mana Izraelcov je le ta angeljski kruh pomenila, kateri nam je potrebin po iz-hodu iz sužnosti greha skozi rudeče morje pokore na poti proti večnemu veselju, kateri nas tudi v vsih naših težavah in potrebah podpera. — O kako sladka je ta nebeška mana! — Kakor telesni živež truplo, ravno tako angeljski kruh dušo per življenji ohrani, jo živi in razveseli, ji lakoto prežene, ji moč da k vsimu dobrimu, in božjo gnado v nji prečudno obilniši stori. — O moj Jezus! kako lačna je moja duša, o kako te angeljske jedi želi! Perjazno me kličeš, ker praviš: „Pridite k meni vsi, kateri ste revni in s težavami oblo-

ženi, in vam jih bom polajšal, vas bom potolažil“. O ljubi Jezus! potolaži me in pomagaj mi, v velikih potrebah in težavah sim, zlasti v dušnih, které so ti nar bolj znane, o vsigavedoči Bog! — Ti, o dobrotljivi Jezus praviš: „Nočem lačnih od sebe pustiti, de na poti ne opešajo“. Ponižno te tedej prosim, nasiti mojo revno lačno dušo, de na poti pokore ne opeša, temuč de srečno pride, kamor jo pelja leta težavna pot, namreč v večno nebeško veselje, k tebi, o neskončno dobrotljivi Jezus! kateri si svoje življenje dal, de si nam le večno življenje perdobil.

II. Jezus je studenic žive vode za mojo dušo.

O Jezus! ti nam praviš: Vsi žejni pridite k vodam“. — Kakor jelen hrepení po merzli vodi, tako hrepení moja revna duša po tebi, ker si ti studenic žive vode iz kteriga se moja žejna duša večniga življenja napije. — Kakor popotnik poleti v veliki vročini, kader po zapušenih suhih krajih hodi, želi, zdihuje in gleda po merzli vodi, de bi svojo žejo pogasil, in ko na enkrat studenic zagleda, hitro z

velikim veseljem tje teče, in se poživi: ravno tako jest revin popotnik v dolini solz velikokrat po zapušenih suhih krajih hodim, in veliko dušno žejo terpim, de že omagujem; takrat se pa tebe, o Jezus, v presvetim zakramentu spomnim, ker si studenic žive vode, in z velikim veseljem in zaupanjem k tebi pertečem, in ti mojo revno žejno dušo s preserčno močjo in in z nebeškimi gnadami napojiš! **O Jezus!** ti si večna ljubezin; ti nam zmiram le dobro hočeš, nas ljubeznjivo k sebi kličeš, in se zlo pertožiš, kader tebe, studenic žive vode, zapustimo, in si luknjaste štirne skopljemo, ktere vode ne derže. (Jerem. 2, 13.) — **O moj Jezus!** oživi mojo dušo: ona je kakor z rožami nasajen, pa od vročine hudobniga nagnjenja tako posušen vert, de vse rože v njem venejo in se suše. Zatorej te prosim, o Jezus! pokropi mojo suho dušo z živo vodo tvoje svete gnade, de lepe čednosti v mojim sercu ne omagajo in ne usahnejo. — Voda ima lastnost, de je za pijačo, de pokropi, de očisti, de ogenj pogasi. Vsiga tega moja revna duša potrebuje; zatorej te prosim, moj usmiljeni Jezus, studenic žive vode! ker

me perjazno k tebi vabiš: napoji mojo žejno dušo; pokropi jo suho, očisti jo omadežvano. Ogenj hudiga poželenja pogasi. — Jezus! prečudni studenic žive vode! dodeli mi vse to per svetim obhajilu po svoji neskončni milosti in ljubezni, ktere so polne nebesa, in vse pokrajne zemlje.

III. Jezus je solnce in prava luč moja duše.

O Jezus! ti mi praviš: „Vstani, in bodi razsvetljen, zakaj tvoja luč je prišla“. — Oh! v veliki temoti sim bil, zdej me luč razsvetli. Jezus, prava luč sveta, ti jih razsvetliš, kateri v temi in v smertni senci sede; ti si velika luč za razsvetljenje ajdov. — O Jezus, ti si luč sveta; kdor za teboj gre, ne hodi po temi. Žalostno je v temi biti; kako žalostni so bili Egipčani, ko so mogli tri dni v temi živeti; pa še veliko bolj žalostno je biti v dušnih temotah. — Ti, o Jezus! večno solnce pravice, ti vse temote preženeš. — Solnce nam sveti, nas greje, in zemljo rodovitno stori; tako tudi ti, o Jezus! kader te prejmem v presvetim zakramentu, raz-

svetliš s svojo sveto gnado moje temotno serce; ogreješ z ognjem svoje božje ljubezni moje merzlo serce, in ga s svojo vsigamogočno pomočjo rodovitniga storiš, de se lepe čednosti v njem vkoreninijo, in tebi dopadljiv sad obrode. — Pridi tedaj, moj ljubeznjivi Jezus, ti nebeško solnce, in prava luč moje duše! pridi, in razsvetli mojo dušo. O, kako dolgo sim v temoti bil! Zdej pa želim razsvetljen biti, in v svetlobi hoditi. Zdej veliko luč, veliko svetlobo vidim, o kako vesela je moja duša te svetlobe! — Nebeško solnce moje duše, o Jezus v presvetim zakramentu! razsvetli mojo vest in pamet, de bom revni stan svoje duše zmiram bolj spoznal; vzemi iz mojiga serca vso mlačnost in merzloto, de ti bom z gorečnostjo služil, in iz ljubezni do tebe tvojo presveto voljo zmiram na tanko dopolnoval, odvzemi mojemu sercu vso nerodovitnost in terdobo, de bo vsaka tvojih svetih besed v meni obiln sad obrodifa. — O Gospod! ti si moje razsvetljenje in zveličanje! daj mi gnado, de se ne bom nikoli tvojimu razsvetljenju zoperstavil, de ne bom v številu nesrečnih, kateri bolj temo, kakor svetlobo ljubijo, ker so njih

dela hudobne. — **O Jezus!** luč tvojiga svetiga zgleda naj mi sveti na vsih mojih potih; luč tvoje svete gnade naj mi sveti v vsim življenji, posebno v zadnji uri; luč tvoje božje ljubezni naj mi sveti celo neskončno večnost.

IV. Jezus je Oče moje duše.

O Jezus, usmiljeni **Oče** moje duše! glej, jest tvoj zgubljeni sin vstanem, in pridem nazaj k tebi. **Oče!** grešil sim zoper nebesa in zoper tebe, in več nisim vredin, tvoj sin imenovan biti; stori me eniga svojih najemnikov. — **O** s kakošnim veseljem bi bil zgubljeni sin pertekel, ko bi bil popred vedil, de ga bo oče tako dobrotljivo sprejel! Jest pa dobro vem, kako ljubeznjivo me ti, o Jezus! vselej sprejmeš, kader z zgrevanim sercam k tvoji sveti mizi pridem. — **O** nezmerne ljubezin! **O Jezus!** ti večni Bog in Gospod, vender mene ubogiga grešnika za svojiga otroka vzameš, in hočeš, de te za **Očeta** imam. — **Kakor** skerbin oče svojimu otroku kruha da, kolikor ga potrebuje; tako tudi ti, moj usmiljeni Jezus! per svetim obhajilu moji duši an-

geljskiga kruha dodeliš, in jo ohraniš za večno življenje. — Ja, moj Jezus! clo ime matere si daš, ker je materna ljubezin še bolj perserčna, in moji duši ljubeznjivo rečeš: „Ko bi tudi kakošna mati svojiga otroka pozabila, in se ga ne usmilila, jest ne bom tebe pozabil“. O Jezus! ti si nam boljši, kakor so nar boljši starši svojim otrokam; iz zgolj ljubezni do nas si svojo presveto kri do zadnje kaplje na s. križi prelil; in zdej v s. zakramentu noč in dan med nami prebivaš, iz zgolj neizrečene ljubezni do nas! — O ti nar dobrotljivši Oče moje duše! vzemi me, svojiga nehvalezniga otroka, spet v svojo gnado; glej, s potertim in zgrevanim sercam pridem k tebi, in terdno sklenem, za naprej tebi prav zvesto služiti in svet zapustiti, ker vidim, de me hudobni svet le zapeljuje in goljufa, de me zmiram bolj od tebe odloči, in de me le želi v večno pogubljenje prapraviti. — O Jezus, moj milostljivi Oče! ti mi prideš v presvetim zakramentu ljubeznjivo naproti, in me perserčno objameš. — O, kako me zdej greva, de sim te razžalil, ki si tako neizrečeno dober! — Oh, ti si moj dobrotljivi Oče, jest pa

tvoj prav nehvaležni otrok! Prosim te, moj Jezus! daj mi za naprej bolj hvaležno serce, in ne glej na mojo nevrednost, ampak le na mojo potrebo, in ohrani me vedno v svoji očetovski ljubezni.

V. Jezus je ženin moje duše.

O Jezus! ti me ljubeznjivo kličeš: „Vstani, moja nevesta in pridi! — Jest vstanem, in Jezusu, svojimu preljubimu ženinu, naproti grem, s preserčno ljubeznijo, z gorečimi željami ga išem, dokler ga ne najdem v presvetim zakramentu. — O dobrotljivi Jezus, o večna ljubezin! de hočeš moj ženin imenovan biti, je znamnje posebne perjaznosti in ljubezni. — O, kako si ti srečna, moja duša, ker imaš Jezusa za svojiga ženina; pa si te sreče vsa nevredna! O kako je on lep in imenitin, bogat, mogočin, dobrotljiv! Oh kakošna si pa ti, njegova nevesta? O kako si proti njemu gerda, revna, hudobna! Le iz samiga neskončniga usmiljenja, ne po tvoji vrednosti, te je za svojo nevesto vzel. — O moj Jezus! per s. obhajilu se z menoj na novič zaročiš, se popolnoma z menoj skleneš in združiš; zato hrepeni moja duša tako po tem

presvetim zakramentu. — O Jezus, moj ljubi ženin! velikokrat sim ti sicer nezvest bil, pa vender z zaupanjem zdej k tebi pridem, ker me sam tako ljubeznjivo vabiš, ker me očistiti in v svojo perjaznost spet vzeti hočeš. — Pridi tedaj, moj preljubi ženin! preserčno te želim, in z ljubeznijo te perčakujem. Daj mi gnado, de bom zmiram k tvojimu prihodu perpravljen, de, kader ti, moj ženin! prideš, ti pojdem z gorečo lampico naproti, de te z ljubeznijo v svoje serce prejmem.

II.

Molitve, kterih se lahko pred s. obhajilam, ali pa po s. obhajilu poslužiš.

Križev pot

od svetiga rešnjiga telesa.

Perpravljanje.

Bodi češeno, preljubeznjivo in pre-
sladko ime našiga Gospoda Jezusa Kri-

stusa v presvetim zakramentu! — **O** moj Jezus! ponižno te molim, ker si ti moj Bog in moj Gospod; terdno verujem, de si ti v zakramentu s. rešnjiga telesa z dušo in s telesam, s kervjo in z mesam po božji in človeški natori pričujoč. Za to vero sim perpravljen svoje življenje dati. **O** Jezus, poterdi me še bolj, in ohrani me do konca mojiga življenja v tej veri. — **O** moj Jezus, studenic vsih gnad! ti me tukaj čakaš, de bi me z gnadami obdaroval. Zatorej pridem k tebi s ponižnim zaupanjem, kakor otrok k svojimu ljubeznjivimu Očetu, de bi od tebe sprosil in zadobil, kar na duši in na telesu potrebujem. Perserčno želim tvojo ljubezin vselej vživati, in ti prav iz serca in z zaupanjem svoje nadloge in težave potožiti. — Ali ena reč me straši, moj usmiljeni Jezus! to namreč, ker sim tebe, svojiga Boga in zveličarja, tolikokrat razžalil, tvojo neskončno ljubezin zaničeval in zaverigel, in tako zavoljo svojih hudobij tvojih gnad nevredin postal. — Ja, zares nisim vredin, de bi jest s teboj ali ti z menoj govoril. Pa to mi zaupanje daje, ker iz tvojiga lastniga razo-

denja vem, kako dobrotljiv in milostljiv si, in kako rad si s takimi grešniki v družini, kateri se resnično poboljšati žele. — Jezus! ti si večna ljubezin, tudi mene per-serčno ljubiš; presveti zakrament s. reš-njiga telesa zadosti pričuje tvojo nezapo-padljivo ljubezin! — O večna ljubezin! pokri moje velike in ostudne grehe, obrni svoj obraz od mojih grehov, in zbriši vse moje krivice, poglej milostljivo na moje zgrevano in poterto serce, in stori z menoj po svoji neskončni ljubezni. Tvoja ljubezin naj očisti mojo dušo in z ljubez-nijo napolni moje serce. — Zdej te že-lim slišati, moj Jezus! pokaži, de si moj milostljivi Bog in ljubeznjivi ženin moje duše.

I. Štacion.

Jezus je po nedolžnim k smerti obsojen.

Jezus v s. zakramentu duši govori.

Ljubezin je močna kakor smert. Smert se ne boji nobene oblasti, ne gleda ne na premoženje, ne na ubožstvo, ne na mladost, ne na starost, ne na hvalo in perlizovanje, ne na lepoto in spoštovanje,

— umreti se mora! — Ravno tako tudi prava ljubezin. Ona se ne da v strah perpraviti, ne premotiti, ne prideržati: — ljubiti se mora! — Primisli, o duša! kako te ljubim. Zavoljo tebe sim v smert obsojen, vender te še ljubim. Ljubezin me je v ta presveti zakrament skrila, desiravno sim še prevedil, de bom malo ljubezni, ampak več nehvaležnosti in zaničevanja prejel; vender se nisim dal odverniti, de bi svojim nehvaležnim stvarjem ljubezni ne skazal. — O ljubi tudi ti mene, moja ljuba duša! povračuj mi vsaj ti čast in ljubezin, ktero mi posvetni ljudje jemljejo, ker me vse premalo časte in ljubijo v presvetim zakramentu. Ljubi me, ker te tudi jest ljubim, moja preljuba duša!

Duša Jezusu odgovori.

O moj dobrotljivi Jezus! tako močna je tedaj tvoja ljubezin, de se ni dala premagati od naše hudobije, temuč de je le še bolj goreča postala, bolj ko smo mi revni in usmiljenja nevredni. Ne zaničevanje, ne sovraštvo, ne smert, nič te ni moglo odverniti od ljubezni. — O Jezus, o večna ljubezin, skrita v presvetim

zakramentu! o, kako sim ti do zdaj nehvaležna bila! kolikokrat sim te razžalila! kako slabo sim te častila! kako malo ljubila! Oh! iz serca mi je žal, de te nisim čez vse ljubila, ker si vse ljubezni vredin, o večna ljubezin! — O Jezus, moj usmiljeni Odrešenik! ti ostaneš per nas v s. zakramentu, ne de bi nas štrafoval, kakor zaslužimo, temuč de bi nas ljubil, kakor oče svoje otroke ljubi. O Jezus, moj ženin! bodi mi milostljiv, in odpusti mi veliko, de bom veliko ljubila. — O večna ljubezin, kdo bi te ne ljubil! —

Čast, hvala in ljubezin Jezusu v s. zakramentu, zdejin na vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi . . .

II. Štacion.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Jezus v s. zakramentu duši govori.

Verni se, ljuba duša! od hudobne poti, in boš mojo ljubezin spoznala, verni

se od poti nečimerniga in posvetniga veselja, bodi ponižna, in vzemi s poterpežljivostjo svoj križ na rame, in hodi za menoj po poti križev z molitvijo, postam, čuvanjem in z zvestim dopolnovanjem vsih svojih dolžnost, de vredno vžiješ moje sveto rešnje Telo in mojo ljubezin zaslužiš. Odpovej se svojimu napuhu, zapusti nečimernost, premaguj jezo, poravnaj krivice; sicer ti ne morem v s. zakramentu nobene gnade skazati. Nehaj od svoje nehvaležnosti in mlačnosti, ljubi in objemi moj križ, prenašaj z voljo slabosti svojiga bližnjiga, obiskuj in moli me z veči ponižnostjo in ljubeznijo v s. zakramentu, perpravi se vselej dobro, de me vredno prejmeš, de ti v meni ostaneš in jest v tebi.

Duša Jezusu odgovori.

O moj Jezus! nezmerna je tvoja ljubezin! kako dolgo že z menoj poterpljenje imaš! Oh, jest pa tako malo tvojo ljubezin spoznam! Kader si me nazaj klical od strašne poti mojih hudobij, te moje serce ni zastopilo; in čas, ki si mi ga po svoji neskončni milosti k poboljšanju in k pokori odločil, mi je veči del

v lenobi in v mlačnosti pretekeli. — O moj Jezus! koliko si ti za-me storil, in kako malo jest za-te storim, in kako malo tvoje svete zglede posnemam! Ti si težek križ s poterpežljivostjo na svojo ramo vzel, in ga voljno nesel; jest pa vse, kar mi terpeti pošlješ, z nevoljo ter-pim, in se še čez tvojo božjo previdnost pertožim. — O Jezus v presvetim za-kramentu, o poterpežljivo jagnje božje! ker mi nar lepši zglede poterpežljivosti daješ, daj mi tudi gnado, te v tej tako potrebni čednosti prav posnemati. Usliši me, o Jezus, moj prelubeznjivi ženin!

Čast, hvala in ljubezin Jezusu v s. zakramentu, zdej in na vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi . . .

III. Štacion.

Jezus svoj križ nese, in prvič pod njim pade.

Jezus v s. zakramentu duši govori.

Vstani, moja perjatlica! in pridi k meni, vstani od svojiga pregrešnega spanja,

vstani od svoje lenobe in mlačnosti. Ali ne vidiš, kako je tvoje serce še na svet navezано, in kako je včasih pobito zavoljo časnih reči? — Jest sim živi kruh močnih, kateri moč in pravo življenje daje. Vstani, moja ljuba duša! ki si tako oslabela, in hiti k meni s perserčnimi željami, z gorečo ljubeznijo. Kolikor veči bodo tvoje želje in ljubezin do mene, toliko veči gnada, ljubezin in moč od mene bo tvoje plačilo. Zateri v sebi hudobne želje, de bodo svete želje v tvojim sercu prostor imele; izprazni in očisti svoje serce od vsake druge ljubezni, ktera je meni zoperna, potlej ga bo moja ljubezin vsiga napolnila.

Duša Jezusu odgovori.

Iskala sim ga, ki ga ljubim; pa ga nisim našla, ker se nisim prav resničniga sklepa imela, od pregrešniga spanja vstati, in nimam še zadosti močnih želj, od njega nikdar več se ne ločiti, in ga vselej perserčno ljubiti. — Zdej pa hočem vstati, in se k tebi podati, moj Jezus! Zadosti je že moje dušne dremote in pregrešne mlačnosti. Z velikim zaupanjem pridem k

tebi in kličem: **O Jezus**, sin **Davidov**! usmili se me; poterdi me z močjo svojiga s. Duha, o vsigamogočni **Jezus**! To mi bo zadosti, de serčno premagam vse svoje sovražnike in zapeljivce. — **O**, kako strašni in globoki bi bili moji padci, ko bi me ti, o **Jezus** v presvetim zakramentu! ne bil čudno obvaroval. — **P**oterdi me še bolj, o presveto rešnje **Telo**, de v tvoji ljubezni popolnoma ostanem, de nikdar več ne padem, in v noben greh ne pervolim.

Čast, hvala in ljubezen **Jezuzu** v s. zakramentu, zdej in na vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si **Marija** . . .
Čast bodi . . .

IV. Štacion.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

Jezus v s. zakramentu duši govori.

Kdo je ta, ki gori gre iz pušave, polna žalosti, na svojiga ljubiga naslonjena? **O** moja ljuba duša! ti s svojimi grehi ne le meni, ampak tudi moji pre-

ljubi materi veliko žalost delaš. **O** nehaj tedej od greha; nehaj žaliti mene in mojo preljubo mater, katera je tudi tvoja dobrotljiva mati, premagaj z mojo gnado svojo popačeno natoro. Eva, tvoja prava mati, je popačila človeško natoro z vživanjem prepovedaniga sadu. Ali jest sim ti na lesu s. križa drugi sad zado- bil, ker sim te odrešil od večniga pogubljenja; in de bo tebi ta sad v večno življenje, se ti vžiti dajem v presvetim zakramentu; s tem poterdim in močno storim tvojo slabo natoro. Jest sim ti kruh iz nebes dodelil, kateri vse razveseljenje v sebi ima; in to razveseljenje ti dam, moja ljuba duša! če vse pregrešno posvetno veselje zapustiš, če se nepotrebne kratkočasnosti in slabe družine za vselej znebiš, in le per meni in per moji ljubi materi svojiga veselja išeš.

Duša Jezusu odgovori.

Per Babilonskih potokih, med posvetnim veseljem, sim sedela, in vender žalovala, ker sim pomislila: Oh, kako nezapopadljivo veselje uživajo otroci božji per angeljski mizi od ljubeznjiviga Jezusa! **O** moj Jezus! odpusti mi vso žalost,

ktero sim kdej tebi in tvoji presveti materi storila, ker sim posvetnemu veselju svoje serce odperla; vzemi iz mojiga serca popolnoma vse nečimerno veselje sveta in dodeli mi za naprej le tebe in tvoje neskončne ljubezni v presvetim zakramentu se veseliti. — Daj mi gnado, o Jezus! vselej, kadar k mizi božji per-stopim, prav vredno prejeti tvoje presveto rešnje Telo; daj mi vselej pokusiti, kako sladak si, o Gospod, moj Bog!

Čast, hvala in ljubezin Jezusu v s. zakramentu, zdej in na vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi . . .

V. Štacion.

Simon Cirenejic nese križ za Jezusam.

Jezus v s. zakramentu duši govori.

Odpri mi, ljuba duša, moja ljuba nevesta! odpri mi svoje serce, de bom v njem prebival, in ti gnado in pomoč delil. Ti velike pomoči od mene potrebuješ, ljuba duša; zakaj če hočeš v meni pobožno živeti, moraš veliko zasramo-

vanja in preganjanja od sveta prestatl, pa vse ti bo lahko, če v presvetim zakramentu moč najdeš. Kadar me vredno prejmeš, v tebi živim; tedaj ti je lahko vse zopernosti voljno preterpeti, svoj križ za menoj nositi, in vse sovražnike premagati. „Le nikar ne pozabi tega kruha jesti, de tvoje serce ne bo pobito, in suho kakor seno.“ (Psalm 101, 5.)

Duša Jezusu odgovori.

Oh to je glas mojiga Jezusa, mojiga preljubiga ženina, kateri terka na duri mojiga serca! O moj Jezus! z veseljem ti odprem svoje serce. Pridi in napolni me z ljubeznijo svojiga s. Duha. Glej, moj Jezus! zdej ti vse dam: svoje serce, svoj spomin, svoj um in svojo voljo. Stori z menoj po svoji božji volji, kakor ti dopade. — O moj Jezus! kako me v mojih križih in težavah tvoja ljubeznjiva dobrota tolaži! Ti vidiš mojo slabost, kako pešam in omagujem na poti proti nebesam; in iz zgolj usmiljene ljubezni tudi mene k sebi povabiš, ki praviš: „Pridite k meni vsi, ki ste revni in s težavami obloženi, in jest vam jih bom polajšal, vas bom potolažil“. — Ja, moj

Jezus! z velikim zaupanjem pridem k tebi, ker me sam vabiš; ti sam želiš, o Jezus! de te prejmem, de te vžijem, de se popolnoma s teboj sklenem. — O moj Jezus! pridi v moje serce, in vsiga s svojo sveto ljubeznijo napolni, de od zdaj tebe vselej resnično in stanovitno ljubiti, z ljubeznijo tvoj križ objeti, in za teboj nositi zamorem.

Čast, hvala in ljubezin Jezusu v s. zakramentu, zdej in na vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi . . .

VI. Štacion.

Veronika poda Jezusu potni vert.

Jezus v s. zakramentu duši govori.

Lepa si, moja prijateljica! in prijetna je tvoja podoba, ker si z mojo kervjo očišena, ktero sim za-te prelil; lepa si, kadar si s svetimi čednostmi olepšana; z ljubeznijo, s ponižnostjo, s pokoršino, s poterpežljivostjo, s sramožljivostjo. Taka lepota od mene pride, in pričuje, de si

moja perjatlica, moja ljuba nevesta, nad ktero imam svoje dopadajenje. Tako lepoto zadobi, kdor me z dobro perpravo, z ljubeznijo in z gorečnostjo prejme v presvetim zakramentu. Jest mu svojo podobno v njegovo serce vtisnem, de zmiram moj zgled pred očmi ima, in po tistim živi.

Duša Jezusu govori.

O moj Jezus! sram me je tvoj glas slišati, ker sim revna v čednostih, ker sim se tako s pregrehami ognusila. — **O** Jezus! očisti me zmiram bolj in bolj skozi vredno prejemanje tvojiga presvetiga rešnjiga Telesa. — **Ti** pokažeš svojo sveto obličje le njim, kateri so čistiga serca, oni te gledajo, njim se ljubeznjivo na znanje daješ. — **O** moj dobrotljivi Jezus! kateri si me iz zgolj gnade in ljubezni za svojo nevesto vzel, daj mi tisto lepoto, ki tebi dopade! olepsaj me s svojo ljubeznijo, in z vsimi lepimi čednostmi, ktere ljubezin v sebi zapopade. Očisti moje serce, moj Jezus, in obvaruj me s svatovskim oblačilam pravice in svetosti, de vselej vredno perstopim k sveti mizi svojiga nebeškiga ženina.

Čast, hvala in ljubezin Jezusu v s. zakramentu, zdej in na vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

VII. Štacion.

Jezus pade drugič pod križem.

Jezus v s. zakramentu duši govori.

Serce moje neveste mora biti polno ognja in plemena. Ta ogenj je pa goreča ljubezin do mene, ktera vse požge, kar je moji svetosti zoperniga: in ktera le tega želi, de bi bil jest od vsih ljudi češen in ljubljen. — O kako prava ljubezin žaluje, kadar sim zaničevan, in per nevrednih obhajilih tako rekoč z nogami sovan in teptan, kakor takrat, ko sim na tla padel pod svojim težkim križem. — Ti ljuba duša, moja ljuba nevesta! moraš biti polna goreče ljubezni, de me boš vselej vredno prejela, razveselila, in od mojiga padca spet vzdignila. — Tako naj sveti tvoja luč, de se bodo drugi iz tvojiga lepiga zaderžanja učili, kako

se morejo padca obvarovati, in k vrednimu prejemanju s. rešnjiga Telesa se perpravljati.

Duša Jezusu odgovori.

O preljubi Jezus! ti si na svet prišel ogenj večne ljubezni, skrit v presvetim zakramentu. O božji ogenj! vžgi se v meni, vžgi moje serce, daj mi tisto gorečo in svetlo svetilo, de bodo vse moje dela tebi prijetne, in perpravne tudi druge v gorečnosti vneti, in od hudiga odverniti. — O moj Jezus! koliko moje serce terpi, ker vidim, kako si od tolikanj nehvaležnih duš zaničevan, zaveržen, z nogami sovan s strašnimi božjimi ropi! Ker vidim tolikanj drugih neumerjocih, za nebesa vstvarjenih, s tvojo presveto kervjo odrešenih duš na ravnost v večni ogenj hiteti! — O Jezus! ponižno te prosim, varuj me vsakiga greha, posebno pa nevredniga obhajila! Varuj tudi vse keršanske duše, ker si jih tako drago odkupil s svojo presveto rešnjo kervjo, varuj jih grozovitniga greha božjiga ropa! Vžgi in ohrani v njih ogenj svoje ljubezni, de peklenskimu ognju odidejo. — O Jezus!

ti si nas odrešil od večniga pogubljenja; daj nam gnado, de tvojiga neskončniga zasluženja popolnoma deležni postanemo. —

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v s. zakramentu, zdej in na vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi . . .

VIII. Štacion.

Jezus tolaži žene, ktere se za njim jokajo.

Jezus v s. zakramentu duši govori.

Lepe so tvoje lica, moja perjatlica, moja nevesta! in rudeče so od solz tvoje žalosti. Ti se jokaš zavoljo mojih bolečin, zavoljo mojiga zaničevanja; se jokaš zavoljo svojih grehov in zavoljo grehov vsiga sveta. — Ja vsiga usmiljenja in objokovanja so vredne moje bolečine in moje neizrečeno terpljenje; pa še večiga usmiljenja in objokovanja so vredne grešne duse, ktere so krive vsiga mojiga terpljenja. — Take solze mi veselje de-

lajo, tvoje serce zmivajo in čistijo, te narložej pred novimi grehi obvarujejo, in te vredniga store, z zgrevanim sercam mene prejeti v presvetim zakramentu. — Jokaj se, ljuba duša! sama nad seboj in nad svojimi grehi, de boš enkrat potolažena in razveseljena v nebesih.

Duša Jezusu odgovori.

O moj Jezus, moj terpéči **Odrešnik!** kdo bi ne jokal in ne žaloval! — Tvoj prelepi obraz — ognjušen in zapljevan! tvoje nedolžno truplo — razbito, raztepeno, vse kervavo, tvoja sveta glava — s ternjem kronana, vsa razbodena. — **O Jezus!** ti išeš usmiljenih in resnično zgrevanih serc, pa kako malo jih najdeš! — **Oh!** kako revno in slabo je tudi še moje serce! — **O Jezus** v presvetim rešnjim **Telesu!** ti večna ljubezin; daj mojim očem potoke solz, de tukej pred stolam tvoje milosti objokujem svojo slepoto in vse nehvaležnosti, de veselje tvojiga zveličanja sebi, in gnado tvoje sprave vsim grešnikom zadobim.

Čast, hvala in ljubezin Jezusu v s. zakramentu, zdej in na vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi. . . .

IX. Štacion.

Jezus pade tretjič pod križem.

Jezus v s. zakramentu duši govori.

Ljuba duša, moja nevesta! bodi iz serca ponižna, in bodi rada zaničevana; nikdar ne išči časti in hvale sveta, temuč želi le meni dopasti v vsim svojim zadržanji. — Ti me vidiš pod križem ležati, zaničevaniga, z nogami sovaniga; in tukej v presvetim zakramentu me vidiš, iz zgolj ljubezni in ponižnosti, pod majhno podobo kruha skritiga, in malo spoznaniga, malo češeniga. — Ti pa, ljuba duša! me z očmi žive vere tukej na sedežu glej, z zaupanjem se k meni bližaj, de usmiljenje in gnačo najdeš, kader ti bo pomoči treba. — Če te obilnost in velikost tvojih poprešnjih grehov hoče v obupanje perpraviti; če te peče tvoja ranjena vest; povzdigni svoje oči z zgrevanim sercam, z zaupanjem in z

ljubeznijo proti meni, in pomisli, de sim nedolžno jagnje božje, ktero grehe sveta odjemlje. Tudi tebi jih bom odvzel, ljuba duša, moja ljuba nevesta! če se le resnično k meni spreoberneš, in do konca v meni ostaneš.

Duša Jezusu odgovori.

O usmiljeni Jezus, moj preljubeznjivi ženin! kadar imam srečo, tebe prejeti, ki si iz serca ponižin, je tudi moje serce vse bolj k ponižnosti nagnjeno! in kadar te pod križem ležeciga in zaničevaniga, v presvetim zakramentu z veliko ponižnostjo skritiga premišljujem, se mi sveta ponižnost še ljubeznjivši zdi. — Preljubeznjivi, iz serca ponižni Jezus, kako me je tebe sram! Ti si vsigamogočni večni kralj nebes in zemlje, jest pa slaba grešna stvar; ti si večna luč, jest pa nagnjusna gerda temota; ti si večna ljubezin, jest pa tolikokrat hudobna in sovražna proti tebi in svojimu bližnjimu. — Oh, ti vender še k meni prideš, se mi zavžiti daš, z menoj skleneš in v meni živiš. **O** moj Jezus! zdej hočem po tvojem zgledu, s tvojo gnado in pomočjo, prav ponižna biti, de te vselej prav vredno

prejemem v presvetim zakramentu tvoje
ponižne ljubezni. —

Čast, hvala in ljubezin Jezusu v s.
zakramentu, zdej in na vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

X. Štacion.

Jezusa slečejo in mu grenkiga želča
piti dajo.

Jezus v s. zakramentu duši govori.

Moj vert je serce moje neveste, kjer
morajo lepe rožice rasti, posebno lepa
lilija svete čistosti, ktera je v mojih očeh
nar lepši rožica; in skrita vijolca per-
serčne ponižnosti, ktera ima prijetni ne-
beški duh. — Moja nevesta mora biti,
kakor lilija med ternjem, samotna v sredi
hudobniga sveta. — Moja ljuba duša!
podaj mi vselej iz svojiga serca sveto
čistost, ktera mi je tako sladka; oh, moji
sovražniki me pa le z grenkim želčem
napajajo, ker imajo serce polno posvet-
nih nečistih misel in željá, ktere so mi

grenkejši, kakor želč in pelin. — Ljuba duša! ljubi ponižnost, sramožljivost, in samoto, varuj se radovidnih pogledov, ogibaj se zapeljive posvetne družine; poglej bom jest v tvojim sercu prebival, bom tvoje veselje v svetim zakramentu, in tvoje plačilo v sveti nebeški družini.

Duša Jezusu odgovori.

O moj Jezus! kako slabo preskerbljen in obdelan je tvoj vert v mojim sercu, kteriga si mi obdelovati izročil. — Oh koliko hudobniga, nagnjusniga plevela in kako malo lepih žlahtnih rožic je v njem! — Oh! kakošna je že tista lepa lilija, katero si per s. kerstu v moje serce vsadil, in katero tako rad neomadežvano vidiš! — Oh! na koliko krajih je izrovana in tje veržena lepa dišeča vijolica ponižne sramožljivosti, ktera ti tako prijetno diši! Oh! kako usahnjeno in zapušeno je vse to po tvojim vertu! O moj usmiljeni Jezus! naj teko potoki spokornih solz iz mojih oči, in naj zmijejo in očistijo moje nagnjusno serce! Naj teko potoki tvoje svete gnade iz tvojiga ljubeznjiviga serca, in naj store rodovitno moje mlačno in suho serce, de se bodo vse lepe rožice v njem spet

oživele po tvojim dopadajenji, de najdeš prijetin, lepo dišeč vert, kadar me prideš obiskat v presvetim zakramentu.

Čast, hvala in ljubezin Jezusu v s. zakramentu, zdej in na vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

XI. Štacion.

Jezusa na križ perbijajo.

Jezus v s. zakramentu duši govori.

Truma hudobnih me je oblegla, roke in noge so mi prebodli, in vse moje kosti razšтели. — O ljuba duša! poglej z milimi in žalostnimi očmi na hrib Kalvarijo, kjer truma hudobnih strašno hudobijo dopernaša. — Oh, nehvaležne stvari! — Moje dobrotljive roke, ktere so vam tolikanj dobrot delile; moje dobrotljive noge, ktere so me k vašimu zveličanju in k pomoči revnih in nadložnih po zemlji nosile, zdej neusmiljeno na križ perbijate! — O neizrečena nehvaležnost! — Oh! vsaj ti, ljuba duša! vsaj ti spoznaj in moli

mojo ljubezin; varuj se greha, kateri me bolj zbode, kakor žebli, s kterimi so me bili na križ perbili; posebno se pa varuj nevredniga obhajila, kateri me bolj neusmiljeno križa, kakor so me hudobni Judje.

Duša Jezusu odgovori.

O moj dobrotljivi Jezus! naj raji nikoli več k tvoji sveti mizi ne perstopim, kakor de bi te imel le en samkrat po nevrednim prejeti, in vnovič križati. Oh! ali svojiga Jezusa hočem križati, kateri je večna ljubezin! — O Jezus! varuj me leté nar večí nesreče! naj rajši precej tamkaj z naglo smertjo umerjem, preden te prejmem, če vidiš, de te bom po nevrednim prejel. O daj mi gnado, de vselej, kadar me k svoji mizi povabiš, s čistim in z zgrevanim sercam perstopim, in te vselej (kolikor je moji slabosti mogoče) vredno prejmem.

Čast, hvala in ljubezin Jezusu v s. zakramentu, zdejin na vekomaj. Amen.

Oče naš ... Češena si Marija ... Čast bodi ...

XII. Štacion.

Jezus umerje na s. križi.

Jezus v s. zakramentu duši govori.

Oh, ljuba duša, moja nevesta! poglej, kako pred tvojimi očmi na križi visim! Roke in noge sim voljno podal, de so jih hudo ranili in na križ perbili; glava s ternjem kronana, ponižno in žalostno nagnjena! kervav pot po vsim životu! s prebodenim sercam, bled, mertev! — Tebi v zgled, ljuba duša! de moraš tudi ti s svojim ženinam na križi viseti. Daj tedaj voljno svoje roke in noge v mojo službo, če se ti tudi še tako težavno zdi; terpi z menoj stanovitno in ponižno, in ne žaluj toliko čez svoje terpljenje, ampak veliko bolj čez svoje grehe, kateri so krivi mojiga in tvojiga terpljenja; in kadar imaš toliko terpeti, ljuba duša! de meniš, de ti ni mogoče vsiga prestati, takrat perbeži pod moj križ v mojo prebodeno stran, in premisli, koliko sim jest za-te terpel, potlej ti bo vse terpljenje veliko ložej postalo. — Preljuba duša! kadar me permizi božji prejmeš, spomni se vselej, de

sim tukej ravno tisti tvoj Jezus, kateri
sim za-te na križi visel in umerl; in vse-
lej skleni, de hočeš tudi za-me vse voljno
preterpeti, in ko bi bilo treba, tudi raji
umreti, kakor me razžaliti.

Duša Jezusu odgovori.

O moj križani Jezus! o nezmerna
ljubezin! oh, koliko si terpel, de bi nas
zveličal, kakošne martre si prestal, ka-
košne bolečine občutil, de bi le nam večno
veselje perpravil! kako voljno si grenko
smert storil, de bi le nam večno življenje
zadobil! — Oh, križani Jezus! kako ne-
vredni smo tvoje neskončne ljubezni! kako
malo si tudi perzadevamo tebi podobni
perhajati! — **O** Jezus, moj preljubi že-
nin! kako močno me spomni ta presveti
zakrament vsega, kar si ti za nas storil,
in terpel, in ravno v ta spomin si nam
ga dal! — Oh! koliko si mogel ter-
peti, preden si se nam v tem prelju-
beznjivim zakramentu zapustil! iz nebes
si mogel na ta revni svet priti, veliko
let v zaničevanji in v revšini živeti, strašne
martre in grenko smert prestati, de si se
nam zamogel zapustiti v presvetim za-
kramentu. — **O** dobrotljivi Jezus! ti nar

lepši zgled ljubeznjive poterpežljivosti! za teboj hočem vsak dan svoj križ nositi, ker vidim, kako voljno ti svoje neizrečeno terpljenje terpiš. O ljubi Jezus v presvetim rešnjim telesu! poterdi nas v pravi poterpežljivosti, ktera nam je potrebna, če hočemo deležni postati tvojih obljub. — Daj nam pa tudi, o Jezus! kateri si za nas na s. križi umerl, daj nam srečno zadnjo uro, in daj veliko gnado, de te še na koncu našiga življenja prav vredno prejmemo, in tako s teboj sklenjeni pred sodbo pridemo.

Čast, hvala in ljubezin Jezusu v s. zakramentu, zdej in na vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi . . .

XIII. Štacion.

Jezusovo truplo v naročji njegove žalostne matere Marije.

Žalostna mati Marija duši govori.

Oh! ljuba duša, ljuba nevesta Jezusova! pridi k meni in poglej na mojim

naročji svojiga ljubeznjiviga ženina; poglej, kako so njegovi hudobni sovražniki z njim storili. Poglej globoke rane v njegovih rokah in nogah; poglej njegovo sveto glavo, kako je vsa prebodena in ranjena od ternjeve krone; poglej tukej njegovo prebodeno stran, kako široka in globoka rana je vbodena. — Oh! premisli, ljuba duša! koliko je moj prelubeznjivi Sin Jezus za-te terpel! — Oh! kako žalostno je moje serce! z ojstrim mečem je prebodeno, kadar premislim, koliko je mogel moj preljubi Sin terpeti, in kako malo jih je, kateri si njegovo britko terpljenje prav v zveličanje obernejo. — O ljuba duša! varuj se take grozovitne nehvaležnosti; varuj se greha, kateri je mojiga Jezusa tako strašno ranil in umoril; oh posebno se pa varuj, de kdej po nevrednim svetiga obhajila ne prejmeš, de mi Jezusa vnovič ranjeniga in križaniga, v naročje ne položiš! —

Duša žalostni materi Jezusovi odgovori.

O ljuba mati mojiga prelubeznjiviga ženina Jezusa! oh, v kakošno morje britke žalosti si vtopljen! — Tvoje ljubeznjive oči se hočejo vtopiti v grenkih

solzah! v tvojim žalostnim sercu tisti oster meč, in vse bolečine živo občutiš, v katerih je tvoj Jezus svoje življenje končal. — Ja, zares si ti kraljica vsih marternikov, zakaj toliko še nobeden ni terpel! — Žalostna mati Marija! prosi Jezusa za-me, de mi gnado da, de jest nikdar več njegoviga terpljenja in tvoje žalosti ne ponovim, de se vsiga greha prav skerbno obvarujem, njega per s. obhajilu vselej prav vredno vžijem, in do konca svojiga življenja njemu in tebi zvesto služim. —

Čast, hvala in ljubezin Jezusu v s. zakramentu, zdej in na vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi . . .

XIV. Štacion.

Jezus je v grob položen.

Angeli duši govore.

Oh, ljuba duša! žalostna in objokana prideš k grobu gledat, kam so tvojiga preljubiga ženina Jezusa položili. —

Velika je tvoja žalost per Jezusovim grobu. Pa zaupaj in veseli se, ljuba duša; glej grob je prazin; ni ga obderžal, častitljivo je vstal iz svojiga groba, spet živi, in zdaj ostane zmiram per tebi v presvetim zakramentu.

Duša angelam odgovori.

O nezmerna ljubezin Jezusova v presvetim zakramentu! — O angeli božji, izvoljeni nebeški duhovi! kateri se znajdete tukej okoli s. rešnjiga Telesa, okoli svojiga nebeškiga kralja, kateri tukaj na stolu svoje milosti sedi, perjazin, dobrotljiv, in perpravljen, nam gnade deliti; o vi srečni nebeški angeli, kateri ste zmiram per ljubim Jezusu, povejte mu, kako neizrečeno ga jest s tako ljubeznijo ljubiti želim, s kakoršno vidim, de me on ljubi. Oh! moja duša je zmiram tako slaba in mlačna, de ga še nič prav goreče ljubiti ne morem. — Prosite tedaj, o nebeški angeli, prosite vi ljubiga Jezusa za me, de bi me s svojo sveto gnado in ljubeznijo, in z vsimi čednostmi obdaroval, ktere on per meni najti želi, kadar pridem k njegovi sveti mizi; zlasti pa, de bi mi dodelil zgrevano, ponižno

in čisto serce, v katerim bo vesel prebival. O sprositi mi od Jezusa to gnado in to veselje, de bi ga vsi ljudje skorej tako ljubiti začeli, de bi nikdar več zoper njegovo presveto voljo ne ravnali.

Čast, hvala in ljubezin Jezusu v s. zakramentu, zdej in na vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi . . .

Končanje.

O Jezus, ženin vsih duš, ktere te resnično ljubijo, čast in hvala ti bodi, de si hotel toliko za nas storiti, nas tako ljubiti, de si se nam v zakramentu s. rešnjiga Telesa zapustil, v katerim vedno per nas ostaneš, in naše duše za večno življenje hraniš. O moj Jezus! iz serca mi je žal, de te nisim bolj ljubil, de sim te tolikokrat razžalil, de sim tolikanj velikih gnad zamudil, ktere pobožni kristjani v vrednim prejemanji presvetiga rešnjiga Telesa zadobe. — Od zdej za naprej bo pa moja nar veči skerb, tebe, o Jezus! prav spoznati, častiti in ljubiti in te v presvetim zakramentu prav vredno

prejemati. — Daj mi le svojo sveto gnado k spolnjenju mojiga sklepa, zakaj brez tvoje pomoči ne zamorem clo nič dobriga storiti. Poterdi me, o Jezus! v tvoji gnadi in ljubezni, in ohrani mojo dušo za večno življenje. Amen.

Ljubi moj kristjan! pred sv. obhajilam ali pa po s. obhajilu, (če čas perpusti,) je tudi dobro kerstno obljubo ponoviti, in vero, upanje in ljubezin moliti.

Kerstna obluba.

Verujem v Boga Očeta, Sina in s. Duha; verujem v Jezusa Kristusa, Sinu božjiga ediniga, kateri je Bog in človek skupej, kateri je s svojim terpljenjem in s svojo smertjo človeški rod odrešil. Verujem vse, kar je Bog razodel, kar je Jezus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar nam sveta rimska katoliška cerkev verovati zapoveduje, ktere ud želim do smerti biti. Se odpovem iz celiga serca hudobnemu duhu, njegovimu napuhu in vsimu njegovimu djanju; se odpovem tudi vsim greham, napuhu in vsim zapeljivim naukam sveta. Perpravljen sim keršansko živeti. Bog! poterdi me v mojim sklepu s svojo mogočno gnado. Amen.

Tri božje čednosti.

Vera.

Verujem v tebe praviga trojediniga Boga, Očeta, Sina in svetiga Duha, kateri si vse vstvaril, vse ohraniš in višaš, kateri dobro plačuješ in hudo štrafuješ. Verujem, da je Sin božji človek postal, da nas je s svojo smertjo na s. križi odrešil, in da nas s. Duh s svojo gnado posvečuje. Verujem in spoznam vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni pridigovali, in kar nam sveta rimska katoliška cerkev verovati ukazuje. Vse to verujem zato, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati, ne goljufan biti. O Bog, stori še večji mojo vero.

Upanje.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da boš meni po neskončnem zasluženju svojiga ediniga Sina Jezusa Kristusa v življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpusenje mojih grehov, po smerti pa večno

zveličanje dal, in dodelil tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne perpomocke vse to doseči. Upam to od tebe zato, ker si ti to obljubil, kateri si vsigamogočin, zvest, brez konca dobrotljiv in milostljiv. **O Bog!** poterdi moje upanje.

Ljubezin.

O moj **Bog!** ljubim te iz celiga svojiga serca čez vse, ker si ti nar večí dobrota, brez konca popolnoma, in vse ljubezni vredin. Ljubim te tudi zato, ker si proti meni in vsim stvarjem neskončno dobrotljiv. Želim iz celiga serca, de bi te ravno tako močno ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili, ali kakor te oni še zdej ljubijo. **Z** njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezin, pomnoži jo v meni, o nar dobrotljivši **Gospod!** čedalje bolj in bolj. Ker te tedaj iz serca in čez vse ljubiti želim, in si zavoljo tega terdno perzadevam, mi je iz serca žal, de sim tebe, svojo nar večí dobroto, ktero čez vse ljubim, tebe svojiga stvarnika, odrešenika in posvečevavca razserdil; žal mi je, de sim grešil, de sim tebe, svojiga vsiga-

mogočniga Gospoda, svojiga nar boljšiga Očeta razžalil. Terno sklenem vse grehe in hude perložnosti opustiti, storjene pregrehe če dalje bolj obžalovati, in nikoli več ne zoper tvojo presveto voljo kaj storiti. Vsemi me zopet za svojiga otroka, in daj mi gnado k spolnjenju mojiga sklepa. To te prosim po neskončnim zasluženji tvojiga božjiga Sina, našiga Gospoda in zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

(Drugači.)

Vera.

Moj Bog! verujem v tebe, praviga živiga Boga, ediniga v natori in trojniga v peršonah: Očeta, Sina in s. Duha. Verujem, de je Sin božji, druga peršona v s. Trojici, za nas človek postal, terpel in umerl, de je tretji dan od smerti vstal, in de po svojim v nebohojenji sedi na desnici Boga Očeta, in bo prišel sodit žive in mertve. Verujem, de je Jezus Kristus svete zakramente postavil, de nobeden brez vere in kersta, in po tem, kadar v greh pade, brez pokore zveličan ne bo. Verujem, de je gnada božja vsim potrebna; veru-

jem, de ti, o Bog! vse dobro z dobrim in vse hudo s hudim plačuješ, de nam naše zasluženje samo skozi tvoje pomaga. Verujem neumerjočnost človeške duše; verujem zadnjič tudi vse, kar si ti po svoji sveti katoliški cerkvi zapovedal verovati; in de zunaj nje nobeden zveličan ne bo. Vse to pa zato verujem, ker si ti to razodel, ki si večna modrost in resnica, kateri ne moreš ne goljufati, ne goljufan biti. V tej in za to katoliško vero želim živeti in umreti. O Bog! potrdi me s svojo s. gnado v tej sveti veri.

Upanje.

Moj Bog! terdno upam po zasluženji, terpljenji in smerti svojiga Gospoda in zveličarja Jezusa Kristusa zadobiti odpušenje vsih svojih grehov; upam s tvojo gnado in pomočjo tvojo voljo dopolniti, greha se varovati, in tako večno veselje in zveličanje doseči. In vse to upam zato, ker si ti, moj Bog! to obljubil, ker si vsigamogočin, neskončno dober in zvest v svojih obljubah. Moj Bog in Gospod! stori še večí moje upanje.

Ljubezin.

Ljubim te, moj Bog! iz celiga serca in čez vse, zato ker si sam na sebi narveči, vse ljubezni in časti vredna dobrota in lepota. Zavolj te ljubezni do tebe so mi močno žal vsi grehi mojiga celiga življenja, ker sim z njimi tebe, svojiga Boga, razžalil; in sklenem od zdej na dalje tebe svojiga Boga nikoli več ne razžaliti; tebi samimu želim služiti, tebi v vsih rečeh dopasti, svojiga bližnjiga hočem zavoljo tebe kakor sam sebe ljubiti, in tako želim v tej ljubezni živeti in umreti. O Bog! vžgi v meni ogenj svoje ljubezni, de bom v svojim sercu gorečo ljubezin do tvoje dobrote vedno ohranil. Amen.

III.

Molitve po svetim obhajilu.

Perva molitev

po svetim obhajilu.

O Jezus! o usmiljeni Jezus! — O Jezus! neizrečena dobrota! O moj pre-

ljubeznjivi Jezus! — Oh! kako neizrečena dobrotà se mi je zgodila! — Kako sim jest nevredni človek tvoje ljubezni vredin postal? kdaj sim jo zaslužil? Oh, začudi se zemlja in nebo; začudite se angeli. — Kristus je v meni! — Oh! kar noben angel ni dosegel, to sim jest zde j zadobil. — Kako ti hočem to neizrečeno gnado poverniti, in se ti zadosti zahvaliti? — O Jezus! ti si se mi vsiga dal, ne vem drugači, kakor de se tudi jest tebi popolnoma dam.

O dobrotljiva mati in prečista devica Marija! o vsi ljubi svetniki! o angeli nebeški! pomagajte se mi zahváliti. — O vsi jeziki! pomagajte mi Boga častiti. — O vse serca! pomagajte mi Jezusa ljubiti. — Jezus! o Jezus! kako me ti ljubiš, in jest sim te razžalil; ti se mi vsiga daš, in jest ti ne dam uda brez pomankanja! — Oh! jest sim vsimu drugimu bolj služil, kakor tebi, in sim več ljubil, kakor tebe; ti pa me tako neizrečeno ljubiš! — O kako me iz serca greva, de sim tako nehvaležin bil; in ne vem kaj začeti, de bi ti vsaj nekoliko povernil to neizrečeno dobroto in gnado.

Ne vem družiga, kakor to, de posihmal te hočem čez vse drugo ljubiti, te kar bo mogoče častiti; ja vse storiti, kar hočeš, kakor hočeš in kadar hočeš! ja zate živeti in radovoljno umreti. To ti popolnoma obljubim, tvoje je moje serce, tvoja moja duša, tvoje moje truplo, stori zdej z menoj, kakor ti dopade, per meni si zdej in jest per tebi; zdej popravi, kar nočeš imeti: poboljšaj, kar ti ne dopade; odverni, karkoli te razžali, stori vse po svoji sveti volji! ti si Gospodar mojiga trupla in moje duše; ukaži, zapovej, štrafuj z dobrim ali s hudim, s srečo ali nesrečo, s pomočjo ali z zapušenjem, z zdravjem ali z boleznijo, z življenjem ali s smertjo; kakor boš storil, mi bo prav, de bom le mogel storiti, kakor ti hočeš, in v tvoji sveti gnadi živeti in umreti.

Tedej, o moj Jezus, kar si prišel k meni, k nevredni in grešni stvari, zdej te ne pustim od sebe, dokler me ne požegnaš, in mi posebnih gnad ne dodeliš, dokler ne ogreješ mojiga serca, ne razsvetliš moje pameti, k dobrimu ne obrneš moje hude volje, in dokler ne potolažiš moje revne duše. Ti ja veš moje veliko pomankanje, veš mojo silno potrebo,

ti vidiš moje želje, spoznaš mojo voljo, de želim, kar je tebi dopadljivo, pa jest ne morem nič dobriga brez tebe storiti; hočem storiti, pa se precej upeham, se trudim, pa kmalo zgubim serce, kadar vidim, de dolgo ne morem priti, kamor moja duša želi, to je: tebe nikoli več ne razžaliti, iz celiga serca in moči te ljubiti, ja vse storiti, kar ti nar bolj dopade.

Tebe tedej per meni zdej pričujočiga Boga, z vsim zaupanjem prosim, de mi dodeliš te gnade . . . če je tebi k časti in moji duši k zveličanju; ali kakošno drugo, ktero veš, de mi je nar bolj potrebna. Zlasti pa te prosim za to gnado, tebe nikoli več ne razžaliti. Prosim te le samo to, kar ti od mene hočeš; to želim, kar mi ti storiti zapoveduješ, tedaj upam v tvojo milost in dobroto, de me boš uslišal, o Jezus! Amen.

Druga molitev

po svetim obhajilu.

O vsigamogočni večni Bog! kako velika je tvoja ljubezin, kako neizrečena tvoja milost, de si mene uboziga grešnika, brez vsiga mojiga zaslužnja, le samo po

tvoji ljubezni in milosti s tvojim presvetim rešnjim telesam nasitil. **O** nar večí do-
brota božja! o usmiljeni **Bog!** kako si se
mogel tako ponižati, de si prišel mene
uboziga grešnika obiskat! — **O** nezmerna
je tvoja ljubezin, moj usmiljeni **Jezus!** —
Zatorej se veržem pred tvoje noge, nar
viši **Bog** in **Gospod!** in te molim s po-
nižnostjo in častjo. **Zahvalim** te tavžent-
krat iz celiga serca za neizrečeno veliko
gnado in ljubezin, ki si mi jo zdaj v pre-
jemanji presvetiga telesa dodelil.

Ker je pa moja zahvala premajhna
in preslaba, in ker te za to veliko gnado
in ljubezin ne morem po svoji dolžnosti
zadosti zahvaliti; **zatorej** združim svojo
slabo zahvalo s tvojim neskončnim zaslu-
ženjem, o **Jezus!** in z zahvalo in moli-
tvijo, ktero ti brez prenehanja presveta
devica **Marija**, vsi svetniki v nebesih, in
vsi pravični na zemlji za vse prejete
gnade skazujejo. **Zatorej** vzemi, o **Go-**
spod! slabi dar moje zahvale od mene
svojiga nevredniga služabnika, in daj mi
presveti zakrament, kteriga sim zdaj pre-
jel, k zveličanju moje duše tekniti. **Oči-**
sti s svojim s. rešnjim **Telesam** mojo
dušo od vsih madežev greha, in dodeli

mi gnado vse grehe premagati in odpustiti, vse hudo nagnjenje k grehu zatreti, in vsake grešne perložnosti se skerbno varovati, de bi zamogel v pravi veri, v trdnim zaupanji, v goreči ljubezni tebi služiti, v tvoji gnadi živeti in umreti, in enkrat, po časnim življenji v večno nebeško veselje priti. Amen.

Zdihovanje k Jezusu po svetim obhajilu.

O presladki Jezus! kako srečin sim, ker sim tebe prejel! — Zemlja in nebo te ne zamoreta obseči, angeli trepečejo pred tvojim obličjem, in ti vender k meni prideš. Že tolikokrat sim te razžalil, in sim se od tebe odločil, in me vender k sebi vabiš, se k meni perbližaš, se z menoj skleneš. — **O** neskončna ljubezin! kaj hočem še več! ker tebe imam in vživam, ki so v tebi vsi zakladi dobrote in milosti skriti. — Oh, kako se ti bom zadoosti hvaležniga skazal, o večni Bog, za vso tvojo ljubezin in obilne dobrote, ktere sim od začetka do zadnje ure od tebe prejel? Veš, de sim revna stvar, de nič nimam, in de sim tebi toliko dolžan. **O** nebeški Oče! vzemi zahvalni dar za vse

meni nevrednemu grešniku skazane dobrote, vzemi svojiga preljubiga Sina Jezusa. Njega in njegovo zasluženje ti darujem kakor svojo lastno reč, ker se je on vsiga meni dal, in zdej v meni prebiva. Njegova vrednost naj nadomesti mojo nevrednost in slabost; njegova srešnja kri naj opere vse madeže moje duše; njegova svetost naj zakrije mojo pregreho; njegovo neskončno zasluženje naj zbriše moj dolg pred teboj. — O Jezus! ti si moja pomoč in moje upanje; kdor v tebe zaupa, ne bo vekomaj zapušen, in ne bo v sramoti ostal. Usmili se me tedaj, o Jezus! in poglej z milostljivimi očmi na mojo slabost, na revšino moje duše, in na vse moje notranje in zunanje potrebe; bodi moja bramba v vsih mojih skušnjavah, in zatri hudobno nagnjenje moje pregrešne nature. Ti imaš vso oblast v nebesih in na zemlji, v tvojih rokah je moje zveličanje, če mi ti na strani stojiš, ne morem omagati. Tedej te ponižno prosim, stori v meni veči pravo živo vero, terdno zaupanje, in gorečo lubezin do tebe in varuj me, o Jezus! de te z nobenim greham več ne razžalim. Z ve-

likim zaupanjem te za to prosim! kaj mi boš zamogel zdej odreči, ker si se mi vsiga dal? Tedej te prosim še k zadnjimu za posebno gnado, de bi tvoje presveto rešnje Telo vselej vredno prejel in zadnjo uro, s to nebeško popotnico previden, iz sveta se ločil. — Tvoji neizmerni ljubezni, moj dobrotljivi Jezus! perporočim zdej tudi vse duhovne pastirje, vso svojo žlahto, svoje dobrotnike, prijatle in sovražnike, vso keršansko cerkev; zlasti pa vse terdovratne grešnike, de bi se k tebi vernili, in tebe iz serca ljubiti začeli. — Tudi te prosim za vse duše v vica, daj jim o Gospod! večni mir in pokoj. — O Jezus! v tvoje svete rane se položim, tvoje svete kolena oklenem, in te ne spustim, dokler me ne požegnaš. Ohrani me v svoji sveti gnadi, tvoj želim biti živ in mertev. Amen.

Tretja molitev

po svetim obhajilu.

Poglej, o dobrotljivi presladki Jezus! pred tvojim obličjem se veržem na kolena, te molim in prosim z nar večí gorečnostjo svoje duše, de bi vtisnil v moje

serce živo občutenje vere, upanja in ljubezni, pravo pokoro čez moje grehe, in prav močno voljo se poboljšati; ker z velikim serčnim zdihovanjem in žalovanjem tvoje svete petere rane sam per sebi premišlujem, v serci prevdarjam, in imam pred očmi, kar je prerok David govoril: „Oni so moje roke in noge prebili. Vse moje kosti so razšteli“.

Zadnja molitev

po svetim obhajilu.

O moj dobrotljivi Jezus! ker jest za zdaj svojo molitev sklenem, te prosim za tvoj sveti žegen, kateri me bo vsiga hudiga obvaroval. Požegnaj mi oči, ktere so te v presvetim zakramentu vidile; požegnaj usta, ktere so te prejele; jezik, na kteriga si bil položen; požegnaj mi roke, ktere sim proti tebi povzdigoval; kolena, ktere sim pred teboj perklonil; požegnaj moje serce in mojo dušo, ktero si peršel razveselit. — Izročim ti sveto obhajilo, ki sim ga dans prejel, in vse molitve, ki sim jih zravin opravil; in te ponižno prosim, de bi ti, o moj Jezus! vse to dobrotljivo sprejel, in de

bi mi vse pomankanje in raztresenje per molitvi odpustil. — **O Jezus!** kateri si dans mojo revno dušo s svojim presvetim rešnjim Telesam in s svojo presveto rešnjo kervijo nasitil, daj mi gnado, de bom zmiram s teboj sklenjen ostal, de me nikdar noben greh več od tebe ne odloči. — Zdaj se moram sicer po truplu od tebe ločiti, moj Jezus! ali moje serce naj vedno per tebi ostane. Amen.

Krajši molitve

za spoved in za s. obhajilo.

Ljubi moj kristjan! če ti čas in perložnost ne perpu-
stita, dolgih molitev opravljati, ko k spovedi in k s.
obhajilu greš, opravi vsaj te kratke prav pobožno, in
veliko bolj s sercam, kakor z ustmi.

Molitve

pred spraševanjem vesti.

O Gospod, moj Bog! Jezus Kri-
stus, prava luč, ktera jih razsvetli, kateri
se v temotah znajdejo; zazsvetli zdej
mojo vest s pomočjo gnade tolažnika s.

Duba, de bom zamogel vse svoje grehe na tanko spoznati, se vsih perserčno zgrevati, čisto spovedati in resnično spokoriti, de spet tvojo gnado in prijaznost zadbim, in tvoj ljubi otrok postanem. Amen.

O Marija! ti perbežališe vsih zgrevanih grešnikov, prosi za-me Jezusa, svojiga ljubeznjiviga Sina, de bi mi zdej tako spoznanje mojih grehov dodelil, kakor jih bom pred njegovo oestro sodbo spoznal. Amen.

Zdej pa na tanko sprašaj svojo vest, de boš spoznal, kaj si od svoje zadnje spovedi z mislijo, z besedo, z djanjem in z zamudo dobrih del grešil.

Molitev

po spraševanji vesti.

O moj Bog in moj Gospod! moj dobrotljivi nebeški Oče! zdej spoznam, de sim veliko grešil, de sim te velikokrat razžalil, in tvoji božji ljubezni nasproti ravnal. — O moj dobrotljivi Bog! dolžan sim tebe iz celiga serca čez vse ljubiti, ker si sam na sebi vse časti in ljubezni vredin, in ker si moj nar veči dobrotnik, pa ne de bi te bil resnično ljubil, in ljubezin do tebe v dopol-

novanji vsih tvojih zapoved skazoval, ampak sim tolikokrat tvoji sveti volji nasproti ravnal, in te razžalil. — Oh, moj Bog! iz serca mi je žal, de sim ti tako nehvaležin bil, iz serca me grevajo vsi moji grehi, s kterimi sim spet svojo vest omadežval. O ko bi jih nikoli storil ne bil! o ko bi te ne bil nikdar razžalil! — Oh! hočem se pa vsaj zanaprej vsaciga greha, tudi majhniga, skerbno varovati, in tudi vsake grešne perložnosti skerbno se ogibati. Daj mi svojo sveto gnado, prosim te, o Gospod! k spolnjenju mojiga sklepa.

O milostljivi Bog! o usmiljeni Jezus! ozri se v svoji milosti na-me uboziga grešnika, in daj mi gnado, de se bom zdey tukej pred tvojim namestnikom vsih svojih grehov tako na tanko, resnično in odkritoserčno spovedal, kakor ko bi pred teboj, o Jezus! klečal. Amen.

O Marija, usmiljena mati Jezusova! sprosi mi od Jezusa prav zgrevano, ponižno in spokorjeno serce, kteriga Bog nikdar ne zaverže, de se bom skozi resnično pokoro z mojim razžaljenim nebeškim Očetam spet spraviti zamogel. Amen.

Molitev

po spovedi.

Moja duša! hvali Gospoda; in vse, kar je v meni, naj hvali njegovo sveto ime! Hvali Gospoda, moja duša, in nikar ne pozabi njegovih dobrot. On je, kateri vse tvoje pregrehe odpuša, vse tvoje slabosti ozdravlja; kateri tvoje življenje od smerti reši, tebi obilno milost in usmiljenje skazuje. On je, kateri te po tvojih željah z dobrotami obdaruje, Gospod je usmiljen in milostljiv, dolgo zanašljiv in poln usmiljenja. On ne ravna z menoj po mojih pregrehah, in mi ne povračuje po mojih hudobijah. Zakaj kakor visoko je od zemlje do nebes, tako veliko je njegovo usmiljenje do mene; kakor deleč je solnčni vzhod od zahoda, tako deleč od mene je on moje pregrehe djal; kakor se oče usmili svojih otrok, se je Gospod mene usmilil; ker ve, kako slaba stvar sim. (Iz. 102. Ps.)

O Jezus, moj usmiljeni odrešenik! ponižno te prosim, naj ti bo prijetna ta moja spoved, po neskončni vrednosti tvojiga svetiga terpljenja! in kar mi še manka od prave žalosti in terdniga sklepa,

prosim, de bi ti, o Jezus! vso mojo pomankljivost dopolnil, in mi veliko gnado dodelil, de bi v prihodnje z veči gorečnostjo za zveličanje svoje duše skerbela, in de bi za res rajši vso časno škodo, ja tudi grenko smert prestal, kakor tebe kdej več s kakošnim greham razžalil. **O Jezus!** stori me stanovitniga v mojim dobrim sklepu.

O ljubeznjiva mati Marija! ki si brez vsiga greha živela, in do konca svojiga življenja Bogu zvesta ostala; sprosi tudi meni gnado, de se bom zdej, ko so mi grehi odpušeni, novih grehov bolj skerbno varoval, kakor do zdej, in de bom v pobožnim keršanskim življenji do konca zvest ostal, de večno življenje dosežem. Amen.

Molitev

pred svetim obhajilam.

O Jezus, Sin božji! kralj večne časti, pred katerim se tresejo nebesa in vse druge oblasti, o Jezus! svetnik vsih svetnikov! o prečudna neizrečena svetost! če se ji vse druge stvari permerijo, se ne znajde nobena, de bi bila čista in brez

madeža! pridi zdej k meni ubogi revni stvari, ker te želim tako vredno prejeti, kakor so te tvoji nar zvestejši perjatli prejekali. — **O** dobrotljivi Jezus! daj mi zdej tako gorečo ljubezin do tebe, kakoršno si ti do mene imel, ker si toliko za-me terpel. Iz zgolj ljubezni do mene in do vsih ljudi si zaničevan, sovan, tepen, in križan bil. **O** moj Jezus! za-me si bil umorjen, de bi mi večno življenje perdobil; in v tem presvetim zakramentu preživiš in ohraniš mojo dušo za večno življenje.

O Gospod! nisim vredin te prejeti, ker sim te že tolikokrat razžalil, in še nisim zadosti, kakor bi imel, svoje grehe obžaloval in se spokoril.

O Gospod! nisim vredin te prejeti, ker še nisim zadosti od nagnjenja do vsakdanjih grehov očišen.

O Gospod! nisim vredin te prejeti, ker se še nisim zadosti v tvojo sveto voljo vdal, in tvoji pokoršini popolnoma podvergel.

Oh, moj Jezus! spoznam, de sam iz sebe clo nič nisim vredin, tebe v presvetim rešnjim telesu prejeti. — **O** vsigamogočni Bog, moj usmiljeni zveličar!

kteri me sam vabiš, de naj k tebi pridem in te prejmem, očisti moje serce, in me z močjo svoje božje ljubezni vredniga stori, de z živo vero, s terdnim zaupanjem, z gorečo ljubeznijo, s perserčno žalostjo in s stanovitnim sklepam tebe prejmem, tebe, o Jezus! svojiga praviga živiga Boga.

O Marija, ktero je Jezus za svojo deviško mater izvolil, prosi za-me Jezusa, de bi ga zdej s tako čistim sercam prejeti zamogel, kakoršno je bilo tvoje preljubo serce; in s tako sveto ljubeznijo, kakoršno si ti zmiram do njega imela. Amen.

Molitev

po svetim obhajilu.

O Jezus, moj dobrotljivi odrešenik! čast in hvala ti bodi, de si me k svoji sveti mizi povabil, in mi svoje presveto rešnje telo zavžiti dal. — O usmiljeni Jezus! kolikokrat sim te že prejel, pa sim še zmiram tako slab in pomankljiv per vsih rečeh, in popolnoma nevredin gnad, ki mi jih daješ. — O Jezus! odpusti mi vso mojo pomankljivost, vso

mojo nevrednost. Iz celiga serca želim tako živeti, de bi te zamogel vselej prav vredno prejeti, kadar k s. obhajilu perstopim; de bi vselej ta nebeška jed moji duši to storila, kar telesna jed truplu stori; de bi jest, ker ta sveti nebeški kruh uživam, tudi sveto živel, in enkrat večno nebeško zivljenje dosegel. — O kako bi imela moja duša v svetosti in v božji ljubezni zmiram rasti, ker tebe uživam, o Jezus! ki si večna ljubezin in svetost. — Daj mi gnado, o Jezus! de te bom vselej prav vredno prejel, de bo prejemanje tvojiga presvetiga rešnjiga telesa moji duši zmiram bolj in bolj k dobriu pomagalo, de se ne pergodi tudi meni, kar je od Judeža pisano: de po tem grižljeji je satan v njega šel. O Jezus! obvaruj me nar večí nesreče, nevredniga prejemanja svetih zakramentov. — Jezus! bodi moje nar večí veselje in sladkost, moje upanje in perbežališe, moj poterdnik in moja pomoč. Tebi se zdej popolnoma izročim; stori z menoj po svoji sveti volji. Pomagaj mi s svojo sveto gnado, de bom zmiram bolj perserčno Boga ljubil, mu zmiram zvesto služil, in iz ljubezni do njega vse njegove

zapovedi na tanko dopolnoval. Za vse to te prosim, o Jezus! po tvojim neskončnim zasluženji. Amen.

O Marija, prelubeznjiva mati Jezusova! prosim te, ker se ne morem sam Jezusu zadosti zahvaliti za njegovo neskončno dobroto, ti mu za-me čast in hvalo daj, ker je mene, uboziga grešnika, k svoji mizi povabil. Prosi ga pa tudi, de bi mi gnado dodelil, de bi ga, kakor ga tukaj večkrat vžijem, v nebesih na vse večne čase vžival. Amen.

Slovo od Jezusa po sv. obhajilu.

O moj ljubeznjivi Jezus! glej, zdaj te moram zapustiti, in se od tebe ločiti, pa le samo po telesu se ločim, v duhu pa hočem zmiram per tebi ostati. Ja, moj prelubi Jezus! daj mi gnado, de bom tukaj zmiram v perserčni ljubezni s teboj sklenjen ostal, tamkaj pa večno per tebi v nebesih prebival. Amen.

Molitve

ob zapovedanih praznikih in posebnih
časih cerkveniga leta.

Cerkveno leto se prvo adventno nedeljo začne. Adventni čas je od matere katoliške cerkve za perpravljanje k Kristusovemu rojstvu odločen, in je svet čas; sveto ga tedaj preživi; moli, če ti je mogoče, molitev ki jo tukaj najdeš, vsak dan celi advent, ali pa vsaj ob adventnih nedeljah, in očisti svojo vest z vrednim prejemanjem svetih zakramentov, in s pobožnim spokornim življenjem, de veliko gnado dosežeš, Jezusa v svojem sercu tako rekoč vnovič roditi, in vedno ohraniti.

I.

Molitev o Gospodovih praznikih.

Molitev

v adventu.

Dobrotljivi nebeški Oče! v tem svetim adventnim času obhajamo spomin tistih časov, v katerih so ljudje, ki so s poberbanim greham večno zveličanje zgubili, s perserčnimi željami tistiga perčakovali, kteriga si že pervim staršem, in potlej

svojimu izvoljenimu ljudstvu odrešenika poslati obljubil, kteriga si pa, po svoji božji previdnosti, še le čez štiri tавžent let poslal. — O, kako žalostno je bilo takrat na svetu, preden je odrešenik prišel! Zunaj tvojiga izvoljeniga Izraelskiga ljudstva je bilo vse v nevednosti, v neveri in v greh; clo tvojimu izvoljenimu ljudstvu so bile nebeške vrata zaperte. — Oh! s kakošnjimi gorečimi željami so pravični tvojiga ljudstva tistiga perčakovali, kteri je imel priti, in veselje, tolažbo, odrešenje in zveličanje pernesti. Kako srečniga bi se bil marsikteri štel, ko bi bil rojstvo svojiga zveličarja dočakal! kako vesel in Bogu hvaležin je bil pravični Simeon, de so njegove oči zveličarja vidile, ki ga je Bog poslal vsim ljudem, luč za razsvetljenje nevernikov in čast ljudstva Izraelskiga! in kako veseli in Bogu hvaležni bi imeli biti tudi mi kristjani, de v teh srečnih časih živimo, ko je Jezus, naš dobrotljivi odrešenik, že zdavnej na svetu bil, in nam svoje nebeške nauke in svoje svete zakramente zapustil, po kterih zamoremo v večno nebeško kraljestvo priti.

Ponižno se ti zahvalimo, o dobrotljivi Bog! za vse te gnade, in te perserčno prosimo, de bi te gnade nam vsim k zveličanju bile. Očisti v tem svetim adventnim času naše serce, in razsvetli zmoto našiga duha z gnado svojiga obiskovanja, de bomo tvojimu edinorojenimu Sinu pot v svoje serce perpravili, in vedno z njim sklenjeni ostali. Amen.

Adventni roženkranc.

- I. Jezus, kteriga so preroki veliko sto let naprej oznanovali.
- II. Jezus, kteriga so pravični stariga testamenta z gorečimi željami perčakovali.
- III. Jezus, kteriga si, o prečista devica, v Betlehemskim hlevcu rodila.
- IV. Jezus, kteriga rojstvo so angeli revnim pastircam oznanili.
- V. Jezus, kteri bo še enkrat k nam prišel, sodit žive in mertve.

Molitev

na sveti dan.

Dans se spomnim tistiga srečniga in veseliga dneva, ko si, o Jezus, Sin božji!

v človeški natori rojen bil. Ta dan si bil rojen v revnim hlevcu, vsigamogočni kralj nebes in zemlje, brez kteriga ni nič vstvarjeno, kar je vstvarjeniga. Ta dan si bil rojen od prečiste device Marije, večni Sin božji, kteri si rojen od Boga Očeta od vekomaj. Ta dan so nebeški angeli veselo peli: „Čast bodi Bogu po višavah, in mir ljudem na zemlji, kteri so prave volje!“ In bogaboječi pastirci na polji so ta dan tako srečni bili, de so nar prvi to veselo novico zaslišali, de je dans rojen zveličar sveta. — **O Jezus!** koliko vzroka imam tudi jest se dans perserčno veseliti tvojiga rojstva, kteriga so se prebivavci nebes in zemlje razveselili. **O moj Jezus!** kako bi se jest tvojiga rojstva ne razveselil, ker si ti meni take dobrote iz nebes pernesel: gnado božjo, ktera vse dobro v sebi zapopade, in svete nauke, kteri nam pravo pot v nebeško kraljestvo kažejo. — **O Jezus!** v veliko revšino si za-me prišel, de bi jest večne nebeške zaklade zadobil; človeški otrok si za-me postal, de bi jest božji otrok bil. — Večna hvala ti bodi, o dobrotljivi odrešenik! za vse obilne gnade, ktere si meni in vsim ljudem dodelil, ker

si v človeški natori na svet prišel. Daj nam pa tudi to gnado, de se bomo vsih tvojih dobrot tako poslužili, de bomo enkrat od tebe večno plačilo prejeli. Amen.

O prečista devica Marija! prečudna mati in devica! tudi ti bodi dans posebno počesena, ker si nam ta dan rodila usmiljeniga Jezusa, našiga preljubiga odrešenika, brez kteriga bi bili mi vsi večno pogubljeni. — **O** Marija, prosi prosi zame svojiga ljubeznjiviga Sina, kteriga si, prečista devica! z veseljem rodila; prosi ga, de naj moje serce očisti od vsih madežev greha, de naj v mojim sercu dopadljivo prebivališe ima. **O** ljuba mati Marija! kakor si ta dan svoje presveto dete v jaslice položila, tako ga dans tudi v moje serce položi, de se bo moje serce njegove ljubezni navzelo, in njega in tebe večno ljubilo. Amen.

Molitev

na noviga leta dan.

O moj Bog! spet je eno celo leto preteklo, in po tvoji previdnosti nastopimo dans spet novo leto. Dans je za nas vse velik in premišljevanja vredin dan. **K**dor

dans z veseljem in s hvaležnostjo na-te ne misli, o Gospod! ima grozno neobčutljivo serce. — O moj dobrotljivi nebeški Oče! iz celiga serca se ti zahvalim za vse gnade in dobrote, ktere si mi v pretečenim letu skazal; nikdar se ti ne morem dosti zahvaliti za vse, kar mi daš, zakaj tvojih darov ni števila, ne mere. —

Kdo je celo leto vse moje stopinje vižal na nevarni poti mojiga pozemeljskiga popotovanja? Kdo me je varoval v tolikanj nevarnostih, v kterih bi bil lahko zdravje ali življenje zgubil? — Kdo mi je moč dal v strašnih skušnjavah, de sim zamogel srečno premagati hudobniga sovražnika, kteri želi mojo dušo v večno pogubljenje spraviti? Kdo je dal mojimu sercu marsiktero dobro misel, Bogu k časti, in meni ali mojimu bližnjimu k zveličanju? Kdo mi je dal zdravje in perložnost toliko svetih maš, toliko božje besede slišati, po kteri zmiram bolj in bolj spoznam pravo pot, ktera v nebesa pelje? — Kdo me je tolikokrat povabil k sveti božji mizi, kjer sim samiga Jezusa Kristusa, večniga Boga, prejel? — Kdo mi je dal celo leto tudi moj vsakdanji kruh? — Kdo mi je dal toliko ve-

selih ur in dni, toliko mirnih noči? **Kdo** mi je dal dobre zveste perjatle, kateri so me z ljubeznjivim opominjevanjem in z lepimi zgledi od hudiga odvracevali, in k dobrimu napeljevali? — **Kdo** me je z vsimi dobrimi darovi tako obilno obsul! **Kdo** je tisti usmiljeni dobrotnik, od kteriga vse imam, kar sim skozi pretečeno leto na duši in na telesu dobrot in gnad prejel?

Ti si tisti usmiljeni dobrotnik, o moj dobrotljivi nebeški **Oče!** od kteriga vsi dobri darovi pridejo. Pač res, moj **Bog!** spet si mi skozi celo leto tolikanj dobrot dodelil, de nisim v stanu zapopasti, kako mi zamoreš, nevrednimu, še tako dober biti. — **O** kako perserčno me to veseli, de imam tako dobrotljiviga **Boga** za svojiga očeta! — **Sto** tavžentkrat bodi zahvaljen za vso svojo neskončno dobroto in ljubezin! —

Vesel sim zares, o moj **Bog!** kader premislim dobrote, ktere si mi v pretečenim letu skazal; pa to me zraven močno skerbi, ker sim jest, grešin človek, vsih tvojih dobrot tako nevredin, in ker jih le tako slabo obračam. — **Oh!** kolikokrat sim te spet v tem letu razžalil! kolikokrat sim ti tvoje dobrote z nehvaležnostjo po-

vračeval! kolikokrat sim tvoje velike do-
 brote tako vnemarno vžival, in zraven na
 svojiga nar večiga dobrotnika še mislil
 nisim! Koliko lepih perložnost sim po
 nevrednosti zamudil, ko bi bil lahko za
 božjo čast kaj storil! Koliko dobriga
 sim iz zgolj zanikernosti in lenobe opu-
 stil, koliko pregrešniga iz zgolj nespa-
 meti in hudobije storil! O moj dobrot-
 ljivi Oče nebeški, nisim vredin tvoj otrok
 imenovan biti! Spoznam svojo hudobijo,
 in moji grehi so mi zmira pred očmi. —
 Pa zdej mi je resnično žal, in me greva
 iz celiga serca, de sim tako nehvaležin
 in hudobin bil. O Bog, kterimu je lastno
 vselej se usmiliti, usmili se tudi mene,
 in odpusti mi vse moje grehe zavoljo
 presvete kervi Jezusa Kristusa, tvojiga
 ljubiga Sina, ktero je za naše odrešenje
 do zadnje kaplje prelil. — O Bog! dans,
 ko po tvoji dobroti novo leto začnem,
 dans terdno sklenem tudi novo življenje
 začeti; dans te hočem tako začeti ljubiti,
 de te nikdar več ne bom s kakošnim ra-
 dovoljnim greham razžalil. Ker pa brez
 tvoje pomoči nič dobriga storiti ne morem,
 te ponižno prosim, pomagaj mi ti, de se bom

terdniga sklepa do konca svojiga življenja zvesto deržal.

Z zaupanjem na tvojo pomoč in na tvojo neskončno dobroto začnem dans z veseljem to novo leto. **T**erdno zaupam, de boš tudi v tem letu moj dobrotljivi **O**če; de me boš po svoji božji previdnosti vsiga hudiga varoval; de mi boš toliko gnade dal, kolikor mi je je k zveličanju potrebno; de mi boš tudi moj vsakdanji kruh dajal, in me per zdravji in per življenji ohranil, če bo tebi k časti in moji duši k zveličanju. **O** moj **B**og! popolnoma se ti zdaj zročim za celo leto; stori z mano in z nami vsimi po svoji sveti volji; z vsim zaupanjem se podveržemo tvoji božji previdnosti. **V**sigamogočin, vsigavedoč, neskončno moder in dobrotljiv si; torej se popolnoma lahko zanesemo, de je, kar nam pošlješ, vselej nar boljši za nas. **T**ebi se tedej popolnoma zročimo, in tvoji želimo biti in ostati, tukaj na tem svetu, in tamkaj v večnosti. **A**men.

Molitve

v praznik častitljiviga razglasenja Jezusa Kristusa, ali na svetih treh kraljev dan.

Bog, kateri si današnji dan svojiga edinorojeniga nevernikam po zvezdi razodel, dodeli milostljivo, de bomo, kateri smo te že po veri spoznali, do gledanja lepote tvoje visokosti perpeljani. Po ravno tem Gospodu našim Jezusu Kristusu. Amen.

O Jezus, moj dobrotljivi odrešenik! kakor si današnji dan tri modre iz jutrove dežele po zvezdi poklical, de so te iskali, našli, odrešenika vsiga sveta te spoznali, in svojiga Boga te molili; ravno tako si tudi mene po luči in razsvetljenji svoje gnade k spoznanju tvoje svete vere poklical. Iz vsiga serca se zahvalim, o moj Jezus! za ta milostljivi poklic, in te perserčno prosim, o Gospod! pokliči tudi te, ki te zdej še ne spoznajo, ki zdej še v temoti in v smertni senci sede, pokliči tudi te skorej, če je tvoja sveta volja, v svoj hlev, o nebeški pastir! de bo le ena sama čeda, kakor je le en sam pa-

stir. — Prosim te pa tudi, o Jezus! obderži nas, ki te po veri že spoznamo, zmiram v svoji sveti gnadi, de bomo vedno tvoje zveste ovčice ostali, in zvesto poslušali tvoj prijetni glas, kateri nas kliče na nebeško pašo. — Daj nam gnado, preljubi Jezus! de ti bomo tudi mi dans in vse dni svojiga življenja dopadljive darove dajali: namest zlata, kteriga so ti modri darovali, očišeno in spokorjeno serce, polno ljubezni do tebe; namest kadila, pobožno serčno molitev, de se bo naravnost proti tebi povzdigovala; namest mire, voljno prenašanje vsih dušnih in telesnih težav, v duhu pokore in v zatajevanji samiga sebe. — O Jezus, kralj večne časti! daj nam gnado, tvojih svetih zapoved vselej zvesto se držati, de bomo v čednosti s tabo se veselili v tvojim nebeškim kraljestvu. Amen.

Molitev

v praznik presvetiga imena Jezusa.

Rimski papež Inocenci XIII. so v letu 1722 pervolili, de bodo tisti kristjani popolnoma odpustik zadobili, kateri

bodo ta praznik resnično spokorjeni spoved storili, in sv. obhajilo vredno prejeli, in per veliki maši za edinost kersanskih oblastnikov, za zatretvo krivih ver, in povišanje svete matere katoliške cerkve goreče Boga prosili. — Perzadeni si tedej, moj kristjan, de boš tudi ti ta odpustik zadobil.

Preživi ta dan sveto v dobrih delih, in posvečuj presveto ime Jezusa tudi z molitvijo.

Molitev

od sladkiga imena Jezusa.

O dobrotljivi Jezus! o usmiljeni Jezus! o sladki Jezus! Jezus, Sin prečiste device Marije, poln milosti in dobrote! po svoji veliki milosti usmili se me! **O** usmiljeni Jezus, prosim te po tvoji presveti rešnji kervi, ktero si za nas grešnike do zadnje kaplje prelil, operi vse moje grehe, in poglej na-me revniga grešnika, ki te ponižno odpušenja prosim, in v tvoje ime z velikim zaupanjem kličem. **O** ime Jezus, ime sladko! Ime Jezus, ime veselo! Ime Jezus, ime mogočno! — Kaj je Jezus, družiga kakor Zveličar? Zato, o Jezus! zavoljo svojiga svetiga imena mi bodi Jezus! in me zveličaj! ne pusti me v večno pogubljenje priti, ker si me za nebesa vstvaril. — **O** milostljivi Jezus! usmili se

me, dokler je čas milosti. O Jezus! ne pogubi me sodnji dan.

O ljubeznjivi Jezus! o pohlevni Jezus! daj mi priti v število tvojih izvoljenih! O Jezus, zveličanje vsih, ki se s pravim zaupanjem k tebi zatekó. O Jezus, tolažba vsih žalostnih! O Jezus, pomoč vsih slabih! — O Jezus, Sin prečiste device matere Marije! vli v moje serce sveto gnado, pravo vero, terdno zaupanje in gorečo ljubezin, serčno grevingo in stanovitin sklep poboljšanja, perserčno ponižnost, čistost, poterpežljivost, in vse druge meni potrebne čednosti, de ti bom zamogel popolnoma služiti, in le v tebi svoje serce razveselovati; in ravno tako tako stori vsim drugim, kateri v tvoje presveto ime kličejo, o Jezus! Amen.

Molitev

sv. Bernarda od sladkiga imena Jezusa.

O vsigamogočni večni Bog! Gospod, zveličar Jezus Kristus! ni ga pod nebam nobeniga imena, v katerim bi mogli vsi zveličani biti, kakor le sveto sladko ime Jezus. — O Jezus! bodi moj Jezus, moj zveličar, dokler sim zdrav; bodi moj Je-

zus, kader sim bolan; bodi moj Jezus,
 kader bom v sreči; bodi moj Jezus, ka-
 der bom v nesreči; bodi moj Jezus, ka-
 der bom vesel; bodi moj Jezus, kader
 bom žalostin; bodi moj Jezus, kader bom
 na smertni postelji ležal; bodi moj Jezus,
 kader se bo moja duša s tega sveta lo-
 čila; bodi moj Jezus, kader bom pred
 božjo sodbo stal. Zdej in vselej in moj
 poslednji čas zapiši s svojo presveto
 rešnjo kervjo v moje serce svoje sveto
 sladko ime Jezus, de ne bom več občutil
 ne tega sveta, ne tega mesa, temuč de
 v tebi ostanem, v tebi živim in umerjem.
 — **O Jezus**, moje nar veči bogastvo!
 če tebe imam, vse imam; če pa tebe
 nimam, nič nimam. — **Bodi** češeno in
 pohvaljeno sveto sladko ime Jezus! —
O Jezus, Marija in sv. Jožef! v vaše
 svete roke perporočim svojo ubogo dušo
 zdej in vse večne čase. Amen.

Litanije

od sladkiga imena Jezusa.

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Bog Oče nebeški,
 Bog Sin, odrešenik svetá,
 Bog sveti Duh,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Jezus, Sin živiga Boga,
 Jezus, Sin prečiste device,
 Jezus, nar mogočniši,
 Jezus, nar popolniši,
 Jezus, nar častitljivši,
 Jezus, nar čudniši,
 Jezus, nar veselši,
 Jezus, nar ljubeznjivši,
 Jezus, čistejši kakor solnce,
 Jezus, lepši kakor luna,
 Jezus, svetejši kakor zvezde,
 Jezus, vse časti vredin,
 Jezus, nar ponižniši,
 Jezus, nar ubožniši,
 Jezus, nar krotkejši,
 Jezus, nar poterpežljivši,

usmili se nas!

Jezus, nar pokorniši,
 Jezus, nar čistejši,
 Jezus, ki čistost ljubiš,
 Jezus, ki mir ljubiš,
 Jezus, naša ljubezin,
 Jezus, zgled našiga življenja,
 Jezus, podoba čednosti,
 Jezus, zgled svetiga zadržanja,
 Jezus, naše perbežališe,
 Jezus, ki naše duše ljubiš,
 Jezus, Oče vsih ubozih,
 Jezus, tolažba vsih žalostnih,
 Jezus, bogastvo vsih revnih,
 Jezus, dragi kamen,
 Jezus, bramba vse popolnamasti,
 Jezus, dober pastir svojih ovčic,
 Jezus, zvezda na morji,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrota,
 Jezus, veselje angelov,
 Jezus, kralj patrijarhov,
 Jezus, razsvetljevavec prerokov,
 Jezus, učenik aposteljnov,
 Jezus, učenik evangelistov,
 Jezus, moč marternikov,
 Jezus, svetloba spoznovavcov,
 Jezus, ženin čistih duš,

usmili se nas!

Jezus, krona vsih svetnikov, usmili se nas!
 Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Jezus!

Od vsiga hudiga,
 Od vsiga greha,
 Od svoje jeze,
 Od skušnjav hudobniga duha,
 Od duha nečistosti,
 Od vsih pregrešnih perložnost,
 Od prelomljenja tvojih svetih zapoved,
 Od večne smerti,
 Po skrivnosti svojiga svetiga včlove-

reši nas, o Jezus!

čenja,
 Po svojim prihodu,
 Po svojim rojstvu,
 Po svojim gajžlanji,
 Po svojim kronanji,
 Po svoji smerti na križi,
 Po svojim znotranjim in zunanjim ter-
 pljenji,
 Po svojim od smerti vstajenji,
 Po svojim vnebohodu,
 Po svoji nebeški časti in svojim ve-
 selji,
 Na prošnjo svoje presvete matere,
 Na prošnjo vsih svojih svetnikov,
 Jagnje božje, ktero grehe sveta odjem-
 lješ; zanesi nam, o Jezus!

Jagnje božje, ktero grehe sveta odjem-
lješ; usliši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ktero grehe sveta odjem-
lješ; usmili se nas, o Jezus!

Jezu Kriste, sliši nas!

Jezu Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

Ime Gospodovo bodi hvaljeno, zdej
in vekomaj. Amen.

Molitev.

O Gospod Bog! kteri si častitljivo
ime našiga Gospoda, svojiga edinoro-
jeniga Sina Jezusa Kristusa, svojim
vernim ljubeznjivo in sladko, hudobnim
duhovam pa, ki to sveto ime slišijo,
strašno storil: dodeli milostljivo, de bo-
do vsi, kteri to sveto ime na zemlji ča-
ste, sladkost tvoje tolažbe na zemlji
prejeli, in večno veselje in zveličanje v
nebesih vživali. Po ravno tem Gospodu
našim Jezusu Kristusu, tvojim Sinu,
kteri s teboj živi in kraljuje v edinosti
sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.
Amen.

Dvanajst lastnost Jezusa Kristusa.

- I. Jezus je naš učenik.
- II. Jezus je naša podoba in zgled.
- III. Jezus je naš Gospod in kralj.
- IV. Jezus je naš viši mašnik in daritev.
- V. Jezus je naš srednik in besednik.
- VI. Jezus je naš zveličar.
- VII. Jezus je naš odrešenik.
- VIII. Jezus je naš pastir.
- IX. Jezus je naš zdravnik.
- X. Jezus je naš poglavar.
- XI. Jezus je naš prijatelj in brat.
- XII. Jezus je naš prihodnji sodnik.

Molitev

za svete odpustike.

O Bog! ozri se milostljivo na svojo sveto cerkev, katero je tvoj edinorojeni Sin Jezus Kristus s svojo sveto kervjo perdobil; ohrani jo in obvaruj jo pred vsimi sovražniki, de vse peklenške moči nič zoper njo ne bodo premogle, in razširi jo po vsim svetu, de bodo vsi ljudje tvoje sveto ime spoznali, te molili, in v sveti keršanski veri večno življenje našli. — Obderži nas, o Jezus!

v pravi sveti veri, katero si ti učil, in katero so tvoji sveti apostelnjani po vsim svetu oznanovali. Prosimo te, zateri kmalo v začetku vsako krivo vero, ktera se hoče razširiti v tvoji sveti cerkvi; in nikdar ne perpusti, de bi nas krivoverniki kdej zapeljali. — Ohrani pa tudi, o Bog vsiga miru! vse viši poglavarje v kersanski ljubezni in edinosti med seboj, de bodo vsi skupej tebi služili, in v nebesih kraljevati zaslužili. — Ozri se tudi milostljivo, te prosimo, na našiga svetiga očeta Rimskiga papeža I., na našiga svitliga cesarja I., in na vse duhovske in deželske oblastnike. Ohrani jih v svoji gnadi, dodeli jim svojiga svetiga duha, in perpelji jih kdej v večno nebeško kraljestvo Amen.

Molitve

in premišljevanje za sveti postni čas.

Štiridesetdanski post je od matere katoliške cerkve, po zgledu Jezusoviga posta v pušavi, zapovedan. Kakor se je namreč Jezus štirideset dni in noči v pušavi postil, preden je ljudi učiti začel; ravno tako zapove sv. cerkev, de naj se vsi kristjani štirideset dni pred veliko nočjo postijo, in tudi še druge dobre dela v tem svetim času dopernašajo. Ljubi moj kristjan! če

hočeš sveti postni čas sveto in po duhu sv. cerkve preživeti, stori to: Pósti se na tanko, kolikor tvoje zdravje in tvoje delo perpusti; posvetniga šuma in veselja se varuj in zderži, kolikor moreš; ponižno se nôsi, goreče môli, in svete zakramente s posebno gorečnostjo v svetim postnim času prejemaj; môli s premislikam žalostni del sv. roženkranca, in litanije od Kristusoviga terpljenja; obiskuj pogosto sv. križev pot, in misli zraven z žalostnim srcem na svojiga terpečiga Jezusa, premišljuj pa tudi večkrat med sv. mašo Kristusovo terpljenje, in kolikor moreš, tudi svojimu bližnjimu dobro stori na duši ali na telesu. — Tako tedaj stori, de boš ta sveti čas sveto preživel, in z dobro in veselo vestjo ob veliki noči Jezusovo od smerti vstajenje obhajal. Če boš do konca v dobrim zvest ostal, boš tudi ti od smerti vstal k večnemu življenju!

Litanije

od Kristusoviga terpljenja.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Bog Oče nebeški, Bog Sin, odrešenik sveta, Bog sveti Duh, Sveta Trojica, en sam Bog, Jezus, za trideset srebernikov prodan, Jezus, v svojih nar večih britkostih na oljski gori popolnoma v božjo voljo vdan,	}	usmili se nas!
---	---	----------------

Jezus, na oljski gori v britkostih ker-
 vaviga potu od angela poterjen,
 Jezus, od Judeža s kuševanjem izdan,
 Jezus, od Judov kakor razbojnik vjet
 in zvezan,
 Jezus, od svojih učencov zapušen,
 Jezus, pred Anaza in Kajfeža peljan,
 in tamkej zasramovan,
 Jezus, od hlapca za uho udarjen,
 Jezus, od zgolj krivih prič tožen,
 Jezus, po krivici k smerti obsojen,
 Jezus, v obraz zapljevan in s pestmi bit,
 Jezus, od svojiga učenca trikrat za-
 tajen,
 Jezus, zvezan Pilatužu izdan,
 Jezus, od Herodeža zasramovan, in
 z zaničljivim belim oblačilam oblečen,
 Jezus, hudobnemu razbojniku in ubi-
 javcu nazaj postavljen,
 Jezus, neusmiljeno gajžlan,
 Jezus, z zaničljivim rudečim plajšem
 ogernjen,
 Jezus, s ternjem kronan, in po glavi
 tolčen,
 Jezus, od Judov z velikim vpitjem k
 smerti križa tirjan,
 Jezus, od Pilatuža Judam izdan, in
 k strašni smerti obsojen,

usmili se nas!

Jezus, s težkim križem obložen, in
 neusmiljeno k smerti vlečen,
 Jezus, vsiga oblačila obropan, in z
 žebli na križ perbit,
 Jezus, kateri si v sredi dveh razbojni-
 kov na križi razpet visel,
 Jezus, kateri si na križi za svoje so-
 vražnike molil,
 Jezus, kateri si spokornimu razbojniku
 sveti raj obljubil,
 Jezus, kateri si svojo žalostno mater
 Marijo sv. Janezu, in njega svoji
 materi perporočil,
 Jezus, kateri si bil na križi od svo-
 jiga nebeškiga Očeta zapuščen,
 Jezus, kateri si bil v svoji žeji na križi
 z želcem in jesiham napajan,
 Jezus, kateri si na sv. križi vse, kar
 je bilo k našimu odrešenju potrebno,
 dopernesel,
 Jezus, kateri si na sv. križi svojo dušo v
 roke svojiga nebeškiga Očeta izročil,
 Jezus, kateri si bil na desni strani s
 sulico preboden,
 Jezus, kateri si le zavoljo naših gre-
 hov vse to terpel,
 Jezus, kateri vse rane naših duš s
 kervavimi ranami zaceliš,

usmili se nas!

Bodi nam milostljiv; odpusti nam, o Jezus!

Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Jezus!

Od vsiga hudiga na duši in na telesu,

Od vsiga greha, zavoljo kteriga si
toliko terpel,

Od obupnosti in nevolje v križih in
v terpljenji,

Od jeze in sovraštva do tistih, kateri
nam hudo store,

Od prevelikiga strahu pred terpljenjem
in pred smertjo,

Od večne smerti,

Po svojim neusmiljenim gajžlanji in
kronanji,

Po svoji žalosti in svojim zapušenji
na križi,

Po svoji grozovitni martri in smerti,

Ob dnevu sodbe,

Mi ubogi grešniki,

De nam zaneses po svoji nezmerni
milosti,

De nam vse naše grehe odpustiš
zavoljo svojiga neskončniga za-
služenja,

De nas po premišljevanji tvojiga
terpljenja k pravi pokori perpelješ,

De nas v težavah in v terpljenji z

reši nas, o Jezus!

te prosimo,
nas!
usliši

zgledam svojiga terpljenja v po-
 terpežljivosti poterdiš,
 De bi tudi mi svoje meso z željami
 in grehi vred križali,
 De bi po tvoji britki smerti večno
 življenje dosegli,

te prosimo,
 usliši nas!

Jagnje Božje, katero grehe svetá odjem-
lješ; zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, katero grehe svetá odjem-
lješ; usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, katero grehe svetá odjem-
lješ; usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

Molitev

*sv. Avgušтина od Kristusoviga ter-
pljenja.*

O ljubeznjivi Gospod Bog Jezus Kri-
stus! kateri si v odrešenje svetá iz ne-
skončne ljubezni do človeškiga rodu hotel
rojen, obrezan, od Judov zaveržen, od
Judeža s kuševanjem izdan, s štriki zve-

zan, kakor nedolžno jagnje k smerti peljan, in pred nevredno obličje Anaza, Kajfeža, Pilatuža in Herodeža nespodobno postavljen, od krivih prič sojen, neusmiljeno gajžlan, zaničevan, zapljevan, s ternjem kronan, za uho udarjen, s terstam tolčen, čez oči zavezan, oblačila obropan, z žebli na križ perbit, s križem nakviško povzdignjen, med razbojnike postavljen, z želcem in jesiham napojen, in s sulico preboden biti. — **O** preljubeznjivi Gospod! po tih svojih presvetih martrah in terpljenji si me odrešil, ktere sim si jest, ne ti zaslužil, pa iz ljubezni do mene si jih ti prestal. — Jest nevredni grešnik tvoje sveto terpljenje počastim, z nar veči pobožnostjo in zahvalo. Po svojim sv. križi in svoji britki smerti in svojim nedolžnim sercu, ktero je bilo iz ljubezni do nas prebodeno, obvaruj me peklenških marter in stori dobrotljivo, detudi mene perpelješ, kamor si perpeljal spokorniga razbojnika, ki je na tvoji desni strani križan bil. **K**teri z **O**četam in sv. **D**uham živiš in kraljuješ **B**og od vekomaj do vekomaj. **A**men.

Križev pot.

Ljubi moj kristjan, de boš Kristusovo terpljenje bolj premišljeval, in tako pred Bogam veliko zasluženja imel: obiskuj pogosto sv. križev pot, posebno v postu, in prav z gorečnostjo per vsakim štacionu moli, in premišljuj, kaj se je ondi z Jezusam zgodilo. Tako boš veliko za svojo dušo perdobil, boš tudi obilne odpustike zaslužil, kateri ti bodo per sodbi božji veliko pomagali. — Zahvali Boga, de imaš tako lepo perložnost večkrat sv. križev pot obiskati, in misli, de so v prvih časih kristjani z velikimi težavami in tudi z nevarnostjo življenja v obljubljeno deželo hodili, svoje grehe obžalovat, in odpustikov zaslužiti, de svoje grehe prav spoznaš, vredno objokuješ, za vselej zapustiš, in v prihodnje le po zgledih svojiga zveličarja živiš.

Perpravljanje.

O moj Jezus! moj usmiljeni odrešnik! za-me si grozovitno veliko terpel, in na sv. križi strašno smert storil. Vse to si mogel zavoljo naših grehov prestati. — **O** Jezus, iz celiga serca mi je žal, de sim kdej grešil, ker ti je greh toliko terpljenja storil. **O**, ko bi te jest nikoli z nobenim greham ne bil razžalil, o moj dobrotljivi Jezus! — **Oh!** daj mi gnado, de si bom tvoje bitko terpljenje, ktero bom zdej premišljeval, tako k sercu vzel, kakor ko bi te s svojimi lastnimi očmi vidil vse to terpeti! Daj mi gnado, de

mi bo v hudih skušnjavah vselej tvoje bitko terpljenje na misel prišlo, de porečem: „Oh! nikdar nočem tega greha storiti, ker vem, koliko je moj Jezus za voljo greha terpeti mogel, in ker vem, de tisti, kateri greh dela, tako hudo stori, kakor ko bi Jezusa vnovič križal“.

Dodeli mi pa tudi to gnado, o moj Jezus, de bom per obiskovanji sv. križeviga pota vsiga zasluženja in vsih svetih odpustikov deležin postal, kateri so nam iz neizmerniga zaklada tvojiga zasluženja in tvoje božje milosti zraven obljubljeni. O moj Jezus! ti sam me pelji po kervavim potu, po katerim si hodil za naše odrešenje in večno zveličanje, in uči me, po tvojim svetim zgledu, s takim zatajevanjem samiga sebe, in s tako ponižno poterpežljivostjo vse križe in težave preterpeti, kakor si jih ti preterpel, de bom tukaj malo časa s tabo terpel, tamkej pa vse večne čase se s tabo veselil. Amen.

I. Štacion.

Jezus je k smerti obsojen.

Molimo in častimo te, o Jezus! zakaj skozi svoj s. križ si svet odrešil.

O neizrečena, nezapopadljiva slepota in hudobija! — Čez nedolžno jagnje skle-nejo sodbo divji volkovi. — Nar svetejšiga obsodijo hudobni grešniki k strašni smerti! — O nar nedolžniši Jezus! tako hudo si obsojen, in nisi nikoli nič pregrešil, kakor so tudi vsi tvoji krivični sodniki dobro spoznali. Brez vsiga strahu si zamogel svojim nar hujšim sovražnikom reči: „Kdo zmed vas me za-more kakiga greha obdolžiti?“ in nobeden ni mogel in si ni upal besede zoper tebe reči, ker tvoja ura še ni bila prišla. Kader si se pa ti sam grešnikom v roke dal, so te, kolikor so mogli, hudobno obsodili, in so vsako še tako krivično pričo z veseljem zaslišali, de je le zoper tebe spričevala. — Oh, moj Jezus! z žalostjo in strahom moram spoznati, de so le naši grehi tiste krive priče in tisti krivični sodniki, kateri so tebe, zgolj samo nedolžnost in svetost, k strašni smerti

obsodili: le naši grehi zoper tebe vpijejo: „Križaj ga! križaj ga!“ zakaj le zavoljo greha si k smerti križa obsojen bil. — O moj Jezus! kateri si bil za nas grešnike k strašni smerti obsojen! odverni, te prosim, po krivični sodbi, ktero si tako po nedolžno prestati mogel, odverni zasluženno pravično sodbo od mene, de ne bom, kakor sim že velikokrat zaslužil, k večni smerti obsojen. — O Jezus, moj prihodnji sodnik! bodi mi ubogimu grešniku milostiv, kader pridem pred tvojo oestro sodbo, in postavi me na svojo desno stran med srečno število svojih izvoljenih. Amen.

Usmili se me, o Gospod! po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojiga usmiljenja izbriši mojo hudobijo.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi Bogu . . .

II. Štacion.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Molimo in častimo te, o Jezus! zakaj skozi svoj s. križ si svet odrešil.

O moj Jezus, ti poterpežljivo jagne božje! kako z voljo in s poter-

pežljivostjo vzameš svoj težki križ na ramo, kteriga ti tvoji sovražniki naložé. — Tako hudobni in neusmiljeni so bili tvoji sovražniki, de so ti toliko terpljenja storili, kolikor so le mogli. Bil si že tako razgajžlan in zmartran, in od veliciga prelivanja kervi že tako slab, de si že komej stal; in vender te neusmiljeno persilijo, de sam težki križ neseš, na kteriga te že skorej perbiti že. — In ti, o krotki in iz serca ponižni Jezus! vzameš z veliko poterpežljivostjo brez vsiga odgovarjanja težki križ na svoje razgajžlane, kervave rame, in si ga perpravljén nesti, kamor tvoji neusmiljeni sovražniki hočejo. — Oh! moj Jezus! spet moram spoznati, de so ti le naši grehi tvoj težki križ na ramo vergli, in de so ga le naši grehi tako težkiga storili. — O nar poterpežljivši Jezus, daj mi gnado, de se bom posihmal vsih grehov prav skerbno varoval, in de bom vse križe in težave, ktere mi po svoji božji previdnosti pošiljaš, vselej s poterpežljivostjo prenašal, po tvojim zgledu. — O koga so vsi moji križi proti tvojimu? in vender se jih tako bojim, in jih le z nevoljo prenašam. O Jezus! daj mi tvojo resnično

besedo prav premisliti, ker si rekel: „Kdor hoče za menoj priti, mora sam svoj križ nositi in tako za mano hoditi“. — Moj Jezus! daj mi tako ljubezin do terpljenja in do križa, de ga bom vselej z veseljem na ramo zadel, in rekel: Bodi češen, moj križ! zakaj ti mi pravo pot za Jezusam v nebesa kažeš. Amen.

Usmili se me, o Gospod! po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojiga usmilenja izbriši mojo hudobijo.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi Bogu . . .

III. Štacion.

Jezus pade prvič pod križem.

Molimo in častimo te, o Jezus! zakaj skozi svoj s. križ si svet odrešil.

O Jezus! svoj težki križ si z veliko poterpežljivostjo na ramo vzel, in perpravljen si bil, ga na goro Kalvarijo nesti, de bi na-nj perbit bil. Pa tvoja človeška natora je omagala; oslavljen od toliko prelite kervi se že ne moreš več po koncu deržati, in padeš na zemljo pod

svojim težkim križem. — Ali tvoji neusmiljeni sovražniki ti nobeniga pokoja in odloga ne pervošijo, in te, na tleh ležčiga neusmiljeno bijejo, in z nogami sujejo. In ti vse z voljo preneseš in poterpiš. — O moj dobrotljivi Jezus! zakaj si vender tako terdo padel, de še kmalo vstati nisi mogel? nad kom si se tako spotaknil! — Oh, nad veliko butaro naših grehov? — O strašna hudobija grehov, ker je mogel le zavoljo grehov svetá Sin božji toliko terpeti! — O nesrečni moj napuh, zavoljo kteriga moraš ti, o Jezus! tako ponižan biti! O nesrečna moja jeza in nepoterpežljivost, zavoljo ktere moraš ti, o Jezus! toliko preterpeti! — Usmili se me, o Gospod! usmili se me, in daj mi ponižno in poterpežljivo serce, de bom prav spoznal svojo veliko nevrednost, in de bom v duhu pokore vse z voljo prestal, kar mi terpeti pošlješ po svoji božji previdnosti. Amen.

Usmili se me, o Gospod! po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojiga usmiljenja izbriši mojo hudobijo.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi Bogu . . .

IV. Štacion.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

Molimo in častimo te, o Jezus! zakaj skozi svoj s. križ si svet odrešil.

O moj dobrotljivi Jezus! kdor ima le kolikaj ljubezni v svojim sercu, lahko zapopade in občuti, kako velika je mogla tvoja žalost biti, kader si v svojim nar. večim zaničevanji in terpljenji svojo sveto mater srečal, ktera je zavoljo terpljenja svojiga prelubeznjiviga Sina tako grenko žalost in bolečino v svojim sercu občutila, kakor ko bi bil ojster meč v njenim sercu tičal. — **O** moj Jezus! ko bi jest tvojo ljubeznjivo mater Marijo tako perserčno ljubil, kakor si jo ti ljubil in jo še ljubiš; in ko bi jest v svojim revnim sercu tako gorečo in sveto ljubezin do tebe imel, kakor jo je imela in jo ima tvoja presveta mati: potlej bi zamogel prav zapopasti in občutiti tvojo in njeno neizrečeno žalost in britkost. Pa greh je moje serce že tako popačil, in hudobni svet ga je tako prevzel, de nič prav živo ne občutim, kar sta vidva občutila, kader sta se na kervavi poti

proti Kalvarii srečala. — Oh! preljubi Jezus! in dobrotljiva mati Marija! odpusti mi, ponižno prosim; zakaj spoznam, de le čez naše grehe tako žalujeta, in oh! tudi čez moje grehe, s kterimi sim vaji tolikokrat razžalil! — O Jezus! o Marija! moja nar veči dobrotnika! kdaj sta mi kaj hudiga storila, de vaji tako želim? — strašna nehvaležnost mojiga serca! Za nar veči dobrote pa razžaljenje povračujem! — O greh, ti nar veči nesreča, čez ktero Jezus in Marija tolikanj žalujeta! kdaj te bom vender enkrat zapustil? kdaj te bom začel resnično sovražiti? kdaj bom začel tako čez-te žalovati, de te nikdar več storil ne bom? — O Jezus! ti vidiš in poznaš mojo slabost, de brez tebe nič dobriga storiti ne morem; ti mi na pravo pot pomagaj; ti mi daj perserčno žalost čez moje grehe, in poterdi me v mojim sklepu, te nikdar več ne razžaliti. — O žalostna mati Marija; prosi tudi za-me Jezusa, de mi gnado dodeli, nikdar več ne ponoviti njegove in tvoje žalosti s kakošnim zadovoljnim greham. Amen.

Usmili se me, o Gospod! po svoji

veliki milosti, in po obilnosti svojiga usmiljenja izbriši mojo hudobijo.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi Bogu . . .

V. Štacion.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ
nesti.

*Molimo in častimo te, o Jezus! zakaj
skozi svoj s. križ si svet odrešil.*

O Jezus! z voljo si svoj križ na rame vzel, in ga nesel, dokler si mogel. Že padel si bil pod njim, vender si se spet vzdignil in si ga še naprej nesel; pa si kmalo spet tako oslabel, da ga nisi mogel več nesti. Tvoji hudobni sovražniki tedaj, (ne iz usmiljenja, ampak le zato, ker so se bali, da bi jim po poti ne umerl, da bi te potlej nič več martrati ne mogli,) so persilili ptujiga, popotniga človeka, da ti je pomagat križ nesti. — O moj Jezus! tudi jest, ker sim kristjan, sim poklican, svoj križ za tabo nositi; in ti mi žugaš, če ne bom s poterpežljivostjo križa za tabo nosil, da ne bom za tabo v nebesa pri-

šel. — Oh! pa kako se še le zmiram bojim in branim križev in težav; in kader se jih že več ubraniti ne morem, jih le z nevoljo in s nepoterpežljivostjo prenašam. — O Jezus! tako niso delali tvoji izvoljeni perjatli, ki se zde v nebesih s teboj vesele. Križ in terpljenje so ljubili in želeli, so vedno za terpljenje prosili, in so hotli rajši umreti, kakor nobeniga terpljenja na svetu ne imeti; in več ko si jim terpeti dajal, bolj so se ti hvaležne skazovali. — Oh, koliko meni, nevoljnemu, nepoterpežljivemu človeku še manka do popolnamasti svetnikov! O Jezus! daj mi gnado, de bom posihmal terpljenje bolj ljubil, de se nobeniga križa ne bom več tako bal in branil, temuč de ga bom z voljnim sercam za tabo nosil; de ti bom še clo hvaležin za vsako perložnost, katero mi daš, de si zamorem s terpljenjem nebeško krono služiti. Daj mi prav spoznati, de več ko bom tukej z voljo preterpel, več bo moje plačilo v nebesih. Amen.

Usmili se me, o Gospod! po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojiga usmiljenja izbriši mojo hudobijo.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi Bogu . . .

VI. Štacion.

S. Veronika poda Jezusu potni pert.

Molimo in častimo te, o Jezus! zakaj skozi svoj s. križ si svet odrešil.

O moj terpéči Jezus! kako ljubeznjiv si zmiram, in kako hvaležin in dobrotljiv! Še v sredi svojiga terpljenja na to misliš, kako bi majhne dobrote, ki se ti skažejo, obilno povernil. — Neka bogaboječa duša, ktera je imela usmiljenje s teboj, ker te je vidila vsiga potniga in kervaviga, ti je iz serčniga usmiljenja svoj potni pert podala, in ti si jo ljubeznjivo plačal za njeno dobroto, ker si podobno svojiga presvetiga obličja v njenim pertu vtisnjeno zapustil. — O srečna duša, ker je za svojo dobroto tako plačilo prejela! — Jezus! nedolžno jagnje božje! s ternjem kronani kralj večne časti! vtisni tudi v moje serce in v moj spomin presveto podobo svojiga kervaviga obličja, in svoje s ternjem kronane glave; de bom vedno na tvoje bitko terpljenje mislil, de bom v skušnjavah tvojo kervavo podobo pred očmi imel, ktera mi poreče: „Glej, o grešnik! kaj je tvoja hudobija storila,

kako je prelepi obraz tvojiga nedolžniga Jezusa neusmiljeno raztergala in okervavila, kako je prelepo sveto glavo tvojiga nebeškiga kralja s ternjem kronala. — Nehaj, nehaj, o grešnik! od svoje hudobije, de se ti to milo obličje tvojiga usmiljeniga Jezusa ob dnevu strašne sodbe serdito ne pokaže!“ — Tako naj mi reče tvoja sveta podoba, o Jezus! kader bom skušan in v greh zapeljevan; in naj me straši od greha, de me greh večno od tvojiga obličja ne odloči. Amen.

Usmili se me, o Gospod, po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojiga usmiljenja izbriši mojo hudobijo.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi Bogu . . .

VII. Štacion.

Jezus pade drugič pod križem.

Molimo in častimo te, o Jezus! zakaj skozi svoj s. križ si svet odrešil.

O moj Jezus! spet ležiš na zemlji, spet te je silna teža tvojiga križa, in velika slabost tvojiga razgajžlaniga trupla

na tla vergla. Oh! pa veliko več te je neizmerjena teža naših pregreh na tla poderla. — O Jezus, naš vsigamogočni Bog! ves zaničevan ležiš na tleh, zaveržen, pohojen, z nogami sovan! — Groza me obhaja, kader to mislim, ker se zraven tudi spomnim, de so te ravno moji in vsi naši grehi tako neusmiljeno na tla poderli. — Oh! kaj bo per tvoji ojstri sodbi, posebno s terdovratnim grešnikom; kateri te še zmiram zaničuje, in tako rekoč z nogami tepta! — O Jezus, moj dobrotljivi odrešenik! varuj me pred to grozovitno nesrečo, pred terdovratnostjo, ktera na ravnost proti peklu pelje. Daj mi prav spoznati, kako strašno nevaren je stan grešnika, kateri v tvoji gnadi ne živi, kateri tvojo sveto gnado, ki mu jo obilno daješ, prevzetno zametva. Oh! tak človek ravno tako hudobno ravna, kakor so tvoji nar hujši sovražniki storili, ker so te, ko si pod težkim križem padel, z nogami sovali in teptali. — Ponizni Jezus, kateri si za nas tako zaničevan in zaveržen bil! daj mi gnado, de ne bo tvoje veliko perzadevanje in terpljenje nad menoj zgubljeno; daj mi ponizno in spokorno serce, de bom

prav spoznal in se zgreval vsih svojih grehov; de bom vse zaničevanje voljno prestal, in de bom rad s tabo na svetu zaničevan, de bom le v nebesih per tebi počesen. Amen.

Usmili se me, o Gospod! po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojiga usmiljenja izbriši mojo hudobijo.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi Bogu . . .

VIII. Štacion.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Molimo in častimo te, o Jezus! zakaj skozi svoj s. križ si svet odrešil.

O Jezus! kako neizrečena je tvoja ljubezin do nas! kako lepo se je pokazala v vsim tvojim terpljenji! Neizrečeno veliko si za nas terpel, si bil ves razgajžlan in s ternjem kronan, in si z veliko težavo svoj težki križ, in še težji butaro naših grehov nesel, in si šel k strašni smerti. In per vsim svojim neizrečenim terpljenji nisi nobene tolažbe

iskal in imeti hotel. Zato si Jeruzalemskim ženam, ktere so te milovale in se jokale, rekel: „Ne jokajte čez-me, ampak jokajte same čez-se in čez svoje otroke“. — O moj preljubeznjivi Jezus! ti večna ljubezin! res bi imeli mi le sami čez-se in čez svoje hudobne pregrehe jokati in žalovati; pa daj mi vender gnado, de bom tudi čez-te jokal, in tvoje bitko terpljenje obžaloval; daj mojim očem spokorne solze, de bom v grenkosti svojiga serca vse svoje leta pred tabo premislil, in spoznal, de je le greh edini vzrok vsiga tvojiga terpljenja. — Pa kaj pomaga, o moj Jezus! če še tako žalujem in jokam čez tvoje bitko terpljenje, če pa greha delati ne neham, zavoljo kteriga si vse svoje terpljenje prestal. — Moj Jezus! zdej je terdno sklenjeno, de se hočem posihmal greha in vse grešne perložnosti bolj varovati in bati, kakor narveči nesreče, de ne bom v peklenkim breznu prepozno objokoval, de sim tako nehvaležin in terdovratin bil. — O Jezus! milostljivo se tudi na-me ozri, kakor si se ozerl na Jeruzalemske žene, in me poterdi v mojim sklepu s svojo mogočno gnado. Amen.

Usmili se me, o Gospod, po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojiga usmiljenja izbriši mojo hudobijo.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi . . .

IX. Štacion.

Jezus pade tretjič pod križem.

Molimo in častimo te, o Jezus! zakaj skozi svoj s. križ si svet odrešil.

O preljubi Jezus! že tretjič te vidim na tla pasti pod veliko težo tvojiga križa. — Oh! koliko grozovitnih bolečin si občutil per vsakim padcu! Kako globoko se je tvoja ternjeva krona v tvojo sveto glavo zasadila! kako strašno so se tvoje boleče rane ponovile! kako obilno je tekla tvoja presveta kri, kader si padel na terdo kamnje! — In kako neusmiljeno so te potlej tvoji hudobni sovražniki na tleh tolkli, sovali in pahali, dokler nisi z veliko težo spet vstal. — Oh, nedolžno jagnje božje! med kakošne divje volkove si prišlo! — Strah in groza me obhaja, kader te premišlujem na tleh ležéčiga,

ker mi vest glasno spričuje, de so le naši tako pogostni padci v greh vzrok, de ti tolikokrat pod grozovito težo svojiga križa padeš. — Oh, kako strašno smo vender hudobni in preslepljeni, če še v greh pervolimo ali v grehu ostanemo, desiravno hudobijo greha dobro spoznamo! — **O** vsigamogočni in pravični Bog! kakošno strašno rajtingo boš sodnji dan s terdovratnimi grešniki imel, kateri per vsim svojim spoznanji vender še zmiram v svoje stare pregrehe nazaj padejo, in tedej ravno tako hudobno ravnajo, kakor ko bi tvoje boleče padce zmiram ponavljali. — **O** Jezus! z žalostnim sercam padem ves zgrevan k tvojim nogam, in te ponižno prosim, odpusti mi vse moje padce v greh, in obvaruj me pred strašno dušno slepoto, pred terdovratnostjo, de neham grešiti, preden še zadnjo gnado zaveržem, po kateri ne bo nobene več; de te resnično iskati začnem, dokler se še najti daš; de ne bom nekdej tistiga strašniga glasu od tebe slišal: „Jest te ne poznam!“ — **O** moj dobrotljivi Jezus! premagaj moje terdovratno serce s svojo vsigamogočno gnado. Amen.

Usmili se me, o Gospod, po svoji

veliki milosti, in po obilnosti svojiga usmiljenja izbriši mojo hudobijo.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

X. Štacion.

Jezusa slečejo in mu grenkiga želča
piti dajo.

*Molimo in častimo te, o Jezus! zakaj
skozi svoj s. križ si svet odrešil.*

O Jezus! kako grozovitne bolečine in veliko sramoto si prestal, in kakošno grenkost občutil, ko so tvoji neusmiljeni in nesramni sovražniki tvoje oblačila s tebe potegnili, in ti grenkiga želča piti dali. Tvoje nedolžno truplo je od neusmiljeniga gajžlanja vse kervavo bilo, tvoje oblačilo se je povsod na tvoje kervave rane persušilo, in kader so ga s tebe stergali, so se tedaj vse tvoje rane po tvojim razgajžlanim životu spet ponovile! Oh, moj Jezus! kakošne neizrečene bolečine si takrat prestal, in kakošno sramoto! — O Jezus! kakošno strašno kazen si takrat za vse tiste prestati mogel,

kteri nečimerne oblačila nosijo, in v nečistosti, v nezmernosti in požrešnosti žive. — **O Jezus!** kolikokrat sim tudi jest v tih gerdih grehah živel, zavoljo katerih si mogel ti tolikanj sramote in grenkosti prestat. — **Per s. kerstu** sim obljubil, de se hočem vsimu napuhu, vsi nečimernosti in vsimu zapeljivimu navdajanju hudobniga duha odpovedati; dobro vem, de je napuh in nečimernost prvi naglavni greh, tudi dobro vem, de so nečistost, nezmernost in požrešnost naglavni smertni grehi; in vender me moja vest toži zavoljo teh grehov. — **O moj Jezus!** učiš nas, de **Bog** le ponižnim svojo gnado daje, napuhnjenim pa se zoperstavi; in de nečistniki in nezmerniki ne bodo erbali nebeškiga kraljestva; perserčno te tedaj prosim, daj mi čisto in ponižno serce, de se bom vsi nečimernosti odpovedal, nad ktero se peklenska hudoba z velikim veseljem pase, in pomagaj mi, de bom vedno sam sebe zatajeval in pre-magoval, de k tebi pridem v večno nebeško kraljestvo.

Usmili se me, o **Gospod!** po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojiga usmiljenja izbriši mojo hudobijo.

Oče nas . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

XI. Štacion.

Jezusa na križ perbijajo.

*Molimo in častimo te, o Jezus! zakaj
skozi svoj s. križ si svet odrešil.*

O dobrotljivi Jezus! neizrečena je tvoja ljubezin do nas nevrednih grešnikov, kateri le tvojo pravično kazen, ne pa tvojih dobrot, zaslužimo. — Koliko si iz zgolj ljubezni do nas terpel! Kdo zamore neizrečene bolečine zapopasti, ktere si takrat prestati mogel, kader so te neusmiljeni Judje z žebli na križ perbijali! Tvoje sveto truplo je bilo že pred vse kervavo, razgajžlano in ranjeno, de ni bilo več zdraviga uda na njem. In zdej te hudobni Judje neusmiljeno na križ veržejo, razpnejo z vso močjo tvoje roke in noge, de hočejo vse kite in žile po tebi popokati, in perbijajo tvoje dobrotljive roke in noge z žebli na križ, de vsak udarec grozovitno po vsih udih občutiš. — — Oh! pa kaj govorim le od Ju-

dov, de so ti oni tako hudo storili; sam na-se pa ne pomislim, de tudi jest s tabo nisim nič boljši ravnal, kader koli sim greh delal, in te tako vnovič križal. — **O** moj križani Jezus! le naši grehi so tisti žebliji, kateri so tvoje svete roke in noge prebodli, in tisto kladvo, katero ti je take grozovitne udarce dajalo. — **O** Jezus! zdej mi je iz serca žal, de sim tako hudobno ravnal, in tebe, nedolžniga Jezusa, tako neusmiljeno martral. **O** daj mi svojo sveto gnado, de ti bom posihmal z bogaboječim življenjem in z lepimi čednostmi toliko veselja storil, kolikor sim te popred s pregrešnim zaderžanjem razžalil. Premagaj s svojo sveto gnado mojo hudobno voljo, ktera ti tolikokrat zoperstoji; perbi jo na svoj s. križ, de bo moja volja zmiram s tvojo voljo sklenjena. **O** moj Jezus! ne moja popačena, ampak tvoja presveta volja naj se vselej zgodi. Amen.

Usmili se me, o Gospod, po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojiga usmiljenja izbriši mojo hudobijo.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi. . .

XII. Štacion.

Jezus je povišan in umerje na s. križi.

Molimo in častimo te, o Jezus! zakaj skozi svoj s. križ si svet odrešil.

O Jezus! nedolžno jagnje božje! zaklano za nas grešnike! — **O** večni pravični Bog! oh, kje se znajdeš! — na križi, med dvema razbojnikama! — Vsi-gamogočni kralj večne časti, je to tedaj tvoj tron? — Res, to je tron tvoje neizrečene ljubezni; zgolj ljubezin, te je na tron povzdignila, in zgolj ljubezin na tem tronu še v zadnjih urah svojiga življenja skazuješ. — V grozovitnih in neizrečenih bolečinah si visel na s. križi, in ven-der si še tiste ljubil, kateri so ti take bolečine delali, in si za-nje Boga prosil; si obljubil spokornimu razbojniku Dizmazu nebeški raj; si preskerbel za svojo žalostno mater in za svojiga nar ljubšiga učenca; si nam lepe zglede terdniga zau-panja, voljniga poterpljenja, in popolniga izročanja v božjo voljo še v zadnjih urah dal, in tako si svoje presveto življenje sklenil. — **O** Jezus, moj usmiljeni odrešenik! kako milo visiš na s. križi, ves

ranjen in kervav; tvoje serce je prebodo, tvoja sveta glava je nagnjena v znamenje tvoje pokorsine do nebeškiga Očeta, in tvoje ljubezni do nas ubogih grešnikov. — **O Jezus!** koliko si zame storil! **Kaj** hočeš tedaj, de jest zate storim? — **Oh!** moj križani Jezus! dobro zastopim, kaj mi tvoje blede usta govore: „Zapusti, o grešni človek, kateri si me na ta strašni križ perbil, zapusti že enkrat svoje gerde grehe, zapusti pregrešne perložnosti, zapusti nevarne kraje, zapusti hudobno družino, in stopi k meni na križ, in tukej križaj svoje meso, svoje grehe in hude želje in na križi odmri svetu, de boš z mano živel v nebesih“. — Tako, o križani Jezus! mi s križa govoriš. — Gotovo, moja resnična volja je, vse to na tanko dopolniti, če mi ti s svojo gnado pomagaš. Zatorej te prosim, o Jezus! ozri se milostljivo na-me s svojiga križa, izroči me tudi svoji ljubeznjivi materi Marii, de te bo še ona zame prosila, ker je njena prošnja tako mogočna in tebi dopadljiva; de tako s

tvojo gnado in po njeni prošnji v družino tvojih izvoljenih pridem. Amen.

Usmili se me, o Gospod! po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojiga usmiljenja izbriši mojo hudobijo.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi . . .

XIII. Štacion.

Jezusa s križa snamejo, in ga v naročje njegove žalostne matere polože.

Molimo in častimo te, o Jezus! zakaj skozi svoj s. križ si svet odrešil.

O Marija, moja preljuba mati! v morje bitke žalosti te vidim vtopljeno! Vsa objokana sediš pod kervavim križem, svojiga vsiga ranjeniga, mertviga Jezusa deržiš v naročji, ojster meč neizrečene žalosti tiči globoko v tvojim sercu. — O, kdo je vse te neizrečene žalosti kriv! — Oh, kdo drugi, kakor le spet greh! — Zares, le greh je Jezusa martral, križal in umoril; le greh je tvoje nedolžno serce z ojstrim mečem prebodel. — O Marija, žalostna mati Jezusova!

s tabo želim vedno žalovati čez smert nedolžniga Jezusa, ktero je prestatl mogel zavoljo naših hudobij; s tvojimi obilnimi solzami sklenem tudi jest svoje solze; ti, o Marija! jih svojimu ljubimu Jezusu v dar pernesi. — O Marija, mati nedolžna! nikoli nisi nobeniga greha na sebi imela, vender tako milo jokaš in žaluješ čez Jezusovo smert; oh kolikanj bolj bi imel jest jokati in žalovati, ker sim zavoljo svojih grehov njegoviga britkiga terpljenja, in njegove grenke smerti kriv! — O Marija, dobrotljiva pomočnica! prosi za-me usmiljeniga Jezusa, de mi resnično zgrevano serce da, de bom vse svoje storjene hudobije vedno v svojim sercu obžaloval in objokoval. O presveta devica! sprosi mi gnado, de ne bom nikdar več Jezusa s svojimi grehi križal, temuč de ga bom z zvestim dopolnovanjem vsih njegovih zapoved, in posebno z vrednim prejemanjem s. zakramentov zmiram živiga v sebi ohranil. Amen.

Usmili se me, o Gospod! po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojiga usmiljenja izbriši mojo hudobijo.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi . . .

XIV. Štacion.

Jezus je v grob položen.

Molimo in častimo te, o Jezus! zakaj skozi svoj s. križ si svet odrešil.

O moj usmiljeni Jezus! iz celiga serca se ti zahvalim za vse tvoje terpljenje, ktero si za-me prestal, de si me od večniga pogubljenja odrešil. Neizrečeno veliko si za-me storil iz zgolj ljubezni do mene in vsih ljudi. Strah in sramota me obide, kadar pomislim, kako malo jest iz ljubezni do tebe storim. — Kader tvoje bitko terpljenje in strašno smert premišljujem, ktero si zavoljo naših grehov prestal, se mi greh tako hudobin zdi, de mislim, de ne bom nikdar več grešil. Oh, pa kako kmalo me svet spet zmoti, kako kmalo pozabim na tvoje bitko terpljenje in na vse svoje sklepe, in kmalo je spet greh storjen. — **O** moj Jezus! vtisni svoje bitko terpljenje tako globoko v moje serce, de ga bom vedno premišljeval, in de bom iz tega premišljevanja zmiram bolj in bolj spoznal, kako hudobin je greh, ker si le zavoljo naših grehov mogel toliko terpeti. Daj

mi gnado, moj Jezus! de bom dobre sklepe, ktere zdej per obiskANJI in pre-mišljevanji s. križeviga pota delam, tudi v djanji dopolnil, de se bom tudi jest ti-stiga velikiga dobička vdeležil, kteriga so vselej bogaboječe duše iz pobožniga obiskanja s. križeviga pota zadobile. —

O moj dobrotljivi, v grobu ležeči zveličar! položi se tudi v moje serce, kakor si bil položen v grob, in v mojim sercu počivaj, vedno v mojim sercu ostani s svojo gnado in s svojo ljubeznijo. Po-sebno pa, moj Jezus! kader neizrečeno veliko srečo imam, de te smem prejeti v presvetim zakramentu, takrat ti sam moje serce očisti in perpravi, de bo napol-njeno z lepimi čednostmi, kakor so bo-gaboječe duše tvoj častitljivi grob z dra-gimi, lepo dišečimi rečmi napolnile. Do-deli mi pa tudi, o Jezus! gnado, de bo moja duša zadnjo uro s tabo sklenjena, s tvojim presvetim rešnjim Telesam pre-videna s tega sveta se ločila. — **O** moj Jezus! tvoj hočem biti živ in mertev! tvoj hočem biti tukej in tamkej in veko-komaj. Amen.

Usmili se me, o Gospod! po svoji

veliki milosti, in po obilnosti svojiga
usmiljenja izbriši mojo hudobijo.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

Premišljevanje po obiskanji s. križeviga pota.

Jezus pravi.

Premisli, o kristjan! ali bi te bil
jest bolj ljubiti, ali iz ljubezni do tebe
kaj več storiti zamogel, kakor sim storil?
Iz zgolj ljubezni sim te, o grešnik! v
človeški natori z bolečinami iskal, sim
veliko kervavih stopinj za teboj storil,
sim čez tvoj revni stan milo jokalo; zares
iz ljubezni do tebe sim clo svoje življenje
za-te dal, in sim na križi do zadnje
kaplje za-te svojo kri pretil, le zato, de
bi ti in ves svet pogubljen ne bil. In ven-
der se svet od mene proč obrača, in to-
likanj kristjanov hiti brez zadržka proti
peklenskimu breznu, kakor ko bi jest clo
nič za njih večno zveličanje terpel ne
bil! — Oh, to me bolj boli, kakor vse
martre in bolečine na križi.

Oh, kaj pomaga vse moje zasa-

movanje, katero sim s ponižnostjo prenesel, če se pa grešnik skozi napuh in nečimernost večniga pogubljenja dolžan stori! Kaj pomaga moja ubožnost, katero sim radovoljno terpel, če pa grešnik skozi lakomnost večne nebeške zaklade zgubi! — Kaj pomaga moje neizrečeno terpljenje, moje velike bolečine, moja britka smert, katero sim iz ljubezni in pokoršine do svojiga nebeškiga Očeta in iz usmiljenja do grešnika prestal; če pa grešnik v posvetnim in pregrešnim veselji živi, zavoljo kteriga bo v večni ogenj veržen! — Oh neumerjoča duša, katero sim s svojo lastno kervjo tako drago odkupil, katero sim tako dolgo iskal, katero sim tako serčno ljubil; ta ima tedaj peklenški hudobi v večno martranje izdana biti? — — Oh! to me bolj boli, kakor vse moje terpljenje.

Spoznaj vender enkrat, o grešnik! svoj žalostni in objokovanja vredni stan! Spoznaj mojo ljubezin in svojo hudobijo, in začni objokovati svoje grehe, dokler zamoreš še odpušenje zadobiti, de ne boš persiljen, jih nekda v peklenškem breznu brez vsiga zasluženja večno objokovati. — Če se zdej k meni nazaj podaš, o

grešnik! če svoje grehe zapustiš, iz serca obžaluješ in se jih zgrevаш, in v resnični pokori živeti začneš, ti bodo vsi tvoji grehi odpušeni, boš pred večnim pogubljenjem obvarovan, moje terpljenje ti bo k večnemu zveličanju, moja smert k večnemu življenju pomagala. Amen.

Ljubi moj kristjan! zdej ti pa še perporočim, de v svetim postnim času tudi rad terpljenje Kristusovo (pasion) beri, zakaj v terpljenji Kristusovim se najde vse popisano, kako je on za nas nevredne grešnike terpel. — Pa ni zadosti, de bi brez premislika tje naprej bral; ampak počasi beri, in premišluj zraven Kristusovo terpljenje. To premišljevanje je slehernimu kristjanu grozno koristno; le poslušaj, kako cerkveni učeniki od tega uče. S. Avgustin pravi: „Ena sama solzica, katero v premišljevanji Kristusoviga terpljenja preliješ, je pred Bogam več vredna, kakor božja pot v Jeruzalem, in kakor post ob suhim kruhu skozi celo leto“. — In s. Bonaventura pravi: „O këršanska duša! če hočeš od ene këršanske čednosti do druge priti, in božjo gnado v sebi pomnožiti, premišluj vsak dan Kristusovo terpljenje: zà kaj boljšiga per-pomočka, de v këršanskih čednostih naprej pridemo, in gnado božjo v sebi pomnožimo, nobeniga ni, kakor je premišljevanje terpljenja Jezusa Kristusa“. — Glej tedej, moj kristjan! kako dobro je, terpljenje usmiljeniga Jezusa večkrat premišljevati, posebno pa v postu; zakaj to je spokorni čas, kateri nam je od s. cerkve ravno v to odločen, de bi premišljevali, koliko je Sin božji zavoljo naših grehov terpel, de bi tedej svoje grehe obžalovali, in milostljivo odpusenje od Boga zadobili. Beri in premišluj tedej, moj kristjan! če sicer ne utegneš, vsaj vsako postno nedeljo

nekoliko iz terpljenja Kristusoviga, katero najdeš v evangelijskih bukvah, in med tednam premišluj, kar v nedeljo bereš. — Če imaš perložnost, tudi drugim terpljenje Kristusovo beri v postu, de ga bodo tudi taki, ki ne znajo brati, lahko premišljevali. Tvoj dobrotljivi Jezus te bo za to obilno plačal.

Pobožnosti

v velikim tednu per obiskovanji božjiga groba.

V velikim tednu, kader so po cerkvah božji grobi narejeni, k spominu v skalo vsekaniga groba, v kateriga je bilo Jezusovo mertvo truplo položeno, obiši s pobožnostjo te svete grobe, in premišluj neizrečeno ljubezin usmiljeniga Jezusa, kateri je od jaslí do groba nas nehvaležne grešnike tako ljubil in iskal, de je rad vse martre preterpel, in strašno smert na križi storil, de nam je večno zveličanje perdobil. Zahvali se mu za to njegovo neskončno ljubezin, in terdno skleni mu to ljubezin tudi z ljubeznijo povračevati, ker boš na tanko spolnoval vse njegove zapovedi. — Moli ga tukaj, ko je pred tvoje oči postavljen v presvetim rešnjim Telesu, in z velikim zaupanjem prosi za vse potrebne gnade kralja večne časti, kateri na tronu svoje milosti kraljuje.

Molitev

pred božjim grobam.

O Jezus Kristus, moj usmiljeni odrešenik! pred tvojim svetim grobam

padem na svoje grešne kolena, in te molim v tem presvetim zakramentu. **O Jezus!** koliko si za-me storil, koliko si za moje odrešenje terpel! **Oh!** s kako grenko smertjo si svoje sveto življenje sklenil! **O moj Jezus!** kako se ti zamorem po vrednosti zahvaliti za vse tvoje dobre, ktere si mi od perviga začetka svojiga svetiga življenja do svojiga groba skazal? — Jest ne vem nobene boljši zahvale, kakor če storim po tvojim zgledu. Ja, moj Jezus! tudi jest hočem s tabo umreti, in se v tvoj grob položiti, de bom s tabo tudi vstal: umreti hočem sam sebi in zapeljivimu svetu in vsim greham, de bom vstal k pobožnemu, tebi dopadljivimu življenju. **O Jezus!** vzemi me v svoj grob, de bom vse v njem pustil, kar me pred tabo omadežuje, de bom očišen s tabo iz groba vstal. — **O moj Jezus!** v tvoj grob položim svoj napuh, de bom posihmal v serčni ponižnosti vse svoje velike grehe in slabosti spoznal; — v tvoj grob položim svojo nepoterpežljivost in jezo, de bom za naprej vse svoje težave in zopernosti, ktere mi iz zgolj ljubezni pošiljaš, tako voljno prestal, de bo vse za pokoro mojih grehov, de bom še

tukaj svoje časne štrafinge dostal; v tvoj grob položim svojo mlačnost v božji službi, de bom za naprej z veči gorečnostjo molil, in z veči ljubeznijo svete zakramente prejemal, in le tebe iz celiga serca, čez vse ljubil; v tvoj grob položim vse svoje nepotrebne in hudobne misli in besede, vso svojo opravljivost in pomankanje prave ljubezni do bližnjiga, de bom posihmal le to mislil in govoril, kar je tebi k časti, kar bližnjiga ne razžali, in kar moji duši k zveličanju pomaga; — v tvoj grob položim vse svoje pregrešno djanje, de ti bom posihmal bolj zvesto služil, kakor do zdej. — V tvoj grob, o Jezus! položim tudi vse počutke svojiga slabiga života: svoje oči (ktere zdej to neizrečeno srečo in čast imajo, de tebe gledajo v presvetim rešnjim Telesu), de bodo posihmal gledale le, kar je tebi dopadljivo, od vsiga pohujšljiviga pa se kmalo proč obernile! — svoje ušesa, ktere tolikokrat tvoj ljubeznjivi nebeški nauk oznanovati slišijo, de bodo posihmal le dobro, keršansko govorjenje rade poslušale, opravljivim in pregrešnim besedam pa se hitro odtegnile; — svoj jezik, na kteriga je bilo tvoje presveto rešnje Telo

že tolikokrat položeno, de bo posihmal le tvojo čast in hvalo oznanoval, in bližnjimu s perjaznim svarjenjem in podučanjem k zveličanju pomagal; — svoje roke in noge, de bodo zmiram v tvoji službi ostale. — V tvoj grob, o Jezus! položim pa tudi vse svoje dušne moči: svoj um, de bom posihmal le to spoznal, kar ti od mene želiš, in kar k mojimu večnimu zveličanju služi; — svoj spomin, de se bom posihmal na tvoje bitko terpljenje in na tvojo grozovitno smert spomnil, in greh če dalje bolj sovražil, ker si ti le zavoljo greha mogel toliko terpeti; — svojo voljo, de bom posihmal le to hotel in ljubil, kar je tebi dopadljivo, to pa sovražil in opustil, kar tebe razžali; — svoje celo serce, de bo posihmal le tebe čez vse ljubilo, in zmiram čisto ostalo. — O Jezus, moj dobrotljivi odrešenik! v tvoj grob položim svojo dušo in svoje telo: odvzemi, kar je pregrešniga; poterdi, kar je ranjeniga; očisti, kar je omadeževaniga, de bom ves spreobrnjen iz groba svojih gregreh vstal, in s tvojo gnado in pomočjo do konca tebi zvest ostal.

Prosim te pa tudi, o dobrotljivi Je-

zus! usmili se tudi ubogih duš! ktere so
 sicer v tvoji gnadi iz tega sveta šle; pa
 zavoljo malih grehov, ktere še na sebi
 imajo, še ne morejo v nebesa priti, in v
 vicah v velikim terpljenji tistiga srečniga
 časa z neizrečenimi željami perčakujejo, de
 bodo prišle pred tvoje božje obličje. —
O usmiljeni Jezus! ne pusti jih več dolgo
 od tebe odločene biti; zakaj skoz to od-
 ločenje od tebe grozovitno veliko terpe,
 ker je njih ljubezin do tebe tako goreča.
 — **O** Jezus! kakor si takrat, ko je tvoje
 sveto truplo v grobu ležalo, pred pekel
 šel, pravične stariga testamenta potolažit
 in jim njih odrešenje oznanit: ravno tako,
 te prosim, tudi dans pojdi s svojo usmi-
 ljeno gnado v vice k ubogim dušam,
 ktere te že tako težko čakajo, potolaži
 jih, de bodo ložej terpele, in vzemi jih,
 če je tvoja sveta volja, seboj v nebeško
 kraljestvo. — Skoz tvoje bitko terpljenje
 in grenko smert na križi, in skoz tvoje
 svete petere rane, o Jezus! te prosim za
 vse duše v vicah, zlasti pa za tiste, za
 ktere veš, de sim posebno dolžan moliti.
 — **O** Jezus! ljubi Jezus! naj bo današnji
 dan za uboge duše v vicah dan veseliga

odrešenja, dan srečniga prihoda v večno zveličanje. Amen.

Serčna molitev

in zdihovanje k Jezusu v s. rešnjim Telesu.

O moj dobrotljivi, nar ljubeznjivši zveličar Jezus Kristus! jest ubog nevredin grešnik te tukaj v tem presvetim zakramentu molim z veliko ponižnostjo, ljubeznijo in častjo, o živi kruh, o nebeški živež vsih izvoljenih duhov! Od tebe, kakor od praviga življenja, od večne besede in ljubezni se živé angeli v nebesih; ker te tamkej od obličja do obličja gledajo, ljubijo, in brez konca vživajo. — Ali ti si hotel tudi biti močen živež naših duš; zato si ti iz nebes na ta revni svet prišel, in si postal nar slajši kruh, kateri naše sërca razveseluje. — O Jezus v presvetim rešnjim Telesu! s tvojo gnado in pomočjo terdno in živo verujem, de si tukej pod podobo kruha pričujoč! pravi živi Bog in človek skupej, ravno tisti, kateri si na s. križi s svojo smertjo ves človeški rod od večniga pogubljenja odrešil, in kateri zdaj častitljiv v nebesih na

desnici Boga Očeta vekomaj kraljuješ. Ti sam, ki si večna resnica, si rekel: „To je moje telo“. — „To je moja kri“. — „To storite k mojimu spominu“. — Tvojim besedam, o Jezus! verjamem popolnoma in z veseljem. Moja pamet sicer ne zapopade te neskončne skrivnosti; pa koliko tavžent drugih reči, ki jih storiš, tudi ne zapopadem: sej še ne zapopadem, kako nar manjši travica iz zemlje perrase. Torej podveržem rad svojo slabo pamet tvojim svetim besedam, o Jezus, vsigamogočni in resnični Bog! in te v tem presvetim zakramentu z živo vero molim, kakor ko bi te z lastnimi očmi vidil, in svoj perst v tvoje prebodene roke, in svojo roko v tvojo stran položil, o Jezus! moj Gospod in moj Bog! — Zares, v tej veri na tvojo pričujočnost v presvetim zakramentu sim skoz tvoje besede še bolj poterjen, kakor ko bi jo moj um zapopadel, in moje oči to vidile; zakaj moj um in moje oči me lahko golufajo; ti pa, o Jezus! in tvoja s. cerkev nas le resnico, večno resnico učita. — O Jezus, večna ljubezin! tukaj zakriješ svojo božjo natoro in svojo nebeško velikost, in se skriješ pod majhno

podobo kruha, le zato, de se brez strahu k tebi perbližamo, de te vžiti in se popolnoma s tabo skleniti zamoremo. Tukej dopolnuješ svojo besedo, ktero si svojim perjatlam govoril: „Jest ostanem per vas vse dni do konca sveta“. — O moj Jezus! molim te v tej nezapopadljivi skrivnosti; in desiravno te moje telesne oči ne vidijo, te vidi moja duša, in se perserčno veseli, tukej v pričujočnosti svojiga ljubiga zveličarja biti. — Zares, moj Jezus, perserčno sim vesel, de se še pred tabo perkazati smem. Oh, kakošim sim že bil, in kakošim sim še! Sam najdem in spoznam veliko hudobniga nad sabo! o Gospod! sveti vsigavedoči Bog! oh, koliko pa še le ti nad mano najdeš, kar ti ni dopadljivo, in kar mi tvojo gnado manjša. — Brez britke žalosti ne morem v svoje življenje nazaj pogledati. Oh, kakošno število grehov in hudobij! — Kolikokrat sim tebe, svojiga nar večiga dobrotnika razžalil! kolikokrat mi je bilo posvetno veselje, majhin dobiček, nečimerna čast ljubši, kakor tvoja presveta zapoved! kolikokrat so bile moje misli pregrešne; kolikokrat moje besede nepotrebne, nespodobne, opravljive, sovražne; koli-

kokrat moje djanje napčno in hudobno! In oh, koliko najdem v svojim sercu še tiste skrite lastne ljubezni, ktera se v vse moje dela permeša in vse ognjusi! — O presveti Jezus! kader to premišlujem, moram z žalostnim glasam reči: „Učenik, pojdi proč od mene, zakaj jest sim velik grešnik!“ Nisim vredin, de k tebi, o živi Bog! svoje oči povzdigujem. —

Oh, moj Jezus! pa vender nikar me ne zapusti! in tudi jest, desiravno grešin človek, se ne dam od tebe odverniti, in noben strah, nobena obupnost me ne bo od tebe odločila! Kakor terdno in živo verujem v tvojo pričujočnost v tem presvetim zakramentu, ravno tako terdno in perserčno pa tudi zaupam v tvojo neskončno milost in ljubezin. — Sej še ni tukej tvoj sodnji stol; sej nisi tukej zato pričujoč, de bi me pogubil, temuč de bi me rešil in večno zveličal! Sej si, o Jezus! ravno tisti tukej pričujoč, kateri si žalostni Magdaleni tako milostljivo grehe odpustil, kateri si nezvestiga Petra z milim pogledam k resnični pokori perpravil; kateri si na s. križi spokornimu Dizmazu nebeški raj obljubil, in kateri še dan današnji svojih

zgubljenih ovčic tako dolgo s svojo gnado išeš, dokler jih ne najdeš, in k svoji zvesti čedi spet nazaj ne perneseš. — Zatorej, o Jezus! zaupam tudi jest terdno na-te, de se boš tudi mene ubogiga grešnika usmilil, de boš svoj obraz od mojih grehov odvernili, in vse moje hudobije izbrisal. — Oh, sej mi je zdej per-serčno žal, de sim ti tako nehvaležin in nepokorin bil, de sim te tolikokrat razžalil, ki si moj nar veči dobrotnik, in sam na sebi vse ljubezni vredin. — O moj Jezus! tukej vpricho tebe ti zdej terdno obljubim, de se bom iz ljubezni do tebe vsih grehov, in tudi vsih pregrešnih per-ložnost prav skerbno varoval, de bom skušnjavam precej od začetka zoperstal; de bom vredin sad pokore pernesel: dej mi le svojo sveto gnado, brez ktere nič dobriga storiti ne morem. — Terdno tedaj zaupam, o Jezus, de mi boš vse moje grehe odpustil, de boš mojo dušo s svojo presveto kervjo očistil, in jo enkrat v nebeški raj vzel. — Pa tudi v vsih drugih rečeh in v časnih potrebah terdno na-te zaupam, de mi boš vselej le to dal in odpustil, kar moji duši k zveličanju pomaga, to pa odrekel in odvzel, kar je

za moje zveličanje škodljivo. V tem zaupanju se z mirnim srcem popolnoma tebi prepustim: stori z mano v vsih rečeh po tvoji sveti volji, sej vem, de mi le dobro hočeš; ker si moj usmiljeni odrešenik in moj nar boljši perjatel. Na te bom zaupal, in vekomaj ne bom zapušen! — In v tem zaupanju povzdignem svoje oči proti tebi, o dobrotljivi Jezus v presvetim zakramentu! in te perserčno prosim: Oh, nikdar ne pojdi od mene proč, nikdar me ne zapusti! ostani s svojo sveto gnado in ljubeznijo vedno v mojim revnim srcu, ktero le tebe želi, in brez tebe živeti ne more.

O Jezus, ti večna ljubezin! kakor v te verujem in zaupam, tako te tudi ljubim v tem presvetim zakramentu večne ljubezni. — O Jezus! kdo bi te ne ljubil, ker si zgolj sama ljubezin do nas! Iz zgolj ljubezni si se pregrešniga človeka usmilil, kateri je bil zavoljo greha zgubil nebeško kraljestvo; iz ljubezni do nas si človek postal, si zapustil svoj nebeški tron, si k nam na ta revni svet prišel, in si nam pernesel nebeške nauke, kateri nam kažejo pravo pot v večno življenje; iz ljubezni do nas si na s. križi

tisti kervav dar dopernesel, kteriga je razžaljena božja pravica od nas tirjala za odpušenje grehov, in kteriga bi mi nikdar ne bili mogli dopernesti, ko bi ti iz zgolj ljubezni do nas ne bil vsih naših pregreh na-se vzel, in s svojo presveto kervijo vsih naših dolgov izbrisal; in iz zgolj ljubezni do nas se zdej v tem presvetim zakramentu znajdeš, de naše duše razveseluješ, z nebeško mano živiš, ljubeznjivo tolažiš, pred peklenskim ognjem varuješ, in v nebeško kraljestvo vodiš.

— O dobrotljivi Jezus! koliko velikih gnad in dobrot si nam iz zgolj ljubezni že skazal, in koliko nam jih še vsak dan skazuješ! — O Jezus! daj mi gnado, de ti bom tvojo veliko ljubezin tudi z ljubeznijo povračeval. — Zares, posihmal hočem tebe, o moj preljubeznjivi Jezus! iz celiga serca čez vse ljubiti, moje serce je polno hvaležnosti do tebe; le po tvoji sveti volji želim živeti, in zmiram s tabo sklenjen biti. O ljubi Jezus, če le tebe imam, vse imam; če pa tebe nimam, nič nimam. — Zdej hočem zapustiti in zaničevati vse golufivo veselje, vso čast in bogastvo tega sveta; to bo zdej moje veselje, moja čast, moje bogastvo, de

bom tebi, o moj Jezus! zvesto služil, tebe čez vse ljubil, tebi v djanji hvaležnost skazoval, in kolikor bom le mogel, tvojo božjo čast množil. — O moj Jezus! dosti dolgo sim nezvest bil, in te nisim zadosti ljubil! zdej pa, o Jezus! se tebi popolnoma izročim, in nikdar nobena reč me nima več od tebe odločiti.

O moj dobrotljivi Jezus! nar boljši perjatel moje duše! poterdi me, ponižno te prosim, s svojo sveto gnado v tem terdnim sklepu, kteriga sim zdej tu-kej vpričo tebe storil, de bo tvoja moč to v meni storila, kar moja slabost ne zamore. Poterdi me pa tudi v živi veri, v terdnim zaupanji in v goreči ljubezni, de bom po teh treh, tebi tako dopadljivih stopnjah k tebi v nebesa prišel, kjer bom večno gledal, kar zdej verujem, večno vžival, kar zdej upam, in večno ljubil, kar že zdej čez vse ljubiti želim, tebe, o Jezus! svojiga Gospoda in Boga. Amen.

Ljubi moj kristjan! če želiš pred božjim grobam usmiljeniga Jezusa v presvetim zakramentu še bolj počastiti, znaš sem pervzeti: križev pot od s. rešnjiga Telesa, in tudi litanije in roženkranc od s. rešnjiga Telesa.

Molitev

o veliki noči.

O Jezus! dans je tisti veseli dan, o katerim se tvojiga častitljiviga od smerti vstajenja spominjamo; dans ti tvoji odrešeni po vsim svetu z veselim sercam čast in hvalo dajo; in tudi jest, tvoja nevredna stvar, te dans posebno hvalim in častim, in se iz celiga serca veselim, de te grob ni obderžal, temuč de si tretji dan častitljivo iz svojiga groba vstal. Zares, moj Jezus! ti si grob in smert premagal, in iz lastne moči od mrtvih vstal, kakor si svojim učencam večkrat naprej povedal. — **Z** veselim sercam se ti dans zahvalim za tvoje častitljivo od smerti vstajenje! zakaj skozi to si pred vsim svetom skazal, de je vse resnično, kar si govoril in učil; skozi to si tudi pokazal, de si več kakor človek, de si zares sin božji, kateri si zamoreš življenje, ki si ga dal za odrešenje ljudi, sam spet dati. Zdej smo terdno prepričani, de je Bogu dar, kteriga si na s. križi za nas dopernesel, popolnoma dopadljiv, in de nam zdej Bog ves dolg naših grehov odpusti, če se tvojiga zasluženja deležne

storimo. Zdej smo tudi prepričani, de bo tista tvoja vesela obljuba gotovo nad nami spolnjena, de nas boš k večnemu življenju obudil poslednji dan. — Zdej se nimamo več smerti bati, če bomo le po tvojih zapovedih živeli. Ti si smert in grob premagal, in si častitljiv iz groba vstal; ravno tako boš tudi nas enkrat iz grobov obudil, in boš naše telesa svojemu častitljivemu telesu enake storil. — Ti si vstajenje in življenje, in kdor v tebe veruje, bo živel, ko bi bil tudi že umerl. Ti si glava, mi pa udje; vekomaj ostanemo s tabo sklenjeni, ti sam prosiš Očeta nebeškiga, de bi tam, kjer si ti, tudi mi bili. — O Jezus! kakošno veselje zaupanje se obudi ob današnjim častitljivim prazniku v mojim sercu! Po tem kratkim revnim življenji me boš, če bom tvoje zapovedi zvesto spolnoval, k večnemu življenju obudil, kjer se bom na vse večne čase per tebi, o Jezus! v nebesih znašel, kjer nobene skušnjave in nobeniga greha več ne bo. — O Jezus, daj mi gnado, de s ponižnim in spokornim življenjem vredin postanem, k tebi v nebesa priti. Amen.

Molitev

v praznik Kristusoviga vnebohoda.

Dodeli nam, prosimo te, vsigamogočni Bog! de bomo, kateri verujemo, de je tvoj edinorojeni Sin, naš odrešenik, današnji dan v nebesa šel, tudi s svojim duham v nebesih stanovali. Amen.

Današnji dan si se, o Jezus, z veliko častjo od zemlje vzdignil, in si v nebesa šel, kjer zdej na desnici svojiga nebeškiga Očeta sediš. Tvoji ljubi učenci, ki so te perserčno ljubili, so močno žalovali, ker so tebe, svojiga nar boljšiga perjatla, zgubili; ali tvoje ljubeznjive besede so jih potolazile, ker si jim rekel: „Grem k svojimu Očetu in k vašimu Očetu; k svojimu Bogu in k vašimu Bogu“. — „Grem pred vami, de vam bom per nebeškim Očetu stanovanje perpravil.“ — O moj dobrotljivi Jezus! té tvoje tolažljive besede so tudi meni rečene, če bom le tudi jest tako, kakor tvoji zvešti učenci, tvoj sveti nauk terdno veroval, in po tvojih svetih zapovedih živel. — O kako me to veseli, de imam tebe, o Jezus! tako dobrotljiviga perjatla, tako mogočniga besednika in pomočnika v nebesih, kjer

mi že večno stanovanje perpravljaš. Zdej vem tedej tisti kraj, kamor imam enkrat priti: v nebesih je moje duše dom! Tukej na tem svetu sim le popotnik: torej ne bom zdej več svojiga serca na ta svet in na njegovo nečimerno veselje navezoval; temuč bom le iskal, kar je zgorej, kjer ti, o Jezus! na desnici Boga Očeta sediš. — Daj mi svojo sveto gnado, o Jezus! de bom na tanko po tvojim zgledu živel, de bom zvesto po tvojih stopinjah hodil, de srečno za tabo pridem v nebeško kraljestvo. Amen.

Molitve

ob binkoštih.

O Bog, kateri si današnji dan serca vernih z lučjo s. Duha razsvetlil in podučil, daj nam s pomočjo ravno tega Duha, kar je prav, misliti in ljubiti, in se vselej njegove tolažbe razveseliti.

O tolažnik s. Duh, resnični Bog, kateri si današnji dan v podobi ognjenih jezikov čez aposteljne prišel, in jim svoje svete darove dodelil! ponižno te prosim, dodeli jih tudi meni, ker sim jih tako potrebin, de brez njih clo nič dobrega sto-

riti, in večniga zveličanja zaslužiti ne morem. Dodeli mi tedaj, o tolažnik s. Duh, delivec vsih božjih gnad, dodeli mi dar modrosti, de bom per vsim svojim djanji in nehanji zmiram dobre namene imel, in de se bom tudi vselej dobrih keršanskih perpomočkov poslužil, svoj konec doseči. — Dodeli mi dar zastopnosti ali uma, de bom vse nauke naše svete vere dobro spoznal in zastopil, de bom tudi od skrivnosti svete vere toliko zapopadel in terdno veroval, kolikor je k našimu zveličanju potrebno, in kolikor nam je Jezus Kristus razodel, in de bom v tem, kar zapopasti ne morem, svojo slabo pamet pod pokoršino Kristusovo podvergel. — Dodeli mi dar svetovanja, de bom v dvomih ali cviblih kmalo na tanko spoznal, kaj mi gre storiti, de bo tebi nar bolj dopadljivo; daj mi svojo sveto voljo v vsih okolišinah na znanje, de bom vselej prav spoznal, kaj ti hočeš, de naj storim. — Dodeli mi dar moči; de se bom stanovitno tebe in tvojih svetih naukov deržal, de bom tvojo sveto voljo, kakor mi jo boš ti na znanje dal, vselej zvesto dopolnil, in de me tudi nar veči britkosti in težave od dopolnjenja

tvoje svete volje nikdar ne bodo odver-
niti zamogle. — Dodeli mi dar znanja,
de bom vse dolžnosti kristjanove popolnoma
spoznal, in de bom tudi sam sebe prav
spoznal, svoj znotranji dušni stan, svojo
slabost in pomankljivost, kolikor mi je
k poboljšanju, k pokori in k zveličanju
potrebno se spoznati. — Dodeli mi dar
pobožnosti ali brumnosti, de bom
vse, kar k božji službi gre, rad in z ve-
seljem storil, iz ljubezni do tebe; daj mi
gorečnost per molitvi in per vsih pobož-
nostih, de bom zmiram z zbranimi mislimi
v duhu in v resnici molil, in varuj me s
svojo gnado pred mlačnostjo, ktera je
tako nevarin stan duše, ker človeka zmi-
ram bolj in bolj od tebe odvrta, do-
kler ga popolnoma od tebe ne odloči. —
Dodeli mi dar strahu božjiga, de
se bom le tebe razžaliti, in tvojo gnado
zgubiti bal, de ne bom nikdar iz strahu
pred ljudmi kaj storil, kar ti prepoveš,
ali pa kaj opustil, kar ti zapoveš; in de bom
per vsim svojim djanji in nehanji le to
vprašal: „Kaj bo Bog rekel?“ ne pa:
„Kaj bodo ljudje rekli? Sej me
boš ti, o Bog, sodil, ne pa ljudje. — O
poterdnik s. Duh, resnični Bog! za vse

te gnade in darove te prosim v imenu Jezusa Kristusa, našiga ljubiga odrešenika, kateri s tabo in z Bogam Očetam živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sad svetiga Duha.

Ljubezin, veselje, mir, poterpežljivost, ljubeznjivost, dobrota, dolgo zanašanje, krotkost, vera, pohlevšina, zderžanje, čistost. (Galač. 4, 22. 23.)

Molitev

v praznik s. Trojice.

Visoko češena presveta Trojica! jest, tvoja slaba stvar, ubogi grešnik te hvalim in častim iz celiga serca in iz cele moči; in terdno verujem v sercu, in spoznam z ustmi, de ti, o kralj nebes in zemlje, Bog Oče, Bog Sin, Bog s. Duh, tri persone v enim samim bitji, si pravi, živi, vsigamogočni, večni Bog. — O presveti, neizrečeni Bog! jest sim le prah in pepel pred tabo, vender pa smem

s tabo govoriti, smem svoje serce proti tebi povzdigovati, in te smem imenovati svojiga nar boljšiga perjatla, svojiga nar večiga dobrotnika, svojiga stvarnika, odrešenika in razsvetljevavca; še svojiga preljubiga Očeta te smem imenovati. — O presveta Trojica! brezkončna v svojim večnim bitji, kakor brezkončna v svoji neizmerni dobroti! Zahvalim se ti iz celiga serca za vse gnade in dobre, katere sim jest, nevredni človek, do zdej tako obilno od tebe prejemal. — Zahvalim se ti, moj dobrotljivi nebeški Oče! de si me vstvaril, de si mi dušo dal, ktera je po tvoji podobi vstvarjena, ktera je neumerjoča in namenjena, nekdej s teboj sklenjena biti, in vse večne čase s teboj v nebesih živeti. Tudi za vse drugo se ti zahvalim, o moj dobrotljivi stvarnik, kar si nam na zemlji vstvaril; zakaj ti nas, kakor skerbin oče svoje otroke, z vsim previdiš, karkoli potrebujemo. — Zahvalim se ti, moj usmiljeni odrešenik, Jezus Kristus! kateri si iz zgolj ljubezni do nas svoj nebeški tron zapustil, in si na ta revni svet prišel, si veliko let v revšini, v pomankanji in v zaničevanji živel, in si svoje sveto življenje na križi

v strašnih bolečinah za nas tje dal, de si nas od večniga pogubljenja odrešil in nam nebesa spet odperl. Posebno se ti pa zahvalim tudi zato, o Jezus! ker si mojo dušo že tolikokrat s svojim presvetim rešnjim Telesam razveselil. — Zahvalim se tudi tebi, o tolažnik s. Duh! za vse svete gnade, ktere si mi od per-viga začetka mojiga življenja dosihmal dodelil. Per s. kerstu si me razsvetlil, in si mi svoje svete darove dodelil; per s. birmi si me v veri, v gnadi in v vsim dobrim poterdil, in sploh per prejemANJI svetih zakramentov mi svojo sveto gnado, brez ktere nič dobriga storiti ne morem, deliš in množiš. — Presveta Trojica, dobrotljivi, usmiljeni Bog! vse, kar sim in kar imam, je tvoj dar, kteriga mi ti ne po mojim zasluženji, ampak le po svoji neskončni dobroti daješ. — O presveti, trojedini Bog! daj mi gnado, de se bom vsih tvojih darov vselej tako poslužil, kakor je tebi nar bolj dopadljivo, de, kader boš enkrat čez vse talente, ktere si mi dal, rajtengo z mano imel, de mi takrat porečeš: „Prav je, dobri in zvesti hlapec! ker si bil v majhnim zvest, te

bom čez veliko postavil: pojdi v veselje svojiga Gospoda“. Amen.

Molitve

v praznik sv. rešnjiga Telesa in skozi osem dni.

Perzadeni si, moj kristjan! če ti je le mogoče, de boš osem dni po svetim Telesu vsak dan per sv. maši, in moli z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo Jezusa v presvetim zakramentu, in prosi ga posebnih gnad; in pred tronam božje milosti boš gotovo uslišan, če bo le, kar boš prosil, Bogu k časti in tvoji duši k zveličanju.

Litanije

od presvetiga rešnjiga Telesa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

} usmili se
nas!

Jezus, kateri si per zadnji večerji sam
sebe učencam zavžiti dal,

Jezus, kateri si v presvetim zakramen-
tu resnično pričujoč s kervijo in z
mesam, z dušo in telesam, po božji
in človeški natori,

Jezus, živi kruh, kateri si iz nebes
persel,

Jezus, kruh angelov,

Jezus, kruh vsih izvoljenih,

Jezus, kruh močnih,

Jezus, čeznatorni kruh,

Jezus, skriti Bog in zveličar,

Jezus, studenec vsih gnad,

Jezus, vedni in nar čistejši dar,

Jezus, nekervavi dar noviga testamenta,

Jezus, nedolžno Jagnje božje,

Jezus, skrita mana,

Jezus, beseda, ktera je meso postala,
in zdaj vedno med nami prebiva,

O nar svetejši zakrament,

Nar veči skrivnost božja,

Spomin nar večih čudežev božjih,

Prečudno znamenje nar veči ljubezni
božje,

Zakrament večne ljubezni,

Skrivnost vere,

Dar sprave za žive in mertve,

Nar veči moč v skušnjavah,
 Nar močnejši orožje zoper hudobniga
 sovražnika,
 Nar imenitniši vsih darov božjih,
 Presveti spomin Gospodoviga terplje-
 nja in njegove smerti,
 Presveta Gospodova večerja, per kateri
 angelci strežejo,
 Nar veči veselje pobožnih duš,
 Nar veči dobrota vernih kristjanov,
 Nar slajši živež naših duš,
 Moč slabih,
 Tolažba žalostnih,
 Pomoč zapušenih,
 Popotnica teh, kateri v večnost gredo,
 Zastava večniga življenja,
 Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Jezus!
 Od vsiga hudiga,
 Od vsiga greha,
 Od nevredniga prejemanja tega pre-
 svetiga zakramenta,
 Od poželenja mesa,
 Od poželenja oči,
 Od prevzetnosti življenja,
 Od vsih pregrešnih perloznost in ne-
 varnost,

usmili se nas!

odreši nas, o Jezus!

Od skrivnih skušnjav in zalezovanja
 hudobniga duha,
 Od vsih nesreč,
 Od nagle in neprevidene smerti,
 Od večne smerti,
 Skozi ljubezin, s katero si ta sv. za-
 krament postavil,
 Skozi ljubezin, s katero si per zadnji
 večerji svoje aposteljne obhajal,
 Skozi ljubezin, s katero tudi nas s
 svojim presvetim rešnjim Telesam
 živiš,
 Skozi ljubezin, s katero se v tem pre-
 svetim zakramentu za nas daruješ,
 Skozi ljubezin, s katero v tem daru
 božji pravici zadosti storiš,
 Skozi ljubezin, s katero nevrednim krist-
 janam zanašaš,
 Skozi ljubezin, s katero v tem presve-
 tim zakramentu tolikanj nečasti pre-
 terpiš,
 Skozi ljubezin, s katero s trona svoje
 milosti tako usmiljeno na nas gledaš,
 Skozi ljubezin, s katero nas tako do-
 brotljivo poslušas,
 Skozi ljubezin, s katero nam v tem
 presvetim zakramentu tolikanj gnad
 skazuješ,

odreši nas, o Jezus!

Skozi ljubezin, s katero v tem presvetim zakramentu do konca sveta per nas ostaneš, odreši nas, o Jezus!

Mi ubogi grešniki,

De nam zanešeš,

De nam vse naše grehe odpustiš,

De nas v živi veri v ta presveti zakrament poterdiš in obderžiš,

De v naših sercih terdno zaupanje v ta nar svetejši zakrament obudiš,

De v naših sercih gorečo ljubezin do tega nar svetejšiga zakramenta pomnožiš,

De našo čast in pobožnost k temu presvetimu zakramentu pomnožiš in ohraniš,

De nam gnado daš, vselej z dobro perpravo k tvoji božji mizi perstopiti,

De nam sad tega presvetiga zakramenta obilno dodeliš,

De resnično počeseenje tega nar častitljivšiga zakramenta med nami pomnožiš,

De vse onečastenje té nar častitljivši skrivnosti božje pervaruješ in odverneš,

De svojo sveto cerkev vižaš in ohraniš,

te prosimo, usliši nas, o Jezus!

te prosimo, usliši nas, o Jezus!

De vsim, kateri v tebe ne verujejo, luč
prave vere dodeliš,

De naše misli k nebeškim željam
povzdigneš,

De naše serca s svojim milostljivim
obiskovanjem razsvetliš in očistiš,

De nam vselej veselje nad tem pre-
svetim zakramentam v serce daš,

De vedno v nas ostaneš, in mi v tebi,

De nas v koncu našiga življenja s to
nebeško popotnico previdiš in ob-
veseliš,

De nas poslednji dan k večnemu živ-
ljenju obudiš,

De vsim vernim dušam večni mir in
pokoje dodeliš,

De nas na tem tronu svoje milosti
uslišati hočeš,

Jezus, Sin božji,

Jagnje božje, katero grehe svetá odjem-
lješ; zanesi nam, o Jezus!

Jagnje božje, katero grehe svetá odjem-
lješ; usliši nas, o Jezus!

Jagnje božje, katero grehe svetá odjem-
lješ; usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

Dobrotljivi in usmiljeni Gospod je spomin svojih čudežev storil. — On je živež dal tem, kateri se njega boje.

Ti si nam kruh iz nebes dodelil, o Gospod! kateri vse razveseljenje v sebi ima.

S tvojiga altarja, o Gospod! prejemo Kristusa, v katerim se duša in telo razveseli.

Molimo.

O Bog, kateri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil; dodeli, te prosimo, de svete skrivnosti tvojiga Telesa in tvoje kervi tako častimo, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti s. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Roženkranc od sv. rešnjiga Telesa.

- I. Jezus, kateri v sv. rešnjim Telesu naše duše razveseli.**
- II. Jezus, kateri v sv. rešnjim Telesu naše duše nasiti.**

- III. Jezus, kteri v sv. rešnjim Telesu
naše duše potolaži.
- IV. Jezus, kteri v sv. rešnjim Telesu
naše duše peklenskiga ognja varuje.
- V. Jezus, kteri v sv. rešnjim Telesu
naše duše v nebeško kraljestvo per-
pelje.

Litanije

od presvete rešnje kervi.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče iz nebes,

Bog Sin, odrešenik svetá,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog!

O presveta rešnja kri Jezusova,

O žlahtna kri,

O izvoljena kri,

O visoko češena kri,

O predraga kri,

usmili se
nas!
očisti nas!

O neprecenjena kri,	} očisti nas!
O prečista kri,	
O prečudna kri,	
O neomadežvana kri,	
O nedolžna kri,	
O zasluženja polna kri,	
O mogočna kri,	
O očisujoča kri,	
O posvečujoča kri,	
O tolažljiva kri,	
O gnade polna kri,	
O razveseljujoča kri,	
O zveličanska kri,	
O preljubeznjiva kri,	
O presladka kri,	
O dobrotljiva kri,	} reši nas, o Jezus!
O božja kri,	
O nedolžniga božjiga jagnjeta kri,	
Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!	
Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!	
Od vsiga hudiga,	
Od vsiga greha,	
Od svoje jeze,	
Od zasluženih kazin,	
Od vsih dušnih in telesnih nesreč,	
Od nagle in neprevidene smerti,	
Od večniga pogubljenja,	
Skozi svojo presveto kri,	

Skozi sveto kri, ktero si v svojim
 obrezovanji prelil,
 Skozi sveto kri, ktero si na oljski
 gori prelil,
 Skozi sveto kri, ktero si v svoji ječi
 prelil,
 Skozi sveto kri, ktero si per Pilatuži
 prelil,
 Skozi sveto kri, ktero si v svojim
 gajžlanji prelil,
 Skozi sveto kri, ktero si v svojim
 kronanji prelil,
 Skozi sveto kri, ktero si, kader si
 svoj težki križ nesel, prelil,
 Skozi sveto kri, ktero si per svojih
 treh padcih prelil,
 Skozi sveto kri, ktero si, kader so
 oblačila s tebe tergali, prelil,
 Skozi sveto kri, ktero si, kader so
 te na križ perbijali, prelil,
 Skozi sveto kri, ktero si, kader je
 križ po koncu postavljen bil, prelil,
 Skozi sveto kri, ktero si na križi vi-
 sēč prelil,
 Skozi sveto kri, ktero si iz svoje
 prebodene strani prelil,
 Skozi sveto kri, ktero si iz svojih
 svetih ran prelil,

reši nas, o Jezus!

Skozi sveto kri, ktero si za odreše-
 nje vsiga sveta do zadnje kaplje
 prelil,
 Skozi sveto kri, ktero še dan današ-
 nji per vsaki sv. maši nebeškemu
 Očetu za nas daruješ,
 Jagnje božje, ktero grehe svetá odjem-
 lješ; zanesi nam, o Jezus!
 Jagnje božje, ktero grehe svetá odjem-
 lješ; usliši nas, o Jezus!
 Jagnje božje, ktero grehe svetá odjem-
 lješ; usmili se nas, o Jezus!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Oče naš . . . Češena si Marija . . .

Molitev.

Sprejmi, o dobrotljivi Jezus! litanije,
 ktere sim zdej k časti tvoje presvete
 kervi zmolil. To pobožnost darujem v edi-
 nosti z nar močnejšim darovanjem, s kte-
 rim si vse kaplje svoje prelite kervi
 svojimu nebeškemu Očetu daroval. In te
 prosim skozi moč in zasluženje tvoje
 prečastitljive kervi, ktero si iz zgolj lju-

bezni do nas do zadnje kaplje prelil v strašnih bolečinah, dodeli mi, de bo moja grešna duša očišena. Amen.

Počeseenje Jezusa v presvetim zakramentu altarja.

O neizrečena skrivnost v presvetim zakramentu! Nismo v stanu je zapopasti! Serafi je ne razumejo! **O** kako človek zasluži, de ti toliko zanj storiš, o dobrotljivi, usmiljeni Jezus!

Milostljivo si nas odrešil, za nas si dal svoje življenje, nebo nam je odperlo tvoje neskončno zasluženje. — Ljubi, milostljivi Jezus! de nam večno srečo daš, si perpravljen smert prestati!

Preden si zapustil svet, si nam, o Jezus! še več namenil: dal si nam sveti zakrament, samiga sebe si nam dodelil. Tukej v svetim zakramentu ti, o Jezus! sam živiš! Ponižno te tukej molimo.

Noč in dan se zdej med nami v svetim zakramentu znajdeš; zdej nas več ne zupustiš, perserčno nas zares ljubiš.

O neizrečene skrivnosti! Presveto rešnje Telo! Na tem tronu Jezus kraljuje!

Tí si tukej pričujoč pod podobo kruha in vina, našim očem sicer skrit, pa pokaže te nam naša vera. Tukej je nedolžno jagnje! Jezus! ti tukej živiš, de nam milost in gnade deliš.

O dobrotljivi božji Sin! kruh si vzel per mizi v roke, žegnal, razlomil, dal rekoč: „Jejte vsi, to je moje Telo“. Vzel si potlej kelh z vinom, žegnal, učencam dal rekoč: „To je moja kri, vsi pite“.

Ravno tako še zdej vsak dan storiš med nami ta sveti čudež: per sveti maši, na altar, o Jezus! iz nebes prideš! — Kor vsih angelov te spremi, kader v sveti zakrament prideš iz nebeškiga trona! —

Ravno tako se nam zdej daš, kakor si se dal svojim učencam. Jezus! z nami ravnaš, kakor z nar večimi perjatli. Kmalo na vse pozabiš, kakorkoli smo te že žalili. — Zgolj ljubezin nam skazuješ.

Kako visoko nas počastiš! O kako si nam ti dober! Tje k svoji mizi nas pustiš, o nebeški kralj dobrotljivi! Tamkej daš ti našim dušam svojo kri, svoje Telo, de jih živiš za nebesa.

Kader te bomo prejeli, daj nam vselej svojo gnado, de te bomo vredno vžili, kakor je tvoja sveta volja. Nikdar nismo mi vredni, de bi prejeli sveti zakrament; ti, o Jezus! nas stori vredne!

Daj nam spokorniga duha, de bi vselej v pravi pokori s čistim sercam te prejeli in tvojo ljubezin zaslužili. Daj nam gnado, de bi vredno to sveto rešnje Telo tudi še v zadnji uri prejeli.

Prosimo pa zdej tudi tebe, o Marija, prečista devica, Jezusu ti hvalo daj, mi ga ne moremo dosti častiti, ker se tukej samiga sebe nam, svojim ovčicam, da v presvetim zakramentu.

Če utegneš, moj kristjan! môli dans, (ali pa v teh osem dneh,) k posvečenju tega svetiga praznika, še križev pot sv. rešnjiga Telesa na 209. strani.

II.

Molitev ob praznikih matere božje.

Ljubi moj kristjan! spoštuj mater božjo Marijo, prečisto devico, s posebno pobožnostjo in častjo, zakaj sam Bog, presveta Trojica, jo visoko časti, in ti revni človek, bi je ne častil! Glej, Bog Oče jo je za svojo ljubo hčer izvolil, in jo je s posebnimi gnadami obdaroval; Bog Sin si jo je zmed vsih milijonov Adamovih hčer za svojo sveto prečisto mater od vekomaj izbral, in si jo je s svojo mogočno gnado od

vsiga madeža Adamoviga greha čisto ohranil; Bog sv. Duh jo je za svojo neomadežvano nevesto vzel, in ona je od njega spočela, in je rodila Jezusa Krístusa Sinu božjiga. — Nezapopadljiva čast, s kakoršno še nobeden, tudi nar imenitniši nebeški duh, počesen ni bil! — Skaži tedaj Marii, prečisti devici, nar večí čast za Bogam; in zaupaj tudi za Bogam nar več nanjo; zakaj ona je nar mogočnejši pomočnica, in naša nar dobrotljivši mati.

Kader je tedaj kakošin praznik matere božje, móli s požljivim in zaupljivim sercam Lavretanske litanije, sveti roženkranc, in tudi še druge molitve k časti matere božje, (ktere tukaj ali kjer bodi najdeš), kolikor utegneš. — Ta nebeška kraljica ti bo čast, ktero ji boš skazal, in zaupanje, ki ga boš v njo postavil, obilno plačala, ker ti bo take gnade od Boga sprosila, kakoršnih bi ti, brez njene pomoči, nikdar od Boga ne bil prejel. Ona je izvoljena posoda vsih božjih gnad, in Jezus nam na prošnjo svoje ljube matere nar rajši gnade deli.

Lavretanske litanije

od device matere Marije.

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče iz nebes, vsigamogočni Bog,
Sin, vsiga svetá rešnji Bog,
Sveti Duh, resnični Bog,
Sveta Trojica, en sam Bog,

} usmili se
nas!

Sveta Marija,
 Sveta mati božja,
 Sveta devic devica,
 Mati Kristusova,
 Mati milosti božje,
 Mati prečista,
 Mati brez madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati nar bolj sveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našiga stvarnika,
 Mati našiga odrešenika,
 Devica nar modrejši,
 Devica častitljiva,
 Devica pohvaljena,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetek našiga veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,

Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Perbežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostelnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcov,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvirniga greha
 spočeta,

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemlješ;
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!
 Gospod, usmili se!
 Oče naš . . . Češena si Marija . . .

Molimo.

Pod tvojo pomoč perbežimo, o sveta božja porodnica, ne zaverzi naših prošinj v naših potrebah, temuč reši nas vselej od vsih nevarnost, o častitljiva in izvoljena devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinam nas spravi, svojimu Sinu nas perporoči, svojimu Sinu nas izroči.

Prosi za nas, sv. božja porodnica!
 De bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

Milost svojo, o Gospod! prosimo, te, v naše serca vlij, de, ki smo po oznanovanji angelovim včlovečenje tvojiga Sina Jezusa Kristusa spoznali, po njegovim terpljenji in njegovim križi bodemo k časti vstajenja perpeljani. Po ravno tistim Gospodu našim Jezusu Kristusu. Amen.

Prosi za nas, sv. Jožef!
 De bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

Naj nam presvete tvoje matere ženina zasluženje pomaga, prosimo, o Gospod! de, kar naša slabost ne zmore, po njegovi prošnji dosežemo. Ki živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev

k materi božji za dobro smert.

O ljubeznjiva, milostljiva in od vekomaj izvoljena devica, mati Jezusova Marija! prosimo te zavoljo tvoje in tvojiga ljubeznjiviga Sina Jezusa Kristusa britkosti in grenkosti, ktero sta imela, ti pod križem, on na svetim križi, nar bolj pa tisto uro, ko se je njegova sveta duša od njegoviga telesa ločila; prosi za nas, de nam k pomoči pride, kader se bodo naše uboge duše od našiga života jele ločiti, de jih sprejme v svoje milostljive roke, in jim večno zveličanje v svetim raji dodeli. Zdej ti perporočimo svoje duše za tisto uro, ne zapusti nas, o Marija.

Salve regina.

Češena bodi, kraljica, mati milosti! naše življenje, veselje in upanje, bodi češena! **K** tebi vpijemo zapušeni otroci Evini; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. **Z**ato tedej, o naša besednica, obrni k nam svoje milostljive oči, in pokaži nam po tem revnim življenji Jezusa, žegnani sad svojiga telesa. **O** usmiljena, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

Prosi za nas, sv. božja porodnica!
De bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

Vsigamogočni večni Bog! ki si telo in dušo prečiste device matere Marije vredno prebivališče svojimu Sinu z močjo sv. Duha perpravil; daj nam, ki nje spomin veselo obhajamo, po njenih milostljivih prošnjah od vsiga prihodnjiga hudiga, in od večne smerti rešenim biti. **Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.**

Božja pomoč ostani vselej per nas.
Amen.

Razložena Češena si Marija.

Češena si Marija, gnade polna. O presveta devica, zmed vsih milijonov Adamovih hčer izvoljena nebeška kraljica! počastim in pozdravim te, kakor te je pozdravil angel Gabriel, od Boga poslan, de ti je oznanil tvoje izvoljenje k nar viši časti. Bodi sto tavžentkrat češena in pohvaljena, o prečista devica Marija, naša ljubeznjiva mati, naša nar viši gospa, naša nar mogočnisi pomočnica! Bodi sto tavžentkrat češena, o prečudna mati milosti božje, od vekomaj izvoljena posoda vsih božjih gnad! Ti si gnade polna, z vsimi gnadami nar obilniši od Boga obdarovana. O gnade polna mati Marija! sprosi tudi meni od Boga vse tiste gnade, katerih od njega potrebujem, de bom zamogel lepo živeti in enkrat zveličan biti.

Gospod je s tabo. O srečna devica, ktera si sveto gnado tako zvesto v svojim sercu ohranila, in tako zvesto s to gnado delala, de si zmiram z Bogam sklenjena ostala. Gospod Bog je bil zmiram s tabo, zmiram je presveta Trojica v tebi, kakor v svojim tempeljnu prebi-

vala: sklenjen je bil s tabo **Bog Oče**, kakor s svojo preljubo hčerjo; **Bog Sin**, kakor s svojo deviško materjo; **Bog sv. Duh**, kakor s svojo prečisto nevesto. — **O Marija!** prosi **Gospoda**, de bi tudi per meni zmiram s svojo sveto gnado ostal, in de bi ga jest nikdar več s kakošnim greham ne razžalil, in iz svojiga serca ne pregnal.

Žegnana si med ženami. Med vsimi drugimi svojiga spola si izvoljena, in z nar večimi, z nar imenitnišimi darimi od **Boga** obdarovana. Nad teboj je vsigamogočni **Bog** nar veči čudeže svoje milosti, svoje modrosti in svoje ljubezni skazal. Predin si še luč sveta zagledala, so bili že čudeži božje milosti nad teboj storjeni. Ker si bila od vekomaj od **Boga** pred vsimi drugimi izvoljena za prečisto mater njegoviga **Sinu**, si bila tudi vselej pervarovana pred vsim madežem, in nikdar te ni tista kača pičila, kateri si glavo sterla. — **O** resnično žegnana med vsimi ženami! sprosi tudi nam nebeški žegen, de bomo v dobrim zmiram rasli, in z bogaboječim keršanskim življenjem pokazali, de smo poklicani, enkrat z vsimi po-

žegnanimi nebeškiga Očeta njegovo večno kraljestvo posesti.

In žegnan je sad tvojiga telesa Jezus. Gotovo, žegnan čez vse žegnano, in svet čez vse sveto je Jezus Kristus, naš Bog in Gospod, večni Sin večniga Očeta. — O Marija! visoko češena devica, ktera si Jezusa od sv. Duha spočela, zares si drevo večniga življenja, kteriga je desnica božja v nebeški raj zasadila, ker je Jezus Kristus tvoj sad, od kteriga nam pride večno življenje. — O presveta devica, prosi svojiga ljubiga Jezusa, kteri nam je nebeške vrata odperl, de bi jih naše hudobije nam spet ne zaperle, temuč de bi mi s pomočjo njegove svete gnade to časno življenje tako dopernesli, de bi tamkej v večnim življenji njega gledati, in brez konca uživati zaslužili.

Sveta Marija, mati božja! O prečudna mati devica! kakor prečista devica si nam Jezusa rodila, kteri je Bog in človek skupej; po vsi pravici si tedej mati božja imenovana, ker je sam Bog nebeški od tebe hotel na ta svet rojen biti. — O nezapopadljiva čast in visokost, ktere še nikoli nobena druga stvar do-

segla ni! **O**n, ki te je vstvaril, je hotel od tebe rojen biti, in tvoj **Bog** in **Gospod** je tvoj otrok postal! — **O** visoka nebeška kraljica! ozri se s svojiga nebeškiga sedeža na nas revne stvari v tej dolini solz, na nas zapušene otroke **Evine**, in bodi zmiram naša ljubeznjiva in dobrotljiva mati, kakor te je tvoj **Jezus** na sv. križi nam vsim za mater izročil. —

Prosi za nas grešnike, zdej in ob naši smertni uri. **A**men. **O** **Marija**, perbežališe vsih spokornih grešnikov! jest grešin človek, perbežim v svojih dušnih težavah z vsim zaupanjem k tebi, in te ponižno prosim, o mati milosti božje! govori za-me in za nas vse uboge grešnike na svetu, in sprosi nam od **Jezusa**, svojiga ljubeznjiviga **Sina**, kateri je na svet prišel iskat in zveličat, kar je bilo zgubljeno; sprosi nam vsim od njega resničniga duha pokore, de bi svoje grehe vse na tanko spoznali, jih obžalovali, božjim namestnikom zvesto razodeli, se vredno spokorili, in tako od **Boga** milostljivo odpušenje zadobili. — **O** **Marija**, usmiljena pomočnica, ktera si že tolikanj grešnikom k resničnemu spreobrnjenju in k pravi pokori s svojimi svetimi

prošnjami pred Bogom pomagala; o pomagaj tudi nam, ubogim grešnikom, kateri tako serčno na tvojo pomoč zaupamo. Pomagaj nam v vsih nevarnostih našiga življenja, pomagaj nam v vsih skušnjavah in perložnostih; pomagaj nam pa posebno ob naši smertni uri, kader se bodo naše duše jele ločiti iz tega sveta. Pridi nam takrat s svojim ljubim Jezusam na pomoč; stoj nam zvesto na strani, brani nas pred hudobnim sovražnikom, in pelji naše duše iz tega revniga sveta tje v večno nebeško kraljestvo, kjer se bomo s tabo in z vsimi izvoljenimi vekomaj per Bogu veselili. Amen.

Zdihovanje k žalostni materi bozji.

O presveta in dobrotljiva devica Marija! pred tvojimi svetimi nogami padem na svoje grešne kolena, in iz vsiga serca te prosim skozi tvoje bitko zapušenje, kader si svojiga preljubiga Sina Jezusa razgajžlaniga, s ternjem kronaniga in križaniga, vsiga kervaviga in ranjeniga vidila umreti, in ko si od vsiga sveta zapušena bila: oh! preljubeznjiva devica Marija! skozi to tvoje bitko zapušenje

te prosim, nikdar me ne zapusti v mojih težavah in nadlogah; nikar me ne zapusti, de bi serčnost zgubil in omagovati začel; odverni od mene vso nesrečo in vse hudo na duši in na telesu. **O** žalostna zapušena mati božja! nikar me ne zapusti v mojim časnim življenji, zlasti ne zapusti me ob moji zadnji uri. Ne zapusti me, kader bom na smertni postelji od vsiga sveta zapušen bolan ležal. Ne zapusti me, kader mi bo merzli mrtvaški pot po obrazu tekel. Ne zapusti me v mojih zadnjih težavah in skušnjavah, de v obupanje ne pridem. Ne zapusti me, kader moj slabi jezik že ne bo mogel več teh presvetih imen: **Jezus! Marija! sv. Jožef!** izreči. Ne zapusti me, kader moje zaperte oči tvoje svete podobe ne bodo mogle več gledati. Ne zapusti me, kader svojih slabih rok ne bom mogel več k tebi za pomoč stegniti. Ne zapusti me, kader mi bo grenka smert serce utergala. Ne zapusti me, kader se bo moja uboga duša od telesa ločila. **Oh,** ne zapusti me, kader bo moja uboga duša, polna strahu, pred ojstrim sodnikom **Jezusam Kristusam** se perkazala! — **O Marija,** presveta devica! upanje vsih

vernih grešnikov, veselje vsih žalostnih in omagljivih kristjanov, in tolažba vsih umirajočih! zadobi mi, de bom po tvoji prošnji na desno stran sodnikovo postavljen, de se bo enkrat moja uboga duša v svetim raji s tabo in z vsimi izvoljenimi brez konca veselila. Amen.

Lastnosti matere božje.

- I. Marija je hči Očeta nebeškiga.
- II. Marija je mati Jezusa Kristusa, Sina božjiga.
- III. Marija je nevesta tolažnika s. Duha.
- IV. Marija je častitljiva kraljica vsih zveličanih duhov.
- V. Marija je izvoljena posoda vsih božjih gnad.
- VI. Marija je prečudni zgled deviške čistosti, brez vsiga madeža spočeta.
- VII. Marija je zgolj sama ponižnost in krotkost.
- VIII. Marija je dobrotljiva mati vsih vernih kristjanov.
- IX. Marija je usmiljena tolažnica vsih žalostnih in revnih.
- X. Marija je perbežališe vsih spokornih grešnikov.

- XI. Marija je naša pomoč v vsih nadlogah.
 XII. Marija je nar mogočniji pomočnica ob zadnji uri in per sodbi božji.

Pesem od teh dvanajst lastnost.

1.

Od prve lastnosti.

O Marija, bodi češena,
 Nebeškiga Očeta hči!
 Imenitniši ni nobena,
 Kakor si, Marija! ti.
 Vredna si vse tiste hvale,
 Vse ljubezni, vse časti,
 Ktero so ti kdež skazale
 Brumne duše in vse stvari.

2.

Od druge lastnosti.

Ti si nam Jezusa rodila,
 Naš'ga ljub'ga zveličarja,
 Nebesa si nam nazaj dobila,
 Presveta mat' Sinu božjiga.
 Čast naj ti bo in večna hvala,
 Čast od celiga sveta:

Ti si mat' nebeškiga kralja,
Prečudna mat' živiga Boga.

3.

Od tretje lastnosti.

O Marija, mati češena!
Iz milijonov izvoljena!
Svet'mu Duhu si zaročena,
Za nevesto te on spozna.
Le od njega si ti spočela,
In si rodila svojiga Sinu,
Svetiga Jožefa si le vzela
Za rednika Jezusu!

4.

Od četrte lastnosti.

O izvoljena devica!
Hči in mati svojiga Boga!
Častitljiva visoka kraljica
Celiga božjiga sveta.
Kraljestva tvojiga ni mejnikov,
Kraljica si vsih angelov,
Kraljica si vsih svetnikov,
Vsih zveličanih duhov.

5.

Od pete lastnosti.

Ja po resnici si imen'vana:
 Sveta posoda vsih božjih gnad;
 Popolnoma si bila ti navdana
 Od zgolj dobrih svetih navad.
 O sprôš' nam od Boga to gnado,
 De bi tudi mi več ne grešil',
 De bi vsako hudo navado
 Prav popolnoma zapustil'.

6.

Od šeste lastnosti.

O Marija, lilja čista!
 Ti nimaš madeža na seb',
 Že spočeta si prečista,
 Nikol' ni greha b'lo na teb',
 Jezus je hotel mater devico,
 On je popolno čist in svet,
 On je tud svojo porodnico
 Popolno čisto hotel imet'.

7.

Od sedme lastnosti.

O prečudna mati devica!
 Kako velika je tvoja čast!

Svojiga stvarnika si porodnica! —

Kdo je v stan' to zapopast'?

Ti si pa vender zmiram ostala

Sama ponižnost in krotkost,

Ni te v posvetnost zapeljala

Tvoja imenitnost in visokost.

8.

Od osme lastnosti.

O kako srečni smo kristjani,

De si ti naša preljuba mat'!

O ko bili mi prav teb' vdani,

Nič bi se ne imeli bat'.

O ljuba mati, le nikol' ne pusti

Svoje otroke brez pomoč',

Sovražnikom le ne perpusti

Imeti čez nas kako moč.

9.

Od devete lastnosti.

Ti si žalostnih veselje,

In ti si vsih revnih mat'.

Ti imaš perserčne želje

Vsim revežem pomagat'.

O tolaži nas v vsih težavah,

De bomo vse z voljo prestal',

Spros' nam moč v vsih skušnjavah,
De bomo vsim prav zoperstal'.

10.

Od desete lastnosti.

O Marija, ti si perbežališe
Serčno zgrevanih grešnikov,
Jih želiš peljat' v prebivališe
Vsih svetih spokornikov. —
Pros' za nas, ki smo tolk' grešili,
Spros' nam spokorniga duha,
De bomo gnadjiv' zadobili
Odpušenje od Boga.

11.

Od enajste lastnosti.

Na-te mi v vsih potrebah
Prav terdno zaupamo,
Naša pomoč si v vsih nadlogah,
Svesto se na-te zanašamo.
Ti želiš vsim pomagat',
Vsim svoje križe polahkat';
O pomagaj nam vse premagat',
Kar imamo hud'ga prestat'.

Od dvanajste lastnosti.

Posebno nam takrat pomagaj,
 Ko bomo mi mogli umret',
 Sovražnike nam ti premagaj,
 Sprem' nas dobrotljiv' na un svet.
 Ti si nar mogočniši pomočnica
 V zadnji uri in na sodnji dan;
 Pros' za nas takrat, ljuba devica!
 Sej bomo zmiram tebi vdan'!

Hvalna pesem izvoljene device Marije.

(Luk. 1, 46 — 55.)

Moja duša povišuje Gospoda:
 In moj duh se silno veseli v Bogu, mo-
 jim zveličarji.
 Ker se je ozerl na nizkost svoje dekle;
 zakaj glej, odsihmal me bodo srečno
 imenovali vsi narodi.
 Zakaj velike reči mi je storil, on, ki je
 mogočin, in sveto njegovo ime.
 In njegovo usmiljenje jim je od rodu do
 rodu, kateri se njega boje.
 Moč je skazal s svojo roko; razkropil je
 v misli svojiga serca napuhnjene.

Mogočne je s sedeža vergel, in ponižne
je povzdignil.

Lačne je z dobrotami napolnil, in bogate
je prazne izpustil.

Svojiga služabnika Izraela je sprejel, in
se spomnil svojiga usmiljenja.

Kakor je obljubil našim očakam, Abra-
hamu in njegovimu zarodu na vekomaj.

III.

Molitve ob zapovedanih praznikih svetnikov.

Molitev

*v praznik svetiga Štefana, perviga
keršanskiga marternika.*

Daj nam, prosimo te, o Gospod!
posnemati svetiga Štefana, ki ga častimo,
de bomo tudi mi sovražnike ljubili, ker
njegov praznik obhajamo, kateri je tudi
za svoje preganjavce prosil Gospoda na-
šiga Jezusa Kristusa, tvojiga Sina, kateri
s tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga
Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Častitljivi sveti Štefan, prvi vsih keršanskih marternikov! današnji dan si (nar prvi med vsimi kristjani) častitljivo krono marternikov v nebesih prejel, v plačilo svoje velike gorečnosti za božjo čast, in svoje neprestrašene stanovitosti, s katero si se za svet nauk Jezusov zoper njegove sovražnike ustavil. Bil si poln svetiga Duha, in perpravljen rajši življenje zgubiti, kakor se Jezusu in njegovi-mu nauku odpovedati. In kader so te tvoji hudobni sovražniki že k smerti peljali, si jih še ljubil; in ko so te že s kamni pobijali, si še zanje Boga prosil, kakor Jezus na križi. Zato je pa tudi Jezus, kteriga si v svojim terpljenji vidil stati na desnici Boga Očeta, z dopadajenjem tvojo sveto dušo v nebesa vzel, kakor si jo ti pred svojo smertjo v njegove roke izročil. — O častitljivi prvi marternik! prosimo, sprosi nam od Boga tako zadržanje do preganjavcov in sovražnikov, kakoršno je bilo tvoje. Sprosi nam gnado, de bomo tudi mi sovražnikom svete vere serčno in stanovitno se ustavljali, kader nas hočejo s silo ali z golufijo zapeljati, de bi Jezusa in njegov sveti nauk s pregrešnim djanjem zatajili.

Sprosi nam keršansko ljubezin do bližnjiga, clo do sovražnika, de ne bomo do nobeniga človeka sovraštva in jeze v sercu deržali, temuč de bomo vsim dobro želeli, in dobro storili, tudi njim, kateri nas sovražijo; in de bomo za vse molili, tudi za-nje, kateri nas žalijo in preganjajo. Sprosi nam pa tudi srečno zadnjo uro, de bo Jezus tudi naše duše v svoje roke sprejel, in vzel v večno nebeško kraljestvo. Amen.

Pobožnost

V praznik sv. Jožefa, ženina device matere Marije, in patrona kranjske, koroške in štajerske dežele.

Litanije

od svetiga Jožefa.

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
 Bog Sin, odrešenik svetá,
 Bog sveti Duh,

} usmili se
 nas!

Sveta Trojica, en sam Bog,
 Sveta Marija, zemlje in nebes kraljica,
 S. Jožef, prečisti ženin Marije device,
 S. Jožef, od greha vselej čist,
 S. Jožef, nar viši med patrijarhi,
 S. Jožef, v božji gnadi popolnoma
 poterjen,
 S. Jožef, v deviški zakon izvoljen,
 S. Jožef, od kraljice nebes in zemlje
 postrežen,

} za nas Boga prosí!

S. Jožef, oče Jezusov imenovan,
 S. Jožef, preljubeznjivi varh Jezusov,
 S. Jožef, zvesti in skerbni rednik Kri-
 stusov,
 S. Jožef, kateri si nar prvi za Marijo
 počastil Kristusa,
 S. Jožef, kateri nisi hotel Marije raz-
 glasiti, ker si bil pravičnin,
 S. Jožef, kateri si po opominjevanji
 angelovim skerb imel za ohranjenje
 Jezusoviga življenja,
 S. Jožef, kateri si z Jezusam in z Ma-
 rijo pred Herodežem v Egipt bežal,
 S. Jožef, kateri si Marijo varoval,
 kakor Kerubin raj,

- S. Jožef, kteriga roke so bile tron nebe-
škiga kralja, kader si Jezusa pestoval,
- S. Jožef, kteri si Jezusa kakor otroka
varoval,
- S. Jožef, kteri si Jezusa, ko je bil
dvanajst let star, z Marijo v Jeruza-
lem peljal praznike posvečevat,
- S. Jožef, kteri si z Marijo tri dni
Jezusa po Jeruzalemu z veliko ža-
lostjo iskal,
- S. Jožef, kterimu je sam Jezus Kri-
stus podložin in pokorin bil,
- S. Jožef, kterimu je sam Jezus Kri-
stus delati pomagal,
- S. Jožef, visoko češen, ker sta ti nebeški
kralj in kraljica stregla in podložna
bila,
- S. Jožef, kteri si Jezusa in Marijo
čez vse ljubil,
- S. Jožef, angelski mož,
- S. Jožef, nar bolj vreden v družbi
Jezusa in Marije biti,
- S. Jožef, z darimi s. Duha nar bolj
napolnjen,
- S. Jožef, kterimu so bile velike skriv-
nosti božje razodete,
- S. Jožef, kteri si v rokah Jezusa in
Marije srečno umerl,

S. Jožef, kateri si očakam pred peklem
Kristusovo obiskanje napovedal,

S. Jožef, kateri si v nebesih k posebni
časti povišan,

S. Jožef, naš varh in pomočnik v
življenji in v smerti,

S. Jožef, častitljivi patron naše dežele,

De bi tudi mi sveto čistost zvesto
ohranili,

De bi tudi mi Jezusa v svojih srcih
obvarovali in ohranili,

De bi tudi mi pravični bili, in svoji-
ga bližnjiga ne razglasovali,

De bi tudi mi praznike vredno posve-
čevali,

De bi tudi mi Jezusa in Marijo čez
vse ljubili,

De bi tudi mi Jezusu in Marii zmi-
ram bolj enaki bili,

De bi tudi naše serca tolažnik s. Duh
s svojo gnado napolnil,

De bi tudi mi srečno umerli,

De bi ti z Jezusam in Marijo per naši
smerti bil,

De bi té presvete imena: Jezus! Mari-
ja! s. Jožef! naše zadnje besede bile,

De bi tudi mi s tabo večno nebeško
čast vživali,

zanas Bogaprosi!

sprosi nam to od Jezusa!

Jagnje Božje, ktero grehe svetá odjem-
lješ; zanesi nam, o **Gospod!**

Jagnje Božje, ktero grehe svetá odjem-
lješ; usliši nas, o **Gospod!**

Jagnje Božje, ktero grehe svetá odjem-
lješ; usmili se nas, o **Gospod!**

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

Prosi za nas, s. Jožef!

De bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

O vsigamogočni večni **Bog**, naš **Gospod** in zveličar **Jezus Kristus**, kateri si **s. Jožefa** svoji ljubeznjivi materi, devici **Marii**, za ženina odločil, in za svojiga zvestiga varha izvolil; ponižno prosimo, dodeli nam, de bomo po njegovi prošnji in njegovim zasluženji tukaj v pravim miru živeli, in po tem življenji k večnemu gledanju tvojiga božjiga obličja v nebesa perpeljani. Ki živiš in kraljuješ, z **Bogam Očetam** v edinosti **s. Duha**, **Bog** od vekomaj do vekomaj. **Amen.**

Molitev

v praznik svetih aposteljnov Petra in Pavla.

Bog, kateri si današnji dan z martro aposteljnov Petra in Pavla posvetil; daj svoji cerkvi vse po njih zapovedi storiti, po katerih je vera začetek dobila. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Sveta aposteljna Peter in Pavel, katerih spomin in praznik dans mati katoliška cerkev z veseljem in s hvaležnostjo obhaja! prosita Boga za vižanje in ohranjenje svete cerkve, za katero sta vidva, dokler sta bila na svetu, tolikanj delala in terpela, z veseljem clo svoje življenje za-njo dala. — S hvaležnostjo se spomnimo dans vsiga vajnega perzadevanja in terpljenja, in se veselimo, de vama je Bog tako gnado in stanovitnost dodelil, de sta do konca svojiga življenja njegova nar zvestejši služabnika ostala; in de vama pravični Bog zdej v nebesih z večno krono plačuje vse, kar sta za njegovo sveto cerkev delala in terpela. — Prosita za nas usmiljeniga Boga, kateri nam je po svojim Sinu Jezusu Kristusu ta zveličanski nauk iz nebes poslal, ki sta ga

vidva tako zvesto oznanovala; prosita Boga, de bi mi z njegovo gnado in pomočjo njegove svete nauke zvesto dopolnovali, de bi eden nad drugim le dobre dela vidili, in Očeta v nebesih hvalili. — Sprosita nam tudi tako stanovitnost v dobrim, kakor sta jo vidva imela, de bomo do konca stanovitni in Bogu zvesti ostali, in večno zveličanje dosegli. Amen.

M o l i t v e

v praznik vsih svetnikov.

Litanije

od vsih svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se naš!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče iz nebes, vsigamogočni Bog,	} usmili se nas!
Sin, vsiga sveta rešnji Bog,	
Sveti Duh, resnični Bog,	

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

S. Marija,	}	za nas Boga prosi!
S. mati Božja,		
S. devic Devica,		
S. Mihael,		
S. Gabriel,		
S. Rafael,		

Vsi sveti angeli in arhangeli, za nas Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za nas Boga prosite!

S. Janez Kerstnik,	}	za nas Boga prosi!
S. Jožef,		

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga prosite!

S. Peter,	}	za nas Boga prosi!
S. Pavel,		
S. Andrej,		
S. Jakob,		
S. Janez,		
S. Tomaž,		
S. Jakob,		
S. Filip,		
S. Jernej,		
S. Matevž,		
S. Simon,		
S. Tadej,		
S. Matija,		

S. Barnaba,
S. Lukež,
S. Marka, } za nas Boga prosi!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za nas
Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga
prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga
prosite!

S. Štefan,
S. Lorenc,
S. Vincenc, } za nas Boga prosi!

S. Fabjan in Boštjan,
S. Janez in Pavel,
S. Kozma in Damjan,
S. Gervazi in Protazi, } za nas Boga
prosita!

Vsi sveti marterniki, za nas Boga prosite!

S. Silvester,
S. Gregor,
S. Ambrož,
S. Avguštin,
S. Hieronim,
S. Martin,
S. Miklavž, } za nas Boga prosi!

Vsi sveti škofje in spoznovavci, za nas
Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

S. Anton, za nas Boga prosi!

S. Benedikt,
S. Bernard,
S. Dominik,
S. Frančišk,

} za nas Boga prosi!

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti minihi in pušavniki, za nas Boga prosite!

S. Marija Magdalena,
S. Agata,
S. Lucija,
S. Neža,
S. Cecilija,
S. Katarina,
S. Anastazija,

} za nas Boga prosi!

Vse svete device in vdove, za nas Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas Boga prosite!

Bodi nam milostiv; zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostiv; usliši nas, o Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od svoje jeze,

Od šibe potresa,

Od nagle in neprevidene smerti,

Od skušnjav hudičevih,

} reši nas, o
Gospodi!

Od jeze, sovraštva in vse hude volje,
 Od duha nečistosti,
 Od treska in hudiga vremena,
 Od kuge, lakote in vojske,
 Od večne smerti,

Skoz skrivnost svojiga svetiga včlo-
 večanja,

Skoz svoj prihod,

Skoz svoje rojstvo,

Skoz svoj kerst in sveti post,

Skoz svoj križ in svoje terpljenje,

Skoz svojo smert in svoj pokop,

Skoz svoje sveto od smerti vstajenje,

Skoz svoj čudni vnebohod,

Skoz prihod tolažnika svetiga Duha,

Ob dnevu sodbe,

Mi grešniki,

De nam zanesesh,

De nam odpustiš,

De nas k pravi pokori perpelješ,

De svojo sveto cerkev vižaš in
 ohraniš,

De pastirja apostolskiga in vse cer-
 kvene stanove v svoji sveti veri
 ohraniš,

De sovražnike svete cerkve ponižaš,

De keršanskim kraljem in oblastnikom
 mir in pravo enovoljnost daruješ,

reši nas, o Gospod!

te prosimo, usliši nas!

De vsimu keršanskimu ljudstvu mir
 in edinost daš,
 De nas vse v svoji sveti službi po-
 terdiš in obderžiš,
 De naše misli k nebeškim željam
 povzdiguješ,
 De vsim našim dobrotnikom večne
 dari dodeliš,
 De duše naše in naših bratov, bliž-
 njih in dobrotnikov večniga po-
 gubljenja rešiš,
 De sad zemlje daš in ohraniš,
 De vsim vernim dušam večni pokoj
 dodeliš,
 De nas uslišiš,
 Sin Božji,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usliši nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usmili se nas, o Gospod!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Oče naš . . . Češena si Marija . . .

te prosimo, usliši nas!

Molitev

pred s. rešnjim Telesam na altarji.

Ti si jim kruh iz nebes dodelil,
Kteri vse razveseljenje v sebi ima.

Molimo.

O Bog, kateri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil; dodeli, te prosimo, de svete skrivnosti tvojiga Telesa, in tvoje Kervi tako častimo, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti s. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev

za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

O vsigamogočni večni Bog, Gospod, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, ker se je za-nje tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in zveličar Jezus Kristus voljno dal grešnikom v roke, in je tudi svojo drago kri na lesu s. križa prelil. Po

njem odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, pričujoče in prihodnje nevarnosti, škodljive zoperstave, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in vse žalostne revne čase.

Razsvetli tudi in poterdi v vsim dobrim duhovske in deželske oblastnike, da nas bodo na vse to vižali, kar k tvoji božji časti, našimu zveličanju, miru in sreči vsiga kristjanstva tekniti zamore. Dodeli nam, o Bog vsiga miru! pravo edinost v veri brez vsiga razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k pravi pokori in k pravimu poboljšanju našiga življenja. Vžgi v nas ogenj tvoje ljubezni, daj nam goreče želje po vsi pravici, da bomo kakor pokorni otroci v življenji in v smerti tebi prijetni in dopadljivi.

Prosimo tudi, kakor ti hočeš, da imamo prositi za naše prijatle in neperjatle, za zdrave in bolne, za žalostne in revne kristjane, za žive in mertve. Tebi bodi vselej perporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert; daj nam tvojo milost takej uživati, in tamkej z

vsimi izvoljenimi doseči, te v večnim veselji in zveličanji hvaliti in moliti.

O Bog! ki ti je lastno, vselej se usmiliti in perzanesti, usliši naše pohlevne prošnje, de nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov ketina zvezane derži, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo te, o Gospod! molitve teh, kateri te pohlevno prosijo; in perzanesi tem, kateri svoje grehe spoznajo, de nam z odpušenjem vred tudi mir dobrotljivo dodeliš.

Skaži nam, o dobrotljivi Gospod! svojo neizrečeno milost, de nas ne samo od grehov odvežeš, temuč tudi od šib, ktere si z njimi zaslužimo, odrešiš.

Bog, ki te greh razžali! pokora potolaži, poglej milostljivo na prošnje svojiga ljudstva, in šibe svoje jeze, kterih smo zavoljo svojih grehov vredni, od nas odverni.

Vsigamogočni večni **Bog!** usmili se svojiga služabnika **I.**, našiga papeža, in vodi ga po poti večniga življenja, de bo s tvojo pomočjo želel, kar tebi dopade, in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vižar vsih vernih, glej milostljivo na svojiga služabnika **I.**,

našiga škofa, ki si ga za pastirja ljubljanske cerkve postavil; dodeli mu, de vsim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobrimu služi, de tako enkrat s čedo sebi izročeno večno življenje doseže.

O Bog, varh vsih kraljestev in zlasti kristjanskiga cesarstva! dodeli svojimu služabniku, našimu cesarju I., tvojo moč, s katero se sovražniki premagajo, spoznati in častiti, de, ker je on po tvoji volji cesar postal, tudi vselej s tvojim varstvom mogočin bode.

O Bog, od kteriga svete želje, dobre misli in pravične dela pridejo, daj svojim služabnikom tak mir, kteriga svet ne more dati, de bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in de bodo časi s tvojo pomočjo brez strahu pred sovražniki varni in mirni.

O Bog, vžgi naše serca z ognjem svojiga svetiga Duha, de ti homo s čistim telesam služili in z očišenim sercam dopadli.

O Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpusenje vsih grehov, de

milostljivo odpušenje, ktero so vselej želele, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Pridi, prosimo, Gospod, s svojim Duham našimu djanju naprej, in ga s svojo sveto pomočjo naprej ravnaj, de se bodo vse naše molitve in dela vselej iz tebe začele, in iz tebe začete tudi v tebi končale.

Vsigamogočni večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se vsih usmiliš, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, bodo naj še per življenji, ali pa mertvi, po prošnji vsih tvojih svetnikov po tvoji dobroti odpušenje vsih svojih grehov dosežejo. Po našim Gospodu Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, ki s tabo živi, in kraljuje v edinosti s. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pet očenašev in češena Marij.

Pesem pred žegnam.

Častimo te,
Živi kruh angelski!
O pravi človek skup
In Bog nebeški!
Sveto, sveto, sveto,
Sveto, čez vse sveto
Jezusa rešnje Telo
V svetim zakramentu.

Pesem po žegnu.

Nikdar nas ne zapusti,
O Jezus vse sladkosti!
Sosebno pa zadnji čas
Bodi, Jezus, ti per nas!
Častito vsaki čas bodi
To sladko ime Jezus,
Ino ime Marija.

Psalm 69.

Bog! pridi mi na pomoč: **Gospod** hiti mi pomagat.

Kteri mi po življenji strežejo, naj so osramoteni in na sramoti.

Kteri mi hudo hočejo, naj odstopijo in sramujejo naj se.

Obernejo naj se od sramote, **kteri** mi pravijo: haha! haha!

Vsi pa, **kteri** tebe išejo, naj se ve-sele, in naj od veselja poskakujejo.

Kteri tvojo pomoč ljubijo, naj vedno reko: (**Visoko**) hvaljen bodi **Gospod**.

Jest pa **sim** revež in ubožin: o **Bog**, pomagaj mi;

Moj pomočnik in **moj** odrešenik, **Gospod**, nikar se ne mudi.

Pomagaj svojim služabnikom,

Ki v te zaupajo, **moj Bog!**

Bodi nam **Bog**, močan turn;

Pred sovražnikom.

Sovražnik naj nas ne premaga.

In krivičin naj se ne podstopi nam škodovati.

Gospod! nikar ne ravnaj z nami po naših grehih,

In ne povračuj nam po naših hudobijah.

Molimo za našiga papeža I.

Ohrani ga, Gospod, živi ga in stori ga srečniga na zemlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovražnikov.

Molimo za našiga škofa I.

Gospod! ohrani in obvaruj ga pred vsim hudim.

Molimo za našiga cesarja I.

Gospod! stori ga srečniga, in usliši nas, kader te za-nj prosimo.

Molimo za svoje dobrotnike.

Poverni milostljivo, o Gospod! vsim, kateri nam kaj dobriga store, zavoljo svojiga imena večno življenje.

Molimo za verne mertve.

Daj jim, o Gospod! večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

Naj v miru počivajo.

Amen.

Molimo za naše brate, katerih tukej ni.

Pomagaj svojim služabnikom, ki v tebe, o Bog! zaupajo.

Pošlji jim, o Gospod! pomoč od svetiša.

In iz Siona jih obvaruj.

Zveličanske čednosti.

Današnji praznik premišluj tudi lepe čednosti, katere po besedah Jezusa Kristusa človeku posebno k zveličanju pomagajo.

- I. Zveličani so ubogi v duhu, njih je nebeško kraljestvo.
 - II. Zveličani so krotki, zemljo bodo posedli.
 - III. Zveličani so žalostni, oni bodo potolaženi.
 - IV. Zveličani so lačni in žejni pravice, oni bodo nasiteni.
 - V. Zveličani so milostljivi, milost bodo dosegli.
 - VI. Zveličani so, kateri so čistiga serca, oni bodo Boga gledali.
 - VII. Zveličani so mirni, oni bodo otroci božji imenovani.
 - VIII. Zveličani so, kateri zavoljo pravice preganjanje terpe, njih je nebeško kraljestvo.
-

Molitve

ob dnevu vsih vernih duš.

Moj kristjan! ta dan zvesto moli za uboge duše, ki morajo, ker še niso popolnoma čiste, v vicah velike štrafenge terpeti, de bodo zamogle popolnoma očisene v nebesa priti, v ktere nič omadežvaniga ne pride. — Pomagaj jim iz njih veliciga terpljenja vselej, posebno pa dans, kolikor moreš, z molitvijo in z družimi dobrimi deli. Tako boš ljubezin do Boga in do bližnjiga skazal, in boš tudi sam sebi dobro storil, zakaj če boš tako srečin, de boš s svojimi dobrimi deli dušam iz vic pomagal: boš imel ves čas svojiga življenja, posebno pa ob smertni uri, mogočne pomočnike pred Bogom. In če boš po smerti tudi v vice prišel, bodo hvaležne svete duše tako dolgo za-te Boga prosile, dokler te ne bo Bog v nebesa vzel. — Stori in moli tedaj, kolikor moreš, za duše v vicah.

Litanije

za duše v vicah.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog oče nebeški, usmili se duš v vicah!
 Bog Sin, odrešenik sveta, usmili se duš
 v vicah!

Bog sveti Duh, usmili se duš v vicah!
 S. Trojica, en sam Bog, usmili se duš
 v vicah!

S. Marija,
 S. mati božja,
 S. devic devica,
 S. Mihael,
 S. Gabriel,
 S. Rafael,
 S. Jožef,
 S. Lavrenc,
 S. Miklavž (Tolentin),
 S. Dizma,
 S. Barbara,
 S. Ursula,

za-nje Boga prosi!

za-nje Boga prosite!

Vsi sveti angeli in arhangeli,
 Vsi sveti patriarhi in preroki,
 Vsi sveti aposteljni in evangelisti,
 Vsi sveti učenci Gospodovi,
 Vsi sveti marterniki,
 Vsi sveti škofi in spoznovavci,
 Vsi sveti mašniki in leviti,
 Vsi sveti minihi in pušavniki,
 Vse svete device in vdove,
 Vsi svetniki in svetnice božje,
 O Jezus! bodi jim milostljiv, zanesi jim
 o Gospod!

O Jezus! bodi jim milostljiv; usliši nas
o Gospod!

Skozi svoje sveto ime,
Skozi svojo bitko martro,
Skozi svoje sveto terpljenje,
Skozi svoj sveti križ,
Skozi svoje svete petere rane,
Skozi svojo nedolžno smert,
Skozi svoje sveto rešnje Telo,
Skozi svojo sveto rešnjo kri,
Skozi svoje sveto zasluženje,
Skozi svete maše,
Skozi naše prošnje,

Mi ubogi grešniki,

De se vsih ubogih duš v vicah usmiliš,

De se duš naših staršev usmiliš,

De se duš naših bratov in sester
usmiliš,

De se duš vsih naših žlahtnikov usmiliš,

De se duš vsih naših dušnih in teles-
nih dobrotnikov usmiliš,

De se duš usmiliš, ktere morebiti za-
voljo nas kaj več v vicah terpe,

De se vsih duš v vicah usmiliš, za
ktere veš, de nam je posebno prositi,

De se vsih vernih duš v vicah usmiliš,

De jih od njih veliciga terpljenja od-
rešiš,

odreši jih, o Jezus!

te prosimo, usliši nas, o Jezus!

De njih goreče želje spolniš, in jih
 k sebi vzameš,
 De jim večni mir in pokoj dodeliš,
 De jim večno luč svetiti daš,
 De jim večno nebeško veselje do-
 deliš,

Usmiljeni Jezus, Sin božji,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 zanesi ubogim dušam v vica!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usmili se vsih vernih duš v vica!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 daj jim večni mir in pokoj!

Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
 Gospod, usliši mojo molitev,
 In moj glas naj k tebi pride.

Molitev

O Bog, ki odpušenje deliš, in naše
 zveličanje ljubiš, tvojo milost prosimo,
 de našim bratom, sestram, žlahtnikom, in
 dobrotnikom in vsim vernim kristjanam,

kteri so iz tega sveta šli, po prošnji Marije device in vsih svojih svetnikov dodeliš v družino večnih zveličanih priti.

O Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, de milostljivo odpušenje, ki so ga vselej želele, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

O Jezus Kristus, naš Bog in Gospod! pohlevno te prosimo, po tvoji britkosti, ki si jo na s. križi prestal, in po veliki žalosti tvoje ljube matere pod križem; usmili se vsih vernih duš, ktere so se od tega sveta ločile, in po tvoji pravični sodbi vice zaslužile; odreši jih od vsiga terpljenja, in pelji jih po svoji neskončni milosti v nebeški raj in večno veselje. Amen.

Molitev

ob kvaternih tednih.

Mati katoliška cerkev odloči vsako leto štiri tedne, kteri se imenujejo kvaterni tedni (namreč: po zimi tretji tedn v adventu; spomlad tisti tedn po prvi postni nedelji; po leti tisti tedn po binkoštni nedelji; in jeseni tisti teden po povišanji s. križa), in nam zapoveduje, de te tedne v duhu pokore dopernašamo; de se Bogu za vse perdelke in dobrote zahvalimo, ki nam jih on v vsakim času leta tako obilno deli, in

de Boga tudi posebno prosimo, de bi svoje namestnike na zemlji s svojim s. Duham napolnil in vižal, in de bi nam vselej dobre duhovne pošiljal.

Živi tedaj, moj kristjan! kvaterne tedne v posebni pokori, derži na tanko vse kvaterne poste, in moli ob kvaternih dnevih s posebno pobožnostjo, postavim tako:

O Gospod! „vse stvari perčakujejo od tebe, de jim daš jed od pravim času. Kader jim daš, pobirajo; kader svojo roko odpreš, so vse z dobrotami nasitene“. (Ps. 103, 27. 28.) Zares, dobrotljivi Bog, usmiljeni Oče nebeški! le od tebe prejemamo vse, kar na duši in na telesu dobriga imamo; le od tebe, Oče nebeški! pride vsak dober dar, ki nas tukej razveseli. — **O** koliko dobrot si nam spet v tem času leta dodelil! kako dobrotljivo si skerbela za nas! vse si nam dal, kar potrebujemo, de tukej srečno in mirno živeti in tamkej večno zveličanje doseči zamoremo. — Iz celiga serca se ti zahvalimo, o dobrotljivi oče! za vse tvoje darove; za vse perdelke zemlje, ktere si iz nič vstvaril; za vse druge časne dobrote, ktere nam vsak čas leta daješ; in zahvalimo se ti tudi za vse gnade in dušne dobrote, ktere nam vedno deliš. Iz celiga serca se ti zahvalimo za vsako tvojo dobroto. Zravin te pa tudi ponižno

prosimo, daj nam zdej še to gnado, de bomo vse tvoje gnade in dobrote tako vživali, kakor je tvoja sveta volja, de bomo vselej tudi namene dopolnili, ktere ti imaš, kadar nam gnade in dobrote daješ. Tvoj namen je per vsih rečeh, de bi bilo vse k tvoji božji časti in k večnimu zveličanju naših duš. Daj nam tedaj, dobrotljivi Oče nebeški! daj nam zdej in vselej zraven svojih gnad in dobrot to nar veči gnado, de bomo iz ljubezni in hvaležnosti do tebe vse, kar nam daš, tako obernili, de bomo v vsih rečeh tvojo božjo čast pomnožili, in svojim dušam večno plačilo zaslužili. Amen.

Molitev

za dobre duhovne pastirje.

O Jezus, naš dobrotljivi odrešenik, ki si sveto keršansko cerkev s svojo lastno kervijo odkupil, in se ž njo skrivnostno zaročil! ozri se milostljivo na to svojo nevesto, in spomni se, o Gospod! svoje svete besede, ktero si k našimu velikimu veselju in pridu izrekel, de boš svojiga svetiga duha svoji cerkvi poslal, de bo per nji ostal vse dni do konca

sveta, in jo vso resnico učil. — Napolni tedaj, te prosimo, o Gospod! serca svojih namestnikov s svojim svetim Duham in vodi jih zmiram po poti, ki nar bolj gotovo v nebesa pelje, de bodo tudi oni nas zmiram prav vodili, učili, in enkrat k tebi, našimu večnimu pastirju, perpeljali.

Posebno te pa prosim, o Jezus! za nove mašnike, ki bodo v teh časih po vsim keršanskim svetu posvečeni (žegnani). Dodeli jim obilno svetiga Duha, razsvetli njih um in spomin, de bodo vso resnico spoznali, in le tebe, križaniga Jezusa, vedili (I. Kor. 2, 2.); nagni njih voljo, nakloni njih serce, de bodo le tebe iskali, in tudi vernim kristjanam le tebe čez vse ljubiti, le tebe v vsih rečeh iskati perporočevali; poterdi jih v sveti serčnosti, de bodo tvoje sveto ime pred neverniki naših časov neprestrašeno označevali, in terdovratnim grešnikom tvoje večne štrafinge, pravičnim in spokorjenim kristjanam pa tvoje večno plačilo s perserčnim veseljem in z gorečnostjo napovedovali. — Dodeli jim, o Jezus! te gnade po svoji neskončni milosti. Amen.

Nam pa daj to gnado, o dobrotljivi

Jezus, de bomo tvojim namestnikom, svojim duhovnim učenicam, vselej zvesto pokoršino skazovali; de bomo vselej tudi tako storili, kakor nas oni v tvojim imenu uče, de ne bomo samo poslušavci, ampak tudi dopolnovavci tvoje svete besede. — O Jezus, ki si od svojih namestnikov rekel: „Kdor vas posluša, mene posluša; kdor vas zaničuje, mene zaničuje!“ daj nam tedej gnado, de bomo nauke tvojih božjih namestnikov ravno tako poslušali in dopolnovali, kakor ko bi ti sam k nam prišel in nas učil; de nas ne bodo tvoji namestniki pred tabo tožili ob dnevu strašne sodbe. Amen.

Mnoge molitve.

Molitev

za svojiga spovednika.

O Jezus, kateri si nam, kader si svet zapustil, namest sebe svoje namestnike postavil, de nam v tvojim imenu grehe odpušajo, in nam pravo pot v nebesa kažejo, ponižno te prosim, ozri se mi-

lostljivo na svojiga namestnika, mojiga duhovniga pastirja, in razsvetli ga z gnado tolažnika sv. Duha, de bo revni stan moje duše vselej na tanko spoznati zamogel, de mi bo vselej take nauke dajal, in take perpomočke svetoval, kateri me zamorejo s tvojo gnado in pomočjo nar pred na pravo pot perpeljati. — O Jezus! poverni pa tudi obilno vse njegove velike dobrote, ki mi jih skazuje, ker me od greha odvräčuje, in k tebi nape-ljuje. — Meni pa daj gnado, o Jezus! de se bom vselej s ponižnostjo njegovi sodbi in njegovim zapovedim podvergel; de bom vselej zvesto spolnoval, kar mu obljubim, in de bom vse njegove nauke ravno tako poslušal in ubogal, kakor ko bi mi jih ti sam dajal, de tako po poti duhovne pokoršine, in po poti resnične pokore v nebesa pridem, k tebi, o Jezus! Amen.

Molitev

staršev za svoje otroke.

O Gospod, nebeški Oče! ti si oče mojih otrok, ti si njih stvarnik in njih Gospod; jest jih popolnoma in z vsim

zaupanjem tvoji očetovski ljubezni prepustim. Posebno te prosim, daj mi gnado, de bodo zmiram tvoje zapovedi ohranili, de jih hudobni in zapeljivi svet nikdar od tebe ne odverne. Daj jim gnado, de bodo moje svarjenje in podučenje vselej radi poslušali, in radi ubogali, de se bodo posebno slabih tovaršev, slabe družine skerbno ogibali in varovali. Daj jim gnado, de bodo kakor v letih, tako tudi v modrosti in v gnadi, pred tabo in pred ljudmi zmiram rastli. — Meni pa daj gnado, de jim bom z besedo in z za-deržanjem k dobrimu služil, de jim bom s potrebnim naukam, svarjenjem in strahovanjem, in z lepim keršanskim zgledam pravo pot proti nebesam kazal, de bi z njimi vred srečno prišel v večno veselje. Amen.

Molitev

otrok za svoje starše.

O Gospod Bog, ki si nam zapovedal, svoje starše spoštovati, častiti in ljubiti, in si nam že tukaj časno, tamkaj pa večno srečo obljubil, če bomo te dolžnosti do svojih staršev zvesto dopol-

novali! prosimo te, ker brez tvoje pomoči tvojih zapoved ne moremo spolnovati, daj nam gnado, de bomo svoje starše vselej prav spoštovali in častili, njih nauke radi poslušali, od njih svarjeni spodobno molčali, in njih besede, opominjevanja in povelja, tako na tanko dopolnovali, kakor ko bi nam jih ti sam dajal. Daj nam gnado, de jih bomo perserčno ljubili, in jim ljubezin tudi v djanji skazovali; de jim bomo radi postregli, z njimi do konca voljno poterpeli, v potrebah jim radi pomagali, in jim tako njih dobrete povračevali, ktere so nam od perviga začetka našiga življenja skazovali. — O ljubi Oče nebeški! daj nam gnado, de bomo vse svoje dolžnosti do svojih staršev zvesto dopolnili, in se enkrat z njimi vred na večno per tebi veselili. Amen.

Molitev

višiga.

O Gospod, za gospodarja in višiga čez druge si me postavil. Jest sicer nisim vredin, de bi komu zapovedoval, pa tvoja volja je tako. — O Bog! ker si

me v ta stan postavil, daj mi tudi gnado, de bom zvesto dopolnil svoje svete dolžnosti. Daj mi gnado, o Gospod! de bom za svoje posle in podložne ravno tako skerbem, kakor dober oče za svoje otroke; de jim bom vselej zvesto dal, kar jim gre; de jih ne bom iz lakomnosti k prevelikimu delu preveč perganzal; de ne bom gerdo in sovražno z njimi ravnal. Daj mi tudi gnado, o Gospod! de bom posebno za njih večno zveličanje, kolikor bo mogoče, skerbem; de bom na njih zadržanje gledal, de jih bom z besedo in z lastnim zgledom k pobožni molitvi, k božji službi in k vrednimu prejemanju sv. zakramentov opominjeval. — Za-nje te pa prosim, daj jim gnado, de bodo moje nauke in moje svarjenje vselej radi poslušali in radi ubogali, de z zvestim dopolnovanjem vsih svojih dolžnost večno plačilo zaslužijo. Amen.

Molitev

posla.

O Bog, naš Gospod! brez tvoje svete volje se z nami nič ne zgodi, en sam las ne pade z naše glave brez tvoje

volje. Po svoji božji previdnosti hočeš, de jest v nizkim služnim stanu živim, in si v tem stanu nebesa služim. Kar mi ti daš in storiš, o moj nebeški Oče! je vselej dobro za-me, tedej hočem tudi svoj služni stan, desiravno imam veliko terpljenja v njem, za ljubo imeti, ker ti hočeš, de v njem živim. Le tega te ponižno prosim, moj dobrotljivi nebeški Oče! daj mi svojo sveto gnado, de bom vse dolžnosti svojiga stanu na tanko dopolnoval; de bom svojim višim zmiram tako zvesto in pridno delal, (naj me vidijo ali ne), kakor bo v moji moči, de jim nikdar znepotrebni stanjem in zgovarjanjem ne bom časa kratil, de bom zvesto za-nje skerbela, de se jim nobena nesreča ali škoda ne zgodi; de jih bom rad ubogal v vsih poštenih in pravičnih rečeh; de bom njih svarjenje in kreganje voljno preterpel, de jim nikdar ne bom gerdo odgovarjal, ali jim jeze skazoval, ali jeze na-nje deržal; de jih ne bom per družih ljudi opravljal in slabo od njih govoril; in de bom sploh vse težave svojiga služniga stanu s poterpežljivostjo prenašal, in vse v pokoro svojih grehov obernal. — O moj dobrotljivi nebeški O-

Oče! vsih teh gnad te prosim v imenu Jezusa Kristusa, tvojiga ljubeznjiviga Sina, kateri je tudi v nizkim stanu na svetu živel, in podobo hlapca na-se vzel, de bi nas s svojo ponižno nizkostjo k nebeški visokosti in večni časti povzdignil. Amen.

Molitev

za perjatle in dobrotnike.

O moj Bog! zahvalim se ti za vse dobrate, ktere mi moji perjatli in dobrotniki s pomočjo tvoje svete gnade skazujejo. O Gospod! vzemi vse, kar store, ravno tako, kakor ko bi tebi storili, in poverni jim z večnim nebeškim plačilam vse dobrate, ktere mi na duši in telesu skazujejo; skaži jim milost, kakor mi oni milost skazujejo, in ti sam bodi njih veliko plačilo. — Meni pa daj hvaležno serce, de bom vsim svojim perjatlam in dobrotnikam z besedo in v djanji hvaležnost skazoval, in vedno za-nje molil, dokler z njimi vred ne pridem v večno življenje. Amen.

Molitev

za sovražnike.

O Jezus! ki si na sv. križi v svojih nar večih bolečinah za svoje sovražnike molil, ti si nam zapovedal, de tudi mi svoje sovražnike ljubimo in jim dobro storimo; de molimo za-nje, kateri nas žalijo in preganjajo; prosim te tedaj, o Jezus! usmili se vsih mojih sovražnikov, in odpusti vsem kateri mi hudo želé; sej morde sami ne vedo, kako hudobno delajo, ker svojiga bližnjiga sovražijo, ki so ga ljubiti dolžni. Prosim te torej, o Jezus! daj jim pravo spoznanje, de bodo svoje hudobno djanje spoznali, se ga iz serca zgrevali, se z mano spet v perjaznost in ljubezin podali, in od tebe odpušenje zadobili. — Prosim te pa tudi, moj dobrotljivi Jezus! daj mi pravo kersansko poterpežljivost, de bom vse hudobne djanje svojih sovražnikov voljno prestal, de bom vse to za pokoro vzel, in de nikdar ne neham za-nje moliti, in njih perjaznosti želeti in iskati. Odpusti mi pa tudi, o milostljivi Jezus! ker sim te jest kdej razžalil; odpusti mi vse moje

grehe po tvojim neskončnim zasluženji.
Amen.

Molitev

za kakiga bolnika.

O Bog, Gospod našiga življenja, in naše smerti! usmili se svojiga služabnika I., kteriga si s to boleznijo obiskal, ohrani ga še per življenji, če je tvoja sveta volja, in daj mu gnado, de si v tej bolezni veliko za nebesa zasluži; daj mu stanovitno keršansko poterpežljivost, de vse svoje bolečine in težave do konca voljno prestopi, daj mu resničniga duha pokore, de spozna, de si mu ti to bolezin v časno kazin in v pokoro njegovih grehov poslal, in de ti bo tudi vse, kar ima v svoji bolezni terpeti, za pokoro daroval. Daj mu pa tudi, o Gospod! če je tvoja sveta volja, skorej spet ljubeznjivo zdravje, ki je več vredno, kakor vse blago sveta. — Njim pa, kteri mu strežejo, daj perserčno ljubezin do njega, in voljno poterpljenje z njim, de mu bodo tako radi vse storili in postregli, kakor ko bi sam ti, o Jezus! per njih bolan ležal. —

Če si pa, o Bog! sklenil, tega bolnika iz te njegove boleznì k sebi poklicati, te prosim, daj mu srečno zadnjo uro, pusti ga v tvoji sveti gnadi iz tega sveta se ločiti, in vzemi ga iz tega revniga časniga življenja tje v večno življenje, de bo tamkej v družini vsih izvoljenih tebe gledal, ljubil in brez konca vžival. Amen.

Molitev

k sv. angelcu varhu.

O moj sv. anđelc varh, moj narzvestejši perjatelj! — Naš dobrotljivi nebeški Oče mi te je dal, de me po vsih mojih potih varuješ, de me od hudiga odvrāčuješ, in k dobrimu napeljuješ, in de bi me tako po poti keršanske pobožnosti v nebesa perpeljal. — Zahvalim te, moj ljubi anđelc varh! za vse tvoje velike dobrote, ki si mi jih od perviga začetka mojiga življenja do te ure skazal; ker si me zmiram tako zvesto na duši in na telesu varoval, in pred vso nesrečo svaril. O ko bi bil zmiram za tvoje svarjenje in opominjevanje maral, in te vselej ubogal, gotovo bi še zdej belo

oblačilce svete nedolžnosti neomadežvano imel, ki sim ga per sv. kerstu iz nebes dobil. — Oh, pa vsaj posihmal te hočem bolj zvesto poslušati, in vselej te ubogati. Ta misel, de si, o moj sv. angel varh! zmiram per meni, ta misel naj me zdej vedno varuje, de ne bom nič taciga več mislil ali govoril ali storil, kar Boga in tebe razžali, in kar bi si še pred kakim pravičnim človekam storiti ne upal. Zdej hočem po tvojim lepim zgledu ravnati, in božjo voljo zmiram tako z veseljem dopolnovati, kakor jo ti vselej z velikim veseljem dopolniš. — Prosi zame Boga, de me v tem sklepu poterdi. — In zdej te še prosim, ostani do konca mojiga življenja moj zvesti perjatel in varh, in posebno ob moji zadnji uri me prav zvesto varuj, de se moja duša srečno loči od tega sveta; in sprosi Jezusa, de jo vzame v srečno število svojih izvoljenih. Amen.

Molitev

k svojimu sv. patronu.

Sveti I., po božji previdnosti si mi bil ti per svetim kerstu za patrona in

posebniga pomočnika dan, de bi ti zmiram Boga zame prosil, jest pa po tvojim svetim zgledu živel, de bi tudi, kakor ti, enkrat v nebesa prišel. Prosim te tedej, o sveti I., nikdar me ne zapusti, desiravno nisim vredin, de se na-me spomniš, temuč zvesto Boga za-me prosi, de mi obilno svojo sveto gnado dodeli, de bom s pomočjo njegove gnade zamogel po tvojim svetim zgledu živeti, tako gorečo ljubezin do Boga imeti, kakor si jo ti imel; in tako zvest in stanoviten v dobrim ostati, kakor si ti v vsih svojih težavah in skušnjavah do konca Bogu zvest ostal. — Tega mi sprosi od Boga, moj sveti patron! de bom tako s kersanskim življenjem večno plačilo v nebesih zadobil. Amen.

Molitev

ob dnevu svojiga godu.

Gospod, moj Bog in dobrotljivi nebeški Oče! dans dokončam po tvoji božji previdnosti spet eno leto svojiga življenja, in se spomnim s hvaležnim sercam vsih tvojih velikih gnad in dobrot, ktere si mi ves čas mojiga življenja, brez vsiga mo-

jiga zasluženja, iz zgolj milosti dodelil. — **O** dobrotljivi **Bog**, precej v prvih urah mojiga življenja si me po nar veči gnadi svetiga kersta v število svojih otrok vzel, si mi nebesa odperl, in si me neskončniga Jezusoviga zasluženja deležniga storil. In tudi vse tvoje druge gnade in dobrote — oh, kdo jih zamore prešteti! — **Oh!** kako ljubeznjivo si do zdaj zmiram z mano ravnal! koliko veselih dni si mi napravil! koliko sreče in žegna sim že od tebe prejel! koliko tolažbe in pomoči si mi v vsih mojih težavah in britkostih dodelil! Dobrotljivo si že na-me mislil, predin sim bil še kaj misliti v stanu; v vsih nevarnostih mojiga celiga življenja si mi zvesto na strani stal, in le tvoja mogočna desnica me je vselej rešila. Tolikokrat sim zoper tebe grešil, pa ti si mi dobrotljivo zanesel; tolikokrat sim padel, pa ti si me vselej spet ljubeznjivo vzdignil; kolikokrat sim te zapustil, pa si tako dolgo za mano hodil, in si me ljubeznjivo klical, dokler se nisim spet k tebi vernil; in kakor hitro sim spet k tebi prišel, si me vselej kakor ljubeznjivi **Oče** z veseljem spet sprejel. — **O** moj dobrotljivi ne-

beški Oče! dans, ko se spet dokončano leto mojiga življenja, ki je polno tvojih gnad in dobrot; dans povzdignem k tebi svoje serce, in se ti v imenu Jezusa Kristusa zahvalim za vso ljubezin, ki mi jo tako obilno skazuješ, desiravno sim je ves nevredin. — O Gospod, moj dobrotljivi Oče! če mi moje življenje še dalje pustiti hočeš, daj mi tudi gnado, de bom vse tvoje dobrete posihmal tako vžival, kakor je tebi nar bolj dopadljivo, de si bom v tem časnim življenji večno življenje zaslužil. Amen.

(Dans mōli tudi molitev k svojimu svetimu patronu, in ponovi tudi sveto kerstno obljubo.)

Molitev

mladiga kristjana, ki želi nedolžnost in čistost ohraniti in lepo živeti.

„O kako lep je čisti rod, ki se od čednosti sveti! zakaj njegov spomin je večin, ker per Bogu in per ljudeh hvalo ima.“ (Buk. modr. 4, 1.)

O moj Bog, ko bi jest večkrat to prav premislil: čistost in sramožljivost je nar lepši čednost mladiga kristjana, bi vso svojo čast in

svoje veselje le v sveti čistosti iskal, in čistost serca bi kakor nar lepši zaklad skerbno varoval in ohranil. Lepota in mladost zgine, kakor roža, ki dans v svoji lepoti stoji in lepo cvete, jutri pa pade, zvene in se posuši. Tako tudi lepo nečimerno oblačilo sicer posvetno veselje stori; tebi pa, o Gospod! je zoperno, ker le ponižnost ljubiš. In ko bi me ves svet hvalil in častil, ti pa, o Bog! bi me sovražil; bi bil vender nar revniši, nar nesrečniši stvar na svetu. Zatorej, samo tebi dopasti, o moj Bog! in tvojo ljubezin imeti, to naj bo moja prva, edina in nar veči skerb. Obvaruj me, o moj dobrotljivi nebeški Oče! de ne bom nikdar zapeljiviga perlizovanja poslušal, in de se ne bom z nobenim posvetnim veseljem, z nobenimi praznimi obeti preslepiti dal. Razsvetli in poterdi me, de bom per tolikanj žalostnih in zapeljivih zgledih, ktere okoli sebe vidim, zmiram veliko skerb za sveto čistost imel; de bom svoje oči od nevarnih, pregrešnih pogledov vselej odvernili, in de ne bom nikoli nič govoril ali poslušal, kar je čistosti nasproti. S tvojo sveto gnado, o moj Bog! hočem v svojim oblačilu poni-

žin, v svojih pogledih zderžin, v svojih besedah varin biti. Deleč od mene nej bo vsa nečimernost in prevzetnost, koja le popačenimu svetu dopade, ti pa, o sveti Bog! jo grozno sovražiš; in prevzetnost gotovo pomeni večno pogubljenje.

O moj Bog! če vse to ljubiti in čistost serca ohraniti želim, pomagaj mi k taki stanovitni čistosti, de bo vse zapeljevanje in vse skušnjave vedno premagala, in sramožljivost naj bo vedni varh moje čistosti. O moj Bog, moj dobrotljivi nebeški Oče! varuj me pred pervim padcam, zakaj za pervim pridejo radi še drugi. Daj mi gnado v skušnjavah, de bom vedno tebe pred očmi imel, de nikdar na-te ne pozabim, daj mi gnado, de bom v skušnjavah vselej mislil: oh, kako smem ta greh storiti vpričo svojiga Boga, koji vse vidi, vpričo svojiga prihodnjiga sodnika, pred kterim bom mogel od vsake minute svojiga življenja ojster odgovor dati; in za en sam smertni greh, če ga nespokorniga pred sodbo božjo pernesem, bom k večnim martram obsojen. — Pred tvojimi očmi, o Bog! me nobena tema ne skrije; ti veš moje nar skrivniši misli in želje. Ko

bi tudi zdej moja hudobija pred svetam skrita ostala, vender tvoji pravični sodbi in večnim kaznim oditi ne morem. Enkrat bi vender mogla vsa moja hudobija k moji nar veči sramoti pred vsim svetam očitna postati; in moje pregrešno posvetno veselje, ktero le kratek čas terpi, bi se potlej v celi studenec grenkih solz in večniga terpljenja spreobrnilo, ker bi se nesrečno veselje nečistiga življenja v neskončno večnost peklenskiga ognja spremenilo, iz kteriga ne bo nobeniga odrešenja več!

O Bog, moj Gospod! obudi v meni pravo sovraštvo do vsiga, kar sveto čistost omadežva, de bo moje serce in moje telo zmiram čisto ostalo, de ga bom kakor živi tempelj s. Duha do smerti brez madeža ohranil, in per smerti čisto dušo iz čistiga telesa tebi izročil. — Daj moji duši sveti strah, de bom spoznal žalostni konec in nezmerni brezen, v kteriga nečistost človeka perpelje, in iz kteriga se nikdar več nobeden ne izkoplje.

Pokličí mi, o Bog! večkrat smert v spomin, de bom nečimernost vsih posvetnih reči bolj spoznal. O, de bi pač svoj zadnji konec vedno premišljeval! Oh! kaj

bo enkrat z mano! kaj bom enkrat od tega sveta imel, kateri me zdaj vabi in zapeljuje?

O Gospod! daj mi gnado, deј si večne martre večkrat v spomin pokličem, kjer nepokojni červ nikdar ne bo nehal gristi; kjer bo grešna vest brez konca pekla; kjer bo vsaka nečista duša neizrečene bolečine vso večnost terpela. —

O kako strašin bo stan nečiste duše v večnih martrah, ko se bo spomnila svojiga življenja, in ko bo večno zdihovala: „Oh, kaj sim mislila, de sim tako živel! Oh, kaj sim storila! — Oh, kaj sim zgubila, ko bi bila lahko dosegla! Oh, kje se znajdem! in na vse večne čase! brez odrešenja, brez polajšanja, brez upanja! — Oh, in le sama sim si vsiga tega kriva!“ —

— **O** moj Bog! če to prav premislim, kako bom mogel potlej kaj taciga misliti, govoriti, storiti ali pervoliti, kar sveto čistost omadežva? Kako bom mogel take reči za majhne grehe imeti, ktere me zamorejo večno od tebe ločiti, in za ktere me čakajo grenke solze skozi vso večnost, in nar hujši martre v večnim peklenskim ognji! — Varuj me, o moj Bog! perserčno te prosim, varuj me pred

pervim padcam! — Oh! tresem se, kader se spomnim svoje slabosti, kader se spomnim, kako lahko bi tudi jest v ravno tako nesrečo in slepoto prišel, v kakoršno toliko mladih ljudi pride. —

Zatorej hočem vse storiti, de sveto čistost ohranim, se vsiga ogibati, kar ji je zoperno in nevarno. — De se pa jest slab človek v te goljufive, od peklenskiga sovražnika mi nastavljene mreže ne vjamem, mi stoj ti, o ljubeznjivi Jezus! na strani; daj mi gnado in moč, de se bom stanovitno vsim grešnim skušnjavam ustavljal, in de se v nobeno nevarno perložnost ne podam. — Preljubi Jezus! ponižno te prosim, pomagaj mi, de do konca svojo čistost ohranim, in de moja duša zmiram tvoja ljuba nevesta ostane. — O Jezus, moj preljubeznjivi ženin, le tebi želim dopasti, le tebi služiti, le tebe čez vse ljubiti! — O moj Jezus! če le tebe imam, vse imam; če pa tebe nimam, clo nič nimam! —

O Marija, lepota vsih devic; brez vsiga madeža spočeta, od vekomej izvoljena devica! tebe si izvolim v zgled svojiga zadržanja, in za tovaršico svojiga življenja. Vse tvoje svete čednosti, po-

seбно tvojo sveto ponižnost in čistost, želim zvesto posnemati. — **O Marija**, mogočna pomočnica! sprosi mi od **Jezusa** njegovo sveto gnado, de sveto čistost, ki mu je tako dopadljiva, do konca ohranim; in de srečno v število izvoljenih pridem, kateri so na svetu zmiram čisto serce ohranili, in zdej v nebesih večno **Boga** gledajo. Amen.

Nevarnosti, katerih naj se mladi ljudje varujejo.

- I.** Posvetnost in želja ljudem dopasti, je prva stopnja v padec. — Iši le **Bogu** dopasti, in tedej bodo tudi pametni ljudje nad teboj dopadenje imeli. Kaj bi ti pomagalo, ko bi te ves svet ljubil, **Bog** pa sovražil?
- II.** Napuh in prevzetno oblačilo, radovedni in nesramni pogledi so zaderge, v ktere se boš nar popred vjel, če se jih ne varuješ. Ponižnost in sramožljivost je pa lepota devic in začetek vsih lepih čednost.
- III.** Boj se posvetnih zapeljivcov, ki ti časno srečo obetajo. Kdor se ti per-

lizuje, nima dobrih misel do tebe, in le iše tvojo dušo pogubiti.

IV. Varuj se noči, ona je temna; njo ljubijo otroci teme, ti pa bodi otrok luči. Ne izvoli si družiga tovarša, kakor dobro vest, ktera te zamore v prebivališu izvoljenih perpeljati.

V. Majhne reči ali majhni grehi, ki se ti perpušeni zdé, te bodo sčasoma v večji hudobije perpeljali, če jih precej od začetka ne sovražiš, in če se jih ne varuješ.

VI. Nečiste misli, nespodobni pogovori, kvantarske pesmi, nezmerin smeh in perlizovanje, to obudi hudobne in nečiste želje; lete pa zapeljejo lahko v nečisto djanje. — Oberni svoje misli in svoje oči proč od nespodobnih reči; skaži nevoljo in sovraštvo do takih reči; oberni govorjenje na kaj družiga pametniga, beži od takih ljudi, ki nespodobnost ljubijo.

VII. Nečimerniga posvetniga veselja se skerbno zderži; varuj se krajev, kateri so za čistost nevarni; ljubi tiho, samotno, spodobno življenje; ogibaj se vsiga posvetniga šuma; odpovej si tudi večkrat kakošno perpušeno veselje, po-

sebno bodi zderžin v jedi in v pijači, de se boš vadal svoje počutke krotiti.

VIII. Vsiga, kar veš, de ti je nevarno, se skerbno ogibaj, in iši le nedolžniga veselja, kteriga se ti ni treba sramovati. Nedolžnost je rada vesela; čistost serca naj bo tvoje nar večí veselje.

IX. Ne bodi nikdar brez dela, de te peklenski skušnjavec nikoli v samopašni lenobi ne najde. Pertergaj si per spanji; zapusti zgodej posteljo, ktera naj ti je vedin spomin groba. Kader se v posteljo vležeš, se spomni svojiga groba, v kteriga bo po smerti tvoje truplo položeno. — Kakor hitro se pa zjutrej zbudiš, vstani iz postelje, in se spomni, de boš ravno tako, na glas angelske trobente, iz groba vstal, in pred oestro sodbo božjo šel; kjer se bo tvoje truplo svetilo, kakor solnce, ali pa bo ostudno kakor strašna pošast, kakor si boš zdey v svojim življenji zaslužil.

Perpomočki deviško čistost ohraniti.

Čuj in moli. — Čuj, glej kaj se v tebi godi, zatéraj precej od začetka nečiste misli in hudobno poželenje; zakaj

če v začetku premagovanje opustiš, pa-
deš zmiram globokejši, in v strašne glo-
bočine utegneš zabresti, iz katerih se ne
boš mogel več izkopati.

Spoznaj vselej pred Bogam svojo
slabost, in prosi ga gnade in pomoči.
Nikar sam na-se ne zaupaj, tvoja moč
je slaba, nar manjši skušnjava te zamore
premagati.

Imej keršansko previdnost in serč-
nost. Kader se ti kakošin posvetin skuš-
njavec perbliža, varuj se ga bolj, kakor
strupene kače, on tvojo dušo umoriti želi.
Ustavi se mu z vso močjo, in odženi ga
z ojstrostjo. Ohrani svoje telo čisto in
sveto, kakor živi tempelj s. Duha, in
kakor živi ud Kristusov. Sramožljivost
naj bo zvesti varh tvoje čistosti.

Môli rad, môli perserčno in pobožno.
Zjutrej se precej perporoči Bogu, pre-
čisti devici Marii, in svojimu zvestimu
angelcu varhu; in premisli, v kakošne
perložnosti in skušnjave bi utegnil ta dan
priti, in kako bi se bilo v njih zaderžati,
Prosi Boga, de bi ti gnado dal vse
hude perložnosti in skušnjave premagati.
— Zvečer pa premisli, kako si dan pre-
živel, obžaluj vse svoje grehe, in zgre-

vaj se jih, ponovi svoje dobre sklepe, opravi pobožno svoje večerne molitve, perporoči se spet dobrotljivimu Bogu, materi božji in angelcu varhu, in tako pojdi spodobno k pokoju.

Spomni se pa tudi večkrat čez dan na Boga, kateri je povsod pričujoč. Če se boš v skušnjavah vselej na Boga, svojiga pravičniga in ojstriga sodnika spomnil, pred katerim boš mogel od vsiga svojiga življenja ojster odgovor dati, ne boš lahko grešil.

Kader si pa tako nesrečin, de se kaj pregrešiš, in svojiga Boga razžališ, ne zgubi kmalo vsiga zaupanja, temuč obrni se s pravo serčno žalostjo k Bogu. Prosi ga s solzami resnične pokore za odpušnje; in kakor hitro imaš perložnost, očisti svojo vest z odkritoserčno ponižno spovedjo, in z resničnim poboljšanjem. Tako te bo usmiljeni Bog spet v svojo gnado vzel.

De boš pa v skušnjavah še veči moč imel, perstopi večkrat k s. zakramentam z vredno perpravo in z resnično voljo, svoje življenje poboljšati, in čedalje sveteje živeti.

Nedelje in praznike posvečuj s pravo

pobožnostjo; preživi jih v božji službi in v branji svetih bukev; zamerčaj dobro pridigo in nauk, premišluj božjo besedo večkrat čez tedin. Kader prideš na pokopališe, se spomni, de si tudi vsak dan svojimu grobu bližej; vsaka stopinja, katero storiš, te bližej smerti in večnosti perpelje.

Spremisli večkrat svoj zadnji konec, zavoljo kteriga si vstvarjen; vzemi si k sercu, de Bog želi, de bi ti po njegovi volji živel, in po tem življenji večno zveličan bil. Zatorej ljubi Boga čez vse, in bližnjiga kakor sam sebe; bodi perjazin, krotak in ponižin, in ljubi mirno, tiho in delavno življenje. Tako boš v vsakim stanu, v mladosti in v starosti, na tem svetu, in tamkej v večnosti vesel in srečin. Amen.

Cerkvene molitve

v posebnih potrebah.

Molitev

za lepo vreme.

O večni nebeški Oče! pohlevno k tebi zdihujemo, naše ponižne prošnje milostljivo usliši, te prosimo, in dodeli nam v sedanji potrebi lepo, stanovitno, gorko vreme, nas in zemljo z ljubim solncam razveseli, de, ker smo zavoljo grehov pravično spokorjeni, po tvoji dobroti usmiljenje dosežemo in občutimo. Po Jezusu Kristusu, tvojim ljubeznjivim Sinu, kateri s teboj in s s. Duham živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev

za dež.

O Bog, nebeški Oče, kateri nas svoje stvari, po svoji mogočnosti živiš, in po svoji dobroti milostljivo ohraniš; ponižno te prosimo s perserčno molitvijo; daj nam potrebni dež, in pomoči suho zemljo z

roso svoje nebeške milosti, de bomo s telesnimi dobrotami razveseljeni, tvoje nebeške dari z večim zaupanjem zaželeli. **Po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.**

Molitev

ob času velikih bolezin, kuge in merjenja ljudi.

O Bog, kateri ne želiš smerti, ampak pokoro grešnih ljudi, ozri se milostljivo na svojo ljudstvo, ktero se k tebi verne, de od njega, ker zdej pred tabo ponižno moli, šibe svoje jeze milostljivo odverneš. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu i. t. d.

Molitev

ob času živinske kuge.

O Bog! kateri si ljudém tudi živino za pomoč dal, pohlevno te prosimo, de nam živali, brez katerih se človeški rod ne more živiti, per naših potrebah ne odvzameš. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu i. t. d.

Molitev

ob času vojske.

O Bog! kateri vojske potareš, in sovražnike teh, kateri v tebe zaupajo, z močjo svoje brambe preženeš; pomagaj svojim služabnikom, kateri na tvojo milost kličejo, de bomo tebe, po premagani sili naših sovražnikov, brez nehanja hvalili in častili. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu i. t. d.

(Molitev za mir je na 392 strani.

„**O Bog,** od kteriga svete želje“
i. t. d.)

Molitev

za bolnike.

Ljubi moj kristjan! kader imaš perložnost, kakiga bolnika obiskati, stori rad leto dobro delo, in dodeli mu, zraven telesne milošine, tudi duhovno almožno: povej ali beri mu kaj svetiga, in razsvetli njegovo dušo z božjo besedo, ktere bolnik, zavoljo svoje slabosti, ne more v cerkev poslušat hoditi. Beri mu tedaj eno ali drugo teh molitev, ktere tukaj najdeš; ali pa kaj družiga, kar njemu služi, postavim razložen Očenaš, pasion, križev pot i. t. d. Beri mu tudi kaj iz pre-

lepih bukev Tomaža Kempenzarja, ali življenja kakiga svetnika i. t. d. Posebno si pa perzadeni per umirajočih, če imaš perložnost, de jih s pobožno perserčno molitvijo iz tega sveta spremiš.

Bolniga kristjana molitev k nebeškemu Očetu.

Moj dobrotljivi nebeški Oče! ti si me po svoji božji previdnosti s to boleznijo obiskal, zato ko me ljubiš, in ko mi perložnost dati hočeš, de bi kaj več za nebesa zaslužiti zamogel. — O dobrotljivi Oče nebeški! tukaj ležim z boleznijo in s slabostmi obdan, in nobeniga ni, de bi mi zamogel pomagati, kakor le ti sam. — Gospod! spoznam, kako si ti zmiram dober in milostljiv; s svojimi velikimi grehi sim še veliko večí kazni zaslužil, kakor mi jo tukej naložiš. O moj Bog, po milosti me kaznuješ, in za majhne kazni, če jih v duhu pokore voljno preterpim, velike dolgé izbrišeš. Zato hočem s tvojo gnado in pomočjo terpljenje in bolezin, ktero si mi ti zdej poslal, s poterpežljivostjo prestatí, de bom tvojo božjo čast povišal, za svoje velike grehe ti nekoliko zadosti storil, in časne kazni, ktere bi mogel za svoje grehe v vicah terpeti, že tukaj nekoliko dostal.

O moj nebeški Oče! če je pa tvoja volja, če je tebi k časti, moji duši pa k zveličanju, de spet ozdravim, te pa ponižno prosim, vzemi to terpljenje, to bolezin od mene proč; pa ne moja, ampak tvoja presveta volja naj se zgodi. — Ti si moj nar boljši zdravnik, le ti me zamoreš ozdraviti. — **O** Gospod! glej, tvoj perjatel, kteriga ljubiš, bolan leži, pridi tedaj pridi in ozdravi ga, če je tvoja sveta volja. Oh! jest sicer nisim vredin, de bi ti k meni prišel, ali de bi se dobrotljivo na-me spomnil; pa naj gre tvoje usmiljenje pred tvojo pravico; zapovej moji bolezn le z besedo, in berž me bo zapustila. — **O** Gospod; moj dobrotljivi nebeški Oče, ti si moja edina pomoč, k tebi kličem v svojih nadlogah, k tebi zdihujem v svojih težavah, k tebi perbežim v svoji bolezni, vzemi me v gnado in odpusti mi milostljivo vse moje grehe, s kterimi sim tolikokrat tebe, svojiga nar večiga dobrotnika, razžalil. **O** ti si milostljiv in dobrotljiv! ti vdariš, pa spet zaceliš; vzemi od mene kelih mojiga terpljenja, če je tvoja sveta volja. — Če pa hočeš, de še dolgo in veliko terpim, ali še clo umerjem, naj se zgodi,

kakor je tebi dopadljivo, le samo to te prosim, daj mi pravo keršansko potepeljivost, de bom vse voljno prestal; daj mi stanovitnost do zadnjiga, de ne omagam, ampak de tudi v težavah in v terpljenji tebi vselej zvest ostanem; in daj mi zadnjič po Jezusovim zasluženji gnado, de se srečno ločim iz tega sveta, de v tvoji sveti gnadi umerjem, in tamkaj per tebi na večno živim. Amen.

Bolniga kristjana molitev k materi božji.

O Marija, prečista devica! ti si naša ljubeznjiva dobrotljiva mati, ti si usmiljena pomočnica vsih žalostnih in revnih, ti si naša pomoč v vsih nadlogah, in nar mogočnisi pomočnica za Bogam. Torej v tej svoji težavi in nadlogi, v tej bolezni vse svoje zaupanje za Bogam v te postavim, o presveta mati božja! in te perserčno prosim, kakor otrok svojo mater, prosi ti za-me nebeškiga Očeta, de mi v moji bolezni pomaga, de bi mi skorej spet ljubo zdravje dal, če je njegova sveta volja. — Če je pa božja volja, de še dalje v tej bolezni terpim, prosi

za-me, de bi jo mogel tako prestati,
 kakor Bog hoče. Prosi za-me, de bi mi
 Bog pravo keršansko poterpežljivost dal,
 ktera je bolnikom nar bolj potrebna; prosi
 za-me, de bi se v svojih težavah po-
 polnama v presveto božjo voljo podal;
 prosi zame, de bi to prav spoznal, de
 Bog res ravno tiste ljubi, ktere tepe,
 zakaj on jim s tem perložnost da, de z
 majhnim terpljenjem na tem svetu, če ga
 z voljo preterpe, svoje časne kazni za
 grehe že tukaj nekoliko prestopé, in ve-
 liko terpljenje odvernejo, kteriga bi v vi-
 cah prestati mogli; prosi za-me, de bom
 tudi v velikim terpljenji zmiram Bogu
 zvest, in mu hvaležin za vse njegove
 dobrote, ktere mi on tudi v terpljenji ska-
 zuje; prosi za-me, de bi dobrotljivi Bog
 tolikanj bolj svojo sveto gnado v mojim
 sercu pomnožil, kolikor moja bolezin hujši
 perhaja; prosi za-me, de bi meni Gospod
 Bog perserčno žalost čez vse moje grehe
 dodelil, zavoljo kterih še tavžentkrat več
 terpeti zaslužim, kakor zdaj terpim; prosi
 za-me, de bi me Bog poterdil v mo-
 jim resničnim sklepu, ker hočem vpri-
 hodnje vse drugači živeti, če mi Bog
 še enkrat zdravje da. Če je pa volja

mojiga nebeškiga Očeta, kateri je gospodar čez življenje in smert, de v tej bolezni umerjem; te pa prosim, o preljuba mati Marija! ker si ti nar mogočniši pomočnica v zadnji uri, pomagaj mi v mojih smertnih težavah s svojo mogočno prošnjo pred Bogam, de se bo moja uboga duša v gnadi božji iz tega sveta ločila; pomagaj mi v zadnji uri vse moje sovražnike z orožjem svete vere premagati; sprosi mi od Boga terdno zaupanje v njegovo milost, in obvaruj me pred vsim škodljivim omagovanjem. O Marija, prečista devica, žalostna mati Jezusova! ktera si ravno takrat pod s. križem stala, kader je Jezus svojo presveto dušo v roke svojiga nebeškiga Očeta izročil; bodi tudi per moji smerti, in tolaži mojo ubogo dušo, in kader se bo ločila iz tega umerjočiga trupla, jo ti tje pred sodnji stol Jezusa Kristusa spremi, in tam prosi zame svojiga Sina Jezusa, de bi me on milostljivo sodil, de bi ne gledal na moje grehe, ampak le na svojo presveto kri, ktero je on za odrešenje moje duše prelil. — O Marija, mati milosti božje! v te terdno zaupam, pomagaj mi zvesto v vsih mojih težavah, v življenji in v smerti,

s svojo mogočno prošnjo pred Bogam; in bodi moja ljubeznjiva mati in pomočnica zdaj in v moji smertni uri. Amen.

Molitev

*k križanemu, in na križi umirajočemu
Jezusu, za srečno smert.*

O moj križani Jezus! kateri si na lesi s. križa tri ure nar hujši martre, in po tem nar strašnejši smert preterpel, tako de je solnce otemnelo, in de se je zemlja stresla, za to tvojo strašno smert te prosim, o križani Jezus! de mi moje smertne težave pomanjšaš, kader se bo moja duša ločila iz tega sveta, in de mi mirno srečno smert dodeliš. — Daj mi, o milostljivi Jezus! kadar bom umiral, v pomoč in veselje moje duše, in za razveseljenje mojiga serca v nar hujših smertnih težavah, daj mi žalost svoje žalostne duše; dodeli mi, o Jezus! solze svojih milostljivih oči, kader si objokoval moje strašne pregrehe; dodeli mi, o Jezus! grenko zdihovanje svojiga žalostniga serca, de z zgrevanim sercam k tebi zdihujem za odpušenje mojih obil-

nih grehov. — **O** moj križani Jezus! kateri si take grozovitne martre prestal, in tako grenko smert terpel, de bi nam srečno smert zadobil; ponižno te prosim, dodeli mi vse zasluženje svojiga svetiga terpljenja, de bo moja uboga duša, kader jo pokličeš od tod, na večno per tebi živela. Dodeli mi tedaj, o Jezus! zasluženje kervaviga potu svojiga svetiga obraza, de v njem očistim svojo omadežvano dušo; dodeli mi zasluženje svojih kervavih globokih ran, s kterimi je bilo raztepeno in razbito tvoje nedolžno telo, de v njih potolažim in oveselim svojo grešno dušo; dodeli mi zasluženje svojiga neusmiljeniga tepenja, de se ubranim tvoji jezi in večnemu pogubljenju; dodeli mi zasluženje svojiga kronanja s ternjem, de po smerti zadobim krono večniga življenja. Dodeli mi, o križani Jezus! obilno zasluženje vsih svojih grozovitnih marter, in vsih čednost svojiga nar svetejšiga življenja. — **O** Jezus, moj usmiljeni odrešenik! dodeli mi gnado, de v tvoji presveti kervi, ktero si ti iz svojih ran in iz svoje presvete strani do zadnje kaplje prelil, de v tej kervi svojo dušo od vsih grehov očistim, in tebi prijetno storim. — **Za** te gnade te prosim,

o Jezus! in jih od tebe zadobiti upam, ker si ti večna ljubezin, neskončno dobrotljiv in milostljiv; in vse to postavim med svoje grehe, in med pravično jezo nebeškiga Očeta. — Oh, moj Jezus! kadar v svoji zadnji uri že ne bom mogel več govoriti, takrat, o moj križani Jezus! takrat naj govori za-me tvoja presveta rešnja kri; takrat naj zdihuje za-me tvoje prebodeno ljubeznjivo serce; takrat naj se razžaljenimu nebeškemu Očetu skažejo za-me tvoje presvete kervave rane, de pred svojo smertjo gnado in milost pred tvojim božjim obličjem zadobim! — O križani Jezus! tvoje bitko terpljenje naj bo moje veselje, tvoja grenka smert moje večno življenje. Amen.

Molitve

per umirajočih.

Umirajočimu kristjanu je posebno dobro naprej moliti vero, upanje in ljubezin; pa počasi se mu mora moliti in razložno.

Zadnje želje umirajočiga kristjana.

O moj Bog in moj Gospod! tebi izročim svoje življenje, ktero sim od tebe prejel; in sim vsaki čas perpravljen umreti po tvoji sveti volji.

Perpravljen sim umreti, ker ti tako hočeš, in ker je od tebe vsakimu človeku postavljeno, enkrat umreti.

Perpravljen sim umreti, de s težavami in britkostmi svoje smerti tvoji božji pravici vsaj nekoliko zadosti storim za vse svoje grehe, kterih je brez števila, s kterimi sim že tavžentkrat smert zaslužil.

Perpravljen sim umreti, de bi že enkrat konec storil svojim greham, s kterimi sim te že tolikokrat razžalil.

Perpravljen sim umreti, de na znanje dam svojo hvaležnost, ktero sim ti

dolžan zavolj tolikanj dobrot, ktere sim jest nevredni človek od tebe prejel.

Perpravljen sim umreti, de s smertjo pokažem, de bolj tvojo čast vikšati, in tvojo voljo dopolniti, kakor svoje življenje prihraniti želim.

Perpravljen sim umreti, de te bom zamogel posihmal na vekomaj ljubiti in hvaliti, ker si ti moj zadnji cil in konec, zavoljo kteriga sim vstvarjen.

Perpravljen sim umreti iz prave in čiste ljubezni proti tebi, ker si se vredniga storil, na sv. križi iz zgolj ljubezni do nas umreti.

O moj Bog, moj nebeški Oče! za kervave rane in za bitko smert tvojiga Sina Jezusa te prosim, daj mi srečno zadnjo uro, in ne zaverzi moje uboge duše, ktero je tvoj ljubeznjivi Sin Jezus s svojo presveto kervjo odrešil.

Zadnje zdihtovanje umirajočiga kristjana.

O moj Bog! molim te svojiga samiga, praviga, živiga Boga. —

Vérujem v te, o večna resnica! —
zaupam v te, o neizrečena milost! —
ljubim te čez vse, o večna dobrota! —

O Gospod! iz ljubezni proti tebi mi je žal, de sim te tolikokrat razžalil! **O Gospod,** odpusti mi vse moje grehe!

O Jezus! Sin Davidov! usnili se me! —

O Gospod! ne moja, ampak tvoja presveta volja naj se zgodi! —

Tukaj, o moj Bog! na tem svetu mi terpljenje nakladaj; tamkej pa me reši od večniga terpljenja. —

O Jezus! bodi moj Jezus! moj zveličar, in reši me od večniga pogubljenja, in dodeli mi večno zveličanje. —

O Jezus! moj usmiljeni odrešenik! tebi živim, tebi umerjem, tvoj hočem biti živ in mertev, tvoj hočem biti tudi na tem svetu, in tamkej v večnosti.

O moj Gospod in moj Bog, moj stvarnik in odrešenik in razsvetljevavec! —

O Jezus! Marija! in s. Jožef! vam izročim svojo dušo! —

O Jezus! o Jezus! v tvoje svete rane izročim svojo ubogo dušo! **O Jezus,** milostljivo jo vzemi!

O s. Marija! milostljiva mati Jezusova! moja nar mogočnisi pomočnica za Bogam! spomni se name zdaj v mojih

nar večih težavah, prosi zame v mojih zadnjih potrebah! —

O Marija! mati Jezusova! mati milosti božje! prosi za-me Boga, de me pred peklenskim sovražnikom obváruje v mojih zadnjih skušnjavah.

O s. Mihael! pridi mi na pomoč v moji zadnji vojski, in brani mojo ubogo dušo pred hudobnim sovražnikom, kateri jo želi v pogubljenje perpraviti!

O moj s. angel varh! kateri si me ves čas mojiga življenja v tolikanj nevarnostih tako zvesto varoval, ne zapusti me zdej v moji zadnji uri in nar večí nevarnosti, bodi moj varh in moj pomočnik v moji zadnji uri! —

O vsi sveti angeli in arhangeli! pridite mi na pomoč, vojskujte se zame, premagajte vse moje sovražnike, in spremitite mojo ubogo dušo srečno na uni svet! —

O s. Dizma, s. Barbara, s. Jožef, prosite za-me, de me v svoji sveti gnadi iz tega sveta vzame!

Vsi svetniki in svetnice božje, prosite za-me Boga, de me iz tega revniga sveta v vašo sveto družino vzame, ker z vami vred Boga večno hvaliti in ljubiti želim! —

O Jezus! o Jezus! vzemi mojo ubogo dušo v svoje roke! — **O Jezus! o Jezus!** v tvoje svete kervave rane perporočim svojo ubogo dušo, ktero ti kličeš iz tega sveta! **O Jezus! moj Jezus!** milostljivo jo vzemi, de sad tvojiga odrešenja tudi jest občutim! —

Oče! v tvoje roke izročim svojo ubogo dušo, zdaj in na vekomaj. Amen.

Molitev

k materi božji za srečno zadnjo uro umirajočiga kristjana.

O ljubeznjiva, milostljiva in od vekomaj izvoljena devica, mati Jezusova, Marija! mi te prosimo skozi tisto tvojo in tvojiga ljubeznjiviga Sina, Jezusa Kristusa, britkost in grenkost, ktero sta vi dva imela, ti pod križem, on na s. križi, nar več pa ob tisti uri, kader se je njegova duša od njegoviga telesa ločila; prosimo te tedaj, de ti temu umirajočimu kristjanu na pomoč prideš, kader se bo njegova duša od njegoviga telesa jela ločiti; in de jo v svoje milostljive roke sprejmeš, in našimu zveličarju, svojimu ljubeznjivimu Sinu Jezusu izročiš. —

Perserčno ti to dušo perporočimo, in te z velikim zaupanjem za-njo prosimo, ker si ti nar mogočnši pomočnica v zadnji uri, nikar je zdej ne zapusti, ker tvoje pomoči nar bolj potrebuje. Pridi po njo, in sprejmi jo pred sodnji stol Jezusa Kristusa, in tam prosi svojiga ljubeznjiviga Sina, de bi gnado in milost skazal tej duši, de bi ne gledal na njene grehe, ampak na svojo presveto rešnjo kri, ktero je on tudi za to dušo do zadnje kaplje prelil. **O Marija**, mati milost božje! sprosi tej duši gnado in milost, in večno zveličanje. Amen.

Litanije

per umirajočih.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Sveta Marija,
 Sveta mati božja,
 Sveta devic devica,
 Vsi sveti angeli in arhangeli,
 S. Abel,
 Vsa družba pravičnih,
 S. Abraham,
 S. Janez kerstnik,
 S. Jožef,
 Vsi sveti patriarhi in preroki,
 S. Peter,
 S. Pavel,
 S. Andrej,
 S. Janez,
 Vsi sveti aposteljni in evangelisti,
 Vsi sveti učenci Gospodovi,
 Vsi sveti nedolžni otroci,
 S. Štefan,
 S. Lorenc,
 Vsi sveti marterniki,

za-nj (za-njo) Boga prosi (prosite!)

S. Silvester,
 S. Gregor,
 S. Avguštin,
 Vsi sveti škofje in spoznovavci,
 S. Benedikt,
 S. Frančišk,
 Vsi sveti minihi in pušavniki,
 S. Marija Magdalena,
 S. Lucija,
 S. Barbara,
 S. Katarina,

Vse svete device in vdove,
 Vsi svetniki in svetnice božje,
 Bodi mu (ji) milostljiv! zanesi mu, (ji),
 o Gospod!

Bodi mu (ji) milostljiv! odreši ga, (jo),
 o Gospod!

Od svoje jeze,
 Od nesrečne smerti,
 Od vsiga hudiga,
 Od skušnjav hudobniga duha,
 Od oblasti peklenške hudobe,
 Od večniga pogubljenja,
 Skozi svoje sveto rojstvo,
 Skozi svoj s. križ in terpljenje,
 Skozi svojo smert in svoj pokop,
 Skozi svoje častitljivo od smerti vsta-
 jenje,

za-nj (za-njo) Boga prosi
 (prosite)!

odreši ga, (jo), o Gospod!

Skozi svoj čudni vnebohod, } odreši ga,
 Skozi gnado troštara s. Duha, } (jo), o
 Ob dnevnu sodbe, } Gospod!

Mi grešniki,

De se na tega umirajočiga milostljivo
 ozreš,

De mu (ji) vse grehe odpustiš,

De ga (jo) v veri, v zaupanju in lju-
 bezni poterdiš,

De mu (ji) resničniga duha pokore
 in pravo žalost dodeliš,

De ga (jo) pred hudimi mislimi varu-
 ješ,

De mu (ji) v pričujoči nevarnosti po-
 magaš,

De ga (jo) v zadnji uri s svojo sveto
 gnado ne zapustiš,

De ga (jo) v večno veselje pelješ,

De nas uslišati hočeš,

O Jezus, Sin božji,

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

te prosimo, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Oče naš . . . Češena si Marija . . .

Molimo.

O Gospod, naš Bog! usliši našo molitev, in bodi milostljiv tej duši, ki se bo zdej ločila s tega sveta. Odpusti ji vse grehe, reši jo od vsih štrafing, in vzemi jo v večno nebeško stanovanje, ktero ji je perpravil Jezus Kristus, tvoj Sin, naš Gospod, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti s. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Roženkranc za umirajoče.

- I. Jezus! poterdi tega umirajočiga v pravi veri.
- II. Jezus! daj temu umirajočimu terdno zaupanje na tvojo neskončno milost.
- III. Jezus! pomnoži v sercu tega umirajočiga gorečo ljubezin do tebe.
- IV. Jezus! reši tega umirajočiga od vsih skušnjav hudobniga duha.
- V. Jezus! vzemi tega umirajočiga iz tega sveta v svoje nebeško kraljestvo.

Molitev

*kader se ima duša že iz tega sveta
ločiti.*

Loči se, o verna duša, iz tega sveta v imenu Boga Očeta vsigamogočniga, ki te je vstvaril! v imenu Jezusa Kristusa, Sinu živiga Boga, ki je za-te terpel in umerl, de te je odrešil; v imenu troštarja s. Duha, ki te je razsvetlil; v imenu nebeške kraljice Marije; v imenu vsih angelov in arhangelov; v imenu kerubinov in serafinov; v imenu patrijarhov in prerokov; v imenu svetih aposteljnov in evangelistov; v imenu svetih marternikov in spoznovavcov; v imenu svetih minihov in pušavnikov; v imenu vsih svetih devic; v imenu vsih svetnikov in svetnic božjih. — Naj bo dans tvoje mesto v miru, in tvoje prebivališe v nebeškem Sionu. Po našim Gospodu Kristusu. Amen.

O milostljivi, usmiljeni Bog, ki po svojim velikim usmiljenji grehe teh, kateri pokoro delajo, zbriseš, in štrafinge za dopernesene grehe skozi zanašanje in odpušenje odvzameš! poglej milostljivo na tega svojiga služabnika in nas usliši, ker te perserčno prosimo za odpušenje

njegovih grehov. — O dobrotljivi Oče nebeški! popravi v njem vse, kar je skozi pozemeljsko slabost razdjano, ali kar je skozi golufniga Satana poškodovano in oslajljeno, in ker je tudi on ud svete katoliške cerkve, in deležin Kristusoviga odrešenja, ga perpelji in perdruži k številu izvoljenih. — Usmili se, o Gospod! njegove duše, in ker nima družiga zaupanja, kakor v tvojo milost, tedaj ga pusti v svoji sveti gnadi pred obličje svoje milosti priti. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Perporočenje duše, kadar se ima ločiti iz tega sveta.

Preljubi kristjan, perporočim in izročim te Bogu vsigamogočnemu, ker si njegova stvar, de, kader se boš ločila iz tega sveta, se spet verneš k svojimu stvarniku, ki ti je življenje dal. — In kadar bo tvoja duša iz tvojiga telesa poklicana, naj ji pride naproti častitljiva devica Marija, in vsi angeli nebeški; naj jo srečajo sveti apostelnji, naj jo obdajo sveti marterniki in spoznovavci; naj jo perjazno sprejme vesela množica svetih

devic, naj doseže tvoja duša večni mir in pokoj v naročji svetih patriarhov. — Ljubeznjivi in veseli pogled Jezusa Kristusa se ti perkaži, in Jezus te perdruži tem, kateri se z njim vesele. Naj bo pred tabo skrito vse, kar je grozovitniga v temi, vse, kar martre in terpljenje dela. Naj zbeži pred tabo peklenski satan s svojimi tovarši. Ukaži, o Gospod! in naj bodo razspodeni tvoji sovražniki; naj zbeže pred tvojim obličjem, kateri te sovražijo; kakor zgine dim, naj zginejo; kakor se raztopi vosek per ognji, naj poginejo hudobni pred božjim obličjem, pravični pa naj se vedno pred Bogam vesele. — Sramota naj obide vso peklensko trumo, in hudobni duhovi naj se ne podstopijo, tvoj prihod v nebesa zadržati. — Kristus, ki je zate križan bil, te reši od vsiga terpljenja; Kristus, Sin živiga Boga, te pelji v veselje večniga življenja; Kristus, pravi dobri pastir, te spoznaj za svojo ljubo ovčico, te očisti od vsih tvojih grehov, in te na svojo desnico postavi med svoje izvoljene, de boš svojiga zveličarja od obličja do obličja gledal, in v družini vsih zveličanih

duš sladkost božje perjaznosti vekomaj
vžival. Amen.

Kratke prošnje okolistoječih za umi- rajočiga.

O Gospod! usliši naše prošnje za
dušo, ktero kličeš iz tega sveta. —

O Marija, nar mogočniši pomočnica
v zadnji uri! prosi svojiga ljubeznjiviga
Sina Jezusa za srečno odločenje te duše. —

Ponižno te prosimo, o Jezus! vzemi
tega svojiga služabnika iz tega zapelj-
viga sveta v prebivališče večniga zveli-
čanja, kateri ga je upal doseči od tvoje
milosti. —

Češena si Marija . . .

O Jezus! reši to dušo, ktero si tako
drago kupil, za ktero si svojo sveto kri
prelil; reši jo od vsiga hudiga, reši jo
od vsih strafig, ktere je zavoljo svojih
grehov zaslužila. —

Češena si Marija . . .

O Gospod Bog! reši to dušo od
večne smerti, kakor si rešil Enoha in
Elijata od časne smerti. —

Češena si Marija . . .

O Gospod; reši to dušo od potopa v peklenški brezin, kakor si rešil Noeta od vešoljniga potopa. —

Češena si Marija . . .

O Gospod! reši to dušo od zapeljiviga skušnjavca, kakor si rešil Abrahama iz dežele malikovavcov. —

Češena si Marija . . .

O Gospod! reši to dušo od večniga pogubljenja, kakor si rešil Izaka, de ga ni daroval njegov oče Abraham. —

Češena si Marija . . .

O Gospod! reši to dušo od večniga ognja, kakor si rešil Lota od ognja hudobniga mesta Sodome —

Češena si Marija . . .

O Gospod! reši to dušo iz rok vsih njenih sovražnikov, kakor si rešil Mojzesa iz rok kralja Faraona. —

Češena si Marija . . .

O Gospod! reši to dušo iz oblasti hudobniga sovražnika, kakor si rešil Daniela iz levovske jame. —

Češena si Marija . . .

O Gospod! reši to dušo od peklen-skiga plemena, kakor si rešil tri mladence iz plemena goreče peči. —

Češena si Marija . . .

O Gospod! reši to dušo pred svojo oestro pravično sodbo po svoji neskončni milosti, kakor si rešil nedolžno Suzano od krivične sodbe. —

Češena si Marija . . .

O Gospod! reši to dušo od vse moči hudobniga duha, kakor si rešil Davida iz rok Golijata in Savla. —

Češena si Marija . . .

O Gospod! reši to dušo, če je tvoja sveta volja, iz tega umirajočiga trupla, kakor si rešil svojiga aposteljna Petra iz ječe. —

Češena si Marija . . .

O Gospod, usmiljeni Oče nebeški! pošlji angelce iz nebes, de bodo to dušo iz tega sveta vzeli, in jo v nebesa nesli, de se bo tamkaj s teboj in z vsimi izvoljenimi vekomaj veselila. Amen.

Molitev.

Perporočimo ti, o Gospod! to dušo, in te prosimo, o Jezus, usmiljeni odrešnik vsiga sveta! de to dušo, za katero si terpel in umerl, v svoj nebeški raj vzameš. Spoznaj, o Gospod! svojo stvar, ktera ni od drugih bogov vstvarjena, ampak od tebe samiga, praviga in živiga

Boga, ker ni drugiga Boga, kakor ti sam, in nič ni tvojim delam enako. — O Gospod! vzemi to dušo pred svoje božje obličje, in ne spomni se njenih pregreh in nevrednost, ktere je po svoji človeški slabosti dopernesla, temuč spomni se, o Gospod! svoje neskončne milosti, in drage kervi svojiga ediniga Sina Jezusa Kristusa, s katero je on to dušo kupil, in kateri ji je prebivališče v nebesih perpravil. Amen.

Kader se je duša že iz sveta ločila, (in tudi kader smertno uro zvoní), se lahko tako za-njo moli:

Pridite na pomoč, vsi svetniki božji! pridite naproti, vsi angelci Gospodovi! vzemite to dušo, in spremite jo pred božje obličje, in jo pernesite v nebeško prebivališče. — O Jezus Kristus! ti jo k sebi vzemi, kateri si jo iz tega sveta poklical. Amen.

Gospod, usliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usliši nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

O Gospod! dodeli tej duši večni mir
in pokoj.

In večna luč naj ji sveti!

Naj v miru počiva. Amen.

Molimo.

Tebi, o Bog! perporočimo to dušo,
de bi zdaj, ko se je iz sveta ločila, per
tebi v nebeškem kraljestvu prebivala; in
kar je po slabosti svoje človeške nature
v svojim življenji pregrešila, ji ti po svoji
neskončni milosti odpusti. Po Jezusu
Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Zdaj pa še moli za dušo, ki se je zdaj iz sveta ločila:
psalm:

„Iz globočine“ i. t. d. na 156. strani in
Oče naš . . . Češena si Marija . . . Verujem . . .

Mnoge pesmi.

I. Adventna.

Vi, oblaki, ga rosite!
Ali zemlja naj ga da!
Ve nebesa ga pošljite
Skor Zveličarja sveta!
Milo so ljudje zdihvali,
V greh in v temi ječali;
Bog je bil zemljo preklel,
Greh nebo človeku vzel.

Oče se nebeški vsmili,
Vidi tol'ko bolečin;
De bi se ljudje rešili,
Se ponudi božji Sin;
Dvico Gabriel pozdravi,
In Marija čista pravi:
Lej, pokorno je serce,
Kar Gospod mi zapove.

Zgodba sveta in vesela,
Nam odklene vsim nebo:
Lej, Devica je spočela,
In Beseda je meso!
Pred Gospoda pokleknimo,
Njega milost zahvalimo.

Blagor tebi, grešni svet!
 Jezus pride greh odvzet.

Bratje! dosti že je spanja,
 Glas nebeški kliče nas,
 Dan se bliža, noč odganja,
 Zdaj prihaja srečni čas.
 Odverzimo vso hudobo,
 Oblecimo pa svetlobo,
 De preide grehov noč,
 In nas vodi božja moč.

Ne živimo več pregrešno,
 Svet apostelj nas uči,
 Ne nečisto, ne požrešno,
 Nevošljivost naj beži;
 Naj se vsak pred njim poniža,
 Kterga prihod se nam bliža,
 De bo s čistim sercam vsak
 Le Zveličarju enak.

O Zveličar! pridi skorej,
 De se spolni, kar želim,
 O pernesi moč od zgorej,
 De se čisto spokorim,
 Ti pernesi mir nebeški,
 De ga vživa duh človeški;
 Daj, de pridem sodnji dan
 Med ovce, na desno stran.

II. Adventna.

Čast Marije.

O Marija! lepši cvet!
 Ko je kdaj imel ga svet,
 Od Boga zmed vsih si zbrana,
 Mati milosti nam dana,
 De pred Jezusam stojiš,
 Grešnikom pomoč deliš.

Sveta Mati vsih dobrot!
 Spomni se nas, revnih srot,
 V sercu maternim nas nosi;
 In pred Bogam za nas prosi;
 On z veseljem vse stori,
 Kar ga prosiš, Mati, ti.

Nam pomoč, Marija, daj,
 De poboljšamo se zdaj;
 Prosi božjiga sodnika,
 Njega milost je velika,
 De nam on odpustil bo,
 Storil milostno sodbo.

Grešnik! grehe objokuj,
 Vredno zanje zadostuj,
 Če se bomo spokorili,
 Ino Jezusa ljubili,
 Bo Marija zadnji čas
 Milost sklicala čez nas.

Božična pesem.

1.

Poglejte, čudo se godi!
 Kaj mora nek to biti?
 Nebeški dan o pol noči,
 To mora kaj pom'niti,
 Lej angelja pred nami stat',
 Luč svitla ga obsega;
 Od groze moram trepetat',
 Povejte, kaj bo s tega.

2.

Tako pastirji govore,
 Pa angelj se oglasi:
 Veselje oznanujem le,
 O srečni, srečni časi!
 Zveličar se necej rodi,
 Ni treba nič se bati,
 Je ubožen, v jaslicah leži;
 Lahko ga je poznati.

3.

Zaslišijo nebeških trum
 Častit' Boga na nebu,
 Veseli mu ženejo šum,
 De svet otme v potrebi;
 Njih petja glas razlega se
 Veselo po širjavah;
 Mir vam, ki svete volje ste,
 Bogu čast po višavah.

4.

Pastirji se razvesele,
 Ko slišijo to novico;
 Do Betlehema hrepene,
 Spoznat' žele resnico.
 Pogledat pojdmo, pravijo;
 Kar angelji so rekli;
 Teko in se se ne vstavijo,
 In k jaslim so pertekli.

5.

Tam dete ugledajo lepo,
 De ni se moč nagledat',
 Tak ljubo in tako sveto,
 Žele mu dopovedat',
 De ljubijo ga iz serca,
 De vse bi radi dali;
 Nauke vse, ktere da,
 De bodo spolnovali.

6.

Tud mi zdej k jaslicam pojdmo,
 In bod'mo ga veseli;
 Zahvalo, čast Bogu dajmo,
 De smo pomoč prejeli.
 Pozdravljen bod', zveličar moj,
 Vsak reci sam per sebi,
 De si prišel do nas necej,
 De bomo mi per tebi.

O veliki noči.

1.

Zveličar gre iz groba,
Ob moč je smert, trohnoba:
Velikonočno jagnje bil
Je za-me drago kri prelil.

2.

Aleluja!

Otet je človek, rešen,
V brezin satan trešen,
Smert nima svojiga zela več,
Odperť je grob, in kamen preč.

3.

Aleluja!

Odrešil je očete,
Veliko časa vjete;
Častito jih pelja sebo
V zaperto z greham pred nebo.

4.

Aleluja!

O kak' se svetjo rane
Neusmiljeno mu dane;
Veselje angeljsko verši,
De smert je mertva, nas uči.

5.

Aleluja!

Je terdna naša vera,
Resnica jo podpera;
Zveličar je svoj grob prestal,
Tud nam bo vstat' iz groba dal.

6.

Aleluja!

Le kratka noč bo v grobi,
Ker angelj kmal zatrobi;
Telo tud potlej popelja
Zveličar v raj, in smert neha.

Aleluja!

7.

Dopolnit naše želje,
 Perpravit nam veselje,
 Greš ti Zveličar pred menoj,
 Prišel bom, upam, tud za t'boj.

8.

Aleluja!

Življenje ponoviti,
 Tako v nebo daj priti,
 Kjer per Očetu ti sediš,
 Od tam plačilo vsim deliš.

9.

Aleluja!

red sodbo bom postavljen,
 Po svatovsko napravljen,
 S kervjo bom Jagnjeta opran,
 Med tvoje svate svat odbran.

10.

Aleluja!

Aleluja! aleluja!

Aleluja! aleluja!

Po tvoje, Jezus, bratam brat,
 Daj tudi nam od smert' vstat'!

Aleluja!

O binkoštih.

1.

Prid' sveti Duh, aposteljnám dan,
 Ker si bil danes va-nje poslan,
 De čuda božje pravijo,
 Sovražnikam se vstavijo;
 Prid' sveti Duh, te prosi kristján.

2.

Prid' sveti Duh, daj svoje dari,
 In jih med svoje verne razli,
 Resnico, de poslušajo,
 In nje sladkost okušajo,
 Prid' sveti Duh razsvetli nas ti.

3.

Prid' sveti Duh, omeči serce,
 Zažgi v kristjanih svete želje,
 Ljubit', kar je pravičniga,
 Se varvati krivičniga;
 Prid' sveti Duh, ljubezni svete.

4.

Prid' sveti Duh, podperaj slabost,
 Poterdi v sercih pravo svetost,
 Daj, de se ne spotaknemo,
 Iz pota ne premaknemo,
 Prid' sveti Duh, ti naša krepkost.

5.

Prid' sveti Duh, ti zvesti vodnik,
 Veselje naše, naš pomočnik,
 O vodi nas do večnosti,
 Perpelji nas do srečnosti,
 Prid' sveti Duh, ti naš poterdnik.

Sveto rešnje Telo.

Praznika svetiga
 Dans veselimo se,

Prav iz unetiga
 Serca naj hvala gre.
 Staro preide naj,
 Vse novo bodi zdaj,
 Misli, djanje vsak prenavljaj.

Dansi praznujemo
 Zadnje noči spomin,
 Ker se spomnujemo,
 Kako je božji Sin
 Svoje prijatle zbral,
 Jagnje jim jesti dal,
 S tem zapoved judov dostal.

Včenci zavživajo
 Velikonočno jed.
 Zadnjič dobivajo
 Rešnje Telo prejet'.
 Jest jim ga daje,
 Pa razdeli se ne;
 Vsak posebej celga prejme.

Kadar prejamejo
 Slabi njega Telo,
 Se ga navzamejo,
 Moč jim je prava to,
 Kelih jim tud zroči,
 Da jim ga in veli:
 Vsi ga pite, moja je kri.

Tak je postavljeno
 Njega Telo u dar,
 Dušam perpravljeno,
 De ga zavživa stvar.

Mašniki to store,
De od njega žive,
In ga vrednim vernim dele.

Zdaj od nebeškiga
Kruha naš duh živi,
S kruha človeškiga
Se nam prav' Bog stori.
Čudi se, o kristjan,
Jezus je vsim jed dan,
Bod' si reven in zaničvan.

Dansi te prosimo,
Trojni edini Bog!
V srcih te nosimo,
Vari nas vsih nadlog;
Živi nas slabe zdaj,
K tebi nam priti daj,
In te vživat' na vekomaj.

Čast Marije. I.

Glas iz serca poženimo,
Mater božjo prav hvalit';
Vsi ponižno zapojimo,
Jo spodobno počastit';
Ona je nebes Kraljica,
Ino naša pomočnica.
Naj jo hval'jo vse stvari:
Bod' češena, Dvica ti!

Je prišla, za nas rojena,
Lepšat in osrečit svet,

Kakor limbar zasajena,
 Lepsal jo je dviški cvet.
 Je živela le v samoti,
 Le v ponižnosti, tihoti.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

Z božjo milostjo navdana
 Polna od Boga dobrot,
 Mati božja bila zbrana,
 In veselje nas sirot.
 Jezusa nam je rodila,
 Nam Zveličarja zredila.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

Zdaj je ona naša Mati,
 Ino Jezus, Sin je nje;
 Nam zamore pomagati,
 Če pred sedež Sina gre;
 Naše prošnje predinj nosi,
 In za nas nadložne prosi.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

Kakor je svetla danica,
 V nji gori tako svetost;
 Je ostala vselej Dvica,
 V nji se božja vid' modrost.
 Kristjani jo hvalimo,
 Svojo Mater počastimo.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

O, poslušaj zdaj, Marija,
 Mile prošnje nas otrok,

Nas zatera hudobija,
 O, poslušaj ti naš jok.
 Daj Boga za nas prositi,
 Vselej te želmo častiti.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

Čast Marije. II.

Češena Mati in Kraljica!
 Marija, usmiljena Gospá;
 Nam upanje in pomočnica,
 Češena! vsliši glas prošnjá.

Zaverženi otroci Eve
 Te kličemo, pomagaj nam!
 V dolini solz, uboge reve,
 Se tebi veržemo k nogam.

Ozri se, naša ljuba Mati!
 Ozri se milostno na nas!
 Po smerti daj nam pokazati
 Zveličarjev častit obraz.

Devica sladka, mila, sveta!
 Pomagaj nam živet' sveto;
 Ti spros' nebeškiga Očeta,
 De k tebi pridemo v nebo.

Čast Marije. III.

O Marija bod' češena!
 Polna milosti dobrot,
 Teb' podobna ni nobena,
 Bog je s tabo, tvoj Gospod!

Žegnana si med ženami,
 Žegnan tvoj presveti sad!
 Jezus Kristus, sam Bog z nami,
 Nam začetnik božjih gnad.

Prosi sveta božja Mati
 Za nas grešnike Boga,
 De nam njega da spoznati
 In ljubiti iz serca.

Grešnim milost spokorjenja
 Sprosi nam, Marija, zdaj;
 Uro poslednjo življenja
 Sprosi nam nebeški raj.

Čast Marije. IV.

Kristjani! Marijo častimo,
 Nebeška je ona Gospa;
 Jo s petjem veselim hvalimo,
 Rodila je Kralja sveta;
 Iz serca jo torej prosimo lepo,
 De naj nam per Bogu besednica bo,
 Če človek pomoči želi,
 Per nji jo gotovo dobi.

Marija presveta Devica!

Ki polna si božjih darov,
Preblaga nebeška Kraljica!

Češena od srečnih duhov!

Poglej nas na zemlji pregrešnih sirot,
Ki tare nas breme pretežkih pomot;

Mi kličemo, de bi nas Bog
Odrešil iz naših nadlog.

O mati nar bolj dobrotljiva!

Ki revežem pomoč deliš,
Oči, ki jih solza zaliva,

Vsa rada tolažiš, vedriš!

O prosi preljubiga svojiga Sinu,
Zveličarja našiga, Kralja miru,

De milo na nas se ozre,
In grehe zanese nam vse.

Ko duša se bode ločila

Od tod iz telesnih slabost,

O prosi, Marija premila!

De pride v nebeško sladkost,

Kjer gleda, kar tukaj ne vidi oko,

Posluša, kar tukaj ne sliši uho,

Kjer vživa veselje serce,

Kjer spolni Bog dušne želje.

Čast Marije. V.

O Kraljica družb nebeških,
Mati celiga sveta!

Sliši pesem ust človeških
Zvirajočo iz serca.

Sliši mile ti glasove;
 V zgoj slabostih in pregreških
 Prosi tvojih gnad darove
 Revna stvar v dolin' solza.

Bodi naša pomočnica,
 Mati večniga Sinu,
 Milosti si porodnica,
 Sladke sprave in miru.
 Daj nam zdravje v duš boleznih,
 De ne spači nas krivica,
 De se vнемamo v ljubezni,
 Perporočaj nas Bogu.

Bodi, ljubeznjiva Mati!
 Perbežališe grešnikom;
 Ti nam moreš pomagati
 Vpehanim popotnikom;
 Vsim sovražnikom nas brani,
 Daj nam srečno tek končati;
 Stoj, Marija, nam na strani,
 Pred sodnikom Jezusam.

Čast Marije. VI.

Kako bi dost' storili?
 Marijo počastili?
 Hvalite jo
 Povikšano!
 Nikol' ne bo prehvaljena;
 Hvalite neprenehama!

Stvari ti vse pojejo,
 Duhovi čast dajejo,
 Te tam časte,
 Se poklone,
 Nebes kraljica! pred teboj,
 O poj serčneje, jezik, poj.

Te vredno počastiti,
 Se z angeljci skleniti
 Kristjan želi,
 In te časti;
 O bodi vedno hvaljena,
 K si Mati našga Jezusa.

Ti, vsih pobožnih želje!
 Ti, grešnikov veselje!
 Oberni v nas
 Častit obraz.
 O srednica pred Jezusam!
 Pokaži, de si Mati nam!

O bodi nam, Devica,
 V potrebah pomočnica!
 Tud zadnjo noč
 Nam daj pomoč:
 Perpelji nas v nebeški raj,
 Boga tam gledat vekomaj.

Sladko ime Marije.

Marija! o sladko ime
 Je tvoje, Mati in Devica!
 Stvarem Gospa, nebes Kraljica!
 Napolni z upanjem serce;
 Marija! o sladko ime!

Marija! o sladko ime!
 Si nam Zveličarja rodila,
 Nebeške vrata odklenila;
 Odrešeni te vsi časte;
 Marija! o sladko ime!

Marija! o sladko ime!
 Si Mati milosti nam dana,
 Pomoč kristjanov imenovana;
 V potrebah tebi se zroče;
 Marija! o sladko ime!

Marija! o sladko ime!
 Ti prosiš grešnim spokorjenje;
 Pred Bogam milim odpušenje;
 V skušnjavah k tebi perbeže,
 Marija! o sladko ime!

Marija! o sladko ime!
 Ko nam ločenje se oznani,
 Nam ti stojiš zvesto na strani,
 Oči mertvaške stoje,
 Marija! o sladko ime!

K a z a l o.

	Stran.
Jutranja molitev	5
Večerna molitev	11
Molitev per sveti maši	16
Druge molitve per sveti maši	34
Molitev per černih mašah	52
Navadna pesem per sveti maši	65
Druga navadna pesem per sveti maši	74
Molitve za zakrament svete pokore	81
Spraševanje vesti čez božje zapovedi	84
Spraševanje vesti čez cerkvene zapovedi	100
Spraševanje vesti čez grehe	105
Spraševanje vesti čez dela milosti	116
Spraševanje vesti čez dolžnosti svojiga stanu	117
Molitev po spraševanju vesti	118
Molitev preden se spovedovati začneš	128
Kako ob kratkim spoved začeti in dokončati	128
Molitev po spovedi	131
Molitev papeža Urbana VIII.	134
Litanije od pokore	135
Razložen Očenaš spokorniga kristjana	140
Sedem psalmov od pokore	156
Molitev za sveto obhajilo	168

	Stran.
Molitev pred svetim obhajilam	169
Molitev po svetim obhajilu	178
Zbrane lepe molitve pred in po sv. obhajilu	188
Tri prošnje k ljubeznjivimu Jezusu za tri poglavitne kersanske čednosti	196
Druge molitve pred ali po svetim obhajilu	209
Križev pot od svetiga rešnjiga telesa . .	209
Kerstna obljuba	240
Tri božje čednosti	241
Molitve po svetim obhajilu	245
Krajši molitve za spoved in za sv. obhajilo	254
Molitve o praznikih Gospodovih	263
Litanije od sladkiga imena Jezusa	277
Dvanajst lastnost od Jezusa Kristusa . .	281
Molitve in premišljevanja za sveti postni čas	282
Litanije od Kristusoviga terpljenja	283
Križev pot	289
Pobožnosti v velikim tednu per obisknji božjiga groba	320
Serčna molitev in zdihovanje k Jezusu v sv. rešnjim Telesu	325
Molitev o veliki noči	333
Molitev v praznik Kristusoviga vnebohoda	335
Molitev o binkostih	336
Molitev v praznik sv. Trojice	339
Molitev v praznik sv. rešnjiga Telesa . .	342
Litanije od presvetiga rešnjiga Telesa . .	342
Litanije od presvete rešnje kervi	349
Počesenje Jezusa v presvetim zakramentu altarja	353
Molitve ob praznikih matere božje	355
Lavretanske litanije	356

	Stran.
Razložena Češena si Marija	362
Zdihovanje k žalostni materi božji	366
Lastnosti matere božje	368
Pesem od teh dvanajst lastnost	369
Hvalna pesem izvoljene device Marije	374
Molitve ob zapovedanih praznikih svetnikov	375
Litanije od svetiga Jožefa	377
Litanije od vsih svetnikov	383
Zveličanske čednosti	397
Molitve ob dnevu vsih vernih duš	398
Litanije za duše v vica	398
Molitve ob kvaternih tednih	402
Mnoge molitve	406
Nevarnosti, katerih naj se mladi ljudje var- rujejo	425
Perpomočki deviško čistost ohraniti	427
Cerkvene molitve v posebnih potrebah	431
Molitve za bolnike	433
Molitve per umirajočih	442
Molitve k materi božji za srečno zadnjo uro umirajočiga kristjana	446
Litanije per umirajočih	448
Kratke prošnje okolistoječih za umirajočiga	455
Mnoge pesmi.	
I. Adventna	460
II. Adventna. Čast Marije	462
Božična pesem	463
O veliki noči	465
O binkošti	466
Sveto rešnje Telo	467
Čast Marije. I.	469
Čast Marije. II.	471

	Stran.
Čast Marije. III.	472
Čast Marije. IV.	472
Čast Marije. V.	473
Čast Marije. VI.	474
Sladko ime Marije.	476

